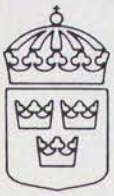
SOU B
1988:22

Ny taxeringslag – reformerad skatteprocess

Del 2
Lagtext med kommentar

SOU 1988:22

Slutbetänkande av skatteförenklingskommittén

Statens offentliga utredningar
1988:22
Finansdepartementet

Ny taxeringslag – Reformerad skatteprocess

Del 2 Lagtext med kommentar

Slutbetänkande av skatteförenklingskommittén
Stockholm 1988

Beställningsadress:
Allmänna Förlaget
Kundtjänst
106 47 STOCKHOLM
Tel: 08/739 96 30

Allmänna Förlagets bokhandel:
Informationsbokhandeln
Malmtorgsgatan 5, Stockholm
Tel: 08/739 95 90

Beställare som är berättigade till remissexemplar
eller friexemplar kan beställa sådana under adress:

Regeringskansliets förvaltningskontor
SOU-förrådet
103 33 Stockholm
Tel. 08/763 23 20 Telefontid 8.10—12.00 (externt och internt)
08/763 10 05 12.00—16.40 (endast internt)

Produktion Allmänna Förlaget
Omslag ALLF/AD Hans Bergman
ISBN 91-38-10159-9
ISSN 0375-250X
Svenskt Tryck Stockholm 1988 815209

Innehåll

I Författningsförslag

1 Taxeringslag (1989:00) 7
2 Lag (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter . . 24
3 Lag (1908:128 s. 1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter 54
4 Lag (1927:321) om utskiftningsskatt 56
5 Kommunalskattelag (1928:370) 58
6 Lag (1933:395) om ersättningsskatt 70
7 Lag (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt 72
8 Lag (1946:324) om skogsvårdsavgift 73
9 Lag (1947:576) om statlig inkomstskatt 74
10 Lag (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt 80
11 Lag (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor. . . . 81
12 Lag (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan 84
13 Lag (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst 85
14 Uppbördslag (1953:272) 88
15 Lag (1954:40) om särskild fartygsfond 101
16 Skogskontolag (1954:142) 102
17 Lag (1957:686) om taxeringsväsendet under krigsförhållanden m.m. 104
18 Lag (1958:295) om sjömansskatt 105
19 Lag (1958:575) om avskrivning å vissa oljelagringsanläggningar, m.m. 107
20 Lag (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring 108
21 Lag (1960:63) om förlustavdrag 115
22 Lag (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m. 119
23 Lag (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m. 120
24 Lag (1967:96) om särskild nyanskaffningsfond 121
25 Folkbokföringslag (1967:198) 122

26 Lag (1967:752) om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet 125
27 Lag (1968:430) om mervärdeskatt 126
28 Kupongskattelag (1970:624). 145
29 Lag (1970:940) om kyrkliga kostnader 147
30 Skattebrottslag (1971:69) 148
31 Lag (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar 149
32 Förvaltningsprocesslag (1971:291). 151
33 Vägtrafikskattelag (1973:601) 152
34 Bevissäkringslag (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen . 154
35 Lag (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter 155
36 Lag (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst 157
37 Lag (1979:362) om skatteutjämningsbidrag. 159
38 Lag (1979:609) om allmän investeringsfond 160
39 Lag (1979:610) om allmän investeringsreserv 161
40 Lag (1979:611) om upphovsmannakonto 162
41 Fastighetstaxeringslag (1979:1152). 163
42 Skatteregisterlag (1980:343) 165
43 Lag (1980:865) mot skatteflykt 167
44 Lag (1981:296) om eldsvådefonder 168
45 Lag (1981:691) om socialavgifter 169
46 Lag (1982:2) om uppfinnarkonto 170
47 Lag (1982:423) om allmän löneavgift. 171
48 Lag (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar 172
49 Lag (1983:1086) om vinstdelningsskatt 176
50 Lag (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. . 177
51 Lag (1984:533) om arbetsställenummer m.m. 193
52 Lag (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. 194
53 Lag (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige. 198
54 Lag (1984:1052) om statlig fastighetsskatt 199
55 Lag (1987:560) om skatteutjämningsavgift 200
56 Lag (1987:561) om särskild skatteutjämningsavgift 201

II Författningskommentarer

Taxeringslagen 203
Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter 231
"Nyckel" LSK-GTL. 231
Lagen om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter 236
Lagen om utskiftningsskatt 237
Kommunalskattelagen. 237
Lagen om ersättningsskatt 238

Lagen om arvsskatt och gåvoskatt 239
Lagen om skogsvårdsavgift 239
Lagen om statlig inkomstskatt 239
Lagen om statlig förmögenhetsskatt 240
Lagen om förhandsbesked i taxeringsfrågor 240
Lagen om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst 241
Uppbördslagen 242
Skogskontolagen 247
Lagen om sjömansskatt 248
Lagen om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring 248
Lagen om förlustavdrag 249
Lagen om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m. . . . 250
Folkbokföringslagen 250
Lagen om mervärdeskatt 250
Lagen om allmänna förvaltningsdomstolar 257
Förvaltningsprocesslagen. 258
Vägtrafikskattelagen 258
Lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. . . 258
Lagen om uppskov med beskattning av realisationsvinst . . . 258
Lagen om allmän investeringsfond 259
Lagen mot skatteflykt 259
Lagen om socialavgifter 259
Lagen om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar 260
Lagen om vinstdelningsskatt. 260
Lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter. 261
Lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare 268
Lagen om statlig fastighetsskatt. 269

Bilaga
Översikt över överklagandetider 270

I Författningsförslag

1 Förslag till Taxeringslag (1989:00)

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. lagen (1927:321) om utskiftningsskatt,
2. kommunalskattelagen (1928:370),
3. lagen (1933:395) om ersättningsskatt,
4. lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift,
5. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
6. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
7. lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt och
8. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.

Om en annan lag innehåller någon bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

2 § Bestämmelserna om taxering i denna lag, med undantag av bestämmelserna i 4 kap. 10 och 13 §§ samt 14 § första stycket 3, gäller också för skattetillägg och förseningsavgift.

3 § Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift.

4 § Begrepp som används i denna lag har samma innebörd som i kommunalskattelagen (1928:370).

Med skattemyndighet avses i denna lag länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet.

5 § I lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter finns bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter till ledning för taxering. I fråga om debitering och uppbörd av skatt gäller bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272).

2 kap. Taxeringsorganisationen

Skatteförvaltningen

1 § Riksskatteverket leder taxeringsarbetet i riket.

Länsskattemyndigheten leder taxeringsarbetet i länet. I varje län finns en eller flera lokala skattemyndigheter.

Taxeringsärendena fördelas mellan lokal skattemyndighet och länsskattemyndighet på sätt som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndigheten enligt 3 kap. 5, 7, 8, 10, 12, 15 och 16 §§.

Beslutande myndigheter

2 § Beslut i taxeringsärende (taxeringsbeslut) fattas av skattemyndighet inom vars verksamhetsområde den skattskyldiges hemortskommun är belägen.

Taxeringsbeslut beträffande skattskyldig som saknar hemortskommun i riket fattas av den lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi.

Skattenämnden

3 § I varje skattemyndighet finns en skattenämnd.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får besluta att skattenämnden hos en myndighet skall vara indelad i avdelningar.

4 § Ärenden som ankommer på skattemyndigheten avgörs i skattenämnden, om ärendet

1. avser omprövning av en tvistig fråga,
2. avser skälighets- eller bedömningsfrågor av väsentlig ekonomisk betydelse för den skattskyldige eller
3. av annan särskild anledning bör prövas av nämnden.

5 § Skattenämnden består av ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter. Är nämnden indelad i avdelningar skall en ordförande finnas för varje avdelning. Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, fastställer antalet vice ordförande som skall finnas hos varje skattemyndighet.

6 § Skattenämnden är beslutför när ordförande och fem övriga ledamöter är närvarande. Fler än ordförande och fem övriga ledamöter får inte delta i behandlingen av ett ärende.

Om det sedan ett nämndsammanträde har inletts inträffar förfall för annan ledamot än ordföranden är nämnden dock beslutför med ordförande och fyra övriga ledamöter.

7 § Ordförande och vice ordförande i skattenämnd skall vara tjänstemän i skatteförvaltningen. De förordnas för lokal skattemyndighet av

länsskattemyndighet och för länsskattemyndighet av riksskatteverket. Förordnande får avse högst tre år i taget.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, fastställer det antal övriga ledamöter i skattenämnden som skall finnas hos varje myndighet. Sådana ledamöter väljs för högst tre år. För val av övriga ledamöter gäller bestämmelserna i 7 kap. 5-7 §§.

3 kap. Utredning i taxeringsärenden

Skattemyndighetens utredningsskyldighet

1 § Skattemyndigheten skall se till att ärendena blir tillräckligt utredda.

2 § Den skattskyldige skall beredas tillfälle att yttra sig innan hans ärende avgörs, om det inte är onödigt.

3 § Taxeringsbeslut får fattas på grundval av en förenklad självdeklaration utan att den som avgett deklarationen underrättats om och beretts tillfälle att yttra sig över

1. vad som från folkbokföringsmyndighet har inhämtats i fråga om förutsättningarna för sådan skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272) som får åtnjutas av ogift skattskyldig eller

2. kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som avser inkomst av tjänst eller kapital eller avser räntetillägg.

4 § Vill den skattskyldige lämna upplysningar muntligt inför skattenämnden i ett taxeringsärende som angår honom skall han få tillfälle till det om inte särskilda skäl talar emot det.

Föreläggande att lämna upplysning eller förete handling

5 § Skattemyndigheten får förelägga den skattskyldige att lämna de ytterligare upplysningar som behövs för utredningen. Sådana upplysningar skall lämnas skriftligt om inte annat anges i föreläggandet.

Skattemyndigheten får vidare förelägga den skattskyldige att förete kontrakt, kontoutdrag, räkning, kvitto eller liknande handling som behövs för utredningen.

Om ett föreläggande enligt första eller andra stycket inte efterkommits får ett nytt föreläggande förenas med vite. Ett föreläggande får också förenas med vite om det finns skälig anledning att anta att den skattskyldige annars inte efterkommer föreläggandet.

6 § Länsrätten får på framställning av en skattskyldig som enligt 5 § förelagts att lämna upplysning eller förete handling befria honom från denna skyldighet när det finns synnerliga skäl och

1. upplysningen eller handlingen avser förhållande som omfattas av den skattskyldiges tystnadsplikt eller

2. andra särskilda omständigheter gör att uppgiften eller handlingen inte bör komma till någon annans kännedom.

Taxeringsbesök

7 § Behöver uppgifter i deklarationen kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar får skattemyndigheten komma överens med den skattskyldige om att sådan avstämning skall göras vid besök hos honom eller annars vid personligt sammanträffande. Överenskommelse får även träffas om besiktning av fastighet, inventarier eller annat som är av betydelse för taxeringskontrollen.

Taxeringsrevision

8 § Skattemyndigheten får besluta om *taxeringsrevision* för att kontrollera att skyldighet enligt lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter fullgjorts riktigt och fullständigt. Taxeringsrevision får företas hos den som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) och hos juridisk person som inte är dödsbo. Hos annan deklarations- eller uppgiftsskyldig får taxeringsrevision ske när särskilda skäl föranleder det. Taxeringsrevision får inte äga rum hos myndighet.

Taxeringsrevisionen får även avse att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll av att deklarations- och uppgiftsskyldigheten fullgjorts av andra, till namnet kända personer eller av någon som ingått viss bestämd rättshandling med den hos vilken revisionen skall äga rum. Hos den som avses i första stycket andra meningen får taxeringsrevisionen dessutom avse att insamla uppgifter som en förberedande åtgärd för kontroll av andra än den som revisionen sker hos.

9 § I ett beslut om taxeringsrevision skall en eller flera tjänstemän förordnas att verkställa revisionen.

10 § En taxeringsrevision skall om möjligt ske på sådant sätt och på sådan tid att den inte hindrar verksamheten för den som revisionen sker hos. Den får inte utan särskilda skäl verkställas hos enskild mellan kl. 19 och kl. 8.

Skattemyndigheten får, när det behövs, bestämma tid och plats för revisionen. Revisionen får verkställas hos den vars verksamhet skall granskas eller på annan plats. Om denne medger det får revisionen göras också i annat utrymme hos honom än sådant som huvudsakligen används för verksamheten. Skall revisionen göras på annan plats än hos den vars verksamhet skall granskas, skall räkenskaper och andra handlingar på begäran av den som skall utföra revisionen mot kvitto överlämnas till denne.

Böcker och andra handlingar, som överlämnats för taxeringsrevision, får inte vara tillgängliga för annan än den som utför revisionen och denne underställt biträde samt den som i sin tjänst har att övervaka revisionen. Handlingarna skall återställas så fort det kan ske.

11 § Vid taxeringsrevision får granskning ske av räkenskaper och anteckningar med därtill hörande verifikationer samt av korrespondens, protokoll och andra handlingar som rör verksamheten.

Med handling förstås framställning i skrift eller bild samt upptagning som kan läsas, avlyssnas eller på annat sätt uppfattas endast med tekniskt hjälpmedel.

Taxeringsrevision får verkställas för kontroll även av det löpande beskattningsårets räkenskaper och handlingar.

Vid taxeringsrevision hos den som är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1976:125) eller skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) får den som utför revisionen även inventera kassan samt granska varulager, maskiner och andra inventarier som är avsedda för stadigvarande bruk.

12 § Vid taxeringsrevision är den som revisionen sker hos skyldig att tillhandahålla de handlingar och lämna de upplysningar, som behövs för revisionen. Han skall också lämna tillträde till sådana utrymmen, som huvudsakligen används i hans verksamhet, samt ge den hjälp som behövs för granskning av handlingar och varulager samt maskiner och andra för stadigvarande bruk avsedda inventarier och för kassainventering.

Den som verkställer taxeringsrevision skall på begäran ges tillfälle att själv använda terminal eller annat tekniskt hjälpmedel för att ta del av upptagning som kan uppfattas endast med sådant hjälpmedel.

Underlåter den som revision sker hos att göra vad som åligger honom enligt första eller andra stycket får skattemyndigheten förelägga honom vid vite att fullgöra sina skyldigheter.

13 § Den som verkställer taxeringsrevisionen har rätt att ta del av handlingar som är av betydelse för revisionen även om den som revisionen sker hos skall iaktta tystnad om deras innehåll. På framställning av den som revisionen sker hos får dock länsrätten, när det finns synnerliga skäl, besluta att sådana handlingar skall undantas från revisionen. Detsamma gäller om den, som revisionen sker hos, i annat fall begär att en handling skall undantas från revisionen med hänsyn till att dess innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom. Görs en framställning om undantagande till den som verkställer taxeringsrevisionen skall denne genast lämna över framställningen till länsrätten.

Om handlingen utgörs av sådan upptagning som avses i 11 § andra stycket får rätten besluta om sådana begränsningar av rätten att använda den reviderades tekniska hjälpmedel som behövs för att handlingar som enligt första stycket bör undantas från granskning inte skall bli tillgängliga för den som verkställer revisionen.

Har den som revisionen sker hos gjort en framställning enligt första stycket skall handlingen som framställningen avser, om framställningen inte är uppenbart ogrundad, omedelbart förseglas och ställas till rättens förfogande.

14 § Skattemyndigheten skall snarast lämna meddelande om resultatet av revisionen till den, som revisionen skett hos, i vad angår hans beskattning.

Uppgifter om utdelning på aktier m.m.

15 § Skattemyndighet får hos den, som har tagit emot uppgifter enligt 3 kap. 28 eller 29 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter, för taxeringskontroll ta del av dessa uppgifter. Den som uppgifterna förvaras hos är skyldig att lämna det biträde som behövs för att genomföra kontrollen.

Utlämnande av uppgifter

16 § Uppgift som en myndighet förfogar över och som behövs för taxering skall på skattemyndighetens begäran tillhandahållas denna.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket föreligger dock inte i fråga om uppgifter för vilka sekretess gäller till följd av 2 kap. 1 eller 2 § eller 3 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100) eller en bestämmelse till vilken hänvisas i någon av de nämnda paragraferna.

Om sekretess gäller för en uppgift enligt någon annan bestämmelse i sekretesslagen, föreligger uppgiftsskyldighet enligt första stycket endast om framställningen görs av länsskattemyndigheten. Om ett utlämnande skulle medföra synnerligt men för något allmänt eller enskilt intresse föreligger uppgiftsskyldighet endast om regeringen på ansökan av länsskattemyndigheten beslutar att uppgiften skall lämnas ut.

17 § Uppgifter i deklarationer skall på begäran lämnas ut till de myndigheter som utövar taxerings- eller skattekontroll om det behövs för kontrollverksamheten. Detsamma gäller beträffande uppgifter i andra handlingar som har upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid taxeringskontroll eller lämnats till ledning för taxeringsbeslut enligt bestämmelserna i lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter.

Uppgifter som avses i första stycket skall på begäran lämnas ut till riksskatteverket för statistisk bearbetning. Fråga om att lämna ut uppgifter för sådant ändamål till annan myndighet skall prövas av regeringen, om inte annat följer av bestämmelser om uppgiftsskyldighet i annan lag eller i förordning.

Uppgifter som avses i 3 kap. 28 och 29 §§ lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter får utan hinder av bestämmelserna om sekretess lämnas till dem, som betalat ut ränta eller utdelning och till deras medhjälpare.

Uppgifter som avses i första stycket får tillhandahållas myndighet i främmande stat med vilken Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i skatteärenden.

4 kap. Taxeringsbeslut

1 § Taxeringsbeslut är grundbeslut, omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärder.

2 § Grundbeslut och omprövningsbeslut fattas på grundval av

1. den skattskyldiges uppgifter i deklarationen,

2. de uppgifter som lämnats enligt lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter samt

3. vad som i övrigt framkommit under ärendets utredning.

Beslut om taxeringsåtgärder fattas på grundval av grundbeslut, omprövningsbeslut eller beslut av domstol.

3 § Kan underlag för att ta ut skatt inte beräknas tillförlitligt med ledning av uppgifter enligt 2 § första stycket eller saknas uppgifter från den skattskyldige skall det bestämmas till skäligt belopp.

Grundbeslut

4 § Grundbeslut skall fattas för varje beskattningsår.

5 § Har den skattskyldige lämnat en förenklad självdeklaration, får beslut fattas på grundval av den, även om förutsättningarna enligt 2 kap. 10 och 11 §§ lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter för en sådan självdeklaration inte föreligger i alla delar. Detta gäller dock inte om uppgift skall lämnas om rörelse eller jordbruksfastighet eller om annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370).

6 § Skattemyndigheten skall inte ta upp en inkomst till beskattning hos en skattskyldig, om han gör sannolikt att förutsättningarna för att han skall frikallas från skattskyldighet för inkomsten på grund av bestämmelserna i 54 § första stycket f kommunalskattelagen (1928:370) kommer att föreligga efter utgången av november månad taxeringsåret.

7 § Skattemyndigheten får avstå från att avvika från självdeklarationen, om avvikelsen skulle avse endast ett mindre belopp.

Omprövningsbeslut

8 § Skattemyndigheten skall ompröva taxeringsbeslut, som myndigheten fattat, i fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller i annat ekonomiskt hänseende om den skattskyldige begär det eller skäl annars föreligger. Efter utgången av november månad taxeringsåret får omprövningsbeslut meddelas även om inte något grundbeslut för beskattningsåret har fattats.

Skattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut om det endast i ringa mån skulle ändra den påförda skatten.

9 § Vill den skattskyldige begära omprövning skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av femte året efter taxeringsåret.

Har den skattskyldige gett in skrivelsen med begäran om omprövning inom den tid som anges i första stycket till en annan skattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet.

10 § Skattemyndigheten skall genom omprövning göra de följdändringar i ett taxeringsbeslut som föranleds av

1. egna taxeringsbeslut avseende annat taxeringsår eller annan skattskyldig,
2. förvaltningsdomstols beslut om tillägg till eller ändring i fastighetstaxering,
3. lokal skattemyndighets beslut om åtgärd enligt 28 kap. 12 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) eller om rättelse enligt 20 kap. 23 § eller 28 kap. 10 § samma lag,
4. beslut av riksskatteverket, kammarrätt eller regeringsrätten angående sjömansskatt eller
5. beslut om utländsk skatt.

11 § Omprövar skattemyndigheten självmant ett taxeringsbeslut skall omprövningsbeslutet meddelas före utgången av femte året efter taxeringsåret. Beslut som är till nackdel för den skattskyldige får, utom i fall som avses i 13 och 14 §§, inte meddelas efter utgången av första året efter taxeringsåret. Har den skattskyldige inte gett in självdeklaration i rätt tid får ett omprövningsbeslut till nackdel för den skattskyldige meddelas även efter utgången av första året efter taxeringsåret, men senast två år från det att självdeklarationen kommit in till skattemyndigheten eller fem år efter utgången av taxeringsåret.

Omprövningsbeslut enligt 10 § som är till fördel för den skattskyldige får meddelas även efter utgången av femte året efter taxeringsåret, men senast sex månader efter det beslut som föranleder följdändringen.

12 § Skattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut till nackdel för den skattskyldige efter utgången av tid som anges i 11 § (*eftertaxering*) under de förutsättningar och på det sätt som anges i 13-17 §§.

13 § Eftertaxering får ske om den skattskyldige

1. i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för taxeringsbeslut,
2. lämnat oriktig uppgift i mål om taxering eller
3. underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift trots att han är uppgiftspliktig enligt lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter

och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att ett taxeringsbeslut avseende den skattskyldige eller hans make, eller, i fråga om förmögenhetsskatt, annan med honom samtaxerad person blivit oriktigt.

14 § Eftertaxering får ske om

1. ett taxeringsbeslut blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende och felaktigheten avser ett betydande belopp,
2. ett taxeringsbeslut blivit oriktigt på grund av att kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter saknats eller varit felaktig eller
3. en följdändring i ett taxeringsbeslut föranleds av beslut som anges i 10 § 1-5.

Skattemyndigheten får avstå från att besluta om eftertaxering beträffande annan skattskyldig enligt första stycket 3 om beslutet skulle framstå som uppenbart oskäligt.

15 § Har eftertaxering skett i en fråga får skattemyndigheten inte fatta ett nytt beslut om eftertaxering i samma fråga.

16 § Beslut om eftertaxering skall meddelas före utgången av femte året efter taxeringsåret.

Beslut om eftertaxering enligt 14 § första stycket 3 får meddelas även efter den tid som anges i första stycket men senast sex månader efter det beslut som föranleder följdändringen. Beslut som avser ändring i taxeringsbeslut för annan skattskyldig får dock inte meddelas efter utgången av sjätte året efter taxeringsåret.

Beslut om eftertaxering på grund av oriktig uppgift i mål om taxering får meddelas efter den tid som anges i första stycket men senast inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut vann laga kraft.

Har den skattskyldige avlidit skall beslut meddelas inom två år efter utgången av det kalenderår, då boupptecknings efter honom gavs in för registrering.

17 § Har den skattskyldige, på sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69), delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser taxeringsbeslut rörande honom eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får beslut om eftertaxering för det år som brottet avser meddelas av skattemyndigheten även efter utgången av i 16 § angiven tid. Detsamma gäller om tiden för att ådöma den skattskyldige påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslutet får meddelas efter utgången av tid som anges i 16 §, om beslutet medför att den skattskyldige enligt 12 § skattebrottslagen är fri från ansvar för brott.

Beslut enligt första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut enligt andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit skall dock beslut om eftertaxering meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslut om eftertaxering enligt första stycket skall undanröjas av skattemyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet inte bifalls till någon del. Vad nu sagts gäller dock inte, om den skattskyldige är fri från ansvar med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Första—fjärde styckena skall också tillämpas om brottet avser ett taxeringsbeslut beträffande en juridisk person och åtgärd som avses i första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren är fri från ansvar för sådant brott med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Beslut om taxeringsåtgärder

18 § Skattemyndigheten skall i samband med ett grundbeslut eller ett omprövningsbeslut besluta om de taxeringsåtgärder som föranleds av beslutet om inte annat följer av 19 §.

19 § Skattemyndigheten skall snarast efter det att domstol meddelat beslut i ett överklagat taxeringsärende besluta om de taxeringsåtgärder som föranleds av beslutet. Detsamma gäller när omprövningsbeslut fattats av annan skattemyndighet än den som skall besluta om taxeringsåtgärder.

Underrättelse om taxeringsbeslut

20 § Underrättelse om taxeringsbeslut skall ske skriftligt.

5 kap. Särskilda avgifter

Skattetillägg

1 § Har den som är skattskyldig i en deklaration eller ett annat skriftligt meddelande, som han avgett till ledning för taxeringsbeslut, lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) påföras honom. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om taxering och uppgiften inte godtagits efter prövning i sak eller inte prövats.

Skattetillägg enligt första stycket utgår med fyrtio procent av den skatt som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, vad angår förmögenhetsskatt, barn som samtaxerats med den skattskyldige. Skulle den oriktiga uppgiften, om den följts, ha föranlett att skattskyldigs make fått skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272) med för högt belopp, påförs den skattskyldige skattetillägg med fyrtio procent av detta belopp. Vad som nu sagts tillämpas även då dödsbo samtaxerats med annan skattskyldig.

Avgiftsberäkning enligt andra stycket sker efter tjugo procent i fall då den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättats med ledning av kontrollmaterial, som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten före utgången av november månad taxeringsåret. Som normalt tillgängligt kontrollmaterial anses inte meddelande från annan skattemyndighet.

2 § Har avvikelse skett från deklarationen med stöd av 4 kap. 3 § påförs den skattskyldige skattetillägg. Tillägget beräknas på den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver den skatt som annars skulle ha påförts honom. Vid beräkningen skall i övrigt bestämmelserna i 1 § andra stycket tillämpas. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall skattetillägg utgå enligt bestämmelserna i 1 §.

Första stycket tillämpas också om skönsmässig uppskattning med stöd av 4 kap. 3 § på grund av utebliven deklaration har skett och deklaration

inte kommit in trots att föreläggande sänts ut till den skattskyldige. Tillägget beräknas då på den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver den skatt som skulle ha påförts enligt de skriftliga uppgifter, som den skattskyldige lämnat till ledning för taxeringsbeslutet.

3 § Beslut om skattetillägg enligt 2 § andra stycket skall undanröjas om deklaration har kommit in till skattemyndighet eller förvaltningsdomstol före utgången av året efter det då beslutet fattades. Detsamma gäller om den skattskyldige gör sannolikt, att han inte fått del av skattsedel eller annan handling med uppgift om skattetilläggets storlek inom den tiden och deklaration har kommit in inom två månader från det han fick sådan kännedom.

4 § Skattemyndigheten skall samtidigt med beslut om eftertaxering enligt 4 kap. 13 § fatta därav föranlett beslut om skattetillägg.

5 § Beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i omprövningsärende skall meddelas i samband med taxeringsbeslutet.

Beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om taxering skall meddelas senast inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut vann laga kraft.

6 § Skattetillägg utgår inte i samband med rättelse av en felräkning eller en misskrivning, som uppenbart framgår av deklarationen eller av ett annat skriftligt meddelande från den skattskyldige. Detsamma gäller vid rättelse av oriktig uppgift i fråga om inkomst av tjänst eller kapital, om rättelsen har gjorts eller hade kunnat göras med ledning av kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande enligt lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter och som var tillgänglig för skattemyndigheten före november månads utgång taxeringsåret.

Skattetillägg utgår inte heller i den mån avvikelsen avser bedömning av ett skriftligt yrkande, såsom fråga om yrkat avdrag eller värde av naturaförmån eller tillgång, och avvikelsen inte gäller uppgift i sak.

Har den skattskyldige frivilligt rättat en oriktig uppgift skall skattetillägg inte utgå.

7 § Ändras tidigare taxeringsbeslut skall utan yrkande vidtas den ändring av beslut om skattetillägg som det ändrade taxeringsbeslutet föranleder.

Förseningsavgift

8 § Har deklarationsskyldig inte kommit in med självdeklaration inom föreskriven tid, skall en särskild avgift (*förseningsavgift*) påföras honom. Sådan avgift påförs aktiebolag med 1 000 kronor och annan skattskyldig med 500 kronor.

Har skattskyldig, som utan föreläggande skall lämna självdeklaration, inte kommit in med deklarationen senast den 1 augusti under taxeringsåret, bestäms förseningsavgiften till fyra gånger det belopp som anges i första stycket.

Förseningsavgift enligt första stycket påförs också skattskyldig som har avgett en förenklad självdeklaration och som inte efterkommit ett föreläggande att avge en allmän självdeklaration inom den tid som föreskrivs i föreläggandet.

Har den skattskyldige inom föreskriven tid lämnat en deklarationshandling, som inte är behörigen undertecknad, utgår förseningsavgift endast om handlingen inte fullständigas med underskrift inom den tid som föreskrivs i föreläggande. I sådant fall beräknas avgiften enligt första stycket.

Eftergift av särskild avgift

9 § Särskild avgift får helt efterges, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha ett sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den framstår som ursäktlig. Detsamma gäller om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet.

Skattetillägg får helt efterges när det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är ringa.

10 § Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.

Övriga bestämmelser om särskild avgift

11 § Särskild avgift får inte påföras sedan den skattskyldige har avlidit.

Vid tillämpning av 72 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), 20 § 2 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller 20 § 2 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt får regeringen meddela befrielse från särskild avgift.

12 § Särskild avgift påförs som slutlig eller tillkommande skatt enligt uppbördslagen (1953:272). Skattetillägg, som inte uppgår till 100 kronor, påförs inte. Särskild avgift tillfaller statsverket.

Skall någon vid taxering till statlig inkomstskatt påföras skattetillägg, som skall beräknas efter såväl fyrtio som tjugo procent uträknas först skatten på summan av de undanhållna beloppen. Skatten fördelas sedan vid tillämpningen av de skilda procentsatserna efter den kvotdel som vart och ett av de undanhållna beloppen utgör av de sammanlagda undanhållna beloppen.

Bestämmelserna i andra stycket tillämpas också, när någon i annat fall än som avses där skall påföras skattetillägg efter skilda procentsatser.

6 kap. Överklagande

Överklagande av skattemyndighetens beslut

1 § Skattemyndighetens taxeringsbeslut enligt denna lag får överklagas hos länsrätten av

1. skattskyldig i fråga om omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärd,
2. länsskattemyndighet i fråga om beslut som fattats av lokal skattemyndighet,
3. riksskatteverket i fråga om beslut som fattats av länsskattemyndighet,
4. kommun i fråga om beslut om taxering till kommunal inkomstskatt.

2 § Överklagande får avse viss fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller i annat ekonomiskt hänseende.

Länsskattemyndighet får i överklagande framställa yrkande om taxeringsbeslut som lokal skattemyndighet inte fattat. Motsvarande gäller för riksskatteverket beträffande beslut som länsskattemyndighet inte fattat.

3 § Skrivelsen med den skattskyldiges överklagande skall ha kommit in före utgången av femte året efter taxeringsåret. Är det fråga om ett taxeringsbeslut, som har meddelats efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser, får skrivelsen komma in efter denna tid men inom två månader från det att den skattskyldige fick del av beslutet.

4 § En skrivelse med överklagande av länsskattemyndighet, riksskatteverket eller kommun skall ha kommit in inom tidsfrist som enligt 4 kap. 11, 16 och 17 §§ gäller för beslut av skattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från det att det överklagade beslutet meddelades.

Överklagas ett omprövningsbeslut som avser eftertaxering och yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in inom två månader från det beslutet meddelades.

5 § Har länsskattemyndighet eller riksskatteverket överklagat ett taxeringsbeslut skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt.

6 § Har klaganden i rätt tid gett in skrivelsen med överklagande till en annan skattemyndighet än den som meddelat det överklagade beslutet eller till en förvaltningsdomstol, får överklagandet ändå prövas. Skrivelsen skall i sådant fall omedelbart sändas till den skattemyndighet som meddelat beslutet.

7 § Klaganden får vid överklagande av taxeringsbeslut yrka följdändring i taxeringsbeslut för annat taxeringsår som föranleds av överklagandet, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut.

Följdändring får yrkas även av klagandens motpart.

Länsskattemyndighet och riksskatteverket får yrka följdändring beträffande annan skattskyldig än den som det överklagade beslutet gäller. Sådant yrkande till nackdel för skattskyldig får dock inte framställas efter utgången av det sjätte året efter det taxeringsår som följdändringen avser.

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

8 § Länsrättens beslut rörande befrielse från skyldighet att lämna upplysning eller förete handling som behövs för utredning eller om undantagande av handling från taxeringsrevision får inte överklagas.

9 § Överklagar den skattskyldige länsrättens beslut i mål om taxering skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då han har fått del av beslutet.

Överklagas beslutet av länsskattemyndighet, riksskatteverket eller kommun skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

10 § Överklagas kammarrättens beslut i mål om taxering skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

11 § Har part överklagat ett beslut i mål om taxering av länsrätt eller kammarrätt får även motparten överklaga beslutet, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Motparten får överklaga beslutet inom en månad från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet av annan anledning, förfaller också motpartens överklagande.

Företrädare för det allmänna

12 § Om en skattskyldig överklagat skattemyndighetens beslut är länsskattemyndigheten den skattskyldiges motpart i länsrätt och i kammarrätt.

13 § En länsskattemyndighet får uppdra åt viss tjänsteman vid lokal skattemyndighet inom länet eller en annan länsskattemyndighet att föra det allmännas talan i visst ärende eller viss grupp av ärenden.

Riksskatteverket får om det föreligger särskilda skäl ta över uppgiften att föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.

14 § Riksskatteverket för det allmännas talan i regeringsrätten. Verket får uppdra åt viss tjänsteman vid skattemyndighet att föra det allmännas talan.

15 § Riksskatteverket och länsskattemyndigheten får föra talan till den skattskyldiges förmån. Riksskatteverket och länsskattemyndigheten har då samma behörighet som den skattskyldige.

Handläggning vid domstol

16 § En talan får inte ändras i andra fall än som anges i 17 §.

Som ändring av talan anses inte när klaganden inskränker sin talan eller, utan att frågan som är föremål för prövning ändras, åberopar en ny omständighet till stöd för talan.

17 § Klagande får i länsrätten, inom den tid som gäller för överklagande, framställa ett nytt yrkande eller åberopa en ny omständighet om yrkandet eller omständigheten har samband med den fråga som skall prövas och länsrätten finner att yrkandet eller omständigheten utan olägenhet kan prövas i målet.

I regeringsrätten och kammarrätten får klaganden inom den tid som avses i första stycket framställa ett nytt yrkande som stöder sig på väsentligen samma grund. Yrkandet får dock inte innebära en beloppsmässig utvidgning av överklagandet.

18 § Länsrätten skall meddela beslut om eftertaxering inom ett år från den dag yrkandet om eftertaxering senast skall ha kommit in till länsrätten.

19 § Länsrätten får pröva en talan mot skattemyndighetens beslut om taxeringsåtgärd enligt 4 kap. 19 § till följd av domstols beslut först sedan domstolens beslut vunnit laga kraft.

20 § Domstolen får avstå från att besluta om följdändring enligt 7 § tredje stycket om beslutet skulle framstå som uppenbart oskäligt.

21 § Vid prövning av ansökan om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas.

22 § Finns flera frågor i samma mål får dom ges över någon av dem trots att handläggningen i övrigt inte har avslutats (deldom).

23 § Har i en fråga flera omständigheter var för sig omedelbar betydelse för utgången i ett mål och är det med hänsyn till utredningen lämpligt att sådan del av målet avgörs för sig får särskild dom ges däröver (mellandom).

Har mellandom meddelats får rätten förordna att målet i övrigt skall vila till dess domen har vunnit laga kraft.

24 § Vid handläggningen i kammarrätt och länsrätt av mål om särskild avgift skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte om det inte finns anledning anta att avgift kommer att utgå.

7 kap. Övriga bestämmelser

Vite

1 § Vite får inte föreläggas staten, kommun eller annan menighet eller tjänsteman i tjänsten.

Ställföreträdare

2 § Vid bedömningen av vem som är behörig ställföreträdare för skattskyldig enligt denna lag skall 4 kap. 2 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter tillämpas.

Uppgift, som lämnats för en skattskyldig som är juridisk person, anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

Granskning av riksrevisionsverket

3 § Vid granskning inom riksrevisionsverket av statens räkenskaper får anmärkning inte framställas i fråga om verkställd taxering.

Ändring i taxeringsbeslut till följd av bestämmelse i dubbelbeskattningsavtal

4 § Föranleder bestämmelse i avtal för att undvika eller lindra dubbelbeskattning, som Sverige har träffat med annan stat, att ändring skall vidtas i fråga om taxeringsbeslut som rör statlig eller kommunal skatt eller i fråga om annan åtgärd varigenom sådan skatt har påförts, får regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, vidta sådan ändring.

Val till skattenämnd

5 § Val av ledamot i skattenämnd förrättas av landstinget. Om det i länet finns en kommun som inte ingår i landstingskommunen förrättas valet av landstinget och kommunfullmäktige med den fördelning dem emellan som länsskattemyndigheten bestämmer efter befolkningstalen. I Gotlands län förrättas valet av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Valet skall vara proportionellt, om det begärs av minst så många ledamöter som motsvarar den kvot, som erhålls om antalet närvarande ledamöter delas med det antal personer valet avser, ökat med 1. Om förfarandet vid sådant proportionellt val är särskilt föreskrivet.

6 § Valbar till ledamot i skattenämnd är den som har rösträtt vid val av kommunfullmäktige och är kyrkobokförd i en kommun som ingår i skattemyndighetens verksamhetsområde.

Tjänsteman inom skatteförvaltningen eller vid allmän förvaltningsdomstol eller lagfaren domare eller nämndeman i allmän förvaltningsdomstol får inte väljas till ledamot i skattenämnd.

Den som har fyllt sextio år eller uppger giltigt hinder är inte skyldig att ta emot uppdrag som ledamot.

Skattemyndigheten prövar självmant den valdes behörighet.

7 § Den som har fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdrag att vara ledamot. Länsskattemyndigheten får entlediga ledamot om han visar giltigt hinder. Upphör ledamot att vara valbar, förfaller uppdraget.

När ledighet uppkommer, utses en ny ledamot för den tid som återstår.

Ändras antalet valda ledamöter, får nytillträdande ledamot utses för kortare tid än tre år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 då taxeringslagen (1956:623) skall upphöra att gälla. Den nya lagen tillämpas första gången i ärenden eller mål som rör 1991 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i ärenden eller mål som rör 1990 och tidigare års taxeringar.

2 Förslag till Lag (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § I denna lag ges bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter till ledning för taxeringsbeslut enligt taxeringslagen (1989:00) samt de övriga ändamål som är särskilt föreskrivna.

Om en annan lag innehåller någon bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

2 § Begrepp som används i denna lag har samma innebörd som i kommunalskattelagen (1928:370), uppbördslagen (1953:272) och taxeringslagen (1989:00).

3 § Riksskatteverket har samma befogenhet som skattemyndighet att meddela förelägganden.

2 kap. Självdeklaration m.m.

Allmänna bestämmelser

1 § Uppgifter till ledning för egen taxering lämnas i form av *självdeklaration.*

2 § Var och en som är skyldig att deklarera enligt bestämmelserna i 5-9 §§ skall lämna självdeklaration.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall också den, som inte är skyldig att deklarera på grund av nämnda bestämmelser, lämna självdeklaration.

3 § Självdeklaration skall avges på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär för *förenklad självdeklaration* eller *allmän självdeklaration.*

I 12-24 §§ finns bestämmelser om vad som skall tas upp i självdeklaration.

I 28-31 §§ finns bestämmelser om hur självdeklaration skall lämnas.

4 § Var och en bör, utöver vad som framgår av deklarationsformuläret eller av annan blankett enligt fastställt formulär, meddela de ytterligare upplysningar som kan vara av betydelse för egen taxering.

Deklarationsskyldighet för fysiska personer

5 § Fysisk person skall, om inte annat följer av 7 §, lämna självdeklaration

1. när hans bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 10 000 kronor,
2. om han inte varit bosatt här i riket under hela beskattningsåret eller under denna tid erlagt sjömansskatt, när bruttointäkterna uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

3. när hans tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 400 000 kronor eller

4. när underlag för skogsvårdsavgift eller statlig fastighetsskatt skall fastställas för honom.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Har makar, som ingått äktenskap före ingången av beskattningsåret och levt tillsammans under större delen därav, var för sig haft inkomst eller förmögenhet, skall vardera makens deklarationsskyldighet bedömas med hänsyn till makarnas sammanlagda inkomst och förmögenhet.

Skall någon enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt taxeras för förmögenhet, som tillhör barn eller annan, skall hänsyn tas därtill vid deklarationsskyldighetens bedömande.

6 § Vid tillämpning av vad som stadgas i 5 § första stycket, skall svensk medborgare, som under beskattningsåret tillhört svensk beskickning hos utländsk makt, svensk permanent delegation hos mellanstatlig organisation eller lönat svenskt konsulat eller beskickningens, delegationens eller konsulatets betjäning och som på grund av sin tjänst varit bosatt utomlands, anses ha varit bosatt här i riket. Detsamma skall gälla sådan persons make samt barn under 18 år, om de har varit svenska medborgare och har bott hos honom.

En person, som under beskattningsåret har tillhört främmande makts beskickning eller lönade konsulat här i riket eller beskickningens eller konsulatets betjäning, som inte har varit svensk medborgare och som inte var bosatt här i riket när han kom att tillhöra beskickningen eller konsulatet eller beskickningens eller konsulatets betjäning, skall vid tillämpningen av bestämmelserna i 5 § första stycket inte anses ha varit bosatt här i riket. Detsamma skall gälla sådan persons make, barn under 18 år och enskilda tjänare om de har bott hos honom och inte har varit svenska medborgare.

7 § Den, som uppburit folkpension, skall med de undantag som anges i fjärde stycket lämna självdeklaration endast om hans bruttointäkt av en eller flera förvärvskällor under året varit större än belopp motsvarande intäkten för person, som under beskattningsåret inte haft annan intäkt än ålderspension enligt 6 kap. 2 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring och pensionstillskott enligt 2 § lagen (1969:205) om pensionstillskott.

För gift person, som uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension utgörande 78,5 procent av basbeloppet. För övriga personer beräknas intäkten med utgångspunkt från en pension utgörande 96 procent av basbeloppet. Sistnämnda beräkningsgrund gäller också

för gift person som under viss del av beskattningsåret uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make uppbär folkpension, och under återstoden av året uppburit folkpension med belopp som tillkommer gift vars make saknar folkpension.

Med folkpension avses folkpension i form av ålderspension, förtidspension, änkepension och hustrutillägg. Som folkpension räknas inte barnpension eller vårdbidrag.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte i fråga om person vars make är skyldig att lämna självdeklaration eller för person som har varit bosatt i riket endast en del av beskattningsåret. Bestämmelsen gäller inte heller i fråga om ogift person om hans skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 90 000 kronor och i fråga om gift person om makarnas gemensamma skattepliktiga förmögenhetstillgångar överstiger 180 000 kronor.

8 § I fråga om deklarationsskyldighet för dödsbo efter person, som har avlidit under beskattningsåret, skall tillämpas vad som skulle ha gällt för den avlidne.

Deklarationsskyldighet för juridiska personer

9 § Följande juridiska personer skall lämna självdeklaration

1. aktiebolag, ekonomisk förening, sparbank, ömsesidig skadeförsäkringsanstalt och aktiefond samt sådan stiftelse, fond eller inrättning som har till huvudsakligt ändamål att tillgodose viss familjs, vissa familjers eller bestämda personers ekonomiska intressen,

2. ideell förening, som avses i 7 § 5 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, om dess bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret överstigit grundavdraget enligt 8 § nämnda lag,

3. annan juridisk person, om dess bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor under beskattningsåret uppgått till sammanlagt minst 100 kronor,

4. juridisk person, vilkens tillgångar av den art som anges i 3 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, vid beskattningsårets utgång haft ett värde som överstiger 400 000 kronor eller, såvitt angår sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. b nämnda lag, 25 000 kronor,

5. juridisk person för vilken underlag för skogsvårdsavgift eller statlig fastighetsskatt skall fastställas.

Vid bedömandet av deklarationsskyldighet enligt första stycket 2-4 skall hänsyn inte tas till sådan inkomst eller förmögenhet, för vilken skattskyldighet inte föreligger enligt lagen om statlig inkomstskatt eller lagen om statlig förmögenhetsskatt.

Förenklad självdeklaration

10 § Fysisk person får, om inte annat följer av 11 §, lämna förenklad självdeklaration om vad som skall redovisas i fråga om intäkter och avdrag avser endast

1. inkomst av annan fastighet beträffande högst två fastigheter vilka den skattskyldige innehaft hela beskattningsåret och för vilka dels intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), dels taxeringsvärde har bestämts för beskattningsåret,

2. inkomst av tjänst och annat avdrag än som avses i 33 § 2 mom. kommunalskattelagen inte yrkas för kostnader för fullgörande av tjänsten,

3. inkomst av kapital samt avdrag för kostnader yrkas endast för ränta och intäkten utgörs av

a) ränta eller

b) utdelning på svenska aktier och andelar i svenska aktiefonder eller ekonomiska föreningar,

4. allmänt avdrag för underhåll av icke hemmavarande barn eller för avgift för pensionsförsäkring,

5. sådant avdrag för nedsatt skatteförmåga, som avses i 50 § 2 mom. andra eller fjärde stycket kommunalskattelagen.

11 § Förenklad självdeklaration får inte lämnas, om

1. den skattskyldige eller den med vilken den skattskyldige skall samtaxeras inte varit bosatt här i riket under hela beskattningsåret,

2. den skattskyldige under beskattningsåret haft inkomst av anställning i utlandet eller annars från utlandet haft inkomst eller vid utgången av beskattningsåret där ägt skattepliktig förmögenhet,

3. den skattskyldige under beskattningsåret varit skyldig att betala sjömansskatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt,

4. den skattskyldige är företagsledare i fåmansföretag, närstående till sådan person eller delägare i fåmansföretag eller

5. den skattskyldige skall samtaxeras med person som är skyldig att i självdeklaration lämna uppgift om inkomst av rörelse eller jordbruksfastighet eller av annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370).

12 § Förenklad självdeklaration skall uppta

1. den skattskyldiges namn, personnummer, postadress och hemortskommun,

2. de uppgifter som behövs för att bestämma om den skattskyldige skall samtaxeras eller inte,

3. de intäkter och avdrag som är att hänföra till inkomst av annan fastighet, varvid särskilt skall anges fastighetens taxeringsvärde för beskattningsåret,

4. de intäkter som är att hänföra till inkomst av tjänst och som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 57 §,

5. de intäkter som är att hänföra till inkomst av kapital och som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 57 § samt de avdrag för ränta som den skattskyldige yrkar,

6. sådant räntetillägg som den skattskyldige inte har fått meddelande om enligt 3 kap. 57 §,

7. de avdrag som den skattskyldige yrkar för underhåll av icke hemma-

varande barn, för avgift för pensionsförsäkring eller för nedsatt skatteförmåga enligt 50 § 2 mom. andra stycket kommunalskattelagen (1928:370),

8. den skattskyldiges skattepliktiga tillgångar och hans skulder vid utgången av beskattningsåret, om hans skattepliktiga förmögenhetstillgångar uppgick till minst 90 000 kronor eller, om beskattningsbar förmögenhet skall beräknas gemensamt för den skattskyldige och hans make eller barn enligt 12 § 1 mom. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, de sammanlagda skattepliktiga förmögenhetstillgångarna uppgick till minst 180 000 kronor,

9. de uppgifter som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller av fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.

Skall den skattskyldige taxeras för barns eller annans förmögenhet, skall uppgift lämnas också om sådan förmögenhet som om den tillhörde den skattskyldige. Härvid tillämpas första stycket 8.

Allmän självdeklaration

13 § Allmän självdeklaration skall uppta

1. den skattskyldiges namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress och hemortskommun, beträffande utlänning nationalitet, beträffande utländsk juridisk person det land, där styrelsen haft sitt säte, samt beträffande skattskyldig, som bara under någon del av beskattningsåret varit bosatt i riket, uppgift om den tid, han haft bostad här,

2. alla förvärvskällor, beträffande vilka skattskyldighet för beskattningsåret åligger den skattskyldige; därvid skall i fråga om förvärvskälla, i vilken skattepliktig fastighet ingått, särskilt anges dels beskaffenheten av den skattskyldiges innehav av fastigheten, dels fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret eller, om fastigheten inte varit åsatt sådant värde det året, dess antagliga värde vid taxeringsårets ingång, dels också, om fastigheten inte ingått i förvärvskällan under hela beskattningsåret eller fastigheten ingått däri endast till viss del, hur lång tid eller till vilken del fastigheten ingått i förvärvskällan,

3. de intäkter och de avdrag, som är att hänföra till varje förvärvskälla,

4. de allmänna avdrag, som den skattskyldige yrkar få vid taxeringen,

5. den skattskyldiges tillgångar och skulder vid slutet av beskattningsåret, även om förmögenheten inte uppgår till skattepliktigt belopp, dock endast om och i den mån han är skattskyldig för förmögenhet,

6. beloppet av den preliminära skatt, som genom skatteavdrag erlagts för året näst före taxeringsåret,

7. om deklarationen avser fåmansföretag, delägares eller honom närstående persons namn, personnummer och adress och i förekommande fall aktie- eller andelsinnehav tillika med angivande av röstvärde, om olika röstvärden förekommer, dock att uppgifter inte behöver lämnas för närstående person, som inte uppburit ersättning från, träffat avtal eller haft annat därmed jämförligt förhållande med företaget,

8. räntetillägg som skall beaktas vid fastställande av underlag för tilläggsbelopp.

Allmän självdeklaration skall dessutom innehålla de uppgifter, som för särskilda fall föreskrivs i 16-24 §§ eller som behövs för beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller för beräkning av skogsvårdsavgift enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift eller fastighetsskatt enligt lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt.

Om skattskyldig skall taxeras för barns eller annans förmögenhet, skall uppgift lämnas även om sådan förmögenhet.

Gemensamma bestämmelser om självdeklaration

14 § I självdeklaration behöver uppgift inte lämnas beträffande

1. avyttring i fall som avses i 35 § 3 mom. första stycket kommunalskattelagen (1928:370), om det sammanlagda försäljningsbeloppet under beskattningsåret uppgått till högst 1 000 kronor,

2. avyttring i fall som avses i 35 § 3 mom. andra stycket kommunalskattelagen, om det sammanlagda försäljningsbeloppet under beskattningsåret uppgått till högst 6 600 kronor eller

3. ersättning som, enligt bestämmelserna i 3 kap. 5 § 6, först efter föreläggande av skattemyndigheten behöver tas upp i kontrolluppgift.

15 § Yrkar skattskyldig avdrag för en skuldränta vid beräkning av inkomst av annan fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), eller vid beräkning av inkomst av kapital, skall han lämna uppgift om skuldbeloppets storlek vid beskattningsårets utgång och om långivarens namn. Är långivaren en fysisk person skall uppgift också lämnas om dennes personnummer eller adress. Uppgifterna skall lämnas i självdeklarationen eller på annan blankett enligt fastställt formulär.

Ytterligare uppgiftsskyldighet avseende allmän självdeklaration

16 § Har vid inkomstberäkningen avdrag gjorts för kostnader för representation och liknande ändamål skall vid självdeklarationen fogas uppgift enligt fastställt formulär som visar hur kostnaderna fördelar sig på följande huvudgrupper:

1. kostnader för mat, dryck, betjäning, hotellrum, teaterbiljetter o.d. i samband med affärsförhandlingar och liknande, med angivande av hur mycket av kostnaderna, som avser representation i den skattskyldiges eller hos honom anställds hem,

2. kostnader som avses i 1 i samband med jubileum för företaget, invigning av anläggning för verksamheten, stapelavlöpning och jämförliga händelser, med angivande av hur mycket av kostnaderna som avser representation i den skattskyldiges eller hos honom anställds hem,

3. kostnader i form av underhåll, hyra, löner m.m. avseende fastighet, våning och inventarier, som helt eller huvudsakligen nyttjas för representationsändamål och liknande,

4. kostnader för representation gentemot anställda i samband med personalfester, informationsmöten o.d. och för annan till personalvård hänförlig representation,

5. kostnader för gåvor, som inte är att hänföra till reklam och som inte tagits upp såsom löneförmån på kontrolluppgift,

6. utgivna representationsersättningar och representationsbidrag, med angivande av hur mycket härav som tagits upp på kontrolluppgift, samt

7. övriga representationskostnader.

Kostnader för spritdrycker och vin skall — oaktat kostnaderna inte är avdragsgilla vid inkomstberäkningen — anges särskilt.

17 § Har den skattskyldige under beskattningsåret avyttrat fast eller lös egendom, skall han vid självdeklarationen foga erforderlig utredning på fastställt formulär för beräkning av skattepliktig realisationsvinst. Detsamma gäller, om skattskyldig under beskattningsåret överfört eller upplåtit egendom under sådana förhållanden att överföringen eller upplåtelsen enligt 35 § 2 mom. sista stycket eller punkt 4 av anvisningarna till 35 § kommunalskattelagen (1928:370) är i fråga om realisationsvinst jämställd med avyttring av fastighet. Har vid avyttring av egendom bestämts att ytterligare ersättning under vissa förutsättningar skall utgå på grund av avyttringen skall uppgift om detta lämnas i självdeklarationen.

Har avyttring som avses i första stycket skett under beskattningsåret men skall realisationsvinst som uppkommit vid avyttringen inte tas till beskattning vid taxeringen för det året på grund av att inte någon del av köpeskillingen blivit för den skattskyldige tillgänglig för lyftning, skall i självdeklarationen likväl lämnas uppgift om den avyttrade egendomen, avyttringspriset och tidpunkten då köpeskillingen till någon del blir tillgänglig för lyftning.

18 § Har överenskommelse enligt 3 kap. 2 § andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring träffats om att viss ersättning skall anses som inkomst av anställning, skall den som uppbär ersättningen ange detta i sin självdeklaration. Detsamma skall gälla om ersättning från arbetsgivare som är bosatt utomlands eller är utländsk juridisk person enligt överenskommelse som avses i 3 kap. 2 a § nämnda lag skall hänföras till inkomst av annat förvärvsarbete.

Särskilda bestämmelser för verksamhet som redovisas enligt bokföringsmässiga grunder

19 § Om inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse redovisas enligt bokföringsmässiga grunder med räkenskapsavslutning genom årsbokslut, skall självdeklarationen utöver vad annars är föreskrivet innehålla:

1. uppgift om storleken av omsättningen,

2. uppgifter om hur värdesättningen på lager samt fordringar skett,

3. uppgift om hur det bokföringsmässiga vinstresultatet justerats för att

överensstämma med de för den skattemässiga inkomstberäkningen stadgade grunderna,

4. uppgifter rörande i räkenskaperna gjorda avdrag för värdeminskning,

5. uppgifter rörande gjorda avdrag för avsättningar till pensions- eller andra personalstiftelser eller till fonder eller stiftelser av annat slag,

6. uppgift om vad den skattskyldige tagit ut ur näringsverksamheten i varor, pengar eller annat eller på annat sätt använt för att bestrida levnadskostnader eller för andra utgifter, som inte är hänförliga till omkostnader i verksamheten, samt om andra förmåner som den skattskyldige fått av fastigheten eller rörelsen,

7. uppgift om belopp, som vid inkomstberäkningen dragits av såsom resekostnader, i den mån sådant belopp inte betalts ut till anställda och tagits upp på kontrolluppgifter för dem, dock att, om lämnandet är förenat med synnerliga svårigheter, uppgiften efter medgivande av länsskattemyndigheten i det län, där den skattskyldige skall taxeras till statlig inkomstskatt, får lämnas först efter föreläggande,

8. uppgift om kostnader för reklam, som riktar sig till bestämda personer och som har karaktär av gåva av mer än obetydligt värde,

9. uppgift om kontraktsnedskrivning och kontraktsavskrivning,

10. uppgifter rörande i räkenskaperna gjorda avsättningar för framtida garantiutgifter samt

11. uppgifter rörande sådana i räkenskaperna gjorda avsättningar till internvinstkonto för vilka avdrag yrkats och den del av internvinsten enligt koncernredovisningen som belöper på avsättningarna i fråga.

Redovisas inkomst av jordbruksfastighet, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen eller rörelse enligt bokföringsmässiga grunder men utan räkenskapsavslutning genom årsbokslut, skall beträffande innehållet i självdeklaration i tillämpliga delar gälla även vad som sägs ovan.

Vid redovisning av inkomst av rörelse och jordbruksfastighet skall gift skattskyldig uppge art och omfattning av sitt och makens arbete i förvärvskällan samt i övrigt lämna de uppgifter som behövs för att tillämpa anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen.

Bestämmelserna i denna paragraf skall av livförsäkringsanstalt, såvitt angår försäkringsrörelse, iakttas endast i vad gäller uppgifter om hur värdesättningen på lager och fordringar skett; härutöver skall iakttas vad som sägs i 21 § om skyldighet att lämna där avsedda uppgifter.

20 § Om ett fåmansföretag eller en näringsidkare som är fysisk person gjort avdrag vid inkomstbeskattningen för något av följande slag av ersättningar vilka har tillgodoförts mottagare i utlandet, skall i självdeklarationen lämnas uppgift om ersättningarnas sammanlagda belopp för varje land. Skyldigheten gäller ersättningar som avser

1. ränta, utom sådan som utgår därför att betalning inte erlagts i rätt tid,

2. royalty eller annan ersättning för upphovsrätt eller annan därmed

jämförlig rättighet såsom rätt till patent, varumärke, mönster samt litterärt och konstnärligt verk.

21 § Inländsk försäkringsanstalt, som är skattskyldig för inkomst av försäkringsrörelse, skall i självdeklarationen också lämna uppgift i de avseenden, som anges i 2 § 6 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Detsamma gäller beträffande utländsk livförsäkringsanstalt, som här i riket drivit försäkringsrörelse.

Understödsförening, vilken enligt sina stadgar får meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd på högst 1 000 kronor för medlem, anses i denna lag som livförsäkringsanstalt i fråga om verksamhet som är hänförlig till livförsäkring.

Utländsk skadeförsäkringsanstalt, som här i riket drivit försäkringsrörelse, skall i självdeklarationen lämna uppgift om premieinkomsten här i riket, fördelad på dels sjöförsäkring samt land- och lufttransportförsäkring, dels annan försäkring. Vidare skall lämnas uppgift om den eller de kommuner, där sysslomannen (generalagenten) haft kontor samt, då flera kontor funnits, uppgift om de vid varje kontor influtna premiekostnaderna, fördelade på nämnda olika slag av försäkring.

22 § Har deklarationsskyldig under beskattningsåret fört räkenskaper i jordbruk eller skogsbruk som bedrivits av honom, annan fastighet för vilken intäkterna beräknas enligt 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse, skall vid hans självdeklaration fogas en bestyrkt avskrift av balansräkningen för beskattningsåret och balansräkningen för det närmast föregående räkenskapsåret samt av resultaträkningen för beskattningsåret, om sådan räkning ingått i bokföringen. Har i bokföringen tagits in ett särskilt balanskonto eller vinst- och förlustkonto och avviker detta konto från räkning som nyss sagts, skall vid deklarationen också fogas en bestyrkt avskrift av kontot. Har fåmansföretag i sin bokföring använt annat samlingskonto för intäkter och kostnader, skall en bestyrkt avskrift av sådant konto bifogas. Redovisar fåmansföretag likvida medel i sammansatt post i balansräkningen, skall i självdeklarationen belopp som visar kassabehållningen uppges särskilt.

Vid självdeklarationen skall vidare fogas uppställningar enligt fastställt formulär med de uppgifter som behövs för att tillämpa gällande bestämmelser om avdrag för värdeminskning samt utdrag av räkenskaperna för att styrka dessa uppgifter.

För aktiebolag, ekonomisk förening och ömsesidigt försäkringsbolag skall lämnas bestyrkt avskrift eller tryckt exemplar av förvaltnings- och revisionsberättelser, som avgetts för beskattningsåret. För fåmansföretag skall också lämnas förteckning som avses i 12 kap. 9 § aktiebolagslagen (1975:1385) samt förteckning över utbetald rörlig ränta till personer som avses i femte stycket av anvisningarna till 41 c § kommunalskattelagen.

För inländsk skadeförsäkringsanstalt skall lämnas bestyrkt avskrift av protokoll eller annan handling, som visar hur resultaträkningen och balansräkningen för beskattningsåret slutligt fastställts samt hur vinsten för samma år disponerats.

23 § Deklarationsskyldig, som avses i 22 § och som för beskattningsåret enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. i sin balansräkning redovisar pensionsskuld under rubriken Avsatt till pensioner, skall i självdeklarationen under den särskilda underrubriken Avdragsgilla pensionsåtaganden redovisa vad som avser sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt punkt 2 d jämfört med punkt 2 e av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (1928:370). Sådan redovisning skall avse förhållandena vid såväl beskattningsårets ingång som dess utgång.

Särskilda bestämmelser för företagsledare m.fl. i fåmansföretag

24 § Företagsledare i fåmansföretag och närstående till sådan person samt delägare i företaget skall vid självdeklaration foga uppställning enligt fastställt formulär med de uppgifter som behövs för att tillämpa gällande bestämmelser rörande beräkningen av hans inkomst från företaget. Därvid skall uppgift lämnas bl.a. om hans arbetsuppgifter i företaget, om vad han tillskjutit till eller uppburit från företaget i form av pengar, varor eller annat, om utgifter för hans privata kostnader som företaget betalat samt om avtal eller andra därmed jämförliga förhållanden mellan honom och företaget.

Särskild uppgiftsskyldighet för handelsbolag m.fl.

25 § Vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägares taxering lämna särskild uppgift för varje delägare angående den delägaren tillkommande andelen av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet.

Särskild uppgift skall avfattas enligt bestämmelserna för allmän självdeklaration. Till uppgiften skall fogas de i 22 § första och andra styckena nämnda handlingarna.

Uppgiften skall lämnas i den ordning som anges i 28 och 29 §§ i fråga om självdeklaration.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar även sådant oskiftat dödsbo som vid inkomst- och förmögenhetstaxering skall anses som handelsbolag.

Särskild uppgiftsskyldighet för vissa stiftelser och föreningar

26 § Stiftelse eller förening, som är helt eller delvis frikallad från skattskyldighet, skall i fall som anges nedan lämna särskild uppgift om inkomst och förmögenhet, som inte uppgetts till beskattning i självdeklaration.

Uppgiftsskyldighet enligt första stycket åligger

1. pensionsstiftelse som avses i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.,

2. personalstiftelse som avses i lagen om tryggande av pensionsutfäs-

telse m.m. med ändamål uteslutande att lämna understöd vid arbetslöshet, sjukdom eller olycksfall,

3. stiftelse som har till huvudsakligt ändamål att under samverkan med militär eller annan myndighet stärka rikets försvar,

4. stiftelse som har till huvudsakligt ändamål att, utan begränsning till viss familj, vissa familjer eller bestämda personer, främja vård och uppfostran av barn eller lämna understöd till undervisning eller utbildning eller utöva hjälpverksamhet bland behövande eller främja vetenskaplig forskning,

5. förening, som är hänförlig under 7 § 5 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, samt

6. förening och stiftelse, som avses i 7 § 5 mom. nionde stycket och 6 mom. sjätte stycket lagen om statlig inkomstskatt.

Särskild uppgift lämnas på blankett enligt fastställt formulär. Blanketten eller bilaga till denna skall ta upp inkomster och utgifter under räkenskapsår, som gått till ända närmast före taxeringsåret, samt tillgångar och skulder vid räkenskapsårets början och slut. Vidare skall lämnas upplysning om de omständigheter, som anses böra föranleda frikallelse från skattskyldighet.

Särskild uppgift lämnas varje år senast den 31 mars i den ordning som anges i 29 § i fråga om självdeklaration, om inte länsskattemyndigheten efter framställning medgett befrielse för viss tid från nämnda skyldighet. Sådant medgivande får återkallas.

Det åligger stiftelse eller förening, som avses i denna paragraf, att efter föreläggande av skattemyndigheten meddela de ytterligare upplysningar, som kan behövas för att bedöma stiftelsens eller föreningens skattskyldighet.

Anmälningsskyldighet om nedsättning av utländsk skatt

27 § Har skattskyldig fått avräkning av utländsk skatt från sin inkomstskatt eller förmögenhetsskatt enligt bestämmelser i dubbelbeskattningsavtal eller enligt lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt och nedsätts härefter den utländska skatten, är han skyldig att anmäla detta till länsskattemyndigheten. Anmälan skall göras inom tre månader från det att den skattskyldige fått del av det beslut genom vilket den utländska skatten nedsatts och skall avfattas på fastställt formulär. Till anmälan skall fogas beslutet eller bestyrkt kopia av detta.

Tidpunkt och sätt för att lämna självdeklaration m.m.

28 § Självdeklaration, som skall lämnas utan föreläggande, skall, om inte annat följer av andra stycket, lämnas senast den 15 februari under taxeringsåret.

Följande deklarationsskyldiga får lämna självdeklaration senast den 31 mars under taxeringsåret, nämligen

1. staten, landstingskommun, kommun och annan dylik menighet,

2. den som nästföregående år varit skyldig att föra räkenskaper, om

räkenskapsåret slutat senare än den 31 augusti året före taxeringsåret,

3. delägare i vanligt handelsbolag, kommanditbolag eller rederi om vid 2 angivna förutsättningar föreligger beträffande bolaget eller rederiet,

4. person, som skall beskattas enligt för gift skattskyldig gällande bestämmelser tillsammans med person som avses vid 2 eller 3,

5. hemmavarande barn under 18 år till deklarationsskyldig som avses vid 2, 3 eller 4.

29 § Självdeklaration och därtill hörande handlingar skall lämnas till skattemyndigheten eller till mottagningsställe som godkänts av länsskattemyndigheten.

30 § De i 22 § tredje och fjärde styckena omtalade handlingarna skall lämnas samtidigt med och fogas vid den eller de självdeklarationer, som den skattskyldige avger. Möter hinder därför, skall handlingarna lämnas inom två veckor efter det de upprättats.

31 § Självdeklaration och annan uppgift eller upplysning till ledning för egen taxering, som skall lämnas först efter föreläggande, skall lämnas på det sätt och inom den tid, som anges i föreläggandet. Skyldighet föreligger dock inte att på grund av föreläggande lämna självdeklaration eller uppgift vid en tidigare tidpunkt än handlingen annars skulle ha lämnats.

Anstånd med att lämna självdeklaration

32 § Visar någon att han är förhindrad på grund av särskilda omständigheter att lämna självdeklaration inom föreskriven tid, får han efter ansökan beviljas anstånd med att lämna självdeklarationen. Anstånd får inte utan att synnerliga skäl föreligger medges längre än till utgången av maj månad under taxeringsåret.

Ansökan enligt första stycket görs hos och prövas av den lokala skattemyndigheten inom vars verksamhetsområde sökandens hemortskommun för beskattningsåret är belägen eller, om sökanden saknar hemortskommun i riket, den lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi. Har ansökan gjorts hos en annan lokal skattemyndighet skall denna pröva ansökan om tiden inte medger att ansökan överlämnas till rätt myndighet.

33 § Den, som i varaktigt bedriven rörelse biträder deklarationsskyldiga med att upprätta självdeklaration, kan för sådana deklarationsskyldiga som avses i 28 § andra stycket efter ansökan få tillstånd att enligt tidsplan lämna deklarationer under tiden den 1 april — den 31 maj under taxeringsåret. Vid ansökningshandlingen skall fogas förteckning över de deklarationsskyldiga. I förteckningen upptagen deklarationsskyldig skall, om tillståndet medges, anses ha fått anstånd med att lämna deklarationen till den dag då deklaration senast får lämnas enligt tidsplanen.

Ansökan enligt första stycket görs hos och prövas av den lokala skattemyndigheten i det fögderi inom vilket sökanden utövar sin rörelse.

Föreläggande att fullgöra deklarationsskyldighet

34 § Den som inte har fullgjort sin deklarationsskyldighet i rätt tid får föreläggas av skattemyndigheten att lämna självdeklaration.

Är avlämnad självdeklaration inte upprättad så som föreskrivs i detta kapitel får skattemyndigheten förelägga den deklarationsskyldige att komma in med de uppgifter som saknas eller, om deklarationen är bristfällig i väsentliga avseenden, med ny, på behörigt sätt upprättad deklaration.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller i tillämpliga delar också de övriga uppgifter som anges i detta kapitel och lämnas till ledning för taxeringsbeslut.

3 kap. Kontrolluppgifter m.m.

Allmänna bestämmelser

1 § Uppgifter till ledning för annans taxering och för registrering av preliminär skatt, som har innehållits genom skatteavdrag, lämnas i form av *kontrolluppgift.*

2 § Den som är uppgiftsskyldig enligt bestämmelserna i detta kapitel skall, om inte annat föreskrivs, varje år lämna kontrolluppgift för det föregående kalenderåret.

I 53-60 §§ finns gemensamma bestämmelser om utformning av kontrolluppgifter och hur de skall lämnas.

3 § Länsrätten får på framställning av en uppgiftsskyldig som förelagts att lämna kontrolluppgift, som enligt bestämmelserna i detta kapitel skall lämnas först efter föreläggande, befria honom från denna skyldighet när det föreligger särskilda skäl och

1. uppgiften omfattas av den skattskyldiges tystnadsplikt eller
2. andra särskilda omständigheter gör att uppgiften inte bör komma till någon annans kännedom.

Kontrolluppgifter om lön m.m.

4 § Kontrolluppgift om lön, arvode, annan ersättning eller förmån skall lämnas av

1. myndighet,
2. aktiebolag, ekonomisk förening, fond, stiftelse och annan juridisk person än dödsbo,
3. fysisk person och dödsbo, som bedrivit rörelse eller jordbruk eller som innehaft annan fastighet, i fråga om förmåner som utgått från sådan förvärvskälla.

Kontrolluppgift skall lämnas för

a) den som hos den uppgiftsskyldige innehaft anställning eller uppdrag eller utfört tillfälligt arbete,

b) den som av den uppgiftsskyldige åtnjutit pension, livränta eller periodiskt utgående ersättning eller annan förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i tillämpliga delar för

1. fysisk person som varit skyldig att göra skatteavdrag enligt uppbördslagen (1953:272); avseende den på vilkens inkomst skatteavdrag skulle ha gjorts,

2. den som har gjort avdrag för preliminär A-skatt eller avdrag enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar; avseende den för vilken avdrag har gjorts.

Kontrolluppgift skall uppta utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. I 6-12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iakttas när kontrolluppgift lämnas.

5 § Uppgiftsskyldighet enligt 4 § föreligger först efter föreläggande av skattemyndigheten beträffande

1. ersättning och förmån i anledning av tillfälligt arbete, om det som mottagaren sammanlagt åtnjutit haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året,

2. ersättning och förmån till någon i anledning av tillfälligt arbete på annan fastighet än jordbruksfastighet, om vad som sammanlagt getts ut har lägre värde än 300 kronor för hela året och det inte utgör avdragsgill omkostnad i förvärvskällan rörelse,

3. utbetalning till rörelseidkare av ersättning för tillfälligt arbete, om ersättningen utgör intäkt av rörelse för mottagaren och arbetsgivaravgifter inte skall beräknas på grundval av ersättningen,

4. i tjänst som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) utgiven förmån, som inte utgör skattepliktig intäkt för mottagaren,

5. förmåner i annat än pengar som enligt 32 § 3 e mom. första stycket kommunalskattelagen inte skall tas upp som intäkt,

6. kostnadsersättning för resa i tjänsten inom riket med allmänt kommunikationsmedel eller taxi, motsvarande gjorda utlägg, annan kostnadsersättning för resa i tjänsten som inte överstiger sammanlagt 1 000 kronor, och representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg, sammanlagt inte överstigande 500 kronor, samt därjämte traktamentsersättning vid vistelse i tjänsten utom tjänstgöringsorten, som sammanlagt inte överstiger 500 kronor eller inte avser mer än 24 dagar för år räknat, om i kontrolluppgiften anmärks att ersättning av nämnda slag utgått (se även 12 §),

7. förmån från stiftelse, om vad som utgetts uppenbarligen inte utgör skattepliktig intäkt för mottagaren,

8. ersättning eller förmån, för vilken mottagaren erlagt sjömansskatt,

9. ersättning för uppdrag enligt 4 § 1-3 lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar i fråga om fastighet eller bostadslägenhet, som avses i 8 § första stycket nämnda lag, om avdrag för skatt inte har gjorts.

Är den uppgiftsskyldige ett fåmansföretag, eller en till ett sådant företag hörande personalstiftelse, skall dock uppgifter avseende företagsledaren eller honom närstående person eller delägare i företaget lämnas utan föreläggande av skattemyndigheten.

6 § I kontrolluppgift skall utgiven förmån tas upp oavsett om den utgått kontant eller som naturaförmån eller utgjort ersättning för kostnader som mottagaren betalat.

Har mottagaren haft att erlägga vederlag för åtnjuten naturaförmån, skall uppgift om förmånen och vederlaget lämnas.

Avser förmån endast en del av året, skall uppgift lämnas om den tid, för vilken förmånen utgått.

7 § Värdet av naturaförmån skall anges och beräknas i enlighet med bestämmelserna i 42 § kommunalskattelagen (1928:370) samt anvisningarna utom punkt 2 tredje stycket andra meningen och punkt 4 andra stycket av anvisningarna. I fråga om annan bostadsförmån än förmån av semesterbostad skall värdet av förmånen anges och beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 § tredje stycket uppbördslagen (1953:272).

8 § Om det när lön betalats ut gjorts avdrag för löntagares eller hans efterlevandes pensionering, skall i kontrolluppgiften anges bruttolönen och vad som dragits av.

Avser livränta skadestånd till följd av personskada skall anges om livräntan utgör skattepliktig intäkt.

9 § Av kontrolluppgift skall framgå om arbetsgivaren har att för utgett belopp betala arbetsgivaravgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter.

I kontrolluppgift skall särskilt för sig tas upp representationsersättning och särskilt för sig annan kostnadsersättning än resekostnads- och traktamentsersättning.

I kontrolluppgift skall särskilt för sig tas upp sådant avdrag som har gjorts för preliminär A-skatt eller enligt lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar.

10 § I kontrolluppgift skall lämnas uppgift om lån som har lämnats räntefritt, eller mot ränta som understiger sedvanlig ränta, till arbets- eller uppdragstagare, om det sammanlagda värdet av förmåner av detta slag uppgår till mer än 2 000 kronor. Uppgiften skall avse förmånens värde.

11 § I kontrolluppgift, som tar upp särskild resekostnads- och traktamentsersättning, skall anges beloppet av dels resekostnadsersättning och dels traktamentsersättning samt den tid för vilken traktamentsersättning utgått. Därvid skall uppgifter lämnas om traktamentsersättning dels för förrättningar inom riket i enlighet med vad nedan sägs och dels för förrättningar utom riket.

I fråga om förrättningar inom riket skall uppgifter lämnas särskilt för

a) förrättningar som inte varit förenade med övernattning (endagsförrättningar),

b) förrättningar som varit förenade med övernattning men inte medfört vistelse mer än femton dygn i följd på en och samma ort (korttidsförrättningar), samt

c) övriga resor (långtidsförrättningar).

För endagsförrättning uppges utgiven traktamentsersättning och antal dagar. Vid beräkning av antalet dagar för endagsförrättningar medräknas inte sådan endagsförrättning, som varat högst fyra timmar. Förrättning som varat mer än fyra timmar men högst tio timmar räknas som halv dag. Längre förrättning räknas som hel dag.

För korttids- och långtidsförrättningar uppges utgiven traktamentsersättning och antal nätter övernattning skett. De första femton dygnen av varje långtidsförrättning uppges såsom korttidsförrättning.

I kontrolluppgift skall i förekommande fall särskilt anmärkas, att arbetsgivaren utöver traktamentsersättningen, haft utgifter för den anställdes bostad eller uppehälle under förrättningen.

12 § Om länsskattemyndigheten i det län där arbetsgivarens hemortskommun är belägen medger det, behöver arbetsgivaren, i stället för att lämna uppgift enligt 11 § om traktamentsersättning vid förrättning inom riket, endast anmärka i kontrolluppgiften att sådan ersättning utgått. Förutsättning för medgivande är att ersättning utgår enligt sådana grunder att den kan antas inte komma att överstiga avdragsgill ökning i levnadskostnaderna. Motsvarande medgivande kan lämnas även beträffande resekostnadsersättning för färd med allmänt kommunikationsmedel.

Medgivande enligt första stycket lämnas endast om arbetsgivaren har ett större antal anställda, som mera regelbundet företar tjänsteresor, och medgivandet bedöms vara utan olägenhet för taxeringsarbetet. Medgivande får inte lämnas fåmansföretag i fråga om uppgifter rörande företagsledaren och honom närstående personer samt delägare i företaget. Lämnat medgivande gäller tills vidare. Det kan begränsas till en viss grupp av anställda.

Ansökan om medgivande enligt första stycket görs hos länsskattemyndigheten senast den 31 oktober året före taxeringsåret.

Kontrolluppgifter om sjukpenning m.m. samt vissa bidrag, stöd och ersättningar

13 § Kontrolluppgift om sjukpenning, föräldrapenning, vårdbidrag, kontant arbetsmarknadsunderstöd samt annan förmån i form av bidrag, stöd eller ersättning som är skattepliktig intäkt för mottagaren skall lämnas av

1. riksförsäkringsverket,
2. allmän försäkringskassa,
3. arbetslöshetskassa,
4. universitet och högskola,
5. vuxenutbildningsnämnd,
6. länsarbetsnämnd samt
7. den som utgett ersättning enligt 14 eller 15 § lagen (1983:1070) om

arbete i ungdomslag hos offentlig arbetsgivare eller stöd enligt 6 § förordningen (1983:1079) om statsbidrag till verksamheten med ungdomslag, m.m.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som åtnjutit förmånen om det utbetalda beloppet uppgår till sammanlagt minst 100 kronor för hela året. Kontrolluppgiften skall uppta utbetalt belopp och avdragen preliminär A-skatt.

Riksförsäkringsverket skall, i fråga om sjukpenning, i kontrolluppgiften ange om utbetalt belopp avser anställning eller annat förvärvsarbete.

Kontrolluppgifter om viss pension och livränta samt vissa försäkringar

14 § Kontrolluppgift om pension och livränta skall lämnas av försäkringsanstalt och understödsförening avseende

a) belopp som betalats ut på grund av försäkring av den art att skatteplikt för beloppet föreligger och

b) livränta som getts ut till följd av personskada eller ersättning på grund av sådan kollektiv sjukförsäkring som avses i 32 § 3 a mom., punkt 16 av anvisningarna till 21 § eller punkt 11 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen (1928:370) även om utgett belopp inte är av skattepliktig natur.

Kontrolluppgift skall lämnas för den till vilken beloppet har betalts ut om det utbetalade beloppet uppgår till sammanlagt minst 200 kronor för hela året. Kontrolluppgiften skall uppta utbetalt belopp och avdragen preliminär A-skatt.

Har skattepliktigt engångsbelopp getts ut till följd av personskada skall särskilt anmärkas om skattepliktigt engångsbelopp getts ut tidigare på grund av samma skada. Om så är fallet skall beloppets storlek och utbetalningsåret anges.

15 § Kontrolluppgift om försäkrings värde skall lämnas av försäkringsanstalt och understödsförening avseende sådan livförsäkring som avses i punkt 6 av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som är ägare till försäkringen eller är förmånstagare med förfoganderätt till sådan försäkring, om värdet av en eller flera försäkringar uppgår till minst 1 000 kronor. Kontrolluppgiften skall uppta försäkringarnas värde vid årets utgång.

16 § Kontrolluppgift enligt 14 eller 15 §, som avser pensionsförsäkring tagen på annat sätt än i samband med tjänst, skall innehålla uppgift om tidigare och nuvarande ägare till försäkringen och, om möjligt, fång varigenom äganderätten övergått samt, i förekommande fall, den som fått förfoganderätten till försäkringen.

Kontrolluppgift enligt 14 eller 15 §, som avser pensionsförsäkring tagen i samband med tjänst, skall innehålla uppgift om den som enligt tjänsteavtalet skall åtnjuta pensionsförmånen.

17 § Kontrolluppgift om ändring av pensionsförsäkring skall lämnas av försäkringsanstalt om försäkring, som meddelats med tillämpning av

äldre bestämmelser i punkt 1 av anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen (1928:370), ändrats eller förmånstagare under beskattningsåret satts in till försäkringen, i strid mot de nya bestämmelserna i nämnda punkt.

Kontrolluppgift skall lämnas för försäkringstagaren. Kontrolluppgiften skall uppta vidtagen ändring samt den mot försäkringen svarande premiereserven och övriga tillgodohavanden vid tidpunkten för ändringen.

18 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall försäkringsanstalt eller understödsförening lämna kontrolluppgift beträffande en namngiven person. Kontrolluppgift skall avse arten av uppgiven försäkring, beloppet av premie eller annan avgift, tid då sådan mottagits, utbetalt försäkringsbelopp samt värdet och arten av åtnjutna förmåner i övrigt, som inte uppgetts enligt annan föreskrift.

Kontrolluppgifter om royalty, näringsbidrag och räntebidrag

19 § Kontrolluppgift om royalty eller liknande avgift skall lämnas av den som betalt ut royalty eller periodiskt utgående avgift för rättighet av goodwills natur, såsom varumärke, firmanamn o.d., eller för att utnyttja patent, mönster o.d.

Kontrolluppgift skall lämnas för den till vilken royaltyn eller avgiften betalats ut. Kontrolluppgiften skall uppta utbetalt belopp och avdragen preliminär A-skatt.

20 § Kontrolluppgift om näringsbidrag skall lämnas av den som lämnat stöd som avses i punkt 2 av anvisningarna till 19 § kommunalskattelagen (1928:370).

Kontrolluppgift skall lämnas för den som enligt beslut skall åtnjuta stöd. Kontrolluppgiften skall uppta näringsbidraget eller det belopp som eftergetts samt datum för utbetalningen av bidraget eller beslutet om eftergift och stödets ändamål.

21 § Kontrolluppgift om räntebidrag eller eftergift på räntelånefordran skall lämnas av bostadsstyrelsen.

Kontrolluppgift skall lämnas för fysisk person som erhållit bidrag eller eftergift. Kontrolluppgiften skall uppta debiterad ränta, räntebidrag, eftergiven ränta eller amortering samt lånenummer.

Kontrolluppgifter om räntor m.m.

22 § Kontrolluppgift om ränta och fordran skall lämnas av

1. Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag,
2. den som yrkesmässigt bedrivit inlåning eller på annat sätt yrkesmässigt ombesörjt att pengar blivit räntebärande,
3. den som gett ut skuldförbindelse för den allmänna marknaden,
4. förening som från medlemmar mottagit pengar för förräntning och
5. riksgäldskontoret i fråga om utbetalning av ränta på statens sparobligationer.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som gottskrivits ränta eller till

vilken ränta betalats ut (borgenär). Kontrolluppgiften skall uppta den ränta som den uppgiftsskyldige sammanlagt gottskrivit eller betalat ut till borgenären samt dennes sammanlagda fordran på den uppgiftsskyldige vid årets utgång.

Innehas ett konto av mer än en person skall ränta och fordran fördelas lika mellan innehavarna, om inte annat förhållande är känt för den uppgiftsskyldige. I fråga om konto för vilket samtliga innehavare inte redovisas enligt bestämmelserna i 55 § andra stycket skall dock den totala räntan och fordran redovisas utan fördelning.

Avser en utbetalning också annat än ränta och kan den uppgiftsskyldige inte ange hur stor del därav som utgör ränta, skall i stället för ränta det sammanlagt utbetalda beloppet redovisas.

23 § Uppgiftsskyldighet enligt 22 § föreligger inte

1. då borgenären utgörs av bank, hypoteksinstitut, försäkringsanstalt, aktiebolag eller förening eller stiftelse som tilldelats organisationsnummer,

2. för ränta som i fråga om Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag inte avser bolagets verksamhet beträffande skuldförbindelser för den allmänna marknaden och som i fråga om övriga uppgiftsskyldiga inte hänför sig till sådan verksamhet som avses i 22 § första stycket,

3. för ränta som inte utgör skattepliktig inkomst enligt 3 § lagen (1978:423) om skattelättnader för vissa sparformer eller lagen (1983:891) om skattelättnader för allemanssparande,

4. för ränta och fordran på konto, för vilket inte finns person- eller organisationsnummer och som öppnats före den 1 januari 1985, om räntan för kontohavaren uppgår till mindre än 100 kronor eller — om kontot innehas av mer än en person — räntan för var och en av kontohavarna understiger 100 kronor,

5. för ränta och fordran på konto om borgenärens sammanlagda ränta på ett eller flera konton uppgår till mindre än 100 kronor varvid ränta som enligt andra bestämmelser i detta stycke är undantagen från uppgiftsskyldighet inte skall medräknas,

6. för ränta och fordran på särskilt konto i bank enligt skogskontolagen (1954:142), lagen (1979:611) om upphovsmannakonto eller lagen (1982:2) om uppfinnarkonto.

24 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall bankaktiebolag, sparbank eller annan penninginrättning lämna kontrolluppgift för namngiven person. Kontrolluppgift skall avse gottgjord ränta för föregående år, beloppet av innestående medel vid viss angiven tidpunkt samt insättningar och uttag under viss tid.

25 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall annan än penninginrättning, som betalt ut ränta eller haft skuld som inte gällt lån mot obligationer, förlagsbevis eller andra för den allmänna rörelsen avsedda förskrivningar, lämna kontrolluppgift för varje borgenär. Kontrolluppgift skall avse namn, hemvist, räntans belopp under föregående år och skulden vid viss angiven tidpunkt.

26 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall fysisk eller juridisk person, som haft fordran, lämna kontrolluppgift för namngiven person (gäldenär). Kontrolluppgift skall avse ränteinkomst från gäldenären och beloppet av hans skuld vid viss angiven tidpunkt.

Kontrolluppgifter m.m. om aktier och andra värdepapper

27 § Kontrolluppgift om utdelning och innehav skall lämnas av

1. den som utbetalt utdelning på aktie i svenskt aktiebolag, på vilket 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385) eller lagen (1987:623) om förenklad aktiehantering är tillämplig,

2. bank, som avses i 1 § aktiefondslagen (1974:931) och som utbetalt utdelning på andel i svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag,

3. fondbolag, som avses i 1 § aktiefondslagen och som förvaltar svensk aktiefond för vilken register förs enligt 31 § sistnämnda lag samt

4. den som utbetalt utdelning från utländsk juridisk person, om utdelningen utbetalats genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolags försorg.

Kontrolluppgift skall lämnas för

a) fysisk eller juridisk person som är berättigad att lyfta utdelning för egen del vid utdelningstillfället och

b) för fysisk person som hos den uppgiftsskyldige varit antecknad som innehavare av aktie eller andel i aktiefond eller utländsk juridisk person.

Kontrolluppgiften skall uppta utbetald utdelning och, för fysisk person som avses i andra stycket b, även innehavet vid årets utgång.

28 § Särskild uppgift om utdelning eller ränta skall lämnas av den, som har fått utdelning på aktier i svenskt aktiebolag, på vilket 3 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385), 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 3 kap. 8 § bankaktiebolagslagen (1987:619) inte är tillämplig, samt den som här i riket har fått

a) utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening, svensk aktiefond, för vilken register inte förs enligt 31 § aktiefondslagen (1974:931), eller, om den inte har betalts ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag, från utländsk juridisk person eller

b) ränta, vilken har erlagts mot att kupong eller kvitto lämnats och inte har betalts ut genom Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag, på obligation, förlagsbevis eller annan för den allmänna rörelsen avsedd förskrivning.

Särskild uppgift skall lämnas när utdelningen eller räntan tas emot. Lyfts beloppet för annans räkning, och överlämnas inte därvid en av denne avgiven särskild uppgift, skall en sådan i stället lämnas av den, som lyfter beloppet. Därvid skall uppges namn och hemvist på den, för vars räkning beloppet lyfts. Får någon utdelning eller ränta mot kupong, som han har förvärvat utan det värdepapper kupongen tillhör, skall också uppges namn och hemvist på den, från vilken kupongen har förvärvats.

Särskild uppgift avfattas på blankett enligt fastställt formulär och lämnas till den, som betalar ut utdelningen eller räntan. Denne skall se till att uppgift lämnas, innan betalning sker.

29 § Den som begär registrering hos Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag av värdepapper, som avses berättiga till utdelning från utländsk juridisk person eller som åsyftas i 28 § första stycket b, skall samtidigt lämna uppgift om namn och hemvist på den, för vilkens räkning utdelningen eller räntan skall lyftas. Ändras förhållande om vilket sådan uppgift har lämnats, skall den som har lämnat uppgiften utan dröjsmål anmäla detta skriftligt till Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag. Bank eller fondkommissionär, som är auktoriserad som förvaltare av aktier enligt lagen (1987:623) om förenklad aktiehantering, är skyldig att lämna sådan uppgift som rör ränta efter anmodan från Värdepapperscentralen VPC Aktiebolag. Sådan anmodan får inte göras senare än fem år efter det att räntan betalts ut.

30 § Med uppgifter, som har lämnats enligt 28 eller 29 § och rör utdelning på svenska aktier eller andelar i svensk aktiefond, skall förfaras enligt kupongskattelagen (1970:624).

Övriga enligt 28 eller 29 § avgivna uppgifter, som avser utdelning, skall av den som har tagit emot uppgifterna lämnas i den ordning som gäller för kontrolluppgifter. Har i något fall utdelning betalts ut utan att uppgiftsskyldigheten har fullgjorts, skall vid uppgifternas avlämnande lämnas upplysning härom.

31 § I den omfattning och ordning riksskatteverket bestämmer skall, utöver vad som framgår av 28 och 29 §§, svenskt bolag eller svensk ekonomisk förening lämna kontrolluppgift rörande utbetald utdelning. Detsamma gäller utgivare av obligationer, förlagsbevis eller andra för den allmänna rörelsen avsedda förskrivningar i fråga om utbetald ränta.

32 § Föreligger särskilda skäl, kan riksskatteverket jämka uppgiftsskyldighet enligt 28 och 29 §§.

33 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall den som har tillstånd att driva fondkommissionsrörelse enligt fondkommissionslagen (1979:748) lämna kontrolluppgift för namngiven person. Kontrolluppgiften skall avse sådana uppgifter som enligt 19 § lagen (1985:571) om värdepappersmarknaden skall tas in i avräkningsnota och som avser avyttring av fondpapper enligt 4 § samma lag eller av optioner som, utan att vara fondpapper, är föremål för marknadsmässig omsättning.

Efter föreläggande av riksskatteverket skall kontrolluppgift enligt första stycket lämnas också i fråga om ej namngivna personer. Sådant föreläggande får efter riksskatteverkets bestämmande utfärdas av länsskattemyndigheten i det län där den uppgiftsskyldige har sitt säte eller driver verksamhet.

Kontrolluppgifter om ackordsöverskott och viss sjöinkomst

34 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall den som för arbets-

lag eller liknande grupp av personer i en summa uppburit visst avlöningsbelopp såsom ackordsöverskott eller dylikt för att fördelas inom gruppen lämna kontrolluppgift för medlem av gruppen. Kontrolluppgift skall avse till medlem utgett belopp med upplysning om det åligger arbetsgivaren att för beloppet erlägga avgift enligt 19 kap. 1 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

35 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall redare lämna kontrolluppgift för den som uppburit lön eller annan gottgörelse som utgör beskattningsbar inkomst enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Kontrolluppgift skall avse åtnjutna förmåner.

Kontrolluppgifter om betalningar till näringsidkare m.m.

36 § Kontrolluppgift om försäkringsersättning för liden skada skall lämnas av försäkringsanstalt om

1. ersättning på minst 1 000 kronor för varje skadefall utgetts på grund av skada på byggnad, inventarier och maskiner, produkter från jordbruket eller skogsbruket, växande gröda, skog, varulager, varor under tillverkning, förbrukningsartiklar eller andra förnödenheter för produktionen eller

2. ersättning på minst 500 kronor för varje skadefall utgetts på grund av skada på levande djur.

Kontrolluppgift skall lämnas för

a) den som bedrivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse,

b) den som innehaft jordbruksfastighet eller annan fastighet.

Kontrolluppgift skall uppta utbetalt belopp.

Har delutbetalning av ersättning förekommit behöver kontrolluppgift inte lämnas förrän året efter det år då skadan slutreglerats.

Kontrolluppgift enligt denna paragraf behöver inte lämnas beträffande ersättning för personligt lösöre eller annan ersättning på grund av motorfordonsförsäkring än stilleståndsersättning.

37 § Kontrolluppgift om vederlag för inköp skall lämnas av den som bedrivit verksamhet, vari ingått inköp av jordbruks- eller trädgårdsprodukter eller husdjur eller från husdjur erhållna produkter.

Kontrolluppgift skall lämnas för den från vilken inköp skett. Kontrolluppgiften skall uppta utgett vederlag i pengar, naturaprodukter eller annat. Kontrolluppgift behöver dock inte lämnas om vederlag som gottgjorts bokföringsskyldig rörelseidkare för annat än slakt- eller livdjur.

38 § Kontrolluppgift om pristillägg skall lämnas av köttbesiktningsbyrå, offentligt slakthus, kontrollslakteri och fristående sanitetsslakteriavdelning.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som fått pristillägg enligt lagen (1974:1021) om utbetalning av pristillägg på kött. Kontrolluppgiften skall uppta utgett belopp.

39 § Kontrolluppgift om vederlag för avverkningsrätt eller försäljning av skogseffekter skall lämnas av den som bedrivit verksamhet, vari ingått

förvärv av avverkningsrätt eller inköp av virke eller andra skogseffekter.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som ägt eller brukat fastighet, från vilken upplåtelse av avverkningsrätt eller försäljning av skogseffekter ägt rum. Kontrolluppgiften skall uppta vederlag som utgetts eller gottgjorts samt uppgift om vederlag som enligt avtal skall utges under senare år.

40 § Kontrolluppgift om ersättning eller vederlag som förmedlats skall lämnas av den som bedrivit förmedlingsverksamhet eller annan därmed jämförlig verksamhet.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som genom verksamheten erhållit anställning, uppdrag eller tillfälligt arbete eller har försålt egendom. Kontrolluppgiften skall uppta ersättning eller vederlag som förmedlats eller varom uppgift annars finns tillgänglig.

41 § Uppgiftsskyldighet enligt 36-40 §§ behöver fullgöras endast om och i den omfattning regeringen förordnar. Efter föreläggande av skattemyndigheten skall dock kontrolluppgift lämnas för namngiven person.

42 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall

1. den som bedrivit jordbruk, skogsbruk eller rörelse,
2. den som innehaft annan fastighet än jordbruksfastighet samt
3. den som varit innehavare av lägenhet med bostadsrätt lämna kontrolluppgift för namngiven näringsidkare.

Kontrolluppgift skall avse

a) belopp för vilket den uppgiftsskyldige i förvärvskällan under viss angiven tid köpt eller sålt varor, eller

b) belopp som den uppgiftsskyldige under viss angiven tid utbetalt eller fått såsom ersättning för utförda tjänster,

allt dock under förutsättning att beloppet i mottagarens eller utgivarens hand är skattepliktig intäkt eller avdragsgill utgift.

Om det begärs i föreläggande enligt första stycket, skall i kontrolluppgiften även anges varuslag och mängd, verkställda likvider med uppgift om tidpunkt och sätt för betalning samt arten och omfattningen av utförda arbeten.

Efter föreläggande av länsskattemyndigheten skall uppgiftsskyldig enligt första stycket lämna kontrolluppgift också i fråga om ej namngivna näringsidkare.

Uppgiftsskyldighet enligt denna paragraf föreligger inte beträffande inom detaljhandeln verkställda köp eller försäljningar av varor över disk och liknande fall inom detaljhandeln, där uppgiftsskyldigheten uppenbarligen inte kan fullgöras.

Kontrolluppgifter om bostadsrätter m.m.

43 § Kontrolluppgift om upplåten lägenhet skall lämnas av

1. bostadsförening,
2. bostadsaktiebolag,
3. ekonomisk förening eller aktiebolag som enligt punkt 2 femte styc-

ket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370) likställs med bostadsförening eller bostadsaktiebolag vid inkomstbeskattningen beträffande sådan lägenhet som helt eller till övervägande del upplåtits till annan än medlem eller delägare under hela eller större delen av beskattningsåret.

Kontrolluppgift skall lämnas för den som upplåtit lägenhet som tillkommer honom i egenskap av medlem i föreningen eller delägare i bolaget. Kontrolluppgiften skall uppta belopp som medlemmen eller delägaren betalt in till föreningen eller bolaget och hur mycket därav som utgör kapitaltillskott.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall uppgiftsskyldig enligt första stycket, i den omfattning som anges i föreläggandet, lämna kontrolluppgift om värdet av medlems eller delägares andel i föreningens eller bolagets behållna förmögenhet.

44 § Kontrolluppgift om överlåten bostadsrätt skall lämnas av den som är uppgiftsskyldig enligt 43 § beträffande sådan överlåtelse som har anmälts till den uppgiftsskyldige.

Kontrolluppgift skall uppta

a) lägenhetens beteckning,

b) överlåtarens och förvärvarens namn samt personnummer, organisationsnummer eller adress,

c) tidpunkten för överlåtelsen och köpeskillingens storlek samt tidpunkten för överlåtarens förvärv och vederlaget vid förvärvet,

d) storleken av sådana kapitaltillskott som överlåtaren enligt punkt 2 c av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen (1928:370) får räkna in i omkostnadsbeloppet,

e) bostadsrättens andel av innestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvs- respektive avyttringstidpunkten samt

f) bostadsrättens andel av föreningens behållna förmögenhet den 1 januari 1974 beräknad enligt punkt 2 c av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen, om överlåtarens förvärv skett före år 1974.

Efter föreläggande av skattemyndigheten skall uppgiftsskyldig lämna ytterligare upplysningar som är av betydelse för beräkning av realisationsvinsten vid en medlems avyttring av sin bostadsrätt.

Uppgiftsskyldig skall, utöver vad som följer av 4 kap. 1 §, bevara det underlag som behövs för uppgiftslämnande enligt denna paragraf.

45 § Uppgiftsskyldighet enligt 44 § föreligger endast om bostadsrättsföreningen vid ingången av det beskattningsår som är i fråga var av det slag som anges i punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 38 § kommunalskattelagen (1928:370).

I fråga om uppgifter enligt 44 § andra stycket c och e gäller följande undantag från uppgiftsskyldigheten. Avser överlåtelsen en bostadsrätt som har förvärvats före den 1 juli 1982 behöver uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas. Avser överlåtelsen en andel eller aktie som avses i fjärde stycket behöver uppgift om köpeskillingen vid förvärvet inte lämnas om förvärvet skett före den 1 januari 1984. Har en bostadsrätt

eller en andel eller aktie som nyss nämnts förvärvats före år 1974 behöver uppgift inte lämnas om innestående medel på inre reparationsfond eller liknande fond vid förvärvstidpunkten.

46 § Kontrolluppgift enligt 43 § första stycket samt 44 § första stycket skall lämnas senast den 15 februari under taxeringsåret. Uppgiften skall lämnas till den lokala skattemyndighet inom vilkens verksamhetsområde föreningens eller bolagets fastighet är belägen och avfattas på blankett enligt fastställt formulär eller på det sätt som länsskattemyndigheten bestämmer.

Riksskatteverket får på ansökan av uppgiftsskyldig medge undantag från bestämmelserna i första stycket andra meningen.

Den som skall lämna uppgift utan föreläggande av skattemyndigheten skall senast den 8 februari under taxeringsåret sända meddelande till varje medlem eller delägare med de upplysningar som lämnas i kontrolluppgiften för honom.

Kontrolluppgifter om utdelning m.m. till delägare i samfällighet

47 § Kontrolluppgift för delägare i samfällighet skall lämnas av juridisk person som förvaltar samfällighet. Kontrolluppgift skall uppta det som anges för varje uppgiftsskyldig under 1-3.

1. Sådan juridisk person som avses i 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt: Utdelning till delägare samt upplysning i det avseende som behövs för tillämpning av 2 § sista stycket skogskontolagen (1954:142).

2. Annan juridisk person än vid 1: Delägares andel av intäkter och kostnader i samfälligheten. Kontrolluppgift behöver dock inte lämnas, om delägares andel av ränteintäkt understiger 300 kronor, och inte heller om andelen av intäkt av annat slag understiger 300 kronor sedan därifrån andelen av sådana kostnader som är omedelbart avdragsgilla vid taxeringen dragits av.

3. Annan juridisk person än sådan som avses i 6 § 1 mom. första stycket b lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt: Delägares andel i samfällighetens behållna förmögenhet. Utgör samfälligheten inte särskild taxeringsenhet, skall vid beräkning av den behållna förmögenheten värde av sådan samfälld egendom som ingår i de delägande fastigheternas taxeringsvärde inte inräknas. Kontrolluppgift behöver dock inte lämnas, om den del av samfällighetens behållna förmögenhet som belöper på fastighet understiger 5 000 kronor.

48 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall juridisk person, som förvaltar samfällighet och som inte är skattskyldig för förmögenhet, lämna kontrolluppgift till ledning för värdesättningen av delarna i samfälligheten. Kontrolluppgift skall avse samfällighetens tillgångar och skulder samt andra omständigheter av betydelse för värdesättningen.

Särskild uppgiftsskyldighet för värdesättning av aktier och andelar

49 § Efter föreläggande av skattemyndigheten skall aktiebolag till led-

ning vid värdesättning av aktier i bolaget lämna särskild uppgift enligt fastställt formulär om bolagets tillgångar och skulder samt andra omständigheter av betydelse för värdesättningen. Motsvarande skyldighet åligger ekonomisk förening.

Särskild upplysningsskyldighet m.m.

50 § Det åligger skattskyldig, vars make skall taxeras för inkomst enligt tredje stycket av anvisningarna till 52 § kommunalskattelagen (1928:370), att lämna denne de uppgifter om verksamheten som behövs för beräkning av inkomsten.

51 § Det åligger fåmansföretag att lämna företagsledaren och delägare i företaget samt dem närstående personer alla uppgifter som behövs för att de skall kunna beräkna sin skattepliktiga inkomst från företaget.

52 § Försäkringsanstalt, som meddelat tjänstepensionsförsäkring avseende arbetsgivares pensionsutfästelse gentemot arbetstagare, skall på begäran av försäkringstagaren utfärda intyg i det hänseende som anges i punkt 2 e sjunde stycket av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen (1928:370).

Gemensamma bestämmelser om kontrolluppgifter

53 § Bestämmelserna i 54-58 §§ skall tillämpas för kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande av skattemyndigheten, om inte annat föreskrivs i detta kapitel.

54 § Kontrolluppgift skall lämnas för varje person på blankett enligt fastställt formulär.

Riksskatteverket får på ansökan av uppgiftsskyldig medge undantag från bestämmelserna i första stycket.

55 § I kontrolluppgift skall anges namn och postadress samt personnummer eller organisationsnummer för såväl den uppgiftsskyldige som den uppgiften avser.

För dödsbo får i stället för organisationsnummer den avlidnes personnummer anges. Kan personnummer eller organisationsnummer inte anges för den som uppgiften avser skall redovisas dennes födelsetid eller, i fråga om kontrolluppgifter enligt 22 § och borgenären är en juridisk person, namn, postadress och personnummer för den som får förfoga över räntan eller fordran. Innehas ett konto av flera än fem personer får, i stället för uppgifter rörande samtliga innehavare, uppgifter lämnas om en person som förfogar över kontot samt i förekommande fall om den beteckning på innehavarkretsen som används för kontot. Har den uppgiftsskyldige tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272) skall detta anges i stället för den uppgiftsskyldiges personnummer eller organisationsnummer.

I kontrolluppgift som lämnas av fåmansföretag skall anges om personen är företagsledare eller honom närstående person eller delägare i företaget.

56 § Kontrolluppgift skall lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret till den lokala skattemyndighet hos vilken den uppgiftsskyldige är registrerad som arbetsgivare.

Den som har tilldelats särskilda redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272) och på grund härav registrerats hos flera lokala skattemyndigheter skall lämna kontrolluppgifterna till myndigheterna i enlighet med denna registrering. Är den uppgiftsskyldige inte registrerad eller saknar han kännedom om till vilken lokal skattemyndighet kontrolluppgifterna skall lämnas enligt vad som har sagts nu, får han lämna uppgifterna till den lokala skattemyndighet i det fögderi där han är bosatt.

Andra kontrolluppgifter än de som anges i 58 § skall vid avlämnandet vara ordnade kommunvis. Vilken kommun kontrolluppgifterna avser skall vara tydligt utmärkt.

57 § Uppgiftsskyldig skall senast den 31 januari under taxeringsåret översända meddelande med de upplysningar som lämnas i kontrolluppgiften till den uppgiften avser.

58 § Vid kontrolluppgift, som lämnas enligt 4, 13 eller 14 § skall fogas särskild uppgift (*sammandrag av kontrolluppgifter*). I sådant sammandrag skall anges namn, postadress och personnummer eller organisationsnummer för den uppgiftsskyldige, antalet lämnade kontrolluppgifter samt det sammanlagda beloppet av de skatteavdrag som har verkställts för preliminär A-skatt under året före taxeringsåret. Har den uppgiftsskyldige tilldelats särskilt redovisningsnummer enligt 53 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272) skall detta anges i stället för personnummer eller organisationsnummer. Om den uppgiftsskyldige har gjort avdrag för en arbetstagares kostnader enligt 2 kap. 4 § 6 lagen (1981:691) om socialavgifter, skall denna kostnad också anges i sammandraget. I sammandraget skall också anges det sammanlagda beloppet av semestermedel som har betalts in till en semesterkassa och som den uppgiftsskyldige inte skall redovisa i kontrolluppgift.

Redovisning av konto som avses i 55 § andra stycket tredje meningen skall lämnas i särskild uppgiftshandling för varje konto.

59 § I fråga om inkomst som avses i punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen (1928:370) får riksskatteverket föreskriva att kontrolluppgift skall lämnas i särskild ordning.

60 § Kontrolluppgift och annan uppgift eller upplysning till ledning för annans taxering, som skall avges efter föreläggande, skall avges på det sätt och inom den tid som anges i föreläggandet.

Kontrolluppgifter för person med skatterättsligt hemvist utanför riket

61 § Har här i riket bosatt person eller här verksamt företag gottgjort någon i utlandet belopp eller förmån, som beträffande mottagare här i riket skulle ha föranlett skyldighet att lämna kontrolluppgift, skall den

som utgett beloppet eller förmånen på sätt och i den omfattning riksskatteverket föreskriver lämna kontrolluppgift till ledning vid beloppets eller förmånens beskattning utom riket.

Föreläggande att fullgöra uppgiftsskyldighet

62 § Har kontrolluppgift inte lämnats eller inte upprättats enligt föreskrifterna i detta kapitel, får skattemyndigheten förelägga den uppgiftsskyldige att lämna eller fullständiga uppgifterna.

4 kap. Övriga bestämmelser

Skyldighet att göra anteckningar m.m.

1 § Den som enligt denna lag är skyldig att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller annan uppgift till ledning för taxeringsbeslut är också skyldig att i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för att fullgöra deklarations- eller uppgiftsskyldigheten och för kontroll av den.

Fåmansföretag är skyldigt att sörja för att underlag finns för kontroll av vad företagsledaren eller honom närstående person eller delägare tillskjutit till och tagit ut ur företaget av pengar, varor eller annat. Företaget skall vidare som underlag för kontroll av traktamentsersättning, som betalats ut till företagsledaren eller honom närstående person eller delägare, bevara verifikation av övernattningskostnader, om ersättningen varit avsedd att täcka sådan kostnad.

Underlag skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår underlaget avser.

Om skyldighet att föra räkenskaper är särskilt stadgat.

Ställföreträdare för deklarations- och uppgiftsskyldig

2 § Skyldighet att lämna självdeklaration, kontrolluppgift eller annan uppgift till ledning för taxeringsbeslut skall fullgöras

1. för omyndig av förmyndare eller god man, som förordnats enligt 11 kap. 1 § föräldrabalken, beträffande vad förmyndaren eller gode mannen har under sin förvaltning,

2. för sådan person, för vilken god man eller förvaltare har förordnats enligt 11 kap. 3, 4 eller 7 § föräldrabalken, av gode mannen eller förvaltaren beträffande vad han har under sin förvaltning,

3. för avliden person och hans dödsbo av dödsbodelägare eller testamentsexekutor, som har att förvalta den dödes egendom, dock att där egendomen avträtts till förvaltning av boutredningsman, denne har att fullgöra deklarations- eller uppgiftsskyldigheten,

4. för dödsbo, som inte längre består, av den som vid tidpunkten för dödsboets upplösning haft att förvalta boets egendom,

5. för annan deklarations- eller uppgiftsskyldig än enskild person och

dödsbo av vederbörande styrelse, förvaltning, syssloman, förvaltare eller ombud, om inte beträffande staten, landsting, kommun eller annan sådan menighet regeringen bestämmer annat,

6. för aktiefond av det fondbolag, som handhar förvaltningen av fonden eller, om förvaltningen övergått till förvaringsbank, av denna, samt

7. för annan än här ovan omtalad juridisk person, som inte längre består, av den som senast haft att förvalta dess angelägenheter.

Uppgiftsskyldighet beträffande tid före beskattningsåret

3 § För de fall, då i denna lag stadgats skyldighet att efter föreläggande lämna uppgift eller upplysning till ledning för taxeringsbeslut, föreligger sådan skyldighet också i fråga om förhållanden, som avser tid före beskattningsåret och som har betydelse för taxeringsbeslut.

Uppgift eller upplysning enligt första stycket skall lämnas efter föreläggande som utfärdats med stöd av bestämmelserna i taxeringslagen (1989:00).

Undantag från uppgiftsskyldighet för fåmansföretag

4 § Riksskatteverket får medge undantag från bestämmelserna i denna lag om uppgiftsskyldighet för fåmansföretag om särskilda skäl föreligger med hänsyn till verksamhetens art och omfattning.

Vite

5 § Föreläggande får förenas med vite. Vite får dock inte föreläggas staten, kommun eller annan menighet eller tjänsteman i tjänsten.

Överklagande

6 § Lokala skattemyndighetens beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Länsskattemyndighetens beslut enligt 2 kap. 27 § får inte överklagas. Länsskattemyndighetens beslut enligt 3 kap. 12 § får överklagas till riksskatteverket.

Riksskatteverkets beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Länsrättens beslut enligt 3 kap. 3 § får inte överklagas.

Ansvarsbestämmelser

7 § Den som till arbetsgivare eller annan, som är skyldig att avge kontrolluppgift angående honom, uppsåtligen lämnar oriktig uppgift om förhållande, som har betydelse för skyldighetens fullgörande skall dömas till böter.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

8 § Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att fullgöra skyldighet beträffande

1. särskild uppgift enligt 2 kap. 26 § eller

2. kontrolluppgift som skall lämnas utan föreläggande av skattemyndighet

skall dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Ansvar enligt första stycket inträder inte, om gärningen är belagd med straff enligt skattebrottslagen (1971:69).

9 § Den som inte fullgör skyldighet

1. att lämna handlingar och uppgifter enligt 2 kap. 22 eller 30 §,

2. att utan föreläggande lämna särskild uppgift som avses i 2 kap. 26 § rörande inkomst och förmögenhet och som inte uppgetts till beskattning i självdeklarationen,

3. att enligt 3 kap. 28, 29 §§, 30 § andra stycket samt 31 § lämna särskilda uppgifter eller kontrolluppgifter om utdelningar och räntor,

4. att utan föreläggande enligt 3 kap. 43, 44 eller 47 § lämna kontrolluppgifter från bostadsförening eller bostadsaktiebolag eller sådan juridisk person som förvaltar samfällighet,

5. att enligt 3 kap. 61 § lämna kontrolluppgift till ledning vid beskattning utom riket

skall dömas till böter, högst femhundra kronor.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Ansvar enligt första stycket inträder inte, om gärningen är belagd med straff enligt skattebrottslagen (1971:69).

10 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att inom föreskriven tid göra anmälan om nedsättning om utländsk skatt enligt 2 kap. 27 § skall dömas till böter.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt första stycket.

Formulär och blanketter

11 § Riksskatteverket fastställer formulär till blanketter enligt denna lag.

Blanketter, som formulär fastställts för, tillhandahålls kostnadsfritt i den ordning riksskatteverket föreskriver.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 då taxeringslagen (1956:623) skall upphöra att gälla. Den nya lagen skall tillämpas första gången vid 1991 års taxering. Äldre bestämmelser gäller fortfarande vid 1990 och tidigare års taxeringar.

3 Förslag till Lag om ändring i lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1908:128 s.1) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter[1] att 4 § 15 och 16 mom. samt 6 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	4 §
15 mom.[2] Den som har att erlägga eller att svara för erläggande av bevillningsavgift skall på anmodan av länsskattemyndighet lämna uppgift om verksamhet som drivits av honom och i vilken avgiftsskyldighet förelegat, om uppburen eller utgiven ersättning och om erlagd bevillningsavgift.	
På anmodan av länsskattemyndighet åligger det den som är avgiftsskyldig eller ansvarig för erläggande av avgift att för kontroll av avgiftsskyldigheten tillhandahålla sina räkenskaper med tillhörande handlingar, inbegripet sådana anteckningar som avses i 14 mom.	
För kontroll av ansöknings-, deklarations- eller uppgiftsskyldighet enligt denna lag får länsskattemyndigheten förordna om revision hos den som är avgiftsskyldig eller ansvarig för erläggande av avgift. Revision får verkställas också hos den som bedriver förmedlingsverksamhet eller annan verksamhet av sådan beskaffenhet att uppgifter av betydelse för kontrollen kunna hämtas ur anteckningar eller andra handlingar som föras vid verksamhetens bedrivande.	
I fråga om revision enligt tredje stycket *gälla* i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i *56 §* taxeringslagen *(1956:623).*	I fråga om revision enligt tredje stycket *gäller* i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i *3 kap. 8-14 §§* taxeringslagen *(1989:00).*
16 mom.[3] Underlåter den som har att erlägga eller att svara för erläggande av bevillningsavgift att hörsamma anmodan enligt 15 mom., *äger* länsskattemyndigheten förelägga den försumlige lämpligt vite. *Vite må ej bestämmas under 100 kronor eller över 5 000 kronor.*	*16 mom.* Underlåter den som har att erlägga eller att svara för erläggande av bevillningsavgift att hörsamma anmodan enligt 15 mom., *får* länsskattemyndigheten förelägga den försumlige lämpligt vite.
Om uttagande av vite förordnar länsskatterätten efter anmälan av länsskattemyndigheten.	
Bestämmelserna om vite i 83 § *andra, fjärde* och *femte styckena*	Bestämmelserna om vite i 83 § och i *85 § 1 mom.* uppbördslagen

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:855.
[2] Senaste lydelse 1986:1303.
[3] Senaste lydelse 1986:1303.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
samt i *86 §* uppbördslagen (1953:272) *äga motsvarande tillämpning* i fråga om vite som avses i detta moment.	(1953:272) *gäller i tillämpliga delar* i fråga om vite som avses i detta moment.
6 §[4]	
Talan mot länsskattemyndighetens beslut om fastställande av bevillningsavgift enligt denna lag *föres* hos *kammarrätten genom besvär.*	Länsskattemyndighetens beslut om fastställande av bevillningsavgift enligt denna lag *får överklagas* hos *länsrätten.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[4]Senaste lydelse 1986:1303.

4 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1927:321) om utskiftningsskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1927:321) om utskiftningsskatt[1] att 7 och 9 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §[2]	
Vad i 114 och 116 §§ taxeringslagen stadgas om eftertaxering till statlig inkomstskatt skall i tillämpliga delar lända till efterrättelse med avseende å eftertaxering till utskiftningsskatt. Eftertaxering till utskiftningsskatt *må ej ske med mindre fråga därom prövats* inom fem år efter det år, *bolagets upplösning ägt rum.*	*Beslut om* eftertaxering till utskiftningsskatt *skall meddelas* inom fem år efter det år *bolaget upplösts.*
9 §[3]	
Uppgift till ledning för egen taxering (deklaration) till utskiftningsskatt skall i enlighet med formulär, som fastställs av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer, innehålla upplysning angående såväl vad i bolaget tillskjutits som vad därifrån utskiftats.	
Deklaration för taxering enligt 6 § andra stycket skall lämnas efter *anmaning. Härvid gäller bestämmelserna i 51 § första stycket taxeringslagen (1956:623) om anmaning att lämna självdeklaration.*	Deklaration för taxering enligt 6 § andra stycket skall lämnas efter *föreläggande.*
Deklaration för taxering till utskiftningsskatt i andra fall än i andra stycket sagts skall inom den tid och i den ordning, som för bolags deklaration för statlig inkomstskatt *finnes stadgad, utan anmaning avlämnas* under det år, då taxeringen skall äga rum.	Deklaration för taxering till utskiftningsskatt i andra fall än i andra stycket sagts skall inom den tid och i den ordning, som *gäller* för bolags deklaration för statlig inkomstskatt, *lämnas* under det år, då taxeringen skall äga rum.
Vid upplösning av bolag genom fusion skall deklaration *avgivas* av det bolag, som genom fusionen upplöses. Har vid fusion *medgivits*, att utskiftningsskatteskulden *må* av moderbolaget *övertagas*, skall deklarationen innehålla uppgifter för beräkning av det belopp var-	Vid upplösning av bolag genom fusion skall deklaration *lämnas* av det bolag, som genom fusionen upplöses. Har vid fusion *medgetts*, att utskiftningsskatteskulden *får tas över* av moderbolaget, skall deklarationen innehålla uppgifter för beräkning av det belopp var-

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1987:659.
[2] Senaste lydelse 1957:67.
[3] Senaste lydelse 1979:492.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
med moderbolagets tillskjutna belopp skall minskas.	med moderbolagets tillskjutna belopp skall minskas.
I övrigt *skola de uti gällande taxeringslag rörande taxering till statlig inkomstskatt givna bestämmelser* i tillämpliga delar *lända till efterrättelse även med avseende å taxering till utskiftningsskatt.*	I övrigt *gäller bestämmelserna i lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter samt taxeringslagen (1989:00)* i tillämpliga delar.
Över riksskatteverkets beslut i ärende, som avses i 1 § 2 mom. andra stycket, *må klagan icke föras.*	Riksskatteverkets beslut i ärende, som avses i 1 § 2 mom. andra stycket, *får inte överklagas.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

5 Förslag till Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs i fråga om kommunalskattelagen (1928:370)[1]

dels att i 1 § orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot "taxeringslagen (1989:00)",

dels att 62 § samt 75 § 1 och 2 mom. skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 62 § skall utgå,

dels att 3, 19, 28 och 49 §§, 50 § 2 mom., punkterna 2 d och 4 av anvisningarna till 29 §, punkt 3 av anvisningarna till 33 § samt punkt 3 av anvisningarna till 35 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §[2]	
Med taxeringsår förstås i denna lag det kalenderår, under vilket taxering i första instans *verkställes*, och med beskattningsår det kalenderår, som närmast föregått taxeringsåret, eller, där räkenskapsår *icke* sammanfaller med kalenderår (brutet räkenskapsår), det räkenskapsår, som gått till ända närmast före *den 1 mars under* taxeringsåret.	Med taxeringsår förstås i denna lag det kalenderår, under vilket taxering i första instans *verkställs*, och med beskattningsår det kalenderår, som närmast föregått taxeringsåret, eller, där räkenskapsår *inte* sammanfaller med kalenderår (brutet räkenskapsår), det räkenskapsår, som gått till ända närmast före taxeringsåret.

19 §[3]

Till skattepliktig inkomst enligt denna lag räknas *icke*:

vad som vid bodelning tillfallit make eller sambo eller vad som förvärvats genom arv, testamente, fördel av oskift bo eller gåva;

vinst vid icke yrkesmässig avyttring av lös egendom i andra fall än som avses i 35 § 3-4 mom.;

vinst i svenskt lotteri eller vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer och ej heller sådan vinst i utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer, som uppgår till högst 100 kronor;

ersättning, som på grund av försäkring jämlikt lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst av 6 000 kronor eller högre belopp för år eller utgör föräldrapenning, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än på grund av sjukförsäkring, som nyss sagts, till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring eller i fall som avses i lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst av 6 000 kronor eller högre belopp för år, ävensom ersättning,

[1]Senaste lydelse av
1 § 1984:1060
75 § 1 mom. 1979:169
75 § 2 mom. 1953:400.
[2]Senaste lydelse 1986:1304.
[3]Senaste lydelse 1987:1204.

vilken vid sjukdom eller olycksfall tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller i form av livränta i den mån livräntan är skattepliktig enligt 32 § 1 eller 2 mom., så ock ersättning som utgår på grund av trafikförsäkring eller, med nedan angivet undantag, annan ansvarighetsförsäkring eller på grund av skadeståndsförsäkring och avser förlorad inkomst av skattepliktig natur;

ersättning på grund av ansvarighetsförsäkring enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgår under de första trettio dagarna av den tid den skadade är arbetsoförmögen och beräknas så att ersättningen uppgår för insjuknandedagen till högst 30 kronor och för övriga dagar till högst 6 kronor för dag;

belopp, som till följd av försäkringsfall eller återköp av försäkringen utgått på grund av kapitalförsäkring;

försäkringsersättning eller annan ersättning för skada på egendom, dock att skatteplikt föreligger dels i den mån ersättningen avser driftbyggnad på jordbruksfastighet, byggnad på fastighet som avses i 24 § 1 mom., byggnad som är avsedd för användning i ägarens rörelse eller sådan del av värdet av markanläggning som får dras av genom årliga värdeminskningsavdrag, dels i den mån köpeskilling, som skulle ha influtit om den försäkrade eller skadade egendomen i stället hade sålts, hade varit att hänföra till intäkt av fastighet eller av rörelse och dels i den mån ersättningen eljest motsvarar skattepliktig intäkt av eller avdragsgill omkostnad för fastighet eller rörelse;

vinstandel, återbäring eller premieåterbetalning, som utgått på grund av annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst, samt vinstandel, som utgått på grund av skadeförsäkring, och premieåterbetalning på grund av skadeförsäkring, för vilken rätt till avdrag för premie icke förelegat;

ersättning jämlikt lagen (1956:293) om ersättning åt smittbärare om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst av 6 000 kronor eller högre belopp för år;

periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk intäkt, som icke utgör vederlag vid avyttring av egendom, i den mån givaren enligt 20 § eller punkt 5 av anvisningarna till 46 § icke är berättigad till avdrag för utgivet belopp;

stipendium som är avsett för mottagarens utbildning och inte utgör ersättning för arbete som har utförts eller skall utföras för utgivarens räkning;

studiestöd enligt 3 eller 4 kap. studiestödslagen (1973:349), internatbidrag, återbetalningspliktiga studiemedel och resekostnadsersättning enligt 6 och 7 kap. samma lag samt sådant särskilt bidrag vilket enligt av regeringen eller statlig myndighet meddelade bestämmelser utgår till deltagare i arbetsmarknadsutbildning samt med dem i fråga om sådant bidrag likställda, och äger i följd härav den bidragsberättigade icke göra

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

avdrag för kostnader som avsetts skola bestridas med bidrag av förevarande slag;

allmänt barnbidrag och förlängt barnbidrag;

lön eller annan gottgörelse, för vilken skall erläggas skatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt;

kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel;

handikappersättning enligt 9 kap. 2 och 3 §§ lagen om allmän försäkring, sådan del av vårdbidrag enligt 9 kap. 4 § samma lag som utgör ersättning för merkostnader samt hemsjukvårdsbidrag, som utgår av kommunala eller landstingskommunala medel till den vårdbehövande;

kommunalt bostadstillägg enligt lagen (1962:392) om hustrutillägg och kommunalt bostadstillägg till folkpension;

kommunalt bostadstillägg till handikappade;

bostadsbidrag som avses i förordningen (1987:818) om bostadsbidrag till barnfamiljer eller förordningen (1987:870) om bostadsbidrag till vissa hushåll utan barn;

ersättning som fastställts av allmän domstol eller utgått av allmänna medel till den som — utan att det skett yrkesmässigt — inställt sig inför domstol eller annan myndighet, om ersättningen avser reseersättning, traktamente eller ersättning för tidsspillan;

sådan gottgörelse för utgift eller kostnad som arbetsgivare uppburit från personalstiftelse ur medel, för vilka avdrag icke medgivits vid taxering, vid första tillfälle dylika medel finnas i stiftelsen;

gottgörelse som arbetsgivare uppburit från pensionsstiftelse, till den del stiftelsen ej ägt andra medel för att lämna gottgörelsen än sådana för vilka avdrag icke åtnjutits vid avsättning till stiftelsen;

intäkter av försäljning av vilt växande bär och svampar som den skattskyldige själv plockat till den del intäkterna under ett beskattningsår inte överstiger 5 000 kronor, såvida intäkterna inte kan hänföras till rörelse som den skattskyldige driver eller utgör lön eller liknande förmån;

ränta enligt 61 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, 69 § 1 och 2 mom., 69 a § tredje stycket eller 75 a § fjärde stycket uppbördslagen (1953:272), 36 § 3 mom. lagen (1958:295) om sjömansskatt, 22 § tullagen (1973:670), 20 § lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, 5 kap. 13 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 40 § lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, 24 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 32 och 34 §§ tullagen (1987:1065);

ränta som enligt bestämmelserna i *37 § 8 mom. c) och d) taxeringslagen (1956:623)* inte redovisas i kontrolluppgift om sådan ränta för den skattskyldige under ett be-	ränta som enligt bestämmelserna i *3 kap. 23 § 4 och 5 lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* inte redovisas i kontrolluppgift om sådan ränta

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skattningsår sammanlagt inte uppgår till 500 kronor.	för den skattskyldige under ett beskattningsår sammanlagt inte uppgår till 500 kronor.

Beträffande vissa försäkringsbelopp som utgår till lantbrukare, skogsbrukare, yrkesfiskare, renskötare m.fl. gäller särskilda bestämmelser i punkt 16 av anvisningarna till 21 § och i punkt 11 av anvisningarna till 28 §.

28 §[4]

Till *intäkt* av rörelse hänföres allt vad som av här i riket bedriven rörelse kommit rörelseidkaren tillgodo, såsom:

vad som i rörelsen influtit i penningar eller varor;

värdet av i rörelsen tillverkade eller saluhållna varor eller produkter, som förbrukats för rörelseidkarens, hans familjs eller övriga hushållsmedlemmars räkning eller för avlöning åt arbetspersonal, som icke tillhört rörelseidkarens hushåll, så ock av annan förmån, som i rörelsen kommit honom tillgodo.

Ersättning i form av royalty eller periodiskt utgående avgift för utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar är att anse såsom intäkt av rörelse, såvitt inte royaltyn eller avgiften är av beskaffenhet att böra hänföras till intäkt av fastighet eller av tjänst.

Ersättning, som idkare av rörelse uppburit för upplåtelse av driften till annan, räknas likaledes som intäkt av rörelse.

Sådan gottgörelse för utgift eller kostnad, som arbetsgivare uppburit från pensions- eller personalstiftelse, räknas som intäkt av rörelse, om avdrag för avsättning till stiftelsen medgivits vid beräkning av nettointäkt av rörelse.

Vederlag, som arbetsgivare erhållit för att han övertagit ansvaret för pensionsutfästelse i samband med övertagande av rörelse, räknas som intäkt av rörelsen.

Redovisar arbetsgivare enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. pensionsskuld under rubriken Avsatt till pensioner i sin balansräkning, skall han enligt *30 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623)*, under den särskilda underrubriken Avdragsgilla pensionsåtaganden, redovisa vad som avser sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt punkt 2 d jämfört med punkt 2 e av anvisningarna till 29 § denna lag. Är	Redovisar arbetsgivare enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. pensionsskuld under rubriken Avsatt till pensioner i sin balansräkning, skall han enligt *2 kap. 23 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter*, under den särskilda underrubriken Avdragsgilla pensionsåtaganden, redovisa vad som avser sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt punkt 2 d jämfört med punkt 2 e av anvis-

[4]Senaste lydelse 1984:1060.

Nuvarande lydelse

vad som sålunda skall redovisas mindre än motsvarande belopp vid utgången av föregående beskattningsår, räknas skillnaden som intäkt av rörelse. Finns disponibla pensionsmedel vid utgången av beskattningsåret, får nyssnämnda intäkt dock beräknas lägst till summan av avdragsgill avsättning under året till pensionsstiftelse och avdragsgill avgift under året för pensionsförsäkring — varvid dock beaktas endast avsättning eller avgift avseende pensionsåtaganden som redovisas under särskild underrubrik — samt en tiondel av disponibla pensionsmedel vid utgången av närmast föregående beskattningsår. Räknas disponibla pensionsmedel som intäkt enligt närmast föregående punkt, skall senare minskningar av vad som redovisas under särskild underrubrik motsvarande vad som sålunda tagits till beskattning icke räknas som intäkt.

Föreslagen lydelse

ningarna till 29 § denna lag. Är vad som sålunda skall redovisas mindre än motsvarande belopp vid utgången av föregående beskattningsår, räknas skillnaden som intäkt av rörelse. Finns disponibla pensionsmedel vid utgången av beskattningsåret, får nyssnämnda intäkt dock beräknas lägst till summan av avdragsgill avsättning under året till pensionsstiftelse och avdragsgill avgift under året för pensionsförsäkring — varvid dock beaktas endast avsättning eller avgift avseende pensionsåtaganden som redovisas under särskild underrubrik — samt en tiondel av disponibla pensionsmedel vid utgången av närmast föregående beskattningsår. Räknas disponibla pensionsmedel som intäkt enligt närmast föregående punkt, skall senare minskningar av vad som redovisas under särskild underrubrik motsvarande vad som sålunda tagits till beskattning icke räknas som intäkt.

Upphör arbetsgivare med sin rörelse, räknas disponibla pensionsmedel som intäkt av rörelse det beskattningsår då rörelsen upphörde. Går arbetsgivare i likvidation eller skiftas dödsbo efter arbetsgivare, räknas disponibla pensionsmedel som intäkt för det beskattningsår då beslutet om likvidation fattades eller skiftet ägde rum.

Med disponibla pensionsmedel avses vad som redovisas för beskattningsårets ingång under särskild underrubrik jämte förmögenheten i pensionsstiftelse, som tryggar de pensionsåtaganden som redovisas under särskild underrubrik, vid beskattningsårets utgång minskat med arbetsgivarens pensionsreserv vid beskattningsårets utgång för sådant pensionsåtagande i den mån det ej är tryggat genom pensionsförsäkring jämte vid sistnämnda tidpunkt kvarstående medel i stiftelsen för vilka avdrag vid avsättningen icke åtnjutits. Stiftelsens förmögenhet skall härvid beräknas enligt de grunder som gäller vid beräkning av stiftelses förmögenhet enligt lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt. Disponibla pensionsmedel skall dock icke upptagas till högre belopp än som motsvarar vad som redovisas för beskattningsårets ingång under särskild underrubrik.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
49 §[5]	
Därest delägarna i boet efter avliden person, som vid dödsfallet varit här i riket bosatt, levt i oskift bo och varit för sitt uppehälle huvudsakligen beroende av dödsboets inkomst, *må* dödsboet *efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, länsrättens beprövande kunna* för senare beskattningsår än det, då dödsfallet inträffade, *tillerkännas* kommunalt grundavdrag med samma belopp, som den avlidne skulle *hava åtnjutit i avdrag, därest* han fortfarande levt.	*Om* delägarna i boet efter *en* avliden person, som vid dödsfallet varit bosatt här i riket, levt i oskift bo och varit för sitt uppehälle huvudsakligen beroende av dödsboets inkomst, *kan* dödsboet för senare beskattningsår än det, då dödsfallet inträffade, *få* kommunalt grundavdrag med samma belopp, som den avlidne skulle *ha fått om* han fortfarande levt.
50 §	
2 mom.[6] För fysisk person, som varit bosatt här i riket under hela eller någon del av beskattningsåret, utgörs den beskattningsbara inkomsten av den taxerade inkomsten minskad med kommunalt grundavdrag. Den beskattningsbara inkomsten skall anges i helt hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som inte uppgår till helt hundratal kronor, bortfaller.	
Finnes skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret *hava* varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige *ägt tillgodonjuta* allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet, *må efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, länsrättens beprövande* den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med kommunalt grundavdrag, med ytterligare ett efter omständigheterna avpassat belopp, dock högst 10 000 kronor.	*Har den skattskyldiges* skatteförmåga under beskattningsåret varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige *varit berättigad till* allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet, *får* den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med kommunalt grundavdrag, med ytterligare ett efter omständigheterna avpassat belopp, dock högst 10 000 kronor. Har skattskyldig på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt *fått* avdrag för nedsatt skatteförmåga, skall avdrag, som avses i detta stycke,

[5] Senaste lydelse 1979:169.
[6] Senaste lydelse 1986:1113.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Har skattskyldig på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt *åtnjutit* avdrag för nedsatt skatteförmåga, skall avdrag, som avses i detta stycke, minskas med det belopp, varmed jämkning *medgivits.*	minskas med det belopp, varmed jämkning *medgetts.*

Om skattskyldigs inkomst, efter avdrag av därå belöpande skatt, på grund av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet understigit vad han kan anses hava behövt till underhåll för sig själv och för make och oförsörjda barn (*existensminimum*) är den skattskyldige berättigad till avdrag för nedsatt skatteförmåga.

Även skattskyldig, vars inkomst till icke obetydlig del utgjorts av folkpension, är — om särskilda omständigheter icke föranleda annat — berättigad till avdrag för nedsatt skatteförmåga.

Vad i andra stycket sägs *angående tid och ordning för särskild framställning om avdrag samt angående* minskning av avdraget med belopp, varmed jämkning erhållits vid beräkning av sjömansskatt, skall *äga motsvarande tillämpning* i fråga om avdrag enligt tredje och fjärde styckena.	Vad i andra stycket sägs *om* minskning av avdraget med belopp, varmed jämkning erhållits vid beräkning av sjömansskatt, skall *också tillämpas* i fråga om avdrag enligt tredje och fjärde styckena.

Vad härefter återstår avrundas nedåt till helt hundratal kronor och utgör för skattskyldig, som nu nämnts, beskattningsbar inkomst.

Anvisningar till
29 §

2 d.[7] Redovisar arbetsgivare enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. pensionsskuld under rubriken Avsatt till pensioner i sin balansräkning och är vad som enligt *30 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623)* skall redovisas under den särskilda underrubriken Avdragsgilla pensionsåtaganden och avser sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt bestämmelserna i e större än motsvarande	2 d. Redovisar arbetsgivare enligt lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. pensionsskuld under rubriken Avsatt till pensioner i sin balansräkning och är vad som enligt *2 kap. 23 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall redovisas under den särskilda underrubriken Avdragsgilla pensionsåtaganden och avser sådana pensionsåtaganden för vilkas tryggande avdragsrätt föreligger enligt bestämmelserna i

[7]Senaste lydelse 1976:1099.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
belopp vid utgången av föregående beskattningsår, får han avdrag för skillnaden mellan de båda beloppen.	e större än motsvarande belopp vid utgången av föregående beskattningsår, får han avdrag för skillnaden mellan de båda beloppen.
4.[8] Skattskyldig kan efter yrkande *hos taxeringsnämnd eller, om besvär har anförts, hos länsrätt* medges rätt att tills vidare få avdrag för värdeminskning av sina inventarier enligt reglerna i denna anvisningspunkt om räkenskapsenlig avskrivning. Som förutsättning för detta gäller	4. Skattskyldig kan efter yrkande medges rätt att tills vidare få avdrag för värdeminskning av sina inventarier enligt reglerna i denna anvisningspunkt om räkenskapsenlig avskrivning. Som förutsättning för detta gäller

a) att den skattskyldige har haft ordnad bokföring som avslutas med årsbokslut;

b) att avdraget motsvarar avskrivningen i räkenskaperna;

c) att tillfredsställande utredning föreligger om inventariernas skattemässiga restvärde;

d) att inventarierna och avskrivna belopp redovisas på ett sådant sätt i den skattskyldiges räkenskaper och i företedd utredning att trygghet föreligger att vinster vid avyttring av tillgångarna inte undgår beskattning; samt

e) att — om den skattskyldige inte upprättat årsbokslut för det närmast föregående räkenskapsåret — det bokförda värdet av inventarierna före avskrivning bestämts med utgångspunkt i inventariernas skattemässiga restvärde vid beskattningsårets ingång.

Som anskaffningsvärde för inventarier skall anses, då inventarierna har förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, den verkliga utgiften för deras anskaffande och, då inventarierna har förvärvats på annat sätt, deras marknadsvärde vid tiden för förvärvet. Dock skall följande iakttas. Har inventarierna ingått i en rörelse, som den skattskyldige har förvärvat på annat sätt än genom köp eller byte eller därmed jämförligt fång, skall, om inte särskilda omständigheter föranleder annat, som anskaffningsvärde för inventarierna anses det för den tidigare ägaren gällande skattemässiga restvärdet. Har den skattskyldige eller någon, som står honom nära, vidtagit åtgärd för att den skattskyldige skall kunna tillgodoräkna sig ett högre anskaffningsvärde än som synes rimligt och kan det antas att detta har skett för att bereda obehörig förmån i beskattningsavseende åt någon av dem, skall anskaffningsvärdet i skälig mån jämkas.

Har skattskyldig medgivits avdrag för kontraktsavskrivning avseende inventarier, som har anskaffats under beskattningsåret, skall som anskaffningsvärde anses den verkliga utgiften minskad med det tidigare

[8]Senaste lydelse 1985:1017.

medgivna avdraget. Detta skall gälla även när investeringsreserv e.d. tagits i anspråk för anskaffning av inventarier under beskattningsåret.

Avdrag för avskrivning får för visst beskattningsår göras med högst 30 procent för år räknat av summan av bokfört värde på inventarierna enligt balansräkningen för närmast föregående räkenskapsår och anskaffningsvärdet på sådana under beskattningsåret anskaffade inventarier, vilka vid beskattningsårets utgång fortfarande tillhörde rörelsen. Vad nu sagts gäller oavsett när under beskattningsåret inventarierna har anskaffats.

Har inventarier, som har anskaffats före beskattningsårets ingång, avyttrats under beskattningsåret eller har den skattskyldige rätt till försäkringsersättning för inventarier, som har gått förlorade under beskattningsåret, medges ett särskilt avdrag med belopp motsvarande den i anledning av avyttringen eller försäkringsfallet uppkomna intäkten. Avdraget får dock inte överstiga underlaget för beräkning av avdrag enligt fjärde stycket. Har den skattskyldige fått avdrag som nu sagts skall nämnda underlag fastställas till motsvarande lägre belopp.

Har ett särskilt högt pris eller eljest en särskilt hög utgift för inventarier berott på att de skall utnyttjas för ett särskilt arbetstillfälle eller för en konjunktur, som väntas bli endast tillfällig, eller av annan liknande omständighet, medges för det beskattningsår, varunder inventarierna har anskaffats, avdrag för sådant överpris eller sådan merutgift. Om avdrag som nu sagts har medgivits, skall avdrag enligt bestämmelserna i fjärde stycket beräknas på därefter återstående del av anskaffningsvärdet.

Oavsett vad ovan föreskrivs får avdrag för avskrivning medges med belopp som erfordras för att det bokförda värdet inte skall överstiga anskaffningsvärdet av samtliga inventarier, vilka vid beskattningsårets utgång tillhörde rörelsen, sedan från detta värde har avräknats en beräknad årlig avskrivning av 20 procent. Visar den skattskyldige att inventariernas verkliga värde understiger även ett sålunda beräknat värde, medges avdrag för den ytterligare avskrivning som motiveras av detta.

Då inventarier, som har anskaffats under beskattningsåret, avyttras, förloras eller utrangeras under samma år, medges avdrag för anskaffningsvärdet. Med avyttring likställs att inventarier tas ut ur rörelsen för att tillföras annan förvärvskälla eller för att användas för annat ändamål. Av bestämmelserna i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 28 § framgår att belopp, som erhålls vid avyttring av inventarier, i sin helhet skall tas upp som intäkt av rörelse.

Har skattskyldig gjort avskrivning med större belopp i räkenskaperna än han får dra av vid taxeringen, föranleder inte detta att det värde, på vilket räkenskapsenlig avskrivning beräknas, påverkas. Det överskjutande beloppet får i stället, sedan taxeringen i fråga har blivit slutligt avgjord, dras av genom årlig avskrivning efter 20 procent för helt år, räknat från och med beskattningsåret efter det under vilket avskrivningen i fråga verkställdes.

Den omständigheten att vid tillämpning av bestämmelserna ovan avdrag vid beskattningen skall överensstämma med avskrivning enligt rä-

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

kenskaperna utgör inte hinder för skattskyldig att efter övergång till räkenskapsenlig avskrivning utöver avdrag enligt räkenskaperna tillgodogöra sig avdrag för sådana avskrivningar, som har gjorts i räkenskaperna före övergången men inte har föranlett avdrag vid beskattningen. Avdrag för sådant belopp görs genom årlig avskrivning efter 20 procent för helt år.

Har skattskyldig före övergång till räkenskapsenlig avskrivning tillgodoräknats större värdeminskningsavdrag vid taxeringen än enligt räkenskaperna, skall, för åstadkommande av överensstämmelse mellan inventariernas bokförda värde och deras skattemässiga restvärde, det belopp, varmed inventariernas skattemässiga restvärde understiger det bokförda värdet, tas upp som skattepliktig intäkt under det första beskattningsår, för vilket räkenskapsenlig avskrivning gäller, eller, om den skattskyldige begär det, med en tredjedel för nämnda beskattningsår och vart och ett av de två närmast följande åren.

Anvisningar till
33 §

3.[9] Har skattskyldig i sin tjänst verkställt resor utom den vanliga verksamhetsorten, äger han rätt att åtnjuta avdrag icke blott för kostnaden för själva resan utan jämväl för den ö k n i n g i levnadskostnaden, som den skattskyldige kan hava fått vidkännas på den grund, att han vistats utom sin vanliga verksamhetsort, såsom för hotellrum, ö k a d kostnad för föda o.s.v. Därest i tjänst, som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 §, anvisats särskild ersättning för kostnaderna, får avdrag dock icke äga rum. *Hava jämlikt 25 § första stycket 3) taxeringslagen* traktamentsersättningar och andra ersättningar icke upptagits såsom intäkt, må ej heller de emot ersättningarna svarande kostnaderna avdragas.

3. Har skattskyldig i sin tjänst verkställt resor utom den vanliga verksamhetsorten, äger han rätt att åtnjuta avdrag icke blott för kostnaden för själva resan utan jämväl för den ö k n i n g i levnadskostnaden, som den skattskyldige kan hava fått vidkännas på den grund, att han vistats utom sin vanliga verksamhetsort, såsom för hotellrum, ö k a d kostnad för föda o.s.v. Därest i tjänst, som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 §, anvisats särskild ersättning för kostnaderna, får avdrag dock icke äga rum. *Har enligt 2 kap. 14 § 3 lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* traktamentsersättningar och andra ersättningar icke upptagits såsom intäkt, må ej heller de emot ersättningarna svarande kostnaderna avdragas.

I första stycket avsedd ökning i levnadskostnaden skall, där den skattskyldige icke visar större ökning, anses hava uppgått till ett belopp motsvarande den ersättning som av arbetsgivaren utgivits för kostnadens täckande (traktamente), dock högst till belopp som i enlighet med vad

[9]Senaste lydelse 1986:1244.

nedan i detta stycke sägs motsvarar största normala ökning i levnadskostnaden. Riksskatteverket fastställer för varje kalenderår ett belopp (*normalbelopp*) motsvarande största normala ökning i levnadskostnaden för ett dygn. Har resan varit förenad med övernattning skall den anses hava varat det antal dygn som motsvarar antalet övernattningar. Har resan ägt rum utan samband med övernattning skall såsom största normala ökning i levnadskostnaden räknas: fyra tiondels normalbelopp, när förrättningen varat mer än tio timmar i följd, samt två tiondels normalbelopp, när förrättningen eljest varat mer än fyra timmar i följd. Omfattar vistelse på en och samma ort längre tid än 15 dygn i följd, skall från och med det sextonde dygnet såsom största normala ökning i levnadskostnaden räknas sex tiondelar av normalbeloppet. Vid 1984—1989 års taxeringar skall för skattskyldig som vid arbete inom byggnads- och anläggningsbranschen fortlöpande haft sin arbetplats förlagd till en och samma ort utanför den vanliga verksamhetsorten under längre tid än två år för tid därefter såsom största normala ökning i levnadskostnaden anses ett belopp motsvarande den del av normalbeloppet som avser kost vid förrättning som pågått längre tid än 15 dygn ökat med faktisk kostnad för logi på arbetsorten. Vill skattskyldig visa att kostnadsökningen i en och samma tjänst varit större än avdrag som beräknats i enlighet med vad nu sagts, skall utredningen avse hans samtliga förrättningar i nämnda tjänst under beskattningsåret; dock att i fråga om avdrag för ökning i levnadskostnaden från och med det sextonde dygnet i följd på en och samma ort eller under förrättning å utrikes ort levnadskostnadsökningen må beräknas för varje förrättning för sig.

Avdrag för ökade levnadskostnader är däremot icke medgivet enbart på den grund, att den skattskyldige har sitt arbete på annan ort än den, där han har sin bostad. Har den skattskyldige bosatt sig på annan ort än den, där han har tjänst eller anställning, eller antagit arbete, som skall utföras på annan ort än den, där han är bosatt, är avdrag i regel icke medgivet. Avdrag medgives dock för det fall, att anställningen avser endast en kortare tid eller skall bedrivas å flera olika platser eller det av annan anledning icke skäligen kan ifrågasättas, att den skattskyldige skall avflytta till den ort, där arbetet skall utföras.

Oavsett vad i nästföregående stycke sägs äger skattskyldig, som på grund av sitt arbete bosatt sig på annan ort än den där hans familj är bosatt, därest det med avseende på makes förvärvsverksamhet, svårighet att anskaffa familjebostad eller annan därmed jämförlig omständighet icke skäligen kan ifrågasättas, att familjen skall avflytta till den skattskyldiges bostadsort, åtnjuta avdrag för den ökning i levnadskostnaden som föranledes av den skilda bosättningen. Om båda makarna äro berättigade till sådant avdrag, skall, där makarna ej överenskommit om annan fördelning, det sammanlagda avdraget tillkomma dem hälften var. Vad här sagts skall, såvitt avser makar, icke äga tillämpning i fall som i 52 § 2 mom. sägs.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Anvisningar till 35 §	
3.[10] Har egendom avyttrats mot vederlag i form av en livsvarig livränta skall intäkten beräknas till det kapitaliserade värdet av livräntan med tillämpning av tabell III till lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt. Är livräntan beroende av flera personers liv på så sätt att den upphör vid den först avlidnes död bestäms kapitalvärdet efter den äldstes levnadsålder. Skall livräntan däremot utgå till den sist avlidnes död beräknas värdet efter den yngstes ålder.	
Har i överlåtelseavtalet överenskommits att livräntan skall utgå livsvarigt, dock högst ett avtalat antal år, bestäms intäkten med tillämpning av tabell II till lagen om statlig förmögenhetsskatt med utgångspunkt i det antal år livräntan högst skall utgå om det belopp som framkommer vid en sådan beräkning är lägre än vad som följer av första stycket. Skall livräntan i stället utgå livsvarigt, dock minst ett avtalat antal år, bestäms intäkten med tillämpning av tabell II till nämnda lag om det belopp som framkommer vid en sådan beräkning är högre än vad som följer av första stycket.	
Upphör en livsvarig livränta till följd av dödsfall som inträffar inom fem år från utgången av det år skattskyldighet inträdde på grund av avyttringen får som intäkt i stället för vad som anges i första och andra styckena tas upp det sammanlagda livräntebelopp som utgått om intäkten därmed blir lägre. *I fall som nu sagts får talan föras genom besvär i särskild ordning inom fem år efter taxeringsåret om sådan ändring av taxeringen som föranleds av dödsfallet. Motsvarande rätt tillkommer taxeringsintendent som för talan till den skattskyldiges förmån. I fråga om besvär som här avses gäller 103 och 104 §§ taxeringslagen (1956:623) i tillämpliga delar.*	Upphör en livsvarig livränta till följd av dödsfall som inträffar inom fem år från utgången av det år skattskyldighet inträdde på grund av avyttringen får som intäkt i stället för vad som anges i första och andra styckena tas upp det sammanlagda livräntebelopp som utgått om intäkten därmed blir lägre.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering.

[10]Senaste lydelse 1984:498.

6 Förslag till Lag om ändring i lagen (1933:395) om ersättningsskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1933:395) om ersättningsskatt[1] *dels* att 5 och 6 §§ skall upphöra att gälla,
dels att 4, 7 och 8 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §[2]	
Fråga om taxering till ersättningsskatt prövas, *efter framställning från länsskattemyndighet,* av den *länsrätt,* som *har att upptaga besvär rörande företagets taxering* till statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt.*	Fråga om taxering till ersättningsskatt prövas av den *skattemyndighet* som *skall taxera företaget* till statlig *inkomstskatt.*
Framställning om taxering skall *ske hos länsrätten* senast andra året efter det år, då företaget rätteligen *skolat taxeras* till statlig *inkomst- och förmögenhetsskatt* för sin inkomst under det i 1 § avsedda verksamhetsåret.	*Taxeringsbeslut* skall *meddelas* senast andra året efter det år, då företaget rätteligen *skulle ha taxerats* till statlig *inkomstskatt* för sin inkomst under det i 1 § avsedda verksamhetsåret.
7 §[3]	
Därest företaget före augusti månads utgång året efter det, då ersättningsskatt påförts företaget, till delägarna utdelar *sålunda beskattat belopp, må restitution ske av därå* belöpande ersättningsskatt. *Dylik restitution beslutas av länsrätt, som i 4 § sägs, och verkställes av länsskattemyndigheten. Till länsrätten ställd* ansökan om *sådan restitution* skall senast den 1 september *vara inkommen till rättens kansli.*	*Om* företaget före augusti månads utgång året efter det, då ersättningsskatt påförts företaget, utdelar *det beskattade beloppet* till delägarna, *skall därpå* belöpande ersättningsskatt *betalas tillbaka. Beslut om återbetalning fattas av den skattemyndighet som taxerat företaget till ersättningsskatt.* Ansökan om *återbetalning* skall *ha kommit in till skattemyndigheten* senast den 1 september.

Vid bedömande av frågan, huruvida utdelningen avsett genom ersättningsskatt beskattat belopp, skall iakttagas, att senare intjänad vinst, i den mån den ej använts för lagstadgad avsättning till reservfond eller för erforderlig avsättning till på vinsten belöpande skatter, skall anses utdelad före tidigare intjänad vinst.

Å medel, som *i enlighet med vad ovan sagts restitueras,* utgår *ej* ränta.	*På belopp,* som *betalas tillbaka,* utgår *inte* ränta.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1984:1077.
[2] Senaste lydelse 1986:1305.
[3] Senaste lydelse 1986:1305.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	8 §
Med iakttagande av vad ovan stadgats skola taxeringslagens bestämmelser *om taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt* i tillämpliga delar *lända till efterrättelse med avseende å* taxering till ersättningsskatt.	*I övrigt gäller för* taxering till ersättningsskatt taxeringslagens *(1989:00)* bestämmelser i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

7 Förslag till Lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt[1] att 67 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

67 §[2]

Skattskyldig eller annan må av beskattningsmyndighet genom vite tillhållas att fullgöra vad enligt denna lag åligger honom, dock ej såvitt avser gäldande av fastställd skatt.

Underrätt må vid vite tillhålla den, som uppgivit dödsbo, att med ed fästa riktigheten av lämnade uppgifter. Edgång må åläggas jämväl delägare eller efterlevande make, som ej uppgivit boet, ävensom annan, som med boet tagit befattning.

Bestämmelserna i 123 § taxeringslagen (1956:623) skall tillämpas vid vitesföreläggande enligt denna lag.	*Vite får inte föreläggas staten, kommun eller annan menighet eller tjänsteman i tjänsten.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:857.
[2] Senaste lydelse 1974:857.

8 Förslag till Lag om ändring i lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift[1] att 2 och 3 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §[2]	
Skogsvårdsavgiften är för varje beskattningsår 8 promille av skogsbruksvärdet. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än tolv månader eller har fastigheten förvärvats eller avyttrats under beskattningsåret, skall underlaget för avgiften jämkas med hänsyn härtill.	
Skogsvårdsavgift utgår i helt antal kronor. Avgiftsbeloppet avrundas till närmast lägre krontal.	
3 §[3]	
Vad som föreskrivs i 15 § 2 mom. första stycket lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt om ansvarighet för sådan skatt gäller också beträffande skogsvårdsavgift.	*I fråga om förfarandet för att bestämma underlaget för skogsvårdsavgift gäller taxeringslagens (1989:00) bestämmelser.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:185.
[2] Senaste lydelse 1986:491.
[3] Senaste lydelse 1986:491.

9 Förslag till Lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt[1]

dels att 10 b §, 13 § samt 15 § 1 och 2 mom. skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 13 § skall utgå,

dels att 2 § 4 mom., 7 § 5 mom., 9 § 2 mom. och 10 § 5 mom. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

2 §

4 mom.[2] Bestämmelserna i andra — åttonde styckena nedan gäller i fråga om fusioner enligt

1. 14 kap. 8 § aktiebolagslagen (1975:1385) under förutsättning att inget av bolagen bedriver handel med fastigheter eller penningrörelse,
2. 12 kap. 1 och 3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar under förutsättning att ingen av föreningarna bedriver handel med fastigheter eller annan penningrörelse än sådan som består i att förvalta medlemmarnas medel,
3. 11 kap. 1 och 2 §§ bankaktiebolagslagen (1987:618),
4. 7 kap. 1 och 2 §§ sparbankslagen (1987:619),
5. 10 kap. 1 och 2 §§ föreningsbankslagen (1987:620).

Har lager, fordringar och liknande tillgångar i rörelse hos det övertagande företaget tagits upp till högre värde än det värde som i beskattningsavseende gäller för det överlåtande företaget, skall det övertagande företaget ta upp mellanskillnaden som intäkt.

Har byggnad, markanläggning, maskin eller annat inventarium, patenträtt, hyresrätt eller tillgång av goodwills natur övertagits skall vid beräkning av värdeminskningsavdrag och av vad som återstår oavskrivet av tillgångens anskaffningsvärde anses som om överlåtande och övertagande företag utgjort en skattskyldig.

Har inventarier eller andra tillgångar som får skrivas av enligt reglerna för räkenskapsenlig avskrivning övertagits och har dessa tillgångar i räkenskaperna tagits upp till högre värde än vad som följer av tredje stycket, får det övertagande företaget *efter yrkande hos taxeringsnämnd eller, om besvär har anförts, hos länsrätt* medges rätt att även efter fusionen tillämpa räkenskapsenlig avskrivning. Som förutsättning gäller att

Har inventarier eller andra tillgångar som får skrivas av enligt reglerna för räkenskapsenlig avskrivning övertagits och har dessa tillgångar i räkenskaperna tagits upp till högre värde än vad som följer av tredje stycket, får det övertagande företaget medges rätt att även efter fusionen tillämpa räkenskapsenlig avskrivning. Som förutsättning gäller att det beskattningsår då fusionen ge-

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:770
10 b § 1982:416
13 § 1957:60
15 § 1 mom. 1979:171.
[2] Senaste lydelse 1987:1149.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
mellanskillnaden tas upp som intäkt under det beskattningsår då fusionen genomförs eller, om företaget begär det, med en tredjedel för nämnda beskattningsår och vart och ett av de två närmast följande åren.	nomförs eller, om företaget begär det, med en tredjedel för nämnda beskattningsår och vart och ett av de två närmast följande åren.

Har skog övertagits skall beträffande skogens anskaffningsvärde och gällande ingångsvärde anses som om överlåtande och övertagande företag utgjort en skattskyldig.

Har betalningsansvaret för framtida utgifter övertagits och har det överlåtande företaget medgetts avdrag för utgifterna skall ett belopp som motsvarar avdraget tas upp som intäkt hos det övertagande företaget. Avdragsrätten för det övertagande företaget prövas med utgångspunkt i de förhållanden som gäller vid utgången av beskattningsåret.

Fusionen skall inte leda till någon skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust för något av de deltagande företagen. Avyttras tillgångar som övertagits vid fusionen skall vid bedömandet av frågan om skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust uppkommit anses som om överlåtande och övertagande företag utgjort en skattskyldig. Vad nu sagts gäller också vid fusion mellan stadshypoteksföreningar samt då ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag.

Restituerad, avkortad eller avskriven skatt, som enligt 1 mom. andra stycket skulle ha utgjort skattepliktig intäkt för det överlåtande företaget, skall i stället utgöra skattepliktig intäkt för det övertagande företaget. Vidare får det övertagande företaget avdrag för skatt som skulle ha varit avdragsgill för det överlåtande företaget enligt 4 §. Vad nu sagts gäller också då ett försäkringsbolags hela försäkringsbestånd övertagits av ett annat försäkringsbolag och det överlåtande bolaget inte tar upp beloppet till beskattning respektive avstår från att yrka avdrag.

Överlåts aktie i aktiebolag eller andel i handelsbolag, ekonomisk förening eller utländskt bolag till svenskt företag inom samma koncern, skall — där ej annat följer av bestämmelserna i 35 § 3 mom. åttonde stycket kommunalskattelagen (1928:370) — beskattning av realisationsvinst inte äga rum, om moderföretaget i koncernen är aktiebolag eller ekonomisk förening och den överlåtna aktien eller andelen innehas som ett led i annan koncernens verksamhet än förvaltning av fastighet, värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom. I fall som nu avses skall det företag som övertagit aktien eller andelen anses ha förvärvat den vid den tidpunkt och för den anskaffningskostnad som gällt för det företag som överlåtit aktien eller andelen. Om överlåtelsen sker till utländskt företag, kan regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer medge befrielse från realisationsvinstbeskattningen. Bestämmelser-

na i detta stycke om beskattning av realisationsvinst tillämpas även i fråga om avdrag för realisationsförlust. Avdrag för realisationsförlust får dock inte i något fall göras på grund av avyttringar av aktier eller andelar till utländskt koncernföretag.

Utskiftar svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening en tillgång och skulle vid en försäljning av tillgången köpeskillingen ha varit skattepliktig i förvärvskällan, anses bolaget eller föreningen ha åtnjutit skattepliktig inkomst som om tillgången sålts till ett pris motsvarande tillgångens verkliga värde vid utskiftningen. Vad nu sagts gäller inte vid utskiftning i samband med sådan fusion som avses i första stycket.

Har aktiebolag eller ekonomisk förening mottagit utdelning i form av tillgång, för vilken det utdelande företaget vid avyttring skulle ha beräknat vinst eller förlust enligt 35 och 36 §§ kommunalskattelagen, och är mottagande företag frikallat från skattskyldighet för utdelningen enligt 7 § 8 mom., skall skattepliktig realisationsvinst eller avdragsgill realisationsförlust vid avyttring av tillgången liksom värdeminskningsavdrag beräknas som om det utdelande företaget och det mottagande företaget utgjort en skattskyldig.

7 §

5 mom.[3] Ideella föreningar som uppfyller i fjärde stycket angivna villkor frikallas från skattskyldighet för all annan inkomst än inkomst av fastighet och rörelse. Sådana föreningar är också frikallade från skattskyldighet för inkomst av fastighet som tillhör föreningen och som har använts på sätt anges i 3 kap. 4 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) och för sådan inkomst av fastighet och av rörelse som till huvudsaklig del härrör från verksamhet som har naturlig anknytning till föreningens allmännyttiga ändamål eller av hävd utnyttjas som finansieringskälla för ideellt arbete. Övriga inkomster av fastighet, utom inkomster som avses i 7 mom., och av rörelse utgör således i sin helhet skattepliktig inkomst för föreningen.

Inkomst som direkt härrör från föreningens ideella verksamhet, t.ex. hyror som en samlingslokalägande förening uppbär på grund av upplåtelse av lokaler för allmännyttigt ändamål, entréavgifter till idrotts- och kulturevenemang o.d., skall anses ha naturlig anknytning till föreningens ändamål. Detsamma gäller inkomst av verksamhet som utgör ett direkt led i det ideella arbetet, t.ex. om en naturskyddsförening säljer affischer, märken och böcker för att öka intresset för föreningens verksamhet eller om en handikappförening säljer varor avsedda för handikappade personer. Kravet på naturlig anknytning skall också anses uppfyllt om en förenings kommersiella verksamhet har karaktär av service till medlemmarna och andra som deltar i den ideella verksamheten. Detta får exempelvis anses vara fallet om en idrottsförening i mindre skala säljer förfriskningar eller idrottsartiklar i sina klubblokaler. Inkomst av verksamhet, som inte har annat samband med det ideella arbetet än att den skall finansiera detta, skall däremot anses sakna naturlig anknytning till en förenings allmännyttiga ändamål.

[3]Senaste lydelse 1987:1149.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

Till verksamhet som av hävd utnyttjas för att finansiera ideellt arbete räknas anordnande av bingo och andra lotterier, fester, basarer, försäljnings- och insamlingskampanjer samt sådan biografrörelse som bedrivs av nykterhetsförening eller förening med huvudsakligt ändamål att tillhandahålla allmänna samlingslokaler. Detsamma gäller verksamhet som består i att en förening upplåter reklamutrymme på klubbdräkter eller i föreningens samlingslokaler e.d.

En ideell förening är skattebefriad enligt första stycket om

a) föreningen har till huvudsakligt syfte att — utan begränsning till viss familjs, vissa familjers, föreningens medlemmars eller andra bestämda personers ekonomiska intressen — främja ändamål som anges i 6 mom. eller andra allmännyttiga ändamål, såsom religiösa, välgörande, sociala, politiska, konstnärliga, idrottsliga eller därmed jämförliga kulturella ändamål,

b) föreningen i sin verksamhet uteslutande eller så gott som uteslutande tillgodoser ändamål som anges under a,

c) föreningen inte vägrar någon inträde som medlem, om inte med hänsyn till arten eller omfattningen av föreningens verksamhet eller föreningens syfte eller annan orsak särskilda skäl motiverar det, samt

d) föreningen bedriver en verksamhet som skäligen svarar mot avkastningen av föreningens tillgångar.

Länsskattemyndigheten kan efter ansökan medge att förening, som avser att anskaffa fastighet eller annan anläggning avsedd för den ideella verksamheten, skall kunna anses hänförlig under detta moment utan hinder av att föreningen inte uppfyller under fjärde stycket d angivet villkor. Medgivande av detta slag får avse högst fem beskattningsår i följd och kan förenas med villkor om ställande av säkerhet e.d. för den inkomst- eller förmögenhetsskatt som enligt sjunde stycket kan komma att påföras föreningen på grund av taxering för det eller de beskattningsår medgivandet avser. Beslut i anledning av sådan ansökan får överklagas genom besvär hos riksskatteverket. Besvären skall ha kommit in till riksskatteverket inom en månad från det föreningen fick del av det överklagade beslutet. Beslut av riksskatteverket i fråga som avses här får inte överklagas.

Medgivande enligt föregående stycke får lämnas även då en förening avser att genomföra omfattande byggnads-, reparations- eller anläggningsarbeten på en fastighet som brukas av föreningen.

Har förening inte inom föreskriven tid genomfört den investering för vilken medgivande enligt femte eller sjätte stycket lämnats eller har föreningen underlåtit att iaktta annat i sådant beslut angivet villkor, skall föreningen taxeras för de beskattningsår som medgivandet

Har förening inte inom föreskriven tid genomfört den investering för vilken medgivande enligt femte eller sjätte stycket lämnats eller har föreningen underlåtit att iaktta annat i sådant beslut angivet villkor, skall föreningen taxeras för de beskattningsår som medgivandet

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
avsett efter de regler som skulle ha gällt om något medgivande inte hade lämnats. I fråga om sådan taxering gäller bestämmelserna i *115* och *116* §§ taxeringslagen *(1956:623)* i tillämpliga delar.	avsett efter de regler som skulle ha gällt om något medgivande inte hade lämnats. I fråga om sådan taxering gäller bestämmelserna i *4 kap. 16* och *17* §§ *samt 6 kap. 18 §* taxeringslagen *(1989:00)* i tillämpliga delar.

Det förhållandet, att en ekonomisk förening med stöd av 14 § lagen (1987:668) om införande av lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar fått bestå som registrerad förening, utgör inte hinder mot att föreningen vid tillämpning av denna lag behandlas såsom ideell förening.

Riksskatteverket får, om särskilda skäl föreligger, efter ansökan förklara att förening, som har till huvudsakligt ändamål att främja nordiskt samarbete, i fråga om skattskyldighet eller eljest vid tillämpning av denna lag skall anses jämställd med förening som avses i första stycket. Sådant beslut får, när omständigheterna ger anledning till det, av riksskatteverket återkallas. Beslut, som riksskatteverket meddelat enligt detta stycke, får inte överklagas.

9 §

2 mom.[4] För fysisk person, som har varit bosatt här i riket under hela eller någon del av beskattningsåret, utgörs den beskattningsbara inkomsten av den taxerade inkomsten minskad med statligt grundavdrag.

Har den skattskyldiges skatteförmåga varit väsentligen nedsatt under beskattningsåret av sådan anledning, som anges i 50 § 2 mom. andra, tredje eller fjärde stycket kommunalskattelagen (1928:370), får — *efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller om särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, länsrättens prövning* — den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med statligt grundavdrag, med ytterligare avdrag enligt bestämmelserna i nämnda lagrum.	Har den skattskyldiges skatteförmåga varit väsentligen nedsatt under beskattningsåret av sådan anledning, som anges i 50 § 2 mom. andra, tredje eller fjärde stycket kommunalskattelagen (1928:370), får den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med statligt grundavdrag, med ytterligare avdrag enligt bestämmelserna i nämnda lagrum.

Vad härefter återstår avrundas nedåt till helt hundratal kronor och utgör beskattningsbar inkomst.

För förening, som äger rätt till grundavdrag enligt 8 §, utgöres den beskattningsbara inkomsten av den taxerade inkomsten minskad med statligt grundavdrag.

[4]Senaste lydelse 1986:508.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	10 §
5 mom.[5] Underskott av jordbruksfastighet, annan fastighet som avses i 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse får — om den skattskyldige yrkar det — avräknas vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp vid en senare taxering, dock högst med belopp motsvarande den vid taxeringen fastställda inkomsten av samma förvärvskälla. Avräkning får ske senast vid den taxering som sker sjätte året efter det då taxering för underskottsåret har ägt rum. Avräkningen får fördelas på två eller flera år. Avräkning får ske bara för underskott som har uppkommit under beskattningsår för vilket den skattskyldige enligt *22 § 1 mom. första stycket 3 eller 4 eller tredje stycket taxeringslagen (1956:623)* har varit skyldig att avlämna självdeklaration och även har fullgjort deklarationsskyldigheten under taxeringsåret. Den skattskyldige skall visa i vad mån rätt till avräkning föreligger.	5 mom. Underskott av jordbruksfastighet, annan fastighet som avses i 24 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) eller rörelse får — om den skattskyldige yrkar det — avräknas vid beräkning av underlag för tilläggsbelopp vid en senare taxering, dock högst med belopp motsvarande den vid taxeringen fastställda inkomsten av samma förvärvskälla. Avräkning får ske senast vid den taxering som sker sjätte året efter det då taxering för underskottsåret har ägt rum. Avräkningen får fördelas på två eller flera år. Avräkning får ske bara för underskott som har uppkommit under beskattningsår för vilket den skattskyldige enligt *2 kap. 5 § första stycket 1 eller tredje stycket eller 9 § första stycket 3 lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* har varit skyldig att avlämna självdeklaration och även har fullgjort deklarationsskyldigheten under taxeringsåret. Den skattskyldige skall visa i vad mån rätt till avräkning föreligger.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering.

[5]Senaste lydelse 1984:1087.

10 Förslag till Lag om ändring i lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt[1]

dels att 11 § 3 mom., 13 § samt 15 § 1 och 2 mom. skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 13 § skall utgå.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering.

[1]Senaste lydelse av
lagens rubrik 1974:859
11 § 3 mom. 1953:276
13 § 1957:65
15 § 1 mom. 1979:172.

11 Förslag till Lag (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor[1]

dels att 11 § skall upphöra att gälla,

dels att i 1 och 9 §§ ordet "riksskatteverket" skall bytas ut mot "rättsnämnden",

dels att i 5 § ordet "länsskattemyndighet" skall bytas ut mot "riksskatteverket",

dels att 2-4 och 6-8 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §[2]	
Förhandsbesked *sökes* skriftligen hos *riksskatteverket.* Ansökan *må icke ingivas* senare än den dag, då deklaration senast skall *avlämnas* till ledning för taxering varom fråga är. Ansökan om förhandsbesked rörande tillämpning av *förordningen* om ersättningsskatt *må, därest* beskedet är avsett att åberopas vid sådan taxering till ersättningsskatt som kan föranledas av beslutad vinstdisposition för visst verksamhetsår, *icke ingivas* efter den dag, då sökanden senast är *pliktig avlämna* deklaration till ledning för taxering till statlig inkomstskatt för inkomst under samma verksamhetsår.	Förhandsbesked *söks* skriftligen hos *rättsnämnden.* Ansökan *får inte ges in* senare än den dag, då deklaration senast skall *lämnas* till ledning för taxering varom fråga är. Ansökan om förhandsbesked rörande tillämpning av *lagen (1933:395)* om ersättningsskatt *får, om* beskedet är avsett att åberopas vid sådan taxering till ersättningsskatt som kan föranledas av beslutad vinstdisposition för visst verksamhetsår, *inte ges in* efter den dag, då sökanden senast är *skyldig att lämna* deklaration till ledning för taxering till statlig inkomstskatt för inkomst under samma verksamhetsår.
Vid ansökan skall fogas all den utredning i ärendet, som står sökanden till buds. Efter *anmaning* av *riksskatteverket eller hos verket anställd tjänsteman* är sökanden skyldig, i den mån sådant är för honom möjligt, att inom i *anmaningen* angiven tid *inkomma* med de ytterligare upplysningar, som *finnas erforderliga* för *meddelande av* förhandsbesked, vid äventyr att ansökningen *eljest* avvisas.	Vid ansökan skall fogas all den utredning i ärendet, som står sökanden till buds. Efter *föreläggande* av *rättsnämnden* är sökanden skyldig, i den mån sådant är för honom möjligt, att inom i *föreläggandet* angiven tid *komma in* med de ytterligare upplysningar, som *behövs* för *att meddela* förhandsbesked, vid äventyr att ansökningen *annars* avvisas.
3 §[3]	
Över inkommen ansökan skall, *där ej* denna omedelbart avvisas	Över inkommen ansökan skall, *om* denna *inte* omedelbart avvisas

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1980:866
1 § 1984:1089
5 § 1986:1290
9 § 1984:359
11 § 1986:1290.
[2] Senaste lydelse 1970:914.
[3] Senaste lydelse 1986:1290.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
jämlikt 4 § första stycket, *yttrande inhämtas av länsskattemyndighet, som är behörig att taga befattning med ifrågavarande taxering.* Avser ansökningen fråga av särskilt intresse för kommun, *må* denna beredas tillfälle att *avgiva yttrande* över ansökningen.	jämlikt 4 § första stycket, *riksskatteverket yttra sig.* Avser ansökningen fråga av särskilt intresse för kommun, *får* denna beredas tillfälle att *yttra sig* över ansökningen.
Riksskatteverket äger, där så finnes påkallat, bereda sökanden *ävensom vederbörande länsskattemyndighet* tillfälle att muntligen lämna upplysningar inför *verket.*	*Rättsnämnden får, när det är* påkallat, bereda sökanden *och riksskatteverket* tillfälle att muntligen lämna upplysningar inför *nämnden.*
4 §[4]	
Finner *riksskatteverket* med hänsyn till ansökningens innehåll förhandsbesked *icke böra* meddelas, skall ansökningen avvisas.	Finner *rättsnämnden* med hänsyn till ansökningens innehåll *att* förhandsbesked *inte bör* meddelas, skall ansökningen avvisas.
Upptages ansökningen till prövning, meddelar *verket,* i den omfattning *sådant finnes* böra ske, besked *huru* den till *verket* hänskjutna frågan skall vid taxering bedömas. *Därest* särskilda omständigheter *icke till annat föranleda, må* i förhandsbeskedet *angivas allenast* de grunder, som *skola* följas vid taxeringen.	*Tas* ansökningen *upp* till prövning, meddelar *nämnden,* i den omfattning *det anses* böra ske, besked *hur* den till *nämnden* hänskjutna frågan skall bedömas vid taxering. *Om inte* särskilda omständigheter *föranleder annat, skall* i förhandsbeskedet *anges endast* de grunder, som *skall* följas vid taxeringen.
6 §[5]	
Över beslut, *varigenom riksskatteverket meddelat* förhandsbesked, *må besvär anföras* av sökanden *och vederbörande länsskattemyndighet. Rätt att anföra besvär tillkommer även vederbörande* kommun och landstingskommun, om *förhandsbeskedet avser* taxering av fastighet eller *såvitt detsamma avser* taxering till kommunal inkomstskatt. *Besvär som nu sagts skola upptagas och avgöras av regeringsrätten.*	Beslut *om* förhandsbesked *får överklagas hos regeringsrätten* av *1.* sökanden *2. riksskatteverket* *3.* kommun och landstingskommun *i fråga* om taxering av fastighet eller taxering till kommunal inkomstskatt.
Över beslut, varigenom *riksskatteverket* avvisat ansökan om	Beslut varigenom *rättsnämnden* avvisat ansökan om förhandsbe-

[4] Senaste lydelse 1970:914.
[5] Senaste lydelse 1986:1290.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
förhandsbesked, *må besvär ej anföras.*	sked *får inte överklagas.*
7 §[6]	
Besvär enligt 6 § första stycket skall *anföras* inom en månad från den dag, då klaganden *erhållit* del av förhandsbeskedet.	*En skrivelse med överklagande* enligt 6 § första stycket skall *ha kommit in* inom en månad från den dag, då klaganden *fått* del av förhandsbeskedet.
8 §[7]	
Av *riksskatteverket* meddelat förhandsbesked eller, om *besvär däröver anförts,* regeringsrättens i anledning av *besvären* meddelade beslut skall *lända till efterrättelse* vid taxering, som med beskedet avses, om och i den mån den, på vilkens begäran förhandsbeskedet meddelats, *därom framställer yrkande. Därvid har* denne *att meddela erforderliga* upplysningar *till bedömande av* beskedets tillämplighet.	Av *rättsnämnden* meddelat förhandsbesked eller, om *det överklagats,* regeringsrättens i anledning av *överklagandet* meddelade beslut skall *följas* vid *den* taxering, som avses med beskedet, om och i den mån den, på vilkens begäran förhandsbeskedet meddelats, *yrkar det.* Denne *skall lämna de* upplysningar *som behövs för att bedöma* beskedets tillämplighet.
Vad i första stycket *är stadgat skall* dock *icke gälla, därest* efter *beskedets lämnande vidtagits* författningsändring *av beskaffenhet att påverka taxeringen i det avseende* beskedet *angår.*	Vad *som sägs* i första stycket *gäller* dock *inte om* författningsändring efter *det att beskedet lämnats påverkar den fråga som* beskedet *avser.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[6]Senaste lydelse 1984:359.
[7]Senaste lydelse 1971:312.

12 Förslag till Lag om ändring i lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan[1] att i 5 § ordet "beskattningsnämnd" skall bytas ut mot "skattemyndighet".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse av 5 § 1967:633.

13 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst[1]

dels att 6, 7 och 9 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 4 och 8 §§ samt anvisningarna till 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §[2]	
Skattskyldig, *som vill åtnjuta förmånen av* skatteberäkning enligt 1 §, *har att därom göra ansökan.* I fråga om sådan ansökan och beslut i anledning därav *skall vad i* taxeringslagen *(1956:623) är föreskrivet om yrkanden och beslut rörande taxering tillämpas*, om *icke* annat följer av bestämmelserna i denna lag.	Skattskyldig *får ansöka om* skatteberäkning enligt 1 §. I fråga om sådan ansökan och beslut i anledning därav *gäller* bestämmelserna i *lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter samt i* taxeringslagen *(1989:00)*, om *inte* annat följer av denna lag.
8 §[3]	
Föreligger förutsättningar för skatteberäkning enligt 1 § först efter *meddelandet* av *sådant* beslut *av länsrätt, kammarrätt eller regeringsrätten, som i 7 § sägs*, eller har den beräknade ackumulerade inkomsten höjts genom sådant beslut, *äger* den skattskyldige *inkomma* med ansökan enligt 4 § inom ett år från det *ifrågavarande beslut* meddelades. *Detsamma gäller i fråga om beslut som meddelas av taxeringsnämnd eller av lokal skattemyndighet enligt 72 a eller 72 b § taxeringslagen (1956:623), om förutsättningar för skatteberäkning enligt 1 § föreligger först efter meddelandet av beslutet.* *Äger skattskyldig enligt 99 § taxeringslagen (1956:623) i särskild ordning anföra besvär hos länsrätt, får han tillika inom där angiven tid inkomma med ansökan enligt 4 §.*	Föreligger förutsättningar för skatteberäkning enligt 1 § först efter beslut av *skattemyndighet eller förvaltningsdomstol* eller har den beräknade ackumulerade inkomsten höjts genom sådant beslut, *får* den skattskyldige *komma in* med ansökan enligt 4 § inom ett år från det *att beslutet* meddelades, *om inte längre tid för ansökan följer av bestämmelserna i taxeringslagen (1989:00).*

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:860
6 § 1979:173
7 § 1983:445
9 § 1983:445.
[2] Senaste lydelse 1986:1292.
[3] Senaste lydelse 1986:1292.

Nuvarande lydelse

Har skatteberäkning enligt 1 § skett och visas att skatteberäkningen med hänsyn till sedermera framkomna omständigheter har grundats på oriktiga förutsättningar, *äger vederbörande länsskattemyndighet i särskild ordning anföra besvär rörande skatteberäkningen. Härvid tillämpas bestämmelserna i 103 § taxeringslagen (1956:623).* Ny skatteberäkning *i anledning av besvär som nu sagts får icke verkställas med mindre fråga därom prövats* inom fem år efter utgången av det kalenderår, under vilket den ansökan, som har föranlett skatteberäkningen enligt 1 §, *har inkommit till taxeringsnämnden eller länsrätten.* Har den skattskyldige avlidit, *får sådan* ny skatteberäkning *som här avses icke verkställas med mindre fråga därom har prövats* inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket boupptecknings efter honom har *blivit ingiven* för registrering.

Föreslagen lydelse

Har skatteberäkning enligt 1 § skett och visas att skatteberäkningen med hänsyn till sedermera framkomna omständigheter har grundats på oriktiga förutsättningar, *får skattemyndigheten besluta om* ny skatteberäkning inom fem år efter utgången av det kalenderår, under vilket den ansökan, som har föranlett skatteberäkningen enligt 1 § *kom in till skattemyndigheten.* Har den skattskyldige avlidit, *skall beslut om* ny skatteberäkning *fattas* inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket boupptecknings efter honom *getts in* för registrering.

Anvisningar till
4 §[4]

Ansökan om skatteberäkning görs hos den *taxeringsnämnd,* som *har att åsätta den skattskyldige* taxering till statlig inkomstskatt för det taxeringsår, då inkomsten tas till beskattning. Ansökan bör göras i den skattskyldiges självdeklaration. *Skattskyldig som icke har kommit in med ansökningshandling före utgången av november månad under taxeringsåret får göra ansökan om skatteberäkning hos den länsrätt som har att upptaga besvär rörande den taxering som förut har sagts. Ansökningshandlingen skall, med undantag för fall som i 8 eller 9 § sägs, före utgången*

Ansökan om skatteberäkning görs hos den *skattemyndighet* som *skall besluta om* taxering till statlig inkomstskatt för det taxeringsår, då inkomsten tas till beskattning. Ansökan bör göras i den skattskyldiges självdeklaration.

[4]Senaste lydelse 1986:1292.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
av året efter taxeringsåret ha kommit in till lokala skattemyndigheten i det fögderi där den skattskyldiges hemortskommun för det taxeringsår då inkomsten tas till beskattning är belägen. Den omständigheten att ansökningshandlingen har getts in till en annan taxeringsnämnd eller lokal skattemyndighet än nu har sagts eller till en länsskattemyndighet eller en länsrätt, utgör inte hinder för ärendets prövning. Handlingarna skall då omedelbart översändas till den taxeringsnämnd eller lokala skattemyndighet som skall ta emot ansökningen. *Har ansökningshandlingen kommit in till taxeringsnämnd inom föreskriven tid men efter utgången av september månad under taxeringsåret får taxeringsnämnden, när ärendets särskilda beskaffenhet påkallar det, genom särskilt beslut överlämna ärendet till den lokala skattemyndigheten för prövning av länsrätten.*	

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången i fråga om ackumulerad inkomst som skall tas till beskattning vid 1991 års taxering.

14 Förslag till Lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953:272)[1]

dels att 49 § 5 mom. och 72 a § skall upphöra att gälla,

dels att i 1 §, 2 § 1 mom. och 4 mom., 13 §, 27 § 3 mom. samt 68 § 4 mom. orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot "taxeringslagen (1989:00)",

dels att i 2 § 2 mom. ordet "taxeringsnämnds" skall bytas ut mot "skattemyndighets",

dels att 3 § 2 mom. 1, 22 §, 27 § 1 mom., 30 §, 49 § 1-4 mom., 50, 72 och 73 §§, 78 § 1 mom., 83 §, 85 § 1 mom., 86 § 1 mom. och 86 a § samt punkterna 1-3 av anvisningarna till 49 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 62 a, 86 b och 86 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	
2 mom.	
1.[2] *Preliminär A-skatt* skall med de undantag, som framgår av vad nedan i detta moment och i 10 § sägs, utgöras för sådan inkomst av tjänst, vilken helt eller delvis utgår i penningar och vilken hänför sig till den skattskyldiges huvudsakliga arbetsanställning eller eljest utgör hans huvudsakliga inkomst av tjänst. För inkomst av sådan huvudsaklig arbetsanställning hos fysisk person eller dödsbo, som är avsedd att vara kortare tid än en vecka, skall dock preliminär A-skatt erläggas endast om vad som utbetalats utgör utgift i en av arbetsgivaren bedriven rörelse.	
Med tjänst likställes i denna lag rätt till pension, livränta, som utgår på grund av sjuk-, olycksfalls- eller skadeförsäkring eller annorledes än på grund av försäkring och inte utgör vederlag vid avyttring av egendom, ersättning, som i annan form än livränta utgår på grund av sjuk- eller olycksfallsförsäkring, tagen i samband med tjänst, samt undantagsförmåner ävensom sådant periodiskt understöd eller sådan därmed jämförlig periodisk intäkt, varför givaren enligt 22, 25 eller 29 § kommunalskattelagen är berättigad till avdrag.	
Preliminär A-skatt skall utgå enligt skattetabell, som avses i 4 §, eller enligt de grunder som angivas i 7, 12 eller 40 §. Beträffande preliminär A-skatt för inkomst som avses under 1 andra stycket eller punkt 12 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen må regeringen föreskriva särskild beräkningsgrund. För enskilda fall må lokal skattemyndighet föreskriva särskild beräkningsgrund, exempelvis att skatten skall beräknas å viss del av inkomsten eller å inkomsten minskad med visst belopp eller att skatten skall utgå med särskilt angiven procent av inkomsten.	
Är den, som åtnjuter ovan avsedd inkomst av tjänst, skattskyldig jämväl för annan inkomst eller för förmögenhet må lokal skattemyndighet, då särskilda skäl därtill föranleda, föreskriva att preliminär A-skatt skall erläggas jämväl för sistnämnda inkomst eller för förmögenheten. Därvid	

[1] Lagen omtryckt 1972:75.
Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771
1 § 1984:1056
2 § 1 mom. 1986:1288
2 § 2 mom. 1984:669
2 § 4 mom. 1986:514
13 § 1982:1209
27 § 3 mom. 1985:404
49 § 5 mom. 1979:999
68 § 4 mom. 1986:1288
72 a § 1974:771.

[2] Senaste lydelse 1986:1288.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

skall den skattskyldiges preliminära skatt beräknas antingen till viss procent av den huvudsakliga inkomsten av tjänst eller enligt skattetabell å nämnda inkomst ökad med visst belopp eller ock utgå med visst belopp utöver vad i skattetabellen angives för den huvudsakliga inkomsten av tjänst.

Är i fall varom i föregående stycke sägs inkomsten vid sidan av den huvudsakliga inkomsten av tjänst betydande i förhållande till denna eller föreligga eljest särskilda omständigheter, må lokal skattemyndighet föreskriva, att preliminär B-skatt skall erläggas i stället för preliminär A-skatt.

Öretal som uppkommer vid beräkning av skatteavdrag skall jämnas till närmast högre hela krontal.	*Skatteavdrag skall beräknas i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.*

22 §[3]

Lokal skattemyndighet beslutar i fråga om beräkning av preliminär A-skatt samt debitering av preliminär B-skatt och slutlig, kvarstående och tillkommande skatt. Lokal skattemyndighet fastställer *också* avgiftsunderlag för egenavgifter.	Lokal skattemyndighet beslutar i fråga om beräkning av preliminär A-skatt samt debitering av preliminär B-skatt och slutlig, kvarstående och tillkommande skatt. Lokal skattemyndighet *eller länsskattemyndighet* fastställer avgiftsunderlag för egenavgifter.
Beslut som avses i första stycket meddelas av *den lokala skattemyndigheten i det fögderi där hemortskommunen* är belägen. Om den skattskyldige saknar hemortskommun beslutar lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi.	Beslut som avses i första stycket meddelas av *skattemyndighet inom vars verksamhetsområde den skattskyldiges hemortskommun* är belägen. Om den skattskyldige saknar hemortskommun beslutar lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi.

Länsskattemyndigheten medverkar i debiteringsarbetet enligt föreskrifter som meddelas av regeringen.

27 §

1 mom.[4] Vid debitering av slutlig skatt skall iakttas:

att kommunal inkomstskatt uträknas med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller i beskattningsorten;

att kommunal inkomstskatt uträknas i en post, *varvid skattebeloppet vid öretal över 50 avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till helt krontal;*	att kommunal inkomstskatt uträknas i en post, samt
att egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter debite-	

[3]Senaste lydelse 1986:1288.
[4]Senaste lydelse 1984:361.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ras på grundval av uppgifter om försäkringsförhållanden som lämnas av den allmänna försäkringskassan, varvid öretal bortfaller; samt	
att *i 1 § nämnd annuitet eller, om skattskyldig har att erlägga flera annuiteter, summan av dessa* påförs i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.	att *skatt* påförs i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.
30 §[5]	
Skall enligt 11 kap. 6 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring pensionspoäng för visst års inkomst av annat förvärvsarbete tillgodoräknas den skattskyldige trots att tilläggspensionsavgift för året inte till fullo betalas inom den tid som anges i 29 § andra stycket, får *länsrätten* efter framställning från den skattskyldige *eller, om denne avlidit, dödsboet* medge befrielse helt eller delvis från skyldighet att betala avgiften, om ömmande omständigheter föreligger.	Skall enligt 11 kap. 6 § första stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring pensionspoäng för visst års inkomst av annat förvärvsarbete tillgodoräknas den skattskyldige trots att tilläggspensionsavgift för året inte till fullo betalas inom den tid som anges i 29 § andra stycket, får *skattemyndigheten* efter framställning från den skattskyldige medge befrielse helt eller delvis från skyldighet att betala avgiften, om ömmande omständigheter föreligger. *Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans död varit beroende av honom för sin försörjning och skall dödsboet efter dödsfallet betala kvarstående eller tillkommande skatt, får skattemyndigheten efter framställning helt eller delvis befria dödsboet från skyldigheten att betala skatten, om det föreligger ömmande omständigheter. Befrielse får avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse får inte avse skatt som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skulle ha betalats före dödsfallet.*

[5]Senaste lydelse 1984:669.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
49 §	
1 mom.[6] Skattskyldig får *av den lokala* skattemyndigheten *beviljas* anstånd med *inbetalning av* skatt, kvarskatteavgift eller ränta,	1 mom. Skattemyndigheten får *medge* skattskyldig anstånd med *att betala* skatt, kvarskatteavgift eller ränta *som kan antas komma att avkortas.*
1) om länsskattemyndigheten har anfört besvär över taxeringen med yrkande om ändring till den skattskyldiges förmån: till det belopp som betingas härav,	
2) om den skattskyldige har anfört besvär över taxeringsnämndens beslut om taxering och länsskattemyndigheten helt eller delvis har tillstyrkt besvären eller ansökan om anstånd eller det — utan att yttrande har inhämtats från länsskattemyndigheten — kan med skäl antas att besvären kommer att bifallas helt eller delvis: till det belopp som betingas härav,	
3) om den skattskyldige har anfört besvär över länsrätts eller kammarrätts beslut om taxering och länsskattemyndigheten helt eller delvis har tillstyrkt besvären eller ansökan om anstånd: till det belopp som betingas härav,	
4) om taxeringen har blivit oriktig på grund av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende: till det belopp som betingas av förbiseendet,	
5) om den skattskyldige har taxerats på mer än en ort för samma inkomst eller förmögenhet: till det belopp som svarar mot ettdera av eller båda de skattebelopp som har påförts med anledning av taxeringen,	
6) om avgiftsunderlag för egenavgifter har bestämts till för högt belopp: till det belopp som betingas av felaktigheten,	
7) om skatt har påförts obehörigen eller med för högt belopp på	

[6]Senaste lydelse 1986:1288.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
grund av fel vid debiteringen: till det belopp som betingas av felaktigheten i debiteringen,	
8) om preliminär skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas den skattskyldige, kan beräknas överstiga motsvarande slutliga skatt och bli avkortad enligt 65 § samt den skattskyldige inte har erhållit jämkning enligt bestämmelserna i 45 § 1 mom. sista stycket: till så stor del av skatten som kan antas bli avkortad.	
2 mom.[7] *Skattskyldig må av länsskattemyndigheten erhålla anstånd med inbetalning av skatt, kvarskatteavgift eller ränta*	2 mom. *Föreligger inte skäl för anstånd enligt 1 mom. får skattemyndigheten ändå medge anstånd om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett taxeringsbeslut eller ett beslut om särskild avgift och någon av följande förutsättningar är för handen*
1) om den skattskyldige anfört besvär över taxering och erläggandet av skatt, som påförts i anledning av den icke lagakraftvunna taxeringen, skulle för den skattskyldige medföra betydande skadeverkningar eller eljest framstå såsom obilligt: till belopp som betingas av den skattskyldiges yrkande i fråga om taxeringen,	*1) sakläget är komplicerat,*
2) om ansökan gjorts angående skatteberäkning för ackumulerad inkomst, angående uppskov med beskattning av intäkt av skogsbruk, angående avräkning av utländsk skatt eller angående befrielse från erläggande av skatt, som påförts avliden person eller hans dödsbo, eller om skattskyldig eller dödsbo anfört besvär över beslut med anledning av sådan ansökan: till belopp som betingas av ansökningen eller besvären,	*2) rättsfrågan är oviss eller*
3) om ansökan gjorts angående nedsättning enligt 85 § 2 mom. av kvarskatteavgift eller om besvär anförts över beslut i anledning av sådan ansökan: till belopp som betingas av ansökningen eller besvären,	*3) erläggandet av skatten skulle för den skattskyldige medföra betydande skadeverkningar eller annars framstå som obilligt.*

[7]Senaste lydelse 1986:1288.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4) om kvarstående eller tillkommande skatt har påförts på grund av att 3 § lagen (1980:865) mot skatteflykt har tillämpats: till belopp som betingas av vad som sålunda påförts.	
	Anstånd skall medges med det belopp som betingas av den skattskyldiges yrkande i omprövningsärendet eller överklagandet.
Anstånd enligt *första stycket vid 1) eller 4)* får medges endast om den skattskyldige ställer nöjaktig säkerhet *hos länsskattemyndigheten*, om inte med hänsyn till anståndstidens varaktighet, den skattskyldiges förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antas, att det belopp som avses med anståndet ändå kommer att behörigen erläggas.	Anstånd enligt *detta moment* får medges endast om den skattskyldige ställer nöjaktig säkerhet, om inte med hänsyn till anståndstidens varaktighet, den skattskyldiges förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antas, att det belopp som avses med anståndet ändå kommer att behörigen erläggas.
3 mom.[8] Anstånd får, utom *i sådana fall som avses i 1 mom. punkt 8*, meddelas att gälla längst intill dess tre månader har förflutit från dagen för beslut *med anledning av ansökningen* eller *besvären.* Ett meddelat anstånd får omedelbart återkallas, när skäl föreligger.	3 mom. Anstånd får, utom *när fråga är om debiterad, obetald preliminär skatt*, meddelas att gälla längst intill dess tre månader har förflutit från dagen för *skattemyndighetens* beslut *i omprövningsärendet* eller *domstols beslut i den överklagade frågan.* Ett meddelat anstånd får omedelbart återkallas, när skäl föreligger.
4 mom.[9] Den som *ånjutit* anstånd med *inbetalning av* skatt enligt *2 mom. 1) eller 4)* skall erlägga ränta (anståndsränta) för den del av skatten som skall erläggas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.	4 mom. Den som *haft* anstånd med *att betala* skatt enligt *denna paragraf* skall erlägga ränta (anståndsränta) för den del av skatten som skall erläggas senast vid anståndstidens utgång. Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Vid beräkning av anståndsränta gäller,

att ränta utgår från utgången av den månad, då skatten skulle ha *er-*	att ränta utgår från utgången av den månad, då skatten skulle ha

[8] Senaste lydelse 1979:999.
[9] Senaste lydelse 1980:868.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
lagts om anstånd *icke medgivits*, till och med den månad, då anståndstiden gått *till ända*; samt	*betalats* om anstånd *inte medgetts*, till och med den månad, då anståndstiden gått *ut*; samt

att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Bifalles den skattskyldiges *besvär*, skall erlagd ränta återbetalas sedan *taxeringen* vunnit laga kraft.	*Bifalls* den skattskyldiges *yrkande i omprövningsärendet av skattemyndigheten* skall erlagd ränta återbetalas. *Bifaller domstol den skattskyldiges överklagande skall erlagd ränta återbetalas* sedan *beslutet* vunnit laga kraft
Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *äga motsvarande tillämpning beträffande* anståndsränta.	Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *gäller även för* anståndsränta.

50 §[10]

Beslut om anstånd enligt 48 § *eller 49 § 1 mom.* meddelas av den lokala skattemyndighet, som har utfärdat skattsedel på den skatt som anståndet avser.	Beslut om anstånd enligt 48 § meddelas av den lokala skattemyndighet, som har utfärdat skattsedel på den skatt som anståndet avser.
	Beslut om anstånd enligt 49 § meddelas av den skattemyndighet, som har fattat det beslut som utgjort grund för debitering av den skatt som anståndet avser.

Ansökan om anstånd enligt 48 § 2 mom. skall ställas till den lokala skattemyndighet, som avses i första stycket, samt inges eller insändas till familjebidragsnämnden i den kommun, som har att utge familjebidrag enligt familjebidragslagen (1946:99). Sådan ansökan bör av den värnpliktige göras snarast möjligt och senast inom en månad efter utgången av först infallande uppbördsmånad, som anståndet skall avse. Har ansökan inte inkommit till familjebidragsnämnden inom tre månader efter militärtjänstgöringens slut, får ansökningen inte upptagas till prövning.

Beslut om anstånd skall skyndsamt meddelas den skattskyldige utan kostnad för denne.

I fråga om anstånd avseende kvarstående skatt skall bestämmelserna i 46 § 3 mom. andra och tredje styckena samt 47 § tillämpas.

62 a §

För preliminär B-skatt samt kvarstående och tillkommande skatt som påförts avliden person eller, så-

[10]Senaste lydelse 1979:489.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	vitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom, svarar dödsboet inte med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat, svarar bodelägare inte för mera än den på hans lott belöpande skatten och inte i något fall med mera än hans lott i boet utgör.
72 §[11]	
Riksskatteverket leder och ansvarar för skatteförvaltningens verksamhet enligt denna lag och lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare. Länsskattemyndigheten leder och ansvarar för verksamheten i länet.	
Det åligger riksskatteverket att efter framställning från länsskattemyndighet, lokal skattemyndighet, arbetsgivare eller när anledning därtill eljest uppkommer meddela bindande förklaring beträffande frågor om sättet för uttagande av preliminär skatt samt om verkställande av skatteavdrag.	
Ärenden enligt andra stycket skall avgöras inom riksskatteverket av den särskilda nämnd, som avses i 19 § taxeringslagen.	
Talan får ej föras mot beslut som avser bindande förklaring.	
73 §[12]	
Bestämmelserna i *50 § 1 och 3 mom.* taxeringslagen *(1956:623)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i preliminära självdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.	Bestämmelserna i *3 kap. 17 §* taxeringslagen *(1989:00)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i preliminära självdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.
Handlingar som avses i första stycket skall förvaras under samma tid som motsvarande självdeklarationer vid årlig taxering.	

[11]Senaste lydelse 1986:1288.
[12]Senaste lydelse 1980:1088.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
78 §	
1 mom.[13] Arbetsgivare, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, skall ha sin bokföring så ordnad att därav framgår arbetstagares namn, lönebelopp och skatteavdrags belopp. Om skattsedel eller skattekort har företetts för arbetsgivaren skall också framgå arbetstagares födelsetid och mantalsskrivningsadress samt nummer på för honom utfärdad skattsedel.	
Också annan arbetsgivare än i första stycket sägs, som har att verkställa skatteavdrag på arbetstagares lön, är skyldig att i enahanda omfattning föra anteckningar i hänseenden som har sagts nyss.	
För kontroll av att bestämmelserna om skatteavdrag har följts får revision verkställas hos sådan arbetsgivare, som avses i första och andra styckena. Beslut om revision meddelas av riksskatteverket, *länsskattemyndigheten* eller *lokal*skattemyndighet. I övrigt gäller i fråga om revision i tillämpliga delar bestämmelserna i *56 och 58 §§* taxeringslagen *(1956:623).*	För kontroll av att bestämmelserna om skatteavdrag har följts får revision verkställas hos sådan arbetsgivare, som avses i första och andra styckena. Beslut om revision meddelas av riksskatteverket eller skattemyndighet. I övrigt gäller i fråga om revision i tillämpliga delar bestämmelserna i *3 kap. 8-14 §§* taxeringslagen *(1989:00).*
83 §[14]	
Hörsammar inte skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att komplettera sådan deklaration eller att för jämkning inkomma med för den skattskyldige utfärdad skattsedel på preliminär skatt, eller	
underlåter någon att hörsamma anmaning enligt 19 eller 54 §, eller	
underlåter arbetsgivare, som är skyldig att göra skatteavdrag, att fullgöra sådan skyldighet eller gör han skatteavdrag med för lågt belopp, eller	
fullgör arbetsgivare inte vad som åligger eller åläggs honom enligt 43 §, 55 § 1 mom. första stycket eller 78 §,	
får den lokala skattemyndigheten eller länsskattemyndigheten förelägga den försumlige vite. *Vite får ej bestämmas under femhundra kronor.*	får den lokala skattemyndigheten eller länsskattemyndigheten förelägga den försumlige vite.
Vite får *icke* föreläggas staten, kommun eller annan menighet *och ej heller* tjänsteman i tjänsten.	Vite får *inte* föreläggas staten, kommun eller annan menighet *eller* tjänsteman i tjänsten.
Om uttagande av förelagt vite förordnar länsrätten efter anmälan av riksskatteverket, länsskattemyndigheten eller den lokala skattemyndigheten.	

[13]Senaste lydelse 1986:1288.
[14]Senaste lydelse 1986:1288.

Nuvarande lydelse

Har vitet förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen *(1956:623)* prövas fråga om uttagande av den länsrätt som är behörig enligt nämnda *lag.*

Har ändamålet med vitet förfallit, när fråga uppkommer om utdömande därav, får vite ej utdömas. Har vitesföreläggande iakttagits först efter det anmälan enligt tredje stycket har inkommit, skall ändamålet med vitet icke anses hava förfallit därigenom.

Vid prövning av *anmälan enligt tredje stycket* får även bedömas *fråga, huruvida och med vilket belopp vitet hade bort föreläggas.*

Föreslagen lydelse

Har vitet förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen *(1989:00) eller i lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* prövas fråga om uttagande av den länsrätt som är behörig enligt nämnda *lagar.*

Vid prövning av *ansökan om utdömande av vite* får även *vitets lämplighet* bedömas.

85 §

1 mom.[15] *Den lokala* skattemyndighetens beslut enligt denna lag överklagas hos länsrätten *genom besvär,* om inte annat följer av andra stycket. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut om preliminär taxering, sättet för uttagande av preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd med inbetalning av skatt överklagas hos länsskattemyndigheten genom besvär. Vad som sagts nu gäller dock inte lokal skattemyndighets beslut med anledning av en begäran enligt 44 § om besked angående skyldigheten att verkställa skatteavdrag.

De allmänna ombuden får överklaga lokala skattemyndigheters

1 mom. Skattemyndighetens beslut enligt denna lag överklagas hos länsrätten, om inte annat följer av andra stycket. I fråga om beslut om fastställande av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i 11-*13 §§* lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Beslut om revision enligt 78 § 1 mom. och beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas. Inte heller länsskattemyndighetens beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket och 55 § 2 mom. andra stycket samt länsskattemyndighetens beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag och avskrivning av skatt får överklagas.

[15]Senaste lydelse 1986:1288.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
beslut endast i fråga om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt.	
Lokala skattemyndigheters beslut om revision enligt 78 § 1 mom. eller varigenom vite har förelagts får inte överklagas.	
86 §	
1 mom.[16] *Talan får ej föras mot länsskattemyndighets beslut enligt 55 § 1 mom. första stycket, 55 § 2 mom. andra stycket eller 85 § 1 mom. andra stycket. Ej heller får talan föras mot annat beslut av länsskattemyndighet i fråga om anstånd med inbetalning av skatt eller mot länsskattemyndighets beslut rörande framställning om försättande i konkurs, ackordsförslag, avskrivning av skatt, revision enligt 78 § 1 mom. eller föreläggande av vite.*	1 mom. *Länsskattemyndigheten får överklaga beslut som den lokala skattemyndigheten har fattat och riksskatteverket får överklaga beslut som länsskattemyndigheten har fattat. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in inom tre veckor från det beslutet meddelades. Ändring får yrkas även till den skattskyldiges eller arbetsgivarens fördel.*
Mot annat beslut av länsskattemyndighet än som avses i första stycket förs talan hos kammarrätten genom besvär.	*Länsskattemyndigheten får hos länsrätten yrka att arbetsgivare åläggs ansvarighet för arbetstagares skatt.*
86 a §[17]	
I fråga om besvär över länsrättens eller kammarrättens beslut beträffande beräkning av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i *11 §* lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.	I fråga om besvär över länsrättens eller kammarrättens beslut beträffande beräkning av avgiftsunderlag för egenavgifter gäller vad som föreskrivs i *12-13 §§* lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.
86 b §	
	Länsrättens beslut om preliminär taxering, sättet för att ta ut preliminär skatt, debitering eller jämkning av sådan skatt, verkställande av skatteavdrag och anstånd med att betala in skatt får inte överklagas.

[16] Senaste lydelse 1986:1288.
[17] Senaste lydelse 1986:1288.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	86 c §
	Om en arbetsgivare eller en skattskyldig överklagar skattemyndighetens beslut är länsskattemyndigheten motpart i länsrätt och i kammarrätt.
	En länsskattemyndighet får uppdra åt viss tjänsteman vid lokal skattemyndighet inom länet eller en annan länsskattemyndighet att föra det allmännas talan i visst ärende eller viss grupp av ärenden.
	Riksskatteverket får om det föreligger särskilda skäl ta över uppgiften att föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.
	Riksskatteverket för det allmännas talan i regeringsrätten. Verket får uppdra åt viss tjänsteman vid skattemyndighet att föra det allmännas talan.
	Anvisningar till 49 §
1.[18] *När skäl föreligger* får *den lokala* skattemyndigheten begära yttrande av *länsskattemyndighet eller* riksförsäkringsverket över ansökan om anstånd.	1. Skattemyndigheten får begära yttrande av riksförsäkringsverket över ansökan om anstånd.
Skall ansökan om anstånd prövas på grund av att den skattskyldige har anfört besvär över den lokala skattemyndighetens beslut om skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen (1956:623), skall bestämmelsen i 49 § 1 mom. punkt 3 tillämpas. Vad som har sagts nu gäller dock inte om besvären bara avser sådant förbiseende som anges i punkt 4 samma moment.	
2.[19] *I sådant fall som avses i 49 § 1 mom. punkt 5 bör anståndet avse skatten enligt den taxering, som kan beräknas bli undanröjd. Har*	2. *Då fråga är om anstånd med betalning av preliminär skatt, som enligt 27 § 2 mom. skall gottskrivas den skattskyldige, och den prelimi-*

[18] Senaste lydelse 1986:1288.
[19] Senaste lydelse 1979:999.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
preliminär skatt avräknats på slutlig skatt enligt nämnda taxering, får anstånd beviljas även med betalning av så stor del av skatten på grund av den på rätt ort påförda taxeringen, som motsvaras av den preliminära skatten.	*nära skatten kan beräknas överstiga motsvarande slutliga skatt och bli avkortad enligt 65 §, får anstånd medges endast om den skattskyldige inte har erhållit jämkning enligt bestämmelserna i 45 § 1 mom. sista stycket.*
3. Till ledning för prövning av ansökan om anstånd enligt 49 § 2 mom. *första stycket 1) angives* följande. Om skattebeloppet är förhållandevis ringa eller om den skattskyldiges ekonomi allmänt sett är god, torde — om förutsättningar för anstånd *eljest föreligga* — anstånd ofta kunna *medgivas* utan att säkerhet *ställes.* Detsamma *är förhållandet* om det kan *antagas, att besvären över taxeringen komma* att avgöras inom en nära framtid. Om så anses lämpligt kan anståndstiden begränsas; förlängning av anståndstiden medges då först efter förnyad ansökan och prövning *av den skattskyldiges förhållanden.* Anstånd *må* begränsas till att avse en del av skattebeloppet.	3. Till ledning för prövning av ansökan om anstånd enligt 49 § 2 mom. *anges* följande. Om skattebeloppet är förhållandevis ringa eller om den skattskyldiges ekonomi allmänt sett är god, torde — om *övriga* förutsättningar för anstånd *föreligger* — anstånd ofta kunna *medges* utan att säkerhet *ställs.* Detsamma *gäller* om det kan *antas, att omprövningsärendet eller den överklagade frågan kommer* att avgöras inom en nära framtid. Om så anses lämpligt kan anståndstiden begränsas; förlängning av anståndstiden medges då först efter förnyad ansökan och prövning. Anstånd *får* begränsas till att avse en del av skattebeloppet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande för framställningar enligt 30 § som kommit in till länsrätten före ikraftträdandet och såvitt angår 49 § 4 mom. i fråga om skatt som enligt debitering förfallit till betalning före ikraftträdandet.

15 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1954:40) om särskild fartygsfond

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1954:40) om särskild fartygsfond[1] att 10 och 11 §§ skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1984:1075
10 § 1986:1308
11 § 1984:1075.

16 Förslag till
Lag om ändring i skogskontolagen (1954:142)

Härigenom föreskrivs i fråga om skogskontolagen (1954:142)[1] att 1 och 5 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

1 §[2]

Vid taxering till kommunal och statlig inkomstskatt kan fysisk person och dödsbo som avses i 10 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, på de villkor och i den omfattning som anges i denna lag, få uppskov med beskattning av intäkt av skogsbruk för medel som sätts in på ett särskilt bankkonto (skogskonto eller skogsskadekonto). Uppskov medges inte delägare i handelsbolag eller i dödsbo, för vilket reglerna om handelsbolag skall tillämpas, för inkomst av bolagets eller dödsboets verksamhet.

Uppskov för insättning på skogsskadekonto medges endast om stormfällning, brand, insektsangrepp eller liknande händelse har medfört att mer än en tredjedel av förvärvskällans skog bör avverkas tidigare än vad som annars skulle ha varit fallet och om den skattskyldige med intyg från skogsvårdsstyrelsen i länet eller på annat sätt visar att den huvudsakliga delen av beskattningsårets skogsintäkter hänför sig till avverkning som nu har sagts.

Uppskov för insättning på skogsskadekonto medges inte om den skattskyldige för det beskattningsår och den förvärvskälla som uppskovet avser också yrkar uppskov för insättning på skogskonto.

Har uppskov för insättning på skogsskadekonto vägrats på grund av att de i andra stycket angivna villkoren inte varit uppfyllda får den skattskyldige, *när taxeringen har vunnit laga kraft, anföra besvär med* yrkande om uppskov för insättning på skogskonto *i särskild ordning. Besvären* skall ha *inkommit* senast sex månader *efter det att taxeringen har vunnit laga kraft.*

Har uppskov för insättning på skogsskadekonto vägrats på grund av att de i andra stycket angivna villkoren inte varit uppfyllda får den skattskyldige *framställa* yrkande om uppskov för insättning på skogskonto. *Sådan framställning* skall ha *kommit in till skattemyndigheten* senast *inom* sex månader *från det att beslut meddelades om att rätt till skogsskadekontouppskov inte föreligger, om inte längre tid för framställningen följer av bestämmelserna i taxeringslagen (1989:00).*

Med bank avses i denna lag riksbanken, affärsbank, sparbank samt föreningsbank.

En skattskyldig får för ett visst beskattningsår och en viss förvärvskälla göra insättning på endast ett skogskonto eller skogsskadekonto. Har den skattskyldige i strid mot denna bestämmelse gjort insättning på skogs-

[1] Lagen omtryckt 1982:325. Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:263.
[2] Senaste lydelse 1984:1070.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
konto eller skogsskadekonto i mer än en bank medges uppskov endast för insättning på det först öppnade kontot.	
5 §	
Uppskov medges endast om de ifrågavarande medlen har betalats in till banken senast den dag som den skattskyldige enligt *34 § taxeringslagen (1956:623)* skall avlämna allmän självdeklaration.	Uppskov medges endast om de ifrågavarande medlen har betalats in till banken senast den dag som den skattskyldige enligt *2 kap. 28 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall avlämna allmän självdeklaration.
Har den skattskyldige yrkat uppskov för insättning på skogskonto med stöd av bestämmelserna i 1 § fjärde stycket skall de medel, som betalats in på skogsskadekontot, anses inbetalade på skogskonto den dag då betalningen på skogsskadekontot gjordes. I fråga om medel på skogsskadekonto som inte tagits ut när yrkandet om uppskov för insättning på skogskontot kom in till *rätten*, gäller vad nu sagts dock endast om den skattskyldige fört över medlen på skogsskadekontot till skogskonto hos samma bank. Överföring som har skett senare än tio år efter ingången av det år då medlen enligt första stycket senast skall ha betalats in beaktas inte.	Har den skattskyldige yrkat uppskov för insättning på skogskonto med stöd av bestämmelserna i 1 § fjärde stycket skall de medel, som betalats in på skogsskadekontot, anses inbetalade på skogskonto den dag då betalningen på skogsskadekontot gjordes. I fråga om medel på skogsskadekonto som inte tagits ut när yrkandet om uppskov för insättning på skogskontot kom in till *skattemyndigheten*, gäller vad nu sagts dock endast om den skattskyldige fört över medlen på skogsskadekontot till skogskonto hos samma bank. Överföring som har skett senare än tio år efter ingången av det år då medlen enligt första stycket senast skall ha betalats in beaktas inte.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

17 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1957:686) om taxeringsväsendet under krigsförhållanden m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1957:686) om taxeringsväsendet under krigsförhållanden m.m.[1] att i 2 § orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot "taxeringslagen (1989:00)".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse av lagens rubrik 1986:1309 2 § 1986:1309.

18 Förslag till Lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1958:295) om sjömansskatt[1] att 19, 25 och 30 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
19 §[2]	
Redare, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, skall *hava* sin bokföring så ordnad, att därav framgår sjömans namn, födelsetid och mantalsskrivningsadress, lönebelopp och skatteavdrags belopp samt, *därest* sjömannen uppvisat *debetsedel å* preliminär skatt, numret *å* denna *debetsedel.*	Redare, som enligt lag är skyldig *att* föra handelsböcker, skall *ha* sin bokföring så ordnad, att därav framgår sjömans namn, födelsetid och mantalsskrivningsadress, lönebelopp och skatteavdrags belopp samt, *om* sjömannen uppvisat *skattsedel på* preliminär skatt, numret *på* denna *skattsedel.*
Jämväl annan redare än i första stycket sägs, som *har att verkställa* avdrag för sjömansskatt, är skyldig att i *enahanda* omfattning föra anteckningar *i hänseenden som nyss sagts.*	*Även* annan redare än i första stycket sägs, som *skall göra* avdrag för sjömansskatt, är skyldig att föra anteckningar i *samma* omfattning.
Efter anmaning av riksskatteverket, länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet åligger det sådan redare, som avses i första eller andra stycket, att meddela de upplysningar som *finnes erforderliga* för kontroll av skatteavdrag. Redare skall *tillika* efter anmaning förete alla handlingar som *finnes erforderliga* för sådan kontroll, såsom kontrakt, kontoutdrag, *räkning* eller *kvitto.*	Efter anmaning av riksskatteverket, länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet åligger det sådan redare, som avses i första eller andra stycket, att meddela de upplysningar som *behövs* för kontroll av skatteavdrag. Redare skall *också* efter anmaning förete alla handlingar som *behövs* för sådan kontroll, såsom kontrakt, kontoutdrag, *räkningar* eller *kvitton.*
För kontroll av att bestämmelserna om skatteavdrag har följts får revision verkställas hos redare som avses i första eller andra stycket. Beslut om revision meddelas av riksskatteverket, länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet. I övrigt gäller i fråga om revision i tillämpliga delar bestämmelserna i *56 och 58 §§* taxeringslagen *(1956:623).*	För kontroll av att bestämmelserna om skatteavdrag har följts får revision verkställas hos redare som avses i första eller andra stycket. Beslut om revision meddelas av riksskatteverket, länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet. I övrigt gäller i fråga om revision i tillämpliga delar bestämmelserna i *3 kap. 8-14 §§* taxeringslagen *(1989:00).*

[1] Lagen omtryckt 1970:933. Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:777.
[2] Senaste lydelse 1986:1293.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
25 §[3]	
Bestämmelserna i *50 § 1 och 3 mom.* taxeringslagen *(1956:623)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i ansökningar om jämkning av sjömansskatt och andra handlingar som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.	Bestämmelserna i *3 kap. 17 §* taxeringslagen *(1989:00)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i ansökningar om jämkning av sjömansskatt och andra handlingar som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.

Uppgift om en sjömans beskattningsbara inkomst enligt denna lag, om den på inkomsten erlagda sjömansskatten samt om den tid inkomsten avser får lämnas ut till enskilda utan hinder av bestämmelserna om sekretess.

30 §[4]

Underlåter redare att hörsamma anmaning enligt 14 § 3 mom., 16 § eller 19 § tredje stycket första meningen, eller

underlåter redare, som är skyldig göra avdrag för sjömansskatt, att fullgöra sin skyldighet, eller gör han avdrag med för lågt belopp, eller

fullgör redare icke vad honom åligger enligt 11 §,

kan riksskatteverket och i fall som anges i 19 § tredje stycket första meningen, länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet förelägga den försumlige lämpligt vite. *Vite får ej bestämmas under 500 kr.*	kan riksskatteverket och i fall som anges i 19 § tredje stycket första meningen, länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet förelägga den försumlige lämpligt vite.
Om uttagande av förelagt vite förordnar länsrätten efter anmälan av riksskatteverket, länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet. Har vitet förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen *(1956:623)* prövas fråga om uttagande av den länsrätt som är behörig enligt nämnda *lag.*	Har vitet förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen *(1989:00) eller lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* prövas fråga om uttagande av den länsrätt som är behörig enligt nämnda *lagar.*
Bestämmelserna i 83 § andra, fjärde och *femte* styckena uppbördslagen tillämpas också i fråga om vite som avses i denna paragraf.	Bestämmelserna i 83 § andra och fjärde styckena uppbördslagen *(1953:272)* tillämpas också i fråga om vite som avses i denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[3]Senaste lydelse 1980:1089.
[4]Senaste lydelse 1986:1293.

19 Förslag till Lag om ändring i lagen (1958:575) om avskrivning å vissa oljelagringsanläggningar, m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1958:575) om avskrivning å vissa oljelagringsanläggningar, m.m.[1] att 7 § 3 mom. skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	
3 mom.[2] Det åligger överstyrelsen för ekonomiskt försvar att utfärda intyg utvisande den lagermängd, som enligt vad i 1 mom. sägs skall anses utgöra skattskyldigs tvångslager, samt huruvida den skattskyldige fullgjort sin lagringsskyldighet. Sådant intyg skall överstyrelsen senast den 1 april under taxeringsåret tillställa *dels* den skattskyldige *dels ock* länsskattemyndigheten *för att överlämnas till den taxeringsnämnd, som har att taxera den skattskyldige till statlig inkomstskatt.*	3 mom. Det åligger överstyrelsen för ekonomiskt försvar att utfärda intyg utvisande den lagermängd, som enligt vad i 1 mom. sägs skall anses utgöra skattskyldigs tvångslager, samt huruvida den skattskyldige fullgjort sin lagringsskyldighet. Sådant intyg skall överstyrelsen senast den 1 april under taxeringsåret tillställa den skattskyldige *och* länsskattemyndigheten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Lagen omtryckt 1977:940. Senaste lydelse av lagens rubrik 1977:940.
[2] Senaste lydelse 1986:1310.

20 Förslag till Lag om ändring i lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring[1]

dels att nuvarande 12 § skall betecknas 15 §,

dels att 1-3, 5, 6, 8 a, 10, 11 och nya 15 §§ skall ha följande lydelse,

dels att i lagen skall införas tre nya paragrafer, 12-14 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	
För här i riket bosatt eller mantalsskriven försäkrad skall pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring bestämmas av den lokala skattemyndighet, inom vars tjänstgöringsområde den försäkrade taxerats till statlig inkomstskatt eller skulle *hava* taxerats till sådan skatt, *därest* han varit bosatt i riket eller *icke* haft att erlägga sjömansskatt.	För här i riket bosatt eller mantalsskriven försäkrad skall pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring bestämmas av den lokala skattemyndighet *eller länsskattemyndighet*, inom vars tjänstgöringsområde den försäkrade taxerats till statlig inkomstskatt eller skulle *ha* taxerats till sådan skatt, *om* han varit bosatt i riket eller *inte* haft att erlägga sjömansskatt.

Pensionsgrundande inkomst för sjöman, som icke är bosatt eller mantalsskriven i riket, skall bestämmas av den lokala skattemyndigheten i Göteborg.

För annan försäkrad än som i första eller andra stycket sägs skall den pensionsgrundande inkomsten bestämmas av den lokala skattemyndigheten i Stockholm.

2 §[2]	
Pensionsgrundande inkomst skall, i den mån den *utgöres* av annan inkomst än som avses i 3 §, bestämmas med ledning av den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt eller, såvitt gäller försäkrad som avses i 1 § första stycket lagen (1958:295) om sjömansskatt, med ledning av redares redovisning enligt 14 § nämnda lag. *Vid taxeringsändring,*	Pensionsgrundande inkomst skall, i den mån den *utgörs* av annan inkomst än som avses i 3 §, bestämmas med ledning av den försäkrades taxering till statlig inkomstskatt eller, såvitt gäller försäkrad som avses i 1 § första stycket lagen (1958:295) om sjömansskatt, med ledning av redares redovisning enligt 14 § nämnda lag. *Ändras ett taxeringsbeslut av*

[1] Lagen omtryckt 1976:1015.
[2] Senaste lydelse 1984:672.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
varom beslut har meddelats av annan än taxeringsnämnden, eller *eftertaxering* skall verkställd beräkning av pensionsgrundande inkomst ändras endast om *taxeringsändringen eller eftertaxeringen* föranleder avvikelse från nämnda beräkning med minst 1 000 kronor.	*förvaltningsdomstol* eller — *efter utgången av november månad taxeringsåret — av skattemyndighet*, skall verkställd beräkning av pensionsgrundande inkomst ändras endast om *ändringsbeslutet* föranleder avvikelse från nämnda beräkning med minst 1 000 kronor.
3 §[3]	
Inkomst av anställning, för vilken den försäkrade inte är skattskyldig här i riket, skall bestämmas med ledning av särskild uppgift från arbetsgivaren. Sådan uppgift skall senast den 31 januari året näst efter det år, som inkomsten avser, avlämnas till den myndighet, som avses i *37 § 4 mom. första stycket taxeringslagen (1956:623)*. I uppgiften skall anges den försäkrades fullständiga namn, födelsetid och adress ävensom beloppet av den utbetalade lönen eller ersättningen och den tidrymd som denna avser. Vidare skall i uppgiften anges, *huruvida* den försäkrade *åtnjutit* skattepliktiga naturaförmåner. Ett exemplar av uppgiften skall inom tid som nyss sagts av arbetsgivaren sändas till den försäkrade.	Inkomst av anställning, för vilken den försäkrade inte är skattskyldig här i riket, skall bestämmas med ledning av särskild uppgift från arbetsgivaren. Sådan uppgift skall senast den 31 januari året näst efter det år, som inkomsten avser, avlämnas till den myndighet, som avses i *3 kap. 56 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter*. I uppgiften skall anges den försäkrades fullständiga namn, födelsetid och adress ävensom beloppet av den utbetalade lönen eller ersättningen och den tidrymd som denna avser. Vidare skall i uppgiften anges, *om* den försäkrade *fått* skattepliktiga naturaförmåner. Ett exemplar av uppgiften skall inom tid som nyss sagts av arbetsgivaren sändas till den försäkrade.

Med arbetsgivare förstås vid tillämpningen av denna lag även den som utgivit bidrag som avses i 11 kap. 2 § första stycket m) lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Inkomst av anställning, som avses i 11 kap. 2 § första stycket o) lagen om allmän försäkring, skall bestämmas med ledning av uppgift om det värde som den försäkrade tillgodoförts som följd av bidraget. Sådan uppgift skall av arbetsgivaren lämnas

1. för en försäkrad, som inte är skattskyldig här i riket, i särskild uppgift enligt första stycket,

2. för en försäkrad, som avses i 1 § första stycket lagen (1958:295) om sjömansskatt, i redares redovisning enligt 14 § samma lag,

[3]Senaste lydelse 1987:1316.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3. för annan försäkrad, i kontrolluppgift enligt *37 § 1 mom. taxeringslagen.*	3. för annan försäkrad, i kontrolluppgift enligt *3 kap. 4 § lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter.*
5 §	
Efter *anmaning* av riksförsäkringsverket eller lokal skattemyndighet åligger det försäkrad och hans arbetsgivare att i den omfattning och inom den tid, som i *anmaningen angivits*, meddela de upplysningar, som *finnas erforderliga* för beräkning av pensionsgrundande inkomst för den försäkrade.	Efter *föreläggande* av riksförsäkringsverket, *länsskattemyndighet* eller lokal skattemyndighet åligger det försäkrad och hans arbetsgivare att i den omfattning och inom den tid, som *angetts* i *föreläggandet*, meddela de upplysningar, som *behövs* för beräkning av pensionsgrundande inkomst för den försäkrade.
6 §[4]	
Den lokala skattemyndigheten skall se till att *utredning görs* och att den försäkrade bereds tillfälle att yttra sig *när det behövs för myndighetens beslut.*	Den lokala skattemyndigheten *och länsskattemyndigheten* skall se till att *ärendena blir tillräckligt utredda* och att den försäkrade bereds tillfälle att yttra sig *innan hans ärende avgörs, om det inte är onödigt.*
8 a §[5]	
Den lokala skattemyndigheten skall ompröva sitt beslut när den försäkrade begär det eller skäl annars föreligger. *Därvid gäller bestämmelserna i 6 §. Underrättelse om det nya beslutet skall sändas till den försäkrade med angivande av skälen för beslutet och möjligheten till omprövning. Sådana beslut* får *dock inte meddelas* efter utgången av november månad *under* taxeringsåret. *Ett beslut får inte omprövas om den försäkrade har anfört besvär över det och särskilda skäl för prövning inte föreligger.*	Den lokala skattemyndigheten *eller länsskattemyndigheten* skall ompröva sitt beslut när den försäkrade begär det eller skäl annars föreligger. Efter utgången av november månad taxeringsåret får *omprövningsbeslut fattas även om något beslut inte fattats tidigare.*
	Vill den försäkrade begära omprövning skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till skattemyndigheten före utgången av femte året efter taxeringsåret.

[4]Senaste lydelse 1984:865.
[5]Senaste lydelse 1984:865.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Omprövar skattemyndigheten självmant ett beslut skall omprövningsbeslutet meddelas före utgången av femte året efter taxeringsåret. Beslut som är till nackdel för den försäkrade får dock inte meddelas efter utgången av det första året efter taxeringsåret om inte förutsättningar för ändring enligt 7 § föreligger.
10 §[6]	
Handlingar, som har upprättats för beräkning av pensionsgrundande inkomst eller som har avlämnats eller tillhandahållits enligt någon bestämmelse i denna lag, får inte tillhandahållas annan tjänsteman än den som för sin befattning bör få del av dessa. Ledamöter i *taxeringsnämnden*, länsrätten eller *mellankommunala skatterätten* får ta del av handlingar som nyss har sagts.	Handlingar, som har upprättats för beräkning av pensionsgrundande inkomst eller som har avlämnats eller tillhandahållits enligt någon bestämmelse i denna lag, får inte tillhandahållas annan tjänsteman än den som för sin befattning bör få del av dessa. Ledamöter i *skattenämnden* eller länsrätten får ta del av handlingar som nyss har sagts.
Den som får ta del av sådana handlingar, som avses i första stycket, får också ta del av självdeklarationer och andra uppgifter eller handlingar som har avlämnats till ledning vid årlig taxering, handlingar som har upprättats vid taxeringskontroll enligt taxeringslagen *(1956:623)*, samt handlingar som har avlämnats till ledning för uppbörd av skatt, om han behöver det för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag.	Den som får ta del av sådana handlingar, som avses i första stycket, får också ta del av självdeklarationer och andra uppgifter eller handlingar som har avlämnats till ledning vid årlig taxering, handlingar som har upprättats vid taxeringskontroll enligt taxeringslagen *(1989:00)*, samt handlingar som har avlämnats till ledning för uppbörd av skatt, om han behöver det för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag.
11 §[7]	
Den lokala skattemyndighetens *beslut enligt denna lag* får *överklagas* hos länsrätten *genom besvär.*	Den *försäkrade* får *överklaga* lokala skattemyndighetens *och länsskattemyndighetens omprövningsbeslut* hos länsrätten. *Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in före utgången av femte året efter taxeringsåret. Är det fråga om ett*

[6] Senaste lydelse 1980:189.
[7] Senaste lydelse 1984:865.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	beslut, som har meddelats efter den 30 juni femte året efter det taxeringsår som beslutet avser, får skrivelsen med överklagandet komma in efter denna tid men inom två månader från det att den försäkrade fick del av beslutet.
Den lokala skattemyndighetens, *länsrättens och kammarrättens* beslut får överklagas *även* av riksförsäkringsverket. Verket får även begära ändring enligt 8 a §. Verket får överklaga också till förmån för en enskild part. *I ett mål, där en enskild part överklagar ett beslut hos länsrätt eller kammarrätt, bestämmer verket om verket skall vara part i målet. Om verket har beslutat att inte vara part får rätten ändå förelägga verket att svara i målet, om det föreligger skäl till det. Om en enskild part klagar till kammarrätten och verket har varit part i länsrätten, är verket alltid motpart i kammarrätten.*	Den lokala skattemyndighetens *och länsskattemyndighetens* beslut får överklagas av riksförsäkringsverket. Verket får även begära ändring enligt 8 a §. Verket får överklaga också till förmån för en enskild part.
Riksförsäkringsverket får överklaga ett avgörande av länsrätten eller kammarrätten även om verket inte har varit part där. Om en enskild part klagar över kammarrättens avgörande, är verket alltid motpart i regeringsrätten.	*En skrivelse med överklagande av riksförsäkringsverket skall ha kommit in inom tidsfrist som enligt 8 a § tredje stycket gäller för beslut av lokal skattemyndighet eller länsskattemyndighet eller efter sådan tid men inom två månader från det att det överklagade beslutet meddelades.*
Besvärshandlingen skall, om inte annat följer av femte stycket, ha kommit in inom två månader från den dag då klaganden fick del av det överklagade beslutet eller, om besvären har anförts av riksförsäkringsverket, inom två månader från den dag då beslutet meddelades.	
Besvär av den försäkrade över den lokala skattemyndighetens beslut beträffande beräkning av	

Nuvarande lydelse

pensionsgrundande inkomst som meddelats under taxeringsåret skall ha inkommit före utgången av februari månad året efter taxeringsåret. Inkommer den försäkrades besvär efter denna tid men före utgången av juni månad året efter taxeringsåret, får länsrätten pröva besvären om riksförsäkringsverket helt eller delvis tillstyrker besvären i sak. Besvär av riksförsäkringsverket skall ha inkommit före utgången av juni månad året efter taxeringsåret. Har den försäkrade inte under taxeringsåret fått sådan underrättelse som föreskrivs i 8 § första stycket eller 8 a §, får han överklaga beslutet hos länsrätten intill utgången av året efter taxeringsåret. Har den försäkrade inte under taxeringsåret fått en skattsedel på slutlig skatt eller särskild underrättelse enligt 8 § andra stycket får han anföra besvär inom ett år efter det han fått en sådan skattsedel eller underrättelse.

Den lokala skattemyndighetens, länsrättens och kammarrättens beslut skall gälla även om beslutet har överklagats.

Föreslagen lydelse

12 §

I ett mål, där en enskild part överklagar ett beslut hos länsrätt eller kammarrätt, bestämmer riksförsäkringsverket om verket skall vara part i målet. Om verket har beslutat att inte vara part får rätten ändå förelägga verket att svara i målet, om det föreligger skäl till det. Om en enskild part klagar till kammarrätten och verket har varit part i länsrätten, är verket alltid motpart i kammarrätten.

Riksförsäkringsverket får överklaga ett avgörande av länsrätten eller kammarrätten även om verket

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	inte har varit part där. Om en enskild part klagar över kammarrättens avgörande är verket alltid motpart i regeringsrätten.
	13 §
	Riksskatteverket får överklaga beslut enligt denna lag inom de tidsfrister som enligt 11 § tredje stycket gäller för överklagande av riksförsäkringsverket. Överklagar enskild part mål där riksskatteverket fört talan i länsrätten är riksskatteverket den enskildes motpart i kammarrätt och regeringsrätten.
	14 §
	Den lokala skattemyndighetens, länsskattemyndighetens, länsrättens och kammarrättens beslut skall gälla även om beslutet har överklagats.
12 §	15 §
De närmare föreskrifter, som *finnas erforderliga* för tillämpningen av denna lag, meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, av riksförsäkringsverket.	De närmare föreskrifter, som *behövs* för tillämpningen av denna lag, meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, av riksförsäkringsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid beräkning av pensionsgrundande inkomst för år 1990.

21 Förslag till Lag om ändring i lagen (1960:63) om förlustavdrag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1960:63) om förlustavdrag[1]

dels att 1, 2, 5 och 11 §§ samt punkt 1 av anvisningarna till 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 12 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[2]	
Skattskyldig *må*, i enlighet med vad i denna lag sägs, vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt *åtnjuta* avdrag för förlust, *hänförlig* till tidigare beskattningsår.	Skattskyldig *får*, i enlighet med vad i denna lag sägs, vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt avdrag för förlust, *som hänför sig* till tidigare beskattningsår. *Förlust, som berättigar till förlustavdrag, skall bestämmas vid taxering för förluståret på grundval av den för förluståret avgivna självdeklarationen.*
2 §[3]	
Med förlust, som enligt vad i 1 § sägs må genom förlustavdrag utnyttjas för förlustutjämning, förstås det belopp, varmed summan av skattskyldigs underskott i förvärvskälla och övriga allmänna avdrag visst beskattningsår (förluståret) överstigit sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomster från olika förvärvskällor samma år. I nämnda summa inräknas ej underskottsbelopp som enligt 46 § 1 mom. tredje stycket kommunalskattelagen (1928:370) får avräknas endast från inkomst av rederi-, luftfarts- eller varvsrörelse.	
Till förlustavdrag berättigar endast sådan förlust som hänför sig till beskattningsår, för vilket den skattskyldige enligt *22 § 1 mom.* första stycket 1 *taxeringslagen (1956:623)* har varit skyldig att avlämna självdeklaration, eller under vilket den skattskyldiges bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor uppgått till sådant belopp att han enligt bestämmelserna *vid* 2, 3 eller *4* nämnda *stycke* har varit skyldig att avlämna självdeklaration. Vid bedömande av fråga om rätt till förlustavdrag föreligger skall beträffande äkta ma-	Till förlustavdrag berättigar endast sådan förlust som hänför sig till beskattningsår, för vilket den skattskyldige enligt *2 kap. 9 §* första stycket 1 *lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* har varit skyldig att avlämna självdeklaration, eller under vilket den skattskyldiges bruttointäkter av en eller flera förvärvskällor uppgått till sådant belopp att han enligt bestämmelserna *i 2 kap. 5 § första stycket 1* eller 2 *eller 9 § första stycket 2 eller* 3 nämnda *lag* har varit skyldig att avlämna självdeklaration. Vid bedömande av frå-

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1983:987.
[2] Senaste lydelse 1978:53.
[3] Senaste lydelse 1986:1115.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kar och dödsbo också iakttas vad som föreskrivs i tredje och *sjätte styckena* i nämnda *moment.* För rätt till förlustavdrag krävs också att deklarationsskyldigheten för förluståret har fullgjorts under vederbörligt taxeringsår.	ga om rätt till förlustavdrag föreligger skall beträffande äkta makar och dödsbo också iakttas vad som föreskrivs i *2 kap. 5 §* tredje *stycket* och *8 §* i nämnda *lag.* För rätt till förlustavdrag krävs också att deklarationsskyldigheten för förluståret har fullgjorts under vederbörligt taxeringsår.
Rätten till förlustavdrag bortfaller, om förlusten för förluståret inte uppgår till *1 000* kronor.	Rätten till förlustavdrag bortfaller, om förlusten för förluståret inte uppgår till *5 000* kronor.
5 §[4]	
Skattskyldig, som önskar få förlustavdrag, skall framställa yrkande om detta. Om tid och sätt för *framställande av* sådant yrkande gäller vad i taxeringslagen *(1956:623)* i allmänhet föreskrivs om yrkanden beträffande *skattskyldigs* taxering.	Skattskyldig, som önskar få förlustavdrag, skall framställa yrkande om detta. Om tid och sätt för *att framställa* sådant yrkande gäller vad i *lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter samt i* taxeringslagen *(1989:00)* i allmänhet föreskrivs om yrkanden beträffande taxering.

Det åligger den skattskyldige att lämna erforderliga upplysningar om förutsättningarna för förlustavdraget. Uppgifterna skall lämnas på särskild blankett enligt formulär som riksskatteverket fastställer.

11 §[5]	
Ändras *genom dom taxeringen till statlig eller kommunal inkomstskatt* på sådant sätt att rätten till förlustavdrag eller beräkningen av avdragets storlek påverkas, får *annan taxering,* vid *vilken* förlustavdraget utnyttjats eller hade kunnat utnyttjas, *överklagas även om denna taxering vunnit laga kraft. I besvären får endast sådana ändringar yrkas som föranleds av domen. Rätt att överklaga har skattskyldig, länsskattemyndighet och, i fråga om taxering till kommunal inkomstskatt, kommunen.*	Ändras *ett taxeringsbeslut* på sådant sätt att rätten till förlustavdrag eller beräkningen av avdragets storlek påverkas får *den skattskyldige yrka att annat taxeringsbeslut,* vid *vilket* förlustavdraget utnyttjats eller hade kunnat utnyttjas, *ändras i motsvarande mån. Yrkande om ändring skall framställas inom sex månader från den dag beslutet meddelades om inte längre tid följer av reglerna i 4 kap. taxeringslagen (1989:00).*
Besvären skall anföras av skattskyldig eller kommun inom sex må-	

[4]Senaste lydelse 1983:987.
[5]Senaste lydelse 1986:1314.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
nader och av länsskattemyndighet inom åtta månader från den dag då domen meddelades.	
Besvären får inte avgöras förrän den taxering som domen avser slutligt avgjorts.	
I fråga om besvär, som här avses, skall 103 och 104 §§ taxeringslagen *(1956:623)* tillämpas. *Även* i övrigt skall, där inte annat framgår av denna lag, *taxeringslagens föreskrifter* tillämpas.	I övrigt skall, där inte annat framgår av denna lag, *föreskrifterna i* taxeringslagen *(1989:00) och lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* tillämpas.
12 §	
	Får skattemyndigheten, efter det att tiden för omprövning av taxeringsbeslut för förluståret till den skattskyldiges nackdel enligt 4 kap. taxeringslagen (1989:00) gått ut, kännedom om att den skattskyldige lämnat oriktiga uppgifter, som föranlett att förlust bestämts till för högt belopp, får förlustavdrag vägras. Förlustavdrag får vägras med belopp, som överstiger vad som skulle ha medgetts om förlusten fastställts med kännedom om de oriktiga uppgifterna.
Anvisningar till 2 §	
1.[6] *Förlust, som berättigar till förlustavdrag, skall beräknas på grundval av den för förluståret avgivna självdeklarationen men får bestämmas till större eller mindre belopp än vad deklarationen utvisar. Avdrag för värdeminskning av tillgång i förvärvskälla och på grund av avyttring av skog får dock inte tillgodoräknas den skattskyldige med större belopp än han har yrkat i deklarationen för förluståret.*	
Har särskild nyanskaffningsfond eller fond för återanskaffning av fastighet eller annan investe-	*1.* Har särskild nyanskaffningsfond eller fond för återanskaffning av fastighet eller annan investe-

[6] Senaste lydelse 1986:1115.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ringsfond än allmän investeringsfond återförts till beskattning, skall vid beräkning av den förlust, som berättigar till förlustavdrag, bortses från det belopp, som på grund av återföringen upptagits som skattepliktig intäkt. Vad nu sagts gäller endast i den mån det till beskattning återförda beloppet inryms i den för förluståret fastställda beskattningsbara inkomsten.	ringsfond än allmän investeringsfond återförts till beskattning, skall vid beräkning av den förlust, som berättigar till förlustavdrag, bortses från det belopp, som på grund av återföringen upptagits som skattepliktig intäkt. Vad nu sagts gäller endast i den mån det till beskattning återförda beloppet inryms i den för förluståret fastställda beskattningsbara inkomsten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering. Äldre bestämmelser gäller i fråga om förlust som hänför sig till 1990 och tidigare års taxeringar.

22 Förslag till Lag om ändring i lagen (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1963:587) om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.[1]

dels att 3 och 5 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	4 §[2]
Om *handläggning av* framställning som avses i denna lag och om *fullföljd* av *talan mot* beslut rörande tillämpning av lagen *skall* i tillämpliga delar *gälla vad* i *taxeringslagen (1956:623) är stadgat rörande handläggning av besvär över taxeringsnämnds beslut och om fullföljd av talan mot länsrätts beslut rörande taxering.*	*I fråga* om framställning som avses i denna lag och om *överklagande av* beslut rörande tillämpning av lagen *gäller taxeringslagens (1989:00) bestämmelser* i tillämpliga delar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1986:1294
3 § 1986:1294
5 § 1986:1294.

[2] Senaste lydelse 1986:1294.

23 Förslag till Lag om ändring i lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1965:269) med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m.[1] att i 4 och 4 a §§ ordet "taxeringsnämnd" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "skattemyndighet" i motsvarande form.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Lagen omtryckt 1973:437.
Senaste lydelse av
lagens rubrik 1977:191
4 § 1987:564
4 a § 1987:564.

24 Förslag till Lag om ändring i lagen (1967:96) om särskild nyanskaffningsfond

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1967:96) om särskild nyanskaffningsfond[1] att 8 § skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse av lagens rubrik 1984:1074 8 § 1986:1316.

25 Förslag till Lag om ändring i folkbokföringslagen (1967:198)

Härigenom föreskrivs i fråga om folkbokföringslagen (1967:198)[1] att 3 a, 41 och 45-47 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 a §[2]	
Det allmännas talan i ärenden om kyrkobokföring eller mantalsskrivning enligt denna lag förs av *ett allmänt ombud.*	Det allmännas talan i ärenden om kyrkobokföring eller mantalsskrivning enligt denna lag förs *i länsrätt och kammarrätt* av *länsskattemyndigheten.*
Det allmänna ombudet får även föra talan till enskilds eller kommuns förmån.	*En länsskattemyndighet får uppdra åt viss tjänsteman vid lokal skattemyndighet inom länet att föra det allmännas talan i visst ärende eller viss grupp av ärenden.*
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.	*Riksskatteverket får om det föreligger särskilda skäl ta över uppgiften att föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.*
	Riksskatteverket för det allmännas talan i regeringsrätten. Verket får uppdra åt viss tjänsteman vid länsskattemyndighet eller lokal skattemyndighet att föra det allmännas talan.
	Länsskattemyndigheten och riksskatteverket får även föra talan till enskilds eller kommuns förmån.
41 §[3]	
Ansökan om mantalsskrivning med avvikelse från vad som upptagits i stomme till mantalslängd får göras av enskild person i fråga om hans mantalsskrivning och av kommun i fråga som rör kommunen samt av *det allmänna ombudet.*	Ansökan om mantalsskrivning med avvikelse från vad som upptagits i stomme till mantalslängd får göras av enskild person i fråga om hans mantalsskrivning och av kommun i fråga som rör kommunen samt av *länsskattemyndigheten.*

Ansökan göres senast den 5 februari mantalsåret hos den lokala skattemyndighet som skall vidtaga den yrkade åtgärden. Ansökan bör vara skriftlig men får göras muntligen vid inställelse hos den lokala skattemyndigheten.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1985:1121.
[2] Senaste lydelse 1985:1121.
[3] Senaste lydelse 1985:1121.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

45 §[4]

Beslut i kyrkobokföringsärende som underställs länsrätt eller domkapitel eller avser föreläggande av pastorsämbete enligt 30 eller 33 § eller 57 § andra stycket får inte överklagas.

Beslut i annat kyrkobokföringsärende överklagas *genom besvär*

Beslut i annat kyrkobokföringsärende överklagas

a) hos länsrätten om beslutet meddelats av pastorsämbete och avser fråga om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister,

b) hos domkapitlet om beslutet meddelats av pastorsämbete och avser annan fråga,

c) länsrätten om beslutet meddelats av den lokala skattemyndigheten i Stockholm eller Göteborg.

Frågor om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister får överklagas av den vars kyrkobokföring berörs av beslutet, av kommunen och av *det allmänna ombudet. Besvär* av *det allmänna ombudet* skall *anföras* inom tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Frågor om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister får överklagas av den vars kyrkobokföring berörs av beslutet, av kommunen och av *länsskattemyndigheten. En skrivelse med överklagande* av *länsskattemyndigheten* skall *ha kommit in* inom tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

I annan fråga än som avses i tredje stycket får *talan föras* av den som *beröres* av beslutet. *Talan* i sådan fråga får *föras* utan inskränkning i tiden.

En annan fråga än som avses i tredje stycket får *överklagas* av den som *berörs* av beslutet. *Överklagande* i sådan fråga får *ske* utan inskränkning i tiden.

46 §[5]

Lokal skattemyndighets beslut i ärende om mantalsskrivning som underställs länsrätt får inte överklagas.

Beslut av lokal skattemyndighet i annat mantalsskrivningsärende får överklagas *genom besvär* hos länsrätten. Talan får föras av den vars mantalsskrivning berörs av beslutet, av kommunen och av *det allmänna ombudet.*

Besvären skall ha *inkommit* senast den 15 april mantalsåret.

Beslut av lokal skattemyndighet i annat mantalsskrivningsärende får överklagas hos länsrätten. Talan får föras av den vars mantalsskrivning berörs av beslutet, av kommunen och av *länsskattemyndigheten.*

Skrivelsen med överklagandet skall ha *kommit in* senast den 15 april mantalsåret.

[4]Senaste lydelse 1985:1121.
[5]Senaste lydelse 1985:1121.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
47 §[6]	
Innan underställt ärende avgörs, skall person, kommun och *allmänt ombud* som får föra talan i ärendet beredas tillfälle att yttra sig över det som är av betydelse för avgörandet.	Innan underställt ärende avgörs, skall person, kommun och *länsskattemyndighet* som får föra talan i ärendet beredas tillfälle att yttra sig över det som är av betydelse för avgörandet.
Innan länsrätt eller domkapitel avgör *besvärsärende* inhämtas yttrande från beslutsmyndigheten och *beredes* den som, förutom klaganden, får föra talan i ärendet tillfälle att *avge yttrande* över det som är av betydelse för avgörandet.	Innan länsrätt eller domkapitel avgör *ett överklagat ärende* inhämtas yttrande från beslutsmyndigheten och *bereds* den som, förutom klaganden, får föra talan i ärendet tillfälle att *yttra sig* över det som är av betydelse för avgörandet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[6]Senaste lydelse 1985:1121.

26 Förslag till Lag om ändring i lagen (1967:752) om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1967:752) om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet[1] att 10 § skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse av lagens rubrik 1976:345 10 § 1986:1318.

27 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1968:430) om mervärdeskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1968:430) om mervärdeskatt[1]
dels att 50, 56, 57, 62, 64 och 64 c §§ skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 38 och 50 §§ skall utgå,
dels att nuvarande 34 § skall betecknas 40 c §,
dels att 22-30, 32, 33, 35-40, nya 40 c, 41, 46, 47, 51, 52, 54, 55, 63, 64 a, 64 e, 64 g, 64 h, 64 k, 69 och 74 §§ samt rubrikerna närmast före 30 och 51 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 22 a, 34, 38 a, 40 a och 40 b §§ av följande lydelse,
dels att närmast före 33, 40 a, 40 b och 63 §§ skall införas nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	22 §
Den som är redovisningsskyldig skall *utan anmaning* lämna uppgift (deklaration) för mervärdeskatt för varje verksamhet för vilken särskild registrering skall ske enligt 19 §. Deklaration lämnas för varje redovisningsperiod så länge redovisningsskyldighet föreligger. Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Redovisningsperioder är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.	Den som är redovisningsskyldig skall lämna uppgift (deklaration) för mervärdeskatt för varje verksamhet för vilken särskild registrering skall ske enligt 19 §. Deklaration lämnas för varje redovisningsperiod så länge redovisningsskyldighet föreligger. Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Redovisningsperioder är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

Kan det antas att ingående skatt för viss skattskyldig regelmässigt kommer att överstiga utgående skatt med minst 1 000 kronor varje månad kan länsskattemyndigheten besluta att redovisningsperiod tills vidare skall vara en kalendermånad. När särskilda skäl föreligger kan länsskattemyndigheten för viss skattskyldig besluta att redovisningsperiod tills vidare skall vara halvt eller helt beskattningsår.

Deklaration skall lämnas till länsskattemyndigheten i det län, där den skattskyldige registrerats, senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklarationen avser, om ej annat följer av anvisningarna. Sker inbetalning av skatt enligt 42 § andra stycket i behörig ordning, anses deklarationen ha lämnats till länsskattemyndigheten den dag inbetalningskort eller försändelse som innehåller gireringshandling kommit in till postanstalt. Om synnerliga skäl föreligger kan regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer medge att skattskyldig eller grupp av skattskyldiga får lämna deklaration senare än som nu nämnts.

[1] Lagen omtryckt 1979:304.
Senaste lydelse av
56 § 1984:357
62 § 1986:1289.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Deklaration skall avges på heder och samvete samt avfattas på blankett enligt fastställt formulär.	
Efter *anmaning* skall deklaration lämnas även av den som *icke* enligt första stycket är deklarationsskyldig. Bestämmelserna i *47 § taxeringslagen (1956:623)* gäller i tillämpliga delar i fråga om deklaration för mervärdeskatt.	Efter *föreläggande* skall deklaration lämnas även av den som *inte* enligt första stycket är deklarationsskyldig. Bestämmelserna i *4 kap. 2 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* gäller i tillämpliga delar i fråga om deklaration för mervärdeskatt.
	22 a §
	Länsskattemyndigheten får medge den skattskyldige anstånd med att lämna deklaration om han på grund av sjukdom eller annan oförvållad omständighet är förhindrad att för en viss redovisningsperiod lämna deklaration i rätt tid. *Ansökan om anstånd skall ha kommit in senast den dag då deklaration skulle ha lämnats.* *Ändras förutsättningarna för anstånd innan anståndstiden har gått ut skall anståndet omprövas.*
23 §	
Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 22 § första stycket att lämna deklaration eller är deklaration ofullständig, kan länsskattemyndigheten *anmana* den deklarationsskyldige att fullgöra vad som brister. *I anmaning* enligt första stycket eller enligt 22 § femte stycket *kan* vite *föreläggas.*	Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 22 § första stycket att lämna deklaration eller är deklaration ofullständig, kan länsskattemyndigheten *förelägga* den deklarationsskyldige att fullgöra vad som brister. *Föreläggande* enligt första stycket eller enligt 22 § femte stycket *får förenas med* vite.
24 §	
Deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för fullgörande av deklarationsskyldigheten, för kontroll av	Deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för fullgörande av deklarationsskyldigheten, för kontroll av

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
deklaration och för *fastställelse av skatt.*	deklaration och för *beskattningsbeslut.*

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända.

Om skyldighet i vissa fall att föra räkenskaper gäller särskilda bestämmelser.

25 §[2]

Bestämmelserna i *50 § 1 och 3 mom.* taxeringslagen *(1956:623)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i deklarationer för mervärdeskatt och andra handlingar som har avlämnats till ledning för *fastställelse av sådan skatt* eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.	Bestämmelserna i *3 kap. 17 §* taxeringslagen *(1989:00)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i deklarationer för mervärdeskatt och andra handlingar som har avlämnats till ledning för *beskattningsbeslut* eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.

Handlingar som avses i första stycket skall förvaras hos länsskattemyndigheten. Handlingarna skall förstöras sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända, om inte regeringen föreskriver annat.

26 §

Efter *anmaning* skall deklarationsskyldig lämna de upplysningar som behövs för *kontroll av deklaration eller för att fastställa mervärdeskatt. I anmaning får vite föreläggas.*	Efter *föreläggande* skall deklarationsskyldig lämna de upplysningar som behövs för *utredningen.*
Deklarationsskyldig skall efter *anmaning* förete handling som behövs för *fastställelse av mervärdeskatt, såsom* kontrakt, kontoutdrag, räkning eller kvitto.	Deklarationsskyldig skall efter *föreläggande* förete kontrakt, kontoutdrag, räkning, kvitto eller *liknande* handling som behövs för *utredningen.*
	Om ett föreläggande enligt första eller andra stycket inte efterkommits får ett nytt föreläggande förenas med vite. Ett föreläggande får också förenas med vite om det finns skälig anledning att anta att den skattskyldige annars inte efterkommer föreläggandet.
	Bestämmelserna i 3 kap. 6 § taxeringslagen (1989:00) gäller i fråga

[2] Senaste lydelse 1980:1090.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	om skyldigheten att lämna upplysning eller förete handling.
	27 §
Efter *anmaning* skall näringsidkare lämna uppgift om skattepliktig vara eller tjänst som han förvärvat av, sålt till eller tillhandahållit annan näringsidkare. Bestämmelserna i *39 § 4 mom. taxeringslagen (1956:623)* om befrielse från uppgiftsskyldighet gäller i tillämpliga delar.	Efter *föreläggande* skall näringsidkare lämna uppgift om skattepliktig vara eller tjänst som han förvärvat av, sålt till eller tillhandahållit annan näringsidkare. Bestämmelserna om befrielse från uppgiftsskyldighet i *3 kap. 3 § och 4 kap. 6 § fjärde stycket lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* gäller i tillämpliga delar.
Bestämmelserna i *46 §* taxeringslagen gäller i tillämpliga delar i fråga om kontroll av mervärdeskatt.	Bestämmelserna i *3 kap. 16 §* taxeringslagen *(1989:00)* gäller i tillämpliga delar i fråga om kontroll av mervärdeskatt.
	28 §[3]
För kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt eller för att på annat sätt få upplysning till ledning för *fastställelse av skatt*, får skatterevision göras hos den som är deklarations- eller uppgiftsskyldig. Skatterevision får också göras hos den som har anmält sig för registrering för kontroll av att lämnade uppgifter är riktiga och fullständiga.	För kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten har fullgjorts riktigt och fullständigt eller för att på annat sätt få upplysning till ledning för *beskattningsbeslut*, får skatterevision göras hos den som är deklarations- eller uppgiftsskyldig. Skatterevision får också göras hos den som har anmält sig för registrering för kontroll av att lämnade uppgifter är riktiga och fullständiga.
Beslut om skatterevision meddelas av länsskattemyndigheten eller riksskatteverket.	
I övrigt gäller i fråga om skatterevision i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i *56 och 58 §§* taxeringslagen.	I övrigt gäller i fråga om skatterevision i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i *3 kap. 8-14 §§* taxeringslagen *(1989:00).*
	29 §
Anmaning enligt 26 eller 27 § *göres av* länsskattemyndigheten eller riksskatteverket.	Länsskattemyndigheten eller riksskatteverket *meddelar föreläggande* enligt 26 eller 27 §.

[3] Senaste lydelse 1981:1276.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Fastställelse av skatt	*Fastställelsebeslut*
30 §	
Skatt fastställes för varje redovisningsperiod.	*Fastställelsebeslut fattas* för varje redovisningsperiod.
Fastställelse sker med ledning av deklaration och övriga tillgängliga handlingar.	
Kan skatten icke beräknas tillförlitligt med ledning av handling som avses i andra stycket fastställes skatten efter skälig grund.	
32 §	
Har den skattskyldige lämnat deklaration enligt 22 § anses *skatten fastställd* i enlighet med deklarationen. *Har deklaration icke lämnats anses skatten fastställd till noll kronor.*	Har den skattskyldige lämnat deklaration enligt 22 § *eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklaration* anses *fastställelsebeslut ha meddelats* i enlighet med deklarationen.
Skatt anses fastställd enligt första stycket utan att beslut meddelas.	*Har deklaration inte lämnats anses skatten genom fastställelsebeslut ha bestämts till noll kronor. Kommer deklarationen in till länsskattemyndigheten vid en senare tidpunkt än som anges i första stycket anses fastställelsebeslut ha meddelats i enlighet med deklarationen om inte ett omprövningsbeslut har meddelats dessförinnan.*
	Omprövningsbeslut
33 §[4]	
Föranleder framkomna omständigheter omprövning av fastställd skatt meddelar länsskattemyndigheten beslut om fastställelse av skatten. Av beslutet skall framgå att den skattskyldige kan erhålla slutligt beslut enligt 36 §.	*Länsskattemyndigheten skall ompröva beskattningsbeslut, som myndigheten fattat, i fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller i annat ekonomiskt hänseende när den skattskyldige begär det eller skäl annars föreligger.*
	Länsskattemyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut om det endast i ringa mån skulle ändra den fastställda skatten.

[4] Senaste lydelse 1981:1276.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	34 §
	Vill den skattskyldige begära omprövning skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till länsskattemyndigheten senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända.
	Har den skattskyldige gett in skrivelsen med begäran om omprövning inom den tid som anges i första stycket till en annan länsskattemyndighet än den som fattat beslutet eller till en förvaltningsdomstol, får ärendet ändå prövas. Skrivelsen skall då omedelbart översändas till den skattemyndighet som fattat beslutet.
	35 §[5]
Fråga om beslut enligt 33 § skall väckas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända.	*Länsskattemyndigheten skall genom omprövning göra de följdändringar i ett beskattningsbeslut avseende annan redovisningsperiod eller annan skattskyldig som föranleds av beslut som myndigheten fattat.*
Har slutligt beslut meddelats får fråga om beslut enligt 33 § inte prövas.	
	36 §[6]
Slutligt beslut om fastställelse av skatt skall meddelas, om den skattskyldige begär sådant beslut inom sex år från utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända. *Har beslut enligt 33 § meddelats skall dock slutligt beslut meddelas, om den skattskyldige begär ett sådant beslut inom två månader från den dag då han fått del av det meddelade beslutet. Föreligger särskilda skäl får slutligt beslut meddelas även om den skattskyldige inte har begärt det.*	*Omprövar länsskattemyndigheten självmant ett beslut skall omprövningsbeslutet meddelas senast sjätte året* från utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända. *Beslut som är till nackdel för den skattskyldige skall, utom i fall som avses i 37 §, meddelas senast andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända. Har den skattskyldige inte gett in deklaration i rätt tid får ett omprövningsbeslut till nackdel för den skattskyldige meddelas*

[5] Senaste lydelse 1981:1276.
[6] Senaste lydelse 1981:1276.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	även efter utgången av det andra året, men senast två år från det att deklarationen kommit in till skattemyndigheten eller sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända.
Har slutligt beslut meddelats får fråga om nytt sådant beslut icke prövas.	*Omprövningsbeslut enligt 35 § som är till fördel för den skattskyldige får meddelas även efter den tid som anges i första stycket, men senast sex månader efter det beslut som föranleder följdändringen.*
	37 §
Beslut om fastställelse av skatt meddelas av länsskattemyndigheten i det län, där den skattskyldige är registrerad eller, om han icke är registrerad, där han bort vara registrerad.	*Länsskattemyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut till nackdel för den skattskyldige efter tid som anges i 36 § (efterbeskattning) under de förutsättningar och på det sätt som anges i 38-40 §§.*
	38 §
Har skattskyldig i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för *fastställelse av skatt* eller underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift *samt har detta föranlett att skatt fastställts till för lågt belopp eller medfört att skatt återbetalats med för högt* belopp, *sker* efterbeskattning. *Detsamma gäller när skattskyldig har* lämnat oriktig uppgift i mål om skatt.	Efterbeskattning *får ske om den skattskyldige* *1.* i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för *beskattningsbeslut,* *2.* lämnat oriktig uppgift i mål om skatt eller *3.* underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift *och den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten föranlett att ett beskattningsbeslut blivit oriktigt.* *Efterbeskattning får även ske om* *1. ett beskattningsbeslut blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende och felaktigheten avser ett betydande belopp,* *2. en följdändring föranleds av ett beskattningsbeslut avseende annan redovisningsperiod eller annan skattskyldig som länsskattemyndigheten fattat.*

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Efterbeskattning får *icke ske om det belopp som den skattskyldige skulle ha att erlägga är att anse som ringa eller* det med hänsyn till omständigheterna *framstår* som uppenbart oskäligt *att efterbeskattning sker.*	*Skattemyndigheten* får *avstå från att besluta om* efterbeskattning *om beslutet* med hänsyn till omständigheterna *skulle framstå* som uppenbart oskäligt.
Kan uppgift som den skattskyldige lämnat icke läggas till grund för en tillförlitlig beräkning får efterbeskattning ske efter skälig grund.	
Bestämmelserna i 34 § gäller i tillämpliga delar vid efterbeskattning.	
	38 a §
	Har efterbeskattning skett i en fråga får länsskattemyndigheten inte fatta ett nytt beslut om efterbeskattning i samma fråga.
	39 §
Utan hinder av bestämmelserna i 55-57 §§ äger länsskattemyndigheten från skatt som skall betalas enligt beslut om efterbeskattning för viss redovisningsperiod avräkna skatt som den skattskyldige kan återfå för annan redovisningsperiod under samma beskattningsår.	*Beslut om efterbeskattning skall meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända.*
	Beslut om efterbeskattning enligt 38 § andra stycket 2 får meddelas även efter den tid som anges i första stycket men senast sex månader efter det beslut som föranleder följdändringen. Beslut om följdändring i beskattningsbeslut för annan skattskyldig skall dock meddelas senast under sjunde året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända.
	Beslut om efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får meddelas efter den tid som anges i första stycket men senast inom ett år efter utgången av den

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	månad då beslut i målet vunnit laga kraft.
	Har den skattskyldige avlidit skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter honom lämnats in för registrering.
40 §[7]	
Efterbeskattning får ske först sedan slutligt beslut om fastställelse av skatt har meddelats. Fråga om efterbeskattning skall väckas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända. Efterbeskattning på grund av oriktig uppgift i mål om skatt får dock ske inom ett år efter utgången av den månad då dom eller slutligt beslut i målet har vunnit laga kraft.	
Har den skattskyldige avlidit, påföres efterbeskattning hans dödsbo. Sådan efterbeskattning får ske endast om fråga därom prövats senast under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket bouppteckning efter den skattskyldige lämnats in för registrering.	
Har den skattskyldige, på sätt anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69), delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser mervärdeskatt för honom eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får efterbeskattning *ske* för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av i första stycket angiven tid. Detsamma gäller, om tiden för att ådöma den skattskyldige påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.	Har den skattskyldige, på sätt anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69), delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser mervärdeskatt för honom eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får *beslut om* efterbeskattning *meddelas* för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av i *39 §* första stycket angiven tid. Detsamma gäller, om tiden för att ådöma den skattskyldige påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

[7] Senaste lydelse 1985:110.

Nuvarande lydelse

Efterbeskattning får också *ske* efter utgången av i första stycket angiven tid, om *efterbeskattningen* medför att den skattskyldige enligt 12 § skattebrottslagen är fri från ansvar för brott.

Efterbeskattning enligt *tredje* stycket *får ske endast om fråga därom prövats* före utgången av kalenderåret efter det då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Efterbeskattning enligt *fjärde* stycket *får ske endast om fråga därom prövats* före utgången av kalenderåret efter det då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit, skall dock *fråga* om efterbeskattning *av dödsboet prövas* inom sex månader från dödsfallet.

Efterbeskattning som har *åsatts* enligt *tredje* stycket skall undanröjas av länsskattemyndigheten om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet inte bifalls till någon del. Vad som har sagts nu gäller dock inte, om den skattskyldige är fri från ansvar med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Tredje-sjätte styckena skall också tillämpas om brottet avser mervärdeskatt för en juridisk person och åtgärd som avses i tredje stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren är fri från ansvar för sådant brott med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Föreslagen lydelse

Beslut om efterbeskattning får också *meddelas* efter utgången av i *39 §* första stycket angiven tid, om *beslutet* medför att den skattskyldige enligt 12 § skattebrottslagen är fri från ansvar för brott.

Beslut om efterbeskattning enligt *första* stycket *skall meddelas* före utgången av kalenderåret efter det då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. *Beslut om* efterbeskattning enligt *andra* stycket *skall meddelas* före utgången av kalenderåret efter det då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit, skall dock *beslut* om efterbeskattning *meddelas* inom sex månader från dödsfallet.

Beslut om efterbeskattning som har *meddelats* enligt *första* stycket skall undanröjas av länsskattemyndigheten om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet inte bifalls till någon del. Vad som har sagts nu gäller dock inte, om den skattskyldige är fri från ansvar med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Första-fjärde styckena skall också tillämpas om brottet avser mervärdeskatt för en juridisk person och åtgärd som avses i tredje stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren är fri från ansvar för sådant brott med stöd av 12 § skattebrottslagen.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Beslut om skatteberäkning
	40 a §
	Länsskattemyndigheten skall snarast efter beslut av riksskatteverket eller domstol i ett överklagat beskattningsärende fatta det beslut om skatteberäkning som föranleds av riksskatteverkets eller domstolens beslut.
	Gemensamma bestämmelser om beskattningsbeslut
	40 b §
	Kan den skattskyldiges uppgifter inte läggas till grund för ett tillförlitligt beskattningsbeslut eller saknas uppgifter från den skattskyldige får beslutet fattas efter skälig grund.
34 §	40 c §
Efter utgången av den tid inom vilken deklaration för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret skall lämnas enligt 22 § får sådan ändring av *fastställd skatt* som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret.	Efter utgången av den tid inom vilken deklaration för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret skall lämnas enligt 22 § får sådan ändring av *beskattningsbeslut* som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret.
Vad som sägs i första stycket gäller ej om slutligt beslut har meddelats för någon redovisningsperiod under beskattningsåret.	
41 §	
Beslut om efterbeskattning meddelas av länsskattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han *icke* är registrerad, där han bort vara registrerad.	*Beskattningsbeslut* meddelas av länsskattemyndigheten i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han *inte* är registrerad, där han bort vara registrerad.
46 §	
Har besvär anförts över slutligt beslut om fastställelse av skatt eller	Länsskattemyndigheten *får medge skattskyldig* anstånd med

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
beslut om efterbeskattning eller beslut av länsrätt eller kammarrätt, kan den skattskyldige av länsskattemyndigheten *få* anstånd med *betalning av* skatt. *Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering äger motsvarande tillämpning.*	*att betala* skatt *som kan antas komma att sättas ned.*
	Föreligger inte skäl för anstånd enligt första stycket får anstånd medges under de förutsättningar och på det sätt som anges i 49 § 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272).

47 §[8]

Betalas icke skatt i behörig ordning inom den tid då deklaration för den redovisningsperiod skatten avser skall lämnas enligt 22 § tredje stycket, utgår restavgift på sålunda icke betalat belopp. Har anstånd med betalning av skatt beslutats enligt 45 §, utgår dock restavgift endast på skattebelopp som betalas sedan anståndstiden gått till ända.

Restavgiften är sex öre för varje hel krona av den skatt som icke betalats, dock minst femtio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning jämnas till närmast högre hela krontal.

Bestämmelserna i 58 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272) om befrielse från restavgift gäller i tillämpliga delar beträffande restavgift för mervärdeskatt. Bestämmelserna i denna lag om *beslut om fastställelse av skatt* gäller i tillämpliga delar om beslut i fråga om befrielse från restavgift.	Bestämmelserna i 58 § 2 mom. uppbördslagen (1953:272) om befrielse från restavgift gäller i tillämpliga delar beträffande restavgift för mervärdeskatt. Bestämmelserna i denna lag om *beskattningsbeslut* gäller i tillämpliga delar om beslut i fråga om befrielse från restavgift.
Besvär	*Överklagande*

51 §[9]

Följande beslut får överklagas hos länsrätten *genom besvär:*	Följande beslut får överklagas hos länsrätten:
1. *slutligt beslut,*	1. *omprövningsbeslut,*
2. beslut *att inte meddela beslut enligt 33 eller 36 §,*	2. beslut *om skatteberäkning,*
3. beslut enligt 19 § fjärde stycket i fråga om registrering, samt	3. beslut enligt 19 § fjärde stycket i fråga om registrering, samt

[8] Senaste lydelse 1982:1211.
[9] Senaste lydelse 1981:1276.

Nuvarande lydelse

4. beslut om *efterbeskattning*, skattskyldighet, redovisningsskyldighet eller restavgift.

Följande beslut får *ej* överklagas:

1. beslut enligt 33 §,

2. beslut om skatterevision, samt

3. länsskattemyndighetens beslut i fråga om föreläggande av vite.

Länsskattemyndighetens beslut i övrigt enligt denna lag överklagas hos riksskatteverket *genom besvär.* Riksskatteverkets beslut får *ej* överklagas.

Föreslagen lydelse

4. beslut om skattskyldighet, redovisningsskyldighet, restavgift eller *anstånd med att betala skatt.*

Följande beslut får *inte* överklagas:

1. beslut om skatterevision, samt

2. länsskattemyndighetens beslut i fråga om föreläggande av vite.

Länsskattemyndighetens beslut i övrigt enligt denna lag överklagas hos riksskatteverket. Riksskatteverkets beslut får *inte* överklagas.

52 §[10]

Besvär enligt 51 § första stycket skall ha *inkommit* inom två månader från det *klaganden fått* del av *det överklagade* beslutet.

En skrivelse med överklagande av skattskyldig enligt 51 § första stycket skall ha *kommit in inom sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända. Är det fråga om ett beslut som fattats efter den 30 juni sjätte året efter det kalenderår under vilket det beskattningsår som beslutet avser gått till ända, får skrivelsen med överklagandet komma in efter denna tid men* inom två månader från det *att den skattskyldige fick* del av beslutet.

54 §

Bestämmelserna i 96 och 98 §§ taxeringslagen om besvär över länsrätts och kammarrätts beslut gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.

Riksskatteverket får överklaga beslut enligt 32 § och 51 § första stycket. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in inom tidsfrist för beslut som enligt 36, 39 och 40 §§ gäller för länsskattemyndigheten eller efter sådan tid men inom två månader från det att det överklagade beslutet meddelats.

Överklagas ett beslut om efterbeskattning och yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in inom två månader från det beslutet meddelades.

[10] Senaste lydelse 1986:1289.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
55 §	
Skattskyldig får anföra besvär i särskild ordning om	*Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1989:00) gäller i tillämpliga delar i fråga om mål enligt denna lag.*
1) skatt fastställts i strid med bestämmelserna om vem som är skattskyldig eller om vad som är skattepliktigt,	
2) skatt fastställts mer än en gång för samma omsättning,	
3) beskattningen blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,	
4) någon till följd av underlåtenhet att lämna deklaration eller infordrad uppgift, felaktighet i deklaration eller annan uppgift som han lämnat eller i uppgift eller handling som legat till grund för sådan deklaration eller uppgift fått skatten för viss redovisningsperiod fastställd till belopp som väsentligt avviker från vad som rätteligen bort fastställas för perioden,	
5) någon i annat fall kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda att skatten fastställts till belopp som väsentligt avviker från vad som fastställts.	
Besvär enligt första stycket 4 och 5 får upptagas till prövning endast om besvären kan grundas på omständighet eller bevis, varom kännedom saknats när skatten fastställts, och det framstår som ursäktligt att den som söker rättelse icke i annan ordning åberopat omständigheterna eller beviset för att få rättelse.	*Vad som sägs i 6 kap. 19 § taxeringslagen skall gälla beslut om skatteberäkning enligt 40 a §.*
Besvär som avses i första stycket får anföras senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända.	
Allmänt ombud får enligt första och tredje styckena anföra besvär till den skattskyldiges förmån och i	

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
fall som avses i första stycket 3 även till den skattskyldiges nackdel.	
Bestämmelserna i 34 § gäller i tillämpliga delar vid prövning av besvär i särskild ordning.	
	Förhandsbesked
	63 §[1]
Riksskatteverket kan på ansökan av den som bedriver eller ämnar bedriva verksamhet som medför skyldighet att erlägga mervärdeskatt meddela förhandsbesked i fråga som avser sökandens skattskyldighet. Förhandsbesked får meddelas om det finns vara av vikt med hänsyn till sökandens intresse eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.	*Rättsnämnden* kan på ansökan av den som bedriver eller ämnar bedriva verksamhet som medför skyldighet att erlägga mervärdeskatt meddela förhandsbesked i fråga som avser sökandens skattskyldighet. Förhandsbesked får meddelas om det finns vara av vikt med hänsyn till sökandens intresse eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.
Förhandsbesked *sökes* skriftligt hos *riksskatteverket* före ingången av den första redovisningsperiod som *berörs* av den fråga förhandsbeskedet gäller.	Förhandsbesked *söks* skriftligt hos *rättsnämnden* före ingången av den första redovisningsperiod som *berörs* av den fråga förhandsbeskedet gäller.
I övrigt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 2 § andra stycket, 3-8 *samt 11* och 12 §§ lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor.	I övrigt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 2 § andra stycket, 3-8 och 12 §§ lagen (1951:442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor.
	64 a §
Har skattskyldig i deklaration eller annat skriftligt meddelande, avgivet till ledning för länsskattemyndighetens *beslut om hans skatt*, lämnat uppgift som *befinnes* oriktig, påförs honom särskild avgift (skattetillägg) med tjugo procent av det skattebelopp, som ej skulle ha påförts eller som felaktigt skulle ha tillgodoräknats honom om den oriktiga uppgiften godtagits. Detsamma gäller när skattskyldig skriftligen har lämnat sådan uppgift i mål om skatt.	Har skattskyldig i deklaration eller annat skriftligt meddelande, avgivet till ledning för länsskattemyndighetens *beskattningsbeslut*, lämnat uppgift som *befinns* oriktig, påförs honom särskild avgift (skattetillägg) med tjugo procent av det skattebelopp, som ej skulle ha påförts eller som felaktigt skulle ha tillgodoräknats honom om den oriktiga uppgiften godtagits. Detsamma gäller när skattskyldig skriftligen har lämnat sådan uppgift i mål om skatt *och*

[1] Senaste lydelse 1984:357.

Nuvarande lydelse

Har deklaration lämnats men avvikelse skett från denna med stöd av *30 § tredje stycket eller 38 § tredje stycket*, påförs den skattskyldige skattetillägg med tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattning påförs den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts eller ej tillgodoräknats honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg utgå enligt första stycket.

Har uppskattning skett med stöd av *30 § tredje stycket eller 38 § tredje stycket* på grund av utebliven deklaration, påförs den skattskyldige skattetillägg med tjugo procent av den skatt som påförs honom till följd av uppskattningen utöver den skatt som skulle ha påförts enligt de skriftliga uppgifter han har lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg utgå enligt första stycket.

Föreslagen lydelse

uppgiften inte godtagits efter prövning i sak eller inte prövats.

Har deklaration lämnats men avvikelse skett från denna med stöd av *40 b §*, påförs den skattskyldige skattetillägg med tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattning påförs den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts eller ej tillgodoräknats honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg utgå enligt första stycket.

Har uppskattning skett med stöd av *40 b §* på grund av utebliven deklaration, påförs den skattskyldige skattetillägg med tjugo procent av den skatt som påförs honom till följd av uppskattningen utöver den skatt som skulle ha påförts enligt de skriftliga uppgifter han har lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av oriktig uppgift från den skattskyldige skall dock skattetillägg utgå enligt första stycket.

64 e §

Har skattskyldig, som har att avge deklaration för skatt utan *anmaning*, underlåtit att inom föreskriven tid fullgöra denna skyldighet, påförs honom särskild avgift (förseningsavgift) med 100 kronor.

Har i fall som avses i första stycket den skattskyldige antingen *anmanats* att lämna deklaration men icke fullgjort denna skyldighet inom tid som föreskrivits i *anma-*

Har skattskyldig, som har att avge deklaration för skatt utan *föreläggande*, underlåtit att inom föreskriven tid fullgöra denna skyldighet, påförs honom särskild avgift (förseningsavgift) med 100 kronor.

Har i fall som avses i första stycket den skattskyldige antingen *förelagts* att lämna deklaration men icke fullgjort denna skyldighet inom tid som föreskrivits i *föreläg-*

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ningen eller underlåtit att avge deklaration inom föreskriven tid även för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, bestäms förseningsavgiften till 200 kronor.	*gandet* eller underlåtit att avge deklaration inom föreskriven tid även för minst en av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, bestäms förseningsavgiften till 200 kronor.
Skattskyldig, som varit skyldig avlämna deklaration endast efter *anmaning*, påförs förseningsavgift, om han underlåtit att lämna deklaration inom tid som föreskrivits i *anmaning*. Avgiften utgår med 200 kronor.	Skattskyldig, som varit skyldig avlämna deklaration endast efter *föreläggande*, påförs förseningsavgift, om han underlåtit att lämna deklaration inom tid som föreskrivits i *föreläggande*. Avgiften utgår med 200 kronor.
64 g §	
Fråga om särskild avgift prövas av länsskattemyndigheten. *Fråga* om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt *prövas dock av länsrätten på talan av allmänt ombud. Sådan talan får föras, om den oriktiga uppgiften ej har godtagits efter prövning i sak eller ej har prövats i målet, och* skall *väckas* inom ett år från utgången av den månad då dom eller slutligt beslut i målet vunnit laga kraft.	Fråga om särskild avgift prövas av länsskattemyndigheten. *Beslut* om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt skall *meddelas senast* inom ett år från utgången av den månad då dom eller slutligt beslut i målet vunnit laga kraft.
Har skattskyldig hemställt om eftergift av beslutad avgift, meddelas nytt beslut i avgiftsfrågan även om hemställan *icke* bifallits.	Har skattskyldig hemställt om eftergift av beslutad avgift, meddelas nytt beslut i avgiftsfrågan även om hemställan *inte* bifallits.
Utan hinder av vad som eljest föreskrivs om besvär, skall skattskyldigs yrkande i fråga om särskild avgift prövas, om beslut om skatten för den redovisningsperiod som avgiften avser icke har vunnit laga kraft. Detsamma gäller sådant yrkande av allmänt ombud till förmån för skattskyldig. Om yrkande som har sagts nu framställs först i regeringsrätten eller kammarrätt, kan domstolen förordna att målet om särskild avgift skall upptagas och vidare handläggas av länsrätt.	

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
64 h §[12]	
Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om yrkande härom ej har framställts, i den mån det föranleds av vad som förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.	
Finnes vid prövning av beslut om skatt att skatten skall nedsättas eller tillgodoräknas med ytterligare belopp, skall även vidtas därav föranledd ändring i beslut om skattetillägg.	
Vid handläggningen i kammarrätt och länsrätt av mål om särskild avgift skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning anta att avgift kommer att utgå.	
64 k §	
Om ej annat framgår av vad som föreskrivs i 64 a-64 j §§ gäller bestämmelserna i denna lag, med undantag av 38-*41 §§* och 76 § första stycket, i tillämpliga delar i fråga om särskild avgift.	Om ej annat framgår av vad som föreskrivs i 64 a-64 j §§ gäller bestämmelserna i denna lag, med undantag av 38 *§ första stycket* och *andra stycket 2 samt* 76 § första stycket, i tillämpliga delar i fråga om särskild avgift.
69 §[13]	
Efter anmälan av länsskattemyndigheten förordnar länsrätten om uttagande av vite. I övrigt gäller 123 och 124 §§ taxeringslagen (1956:623) om vite i tillämpliga delar. Har vite förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen prövas fråga om uttagande av vitet av den länsrätt som är behörig enligt nämnda *lag.*	*Vite får inte föreläggas staten, kommun eller annan menighet eller tjänsteman i tjänsten.* Har vite förelagts också med stöd av bestämmelse i taxeringslagen *(1989:00) eller lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* prövas fråga om uttagande av vitet av den länsrätt som är behörig enligt nämnda *lagar.*
74 §[14]	
Beslut som avses i 33 § denna lag skall sändas till den skattskyldige i vanligt brev. Sådana försändelser får i särskilda fall rekommenderas eller delges den skattskyldige. I fråga om delgivning av beslut eller utslag enligt denna lag äger 54 och	*Vid tillämpning av bestämmelserna i denna lag skall meddelande, som lämnats för skattskyldig som är juridisk person, anses vara lämnat av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den*

[12] Senaste lydelse 1987:1218.
[13] Senaste lydelse 1984:357.
[14] Senaste lydelse 1983:1052.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
55 §§ taxeringslagen (1956:623) motsvarande tillämpning.	*skattskyldige.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 då förordningen (1982:24) om anstånd med att lämna deklaration för mervärdeskatt skall upphöra att gälla.

28 Förslag till Lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Härigenom föreskrivs i fråga om kupongskattelagen (1970:624)[1]

dels att i 24 § orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot orden "taxeringslagen (1989:00)",

dels att 25 § skall upphöra att gälla,

dels att 14, 17 och 23 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
14 §	
När uppgift om aktieutdelning enligt *43 § 1 mom. taxeringslagen (1956:623)* avges, skall uppgiftslämnaren på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär besvara frågor till ledning för bedömande om den utdelningsberättigade är skattskyldig. Är ej svaren sådana att därav uppenbarligen framgår att den utdelningsberättigade icke är skattskyldig för utdelningen, skall kupongskatt för utdelningen innehållas vid utbetalningen. Den som utbetalar utdelningen skall teckna erkännande att kupongskatten innehållits och tillställa uppgiftslämnaren erkännandet.	När uppgift om aktieutdelning enligt *3 kap. 28 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* avges, skall uppgiftslämnaren på heder och samvete på blankett enligt fastställt formulär besvara frågor till ledning för bedömande om den utdelningsberättigade är skattskyldig. Är ej svaren sådana att därav uppenbarligen framgår att den utdelningsberättigade icke är skattskyldig för utdelningen, skall kupongskatt för utdelningen innehållas vid utbetalningen. Den som utbetalar utdelningen skall teckna erkännande att kupongskatten innehållits och tillställa uppgiftslämnaren erkännandet.

Riksskatteverket får medge den, som är skyldig att innehålla kupongskatt och som förutsättes kunna bedöma om skattskyldighet enligt 4 § föreligger, att i det fall skattskyldighet uppenbarligen icke föreligger utbetala utdelning utan att kupongskatt innehålles, även om svaren på frågorna skulle ge anledning till sådant innehållande.

Vid utbetalning av utdelning i utlandet skall kupongskatt alltid innehållas.

17 §[2]	
Blanketter med uppgift om utdelning, som lämnas enligt 15 §, skall vara ordnade enligt *37 § 4 mom. andra* stycket *taxeringslagen (1956:623).* Blanketter, vid vilkas avgivande kupongskatt innehållits, skall dock vara skilda från övriga blanketter, och sammanlag-	Blanketter med uppgift om utdelning, som lämnas enligt 15 §, skall vara ordnade enligt *3 kap. 56 § tredje* stycket *lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter.* Blanketter, vid vilkas avgivande kupongskatt innehållits, skall dock vara skilda från övriga

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:996 25 § 1986:1320.
[2] Senaste lydelse 1986:1320.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
da beloppet av den utdelning uppgifterna i dessa blanketter avser skall anges särskilt.	blanketter, och sammanlagda beloppet av den utdelning uppgifterna i dessa blanketter avser skall anges särskilt.

Senast den 31 januari varje år skall de blanketter som nämns i första stycket och som gäller det årets taxering av riksskatteverket tillställas länsskattemyndigheten i det län, där den som avses med uppgiften enligt kommunalskattelagen (1928:370) har sin hemortskommun.

23 §[3]

Försummar aktiebolag annan skyldighet enligt denna lag än skyldigheten att innehålla eller inbetala kupongskatt i föreskriven tid eller ordning, kan riksskatteverket förelägga bolaget att vid vite fullgöra förstnämnda skyldighet. Försuttet vite utdömes efter anmälan av riksskatteverket av länsrätten i det län där bolagets styrelse har sitt säte.

I fråga om vite enligt första stycket gäller i övrigt *123-125 §§* taxeringslagen *(1956:623) i tillämpliga delar.*	I fråga om vite enligt första stycket gäller i övrigt *6 kap. 21 § och 7 kap. 1 §* taxeringslagen *(1989:00).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[3]Senaste lydelse 1979:182.

29 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1970:940) om kyrkliga kostnader

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1970:940) om kyrkliga kostnader[1] att i 4 § ordet "taxeringsnämnds" skall bytas ut mot "skattemyndighets".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Lagen omtryckt 1982:379. Senaste lydelse av 4 § 1984:509.

30 Förslag till Lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebrottslagen (1971:69) att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §[1]	
Den som till ledning för myndighets beslut i fråga om skatt eller avgift uppsåtligen avger handling med oriktig uppgift och därigenom föranleder att skatt eller avgift påföres med för lågt belopp eller tillgodoräknas med för högt belopp dömes för *skattebedrägeri* till fängelse i högst två år. Detsamma gäller den som med avsikt att skatt eller avgift skall påföras med för lågt belopp underlåter att avge deklaration eller därmed jämförlig handling och därigenom föranleder att för lågt belopp påföres honom eller den han företräder.	
För skattebedrägeri skall också den dömas som med avsikt att skatt skall påföras med för lågt belopp överenskommer med sin arbetsgivare eller annan som är *uppgiftsskyldig* enligt *37 § taxeringslagen (1956:623)*, att denne skall underlåta att fullgöra sin uppgiftsskyldighet, och som därigenom föranleder att skatt på grundval av förenklad självdeklaration påförs honom med för lågt belopp.	För skattebedrägeri skall också den dömas som med avsikt att skatt skall påföras med för lågt belopp överenskommer med sin arbetsgivare eller annan som är *skyldig att utan föreläggande lämna kontrolluppgift* enligt *3 kap. lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter*, att denne skall underlåta att fullgöra sin uppgiftsskyldighet, och som därigenom föranleder att skatt på grundval av förenklad självdeklaration påförs honom med för lågt belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Senaste lydelse 1985:409.

31 Förslag till Lag om ändring i lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar[1] att 18 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

18 §[2]

Länsrätt är domför med en lagfaren domare ensam

1. när åtgärd som avser endast måls beredande vidtages,

2. vid sådant förhör med vittne eller sakkunnig som begärts av annan länsrätt samt vid sådant förhör i ärende enligt utlänningslagen (1980:376) som begärts med stöd av 57 § samma lag,

3. vid beslut som avser endast rättelse av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

4. vid beslut om återkallelse tills vidare av ett körkort, körkortstillstånd eller traktorkort eller om vägran tills vidare att godkänna ett utländskt körkort, när det är uppenbart att ett sådant beslut bör meddelas,

5. vid beslut enligt luftfartslagen (1957:297) om försättande ur kraft av ett certifikat, elevtillstånd eller behörighetsbevis, när det är uppenbart att ett sådant beslut bör meddelas,

6. vid annat beslut som inte innefattar slutligt avgörande av mål.

Om det inte är påkallat av särskild anledning att målet prövas av fullsutten rätt, är länsrätt domför med en lagfaren domare ensam vid beslut som inte innefattar prövning av målet i sak.

Vad som sägs i andra stycket gäller även vid avgörande av

1. mål om utdömande av vite,

2. mål enligt bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen, enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, om besiktning enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), om handlings undantagande från taxeringsrevision, skatterevision eller annan granskning och om befrielse från skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt taxeringslagen *(1956:623)*,

Föreslagen lydelse

2. mål enligt bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen, enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter, om besiktning enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), om handlings undantagande från taxeringsrevision, skatterevision eller annan granskning och *om befrielse från skyldighet att lämna uppgift eller förete handling enligt* taxeringslagen *(1989:00)*, *lagen (1968:430) om mervärdeskatt eller lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter samt* om befrielse från skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt *lagen*

[1] Lagen omtryckt 1981:1323.
[2] Senaste lydelse 1987:331.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	(1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter,

3. mål om omedelbart omhändertagande enligt 6 § lagen (1980:621) med särskilda bestämmelser om vård av unga och 8 § lagen (1981:1243) om vård av missbrukare i vissa fall,

4. mål enligt uppbörds- och folkbokföringsförfattningarna med undantag av mål om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt och mål enligt lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,

5. mål om uppdelning av taxeringsvärde enligt 20 kap. 15 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152),

6. mål som avser ändring av taxerad inkomst med högst 5 000 kr.,

7. mål enligt skatte- och taxeringsförfattningarna i vilket beslutet överensstämmer med parternas samstämmiga mening,

8. mål om rättshjälp genom offentligt biträde i ett ärende hos en annan myndighet,

9. mål enligt körkortslagen (1977:477), om beslutet innebär att något körkortsingripande inte skall ske eller att varning meddelas eller om det är uppenbart att ett körkort, körkortstillstånd eller traktorkort skall återkallas eller att ett utländskt körkort inte skall godkännas,

10. mål enligt luftfartslagen, om beslutet innebär att varning meddelas eller om det är uppenbart att ett certifikat, elevtillstånd eller behörighetsbevis skall återkallas,

11. mål i vilket saken är uppenbar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

32 Förslag till Lag om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971:291)

Härigenom föreskrivs i fråga om förvaltningsprocesslagen (1971:291) att 8 och 35 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	
Rätten skall tillse att mål blir så utrett som dess beskaffenhet kräver.	
Vid behov anvisar rätten hur utredningen bör kompletteras. Överflödig utredning får avvisas.	Vid behov anvisar rätten hur utredningen bör kompletteras. *Därvid skall beaktas att otydligheter och ofullständigheter i parternas framställningar avhjälps.* Överflödig utredning får avvisas.
35 §[1]	
Besvär över kammarrättens beslut i ett mål som har anhängiggjorts hos kammarrätten genom överklagande eller underställning prövas av regeringsrätten endast om regeringsrätten har meddelat prövningstillstånd. Meddelas ej prövningstillstånd, står kammarrättens beslut fast. Erinran därom skall intagas i regeringsrättens beslut.	
Vad som sägs i första stycket gäller ej talan i mål om utlämnande av allmän handling *samt* talan som riksdagens ombudsmän eller justitiekanslern för i mål om disciplinansvar eller om återkallelse eller begränsning av behörighet att utöva yrke inom hälso- och sjukvården, tandvården eller detaljhandeln med läkemedel eller om återkallelse av behörighet att utöva veterinäryrket.	Vad som sägs i första stycket gäller ej *1.* talan i mål om utlämnande av allmän handling, *2.* talan som riksdagens ombudsmän eller justitiekanslern för i mål om disciplinansvar eller om återkallelse eller begränsning av behörighet att utöva yrke inom hälso- och sjukvården, tandvården eller detaljhandeln med läkemedel eller om återkallelse av behörighet att utöva veterinäryrket, *3. talan som förs av riksskatteverket i mål enligt uppbördslagen (1953:272), folkbokföringslagen (1967:198), lagen (1968:430) om mervärdeskatt, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller taxeringslagen (1989:00).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Senaste lydelse 1987:999.

33 Förslag till Lag om ändring i vägtrafikskattelagen (1973:601)

Härigenom föreskrivs i fråga om vägtrafikskattelagen (1973:601)[1] att 3, 30 b och 31 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §[2]	
Beskattningsmyndighet är länsstyrelsen i det län, där fordonets ägare har sin adress enligt bilregistret eller, om fordonet ej är registrerat, i det län där fordonets ägare har sin hemvist. Saknar ägaren hemvist inom landet, är länsstyrelsen i Stockholms län beskattningsmyndighet.	
Beskattningsmyndigheten får anlita sakkunnig i enlighet med reglerna i 1 kap. 6 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter.	
Det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag förs av *ett allmänt ombud. Ombudet* skall också yttra sig i mål och ärenden hos *riksskatteverket* om förhandsbesked.	Det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag förs av *länsskattemyndighet. Länsskattemyndigheten* skall också yttra sig i mål och ärenden hos *rättsnämnden* om förhandsbesked.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar allmänna ombud och ersättare för dessa.	*Riksskatteverket får om det föreligger särskilda skäl ta över uppgiften att föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.*
	Riksskatteverket för det allmännas talan i regeringsrätten. Verket får uppdra åt viss tjänsteman vid länsskattemyndighet att föra det allmännas talan.
30 b §	
Bestämmelserna om förhandsbesked i 6 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för vägtrafikskatt. Vad där sägs om *beskattningsmyndighet gäller riksskatteverket, och vad som sägs om* allmänt ombud gäller *allmänt ombud enligt 3 §.*	Bestämmelserna om förhandsbesked i 6 kap. lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för vägtrafikskatt. Vad där sägs om allmänt ombud gäller *länsskattemyndighet.*
31 §[3]	
Beslut som avses i 23-27 §§, 28 § andra eller tredje stycket eller 40 § eller som avser rättelse får över-	Beslut som avses i 23-27 §§, 28 § andra eller tredje stycket eller 40 § eller som avser rättelse får överkla-

[1] Lagen omtryckt 1984:256.
[2] Senaste lydelse 1986:1296.
[3] Senaste lydelse 1986:214.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
klagas av den skattskyldige och av *allmänna ombudet* genom besvär hos kammarrätten. *Allmänna ombudets* besvärstid räknas från beslutets dag.	gas av den skattskyldige och av *länsskattemyndigheten* genom besvär hos kammarrätten. *Länsskattemyndighetens* besvärstid räknas från beslutets dag.

Beslut enligt 16 § tredje stycket eller 21 § sjätte stycket får överklagas av den skattskyldige genom besvär hos regeringen.

Bestämmelserna i 8 kap 2, 3, 4, 6, 11 och 13 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för vägtrafikskatt. Vad där sägs om allmänt ombud gäller då *allmänt ombud enligt 3 §*. Vid tillämpningen av 8 kap. 6 § är motpartens besvärstid dock två veckor.	Bestämmelserna i 8 kap 2, 3, 4, 6, 11 och 13 §§ lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter gäller även för vägtrafikskatt. Vad där sägs om allmänt ombud gäller då *länsskattemyndighet.* Vid tillämpningen av 8 kap. 6 § är motpartens besvärstid dock två veckor.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

34 Förslag till Lag om ändring i bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen

Härigenom föreskrivs i fråga om bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen[1] att i 1 § orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot "taxeringslagen (1989:00)".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse av 1 § 1987:1230.

35 Förslag till Lag om ändring i lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter att 3, 9 och 17-19 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §[1]	
Fråga om betalningssäkring prövas av länsrätt på framställning av *allmänt ombud som har förordnats att föra det allmännas talan i mål enligt denna lag.*	Fråga om betalningssäkring prövas av länsrätt på framställning av *länsskattemyndigheten.*
9 §	
Beslut om betalningssäkring får genast verkställas.	
Verkställighet begärs hos kronofogdemyndigheten av *allmänt ombud som avses i 3 §.*	Verkställighet begärs hos kronofogdemyndigheten av *länsskattemyndigheten.*
17 §[2]	
Har egendom tagits i förvar enligt 16 §, skall anmälan därom omedelbart göras till *allmänt ombud som avses i 3 §. Det allmänna ombudet* prövar genast om egendomen skall bli kvar i förvar. Beslutar *det allmänna ombudet* att egendomen skall bli kvar i förvar, skall *han* snarast göra framställning om betalningssäkring hos länsrätten. Görs ej sådan framställning eller lämnas framställningen utan bifall, skall egendomen omedelbart återställas. Meddelas beslut om betalningssäkring skall, om inte rätten bestämmer annat, egendomen bli kvar i förvar till dess beslutet verkställs.	Har egendom tagits i förvar enligt 16 §, skall anmälan därom omedelbart göras till *länsskattemyndigheten. Länsskattemyndigheten* prövar genast om egendomen skall bli kvar i förvar. Beslutar *länsskattemyndigheten* att egendomen skall bli kvar i förvar, skall *myndigheten* snarast göra framställning om betalningssäkring hos länsrätten. Görs ej sådan framställning eller lämnas framställningen utan bifall, skall egendomen omedelbart återställas. Meddelas beslut om betalningssäkring skall, om inte rätten bestämmer annat, egendomen bli kvar i förvar till dess beslutet verkställs.
18 §	
Har beslut om betalningssäkring överlämnats till kronofogdemyndighet för verkställighet, får myndigheten i stället för att genast verkställa beslutet ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, annan erbjuder sig att ställa.	

[1] Senaste lydelse 1979:186.
[2] Senaste lydelse 1979:186.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Är i annat fall fråga om betalningssäkring, får kronofogdemyndighet som anvisas av *allmänt ombud som avses i 3 §* ta emot säkerhet.	Är i annat fall fråga om betalningssäkring, får kronofogdemyndighet som anvisas av *länsskattemyndigheten* ta emot säkerhet.

Säkerhet får tas i anspråk när fordringen har förfallit till betalning eller vid den senare tidpunkt som har medgivits.

I övrigt skall bestämmelserna i lagen (1978:882) om säkerhet för skattefordringar m.m. tillämpas.

19 §

Allmänt ombud som avses i 3 § förordnas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.	*En länsskattemyndighet får uppdra åt en annan länsskattemyndighet att föra det allmännas talan i visst ärende eller viss grupp av ärenden.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

36 Förslag till Lag om ändring i lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst

dels att i 7 §[1] ordet "taxeringsnämnden" skall bytas ut mot "skattemyndigheten",

dels att 9 och 12-14 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §[2]	
Har skattskyldig, som *erhållit* uppskov enligt 7 § första stycket, inte inom föreskriven tid uppfyllt kraven på förvärv av ersättningsfastighet och — i förekommande fall — bosättning, skall realisationsvinsten *upptagas* till beskattning på samma sätt som vid eftertaxering enligt taxeringslagen *(1956:623)* för det beskattningsår då skattskyldighet för realisationsvinsten uppkom (efterbeskattning). Detsamma skall, såvida vederlaget för den avyttrade fastigheten överstiger vederlaget för ersättningsfastigheten, gälla i fråga om den del av realisationsvinsten som svarar mot det överskjutande beloppet.	Har skattskyldig, som *fått* uppskov enligt 7 § första stycket, inte inom föreskriven tid uppfyllt kraven på förvärv av ersättningsfastighet och — i förekommande fall — bosättning, skall realisationsvinsten *tas upp* till beskattning på samma sätt som vid eftertaxering enligt taxeringslagen *(1989:00)* för det beskattningsår då skattskyldighet för realisationsvinsten uppkom (efterbeskattning). Detsamma skall, såvida vederlaget för den avyttrade fastigheten överstiger vederlaget för ersättningsfastigheten, gälla i fråga om den del av realisationsvinsten som svarar mot det överskjutande beloppet.
Framställning om efterbeskattning skall *ha inkommit* inom sex månader från den dag då anmälan enligt 8 § första stycket kommit in till länsskattemyndigheten. *I intet fall* får *emellertid sådan framställning ha inkommit* senare än två år efter den dag då en ersättningsfastighet enligt 5 § senast skall förvärvas.	*Beslut* om efterbeskattning skall *fattas av skattemyndigheten* inom sex månader från den dag då anmälan enligt 8 § första stycket kommit in till länsskattemyndigheten. *Sådant beslut* får *dock aldrig fattas* senare än två år efter den dag då en ersättningsfastighet enligt 5 § senast skall förvärvas.
Har *framställning* om efterbeskattning inte *gjorts* skall garantiförbindelse, som avses i 7 §, återlämnas till den skattskyldige så snart tiden för *avlämnande av sådan framställning* gått till ända. Länsskattemyndigheten får, om	Har *beslut* om efterbeskattning inte *fattats* skall garantiförbindelse, som avses i 7 §, återlämnas till den skattskyldige så snart tiden för *att fatta sådant beslut* gått till ända. Länsskattemyndigheten får, om skäl därtill föreligger, medge att

[1] Senaste lydelse 1986:1330.
[2] Senaste lydelse 1986:1330.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skäl därtill föreligger, medge att förbindelsen återlämnas vid tidigare tidpunkt.	förbindelsen återlämnas vid tidigare tidpunkt.
12 §[3]	
Uppskov *erhålles* endast om den skattskyldige framställer ett yrkande om detta hos *taxeringsnämnden eller, såvida besvär har anförts, hos länsrätten.* Yrkandet skall göras på blankett enligt ett formulär som riksskatteverket fastställer. Till självdeklarationen skall fogas två exemplar av blanketten.	Uppskov *fås* endast om den skattskyldige framställer ett yrkande om detta hos *skattemyndigheten.* Yrkandet skall göras på blankett enligt ett formulär som riksskatteverket fastställer. Till självdeklarationen skall fogas två exemplar av blanketten.
13 §[4]	
Taxeringsnämnd skall, sedan den skattskyldiges taxering prövats, till länsskattemyndigheten överlämna ett exemplar av den i 12 § angivna blanketten samt — i förekommande fall — garantiförbindelse enligt 7 §.	
Beslut rörande uppskov skall registreras hos länsskattemyndigheten.	Beslut rörande uppskov skall registreras hos länsskattemyndigheten. *Garantiförbindelser enligt 7 § skall förvaras hos länsskattemyndigheten.*
14 §	
Om *taxeringen* ändras för det år då den fastighet till vilken realisationsvinsten hänför sig avyttrades, får *besvär med* yrkande om uppskov eller ändring av ett uppskovsbeslut, som *betingas* av taxeringsändringen, *anföras i särskild ordning. Besvären* skall *vara inkomna* inom sex månader från den dag då beslutet om ändringen i *taxeringen* meddelades *men får* inte *avgöras förrän beslutet rörande taxeringen har vunnit laga kraft.*	Om *ett taxeringsbeslut* ändras för det år då den fastighet till vilken realisationsvinsten hänför sig avyttrades, får *den skattskyldige framställa det* yrkande om uppskov eller ändring av ett uppskovsbeslut, som *föranleds* av taxeringsändringen. *Framställningen* skall *ha kommit in till skattemyndigheten* inom sex månader från den dag då beslutet om ändringen i *taxeringsbeslutet* meddelades, *om* inte *längre tid för framställningen gäller enligt taxeringslagen (1989:00).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering.

[3] Senaste lydelse 1986:1330.
[4] Senaste lydelse 1986:1330.

37 Förslag till Lag om ändring i lagen (1979:362) om skatteutjämningsbidrag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1979:362) om skatteutjämningsbidrag att i 2 § ordet "taxeringsnämnds" skall bytas ut mot "skattemyndighets".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

38 Förslag till Lag om ändring i lagen (1979:609) om allmän investeringsfond

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1979:609) om allmän investeringsfond att 15 och 17 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

15 §[1]

Företag som vid beskattningsårets utgång har allmän investeringsfond eller som under beskattningsåret har avvecklat sin allmänna investeringsfond skall vid självdeklarationen lämna uppgifter om fondens storlek, användning och avveckling. Uppgifterna skall lämnas i två exemplar på blankett enligt formulär som fastställs av riksskatteverket. Till deklarationen skall fogas besked från riksbanken rörande insättning på konto för investering.

Taxeringsnämnden skall, i fråga om företag som nämnden skall taxera till statlig inkomstskatt, lämna uppgifter till länsskattemyndigheten om allmänna investeringsfonder som finns vid beskattningsårets utgång och allmänna investeringsfonder som har avvecklats under beskattningsåret.

Riksbanken skall lämna bevis till företaget om inbetalning till konto för investering.

Riksbanken skall till länsskattemyndigheten och — om det begärs — till statens industriverk lämna uppgifter om inbetalningar till och utbetalningar från konton för investering.

17 §[2]

Besvär över statens industriverks beslut enligt denna lag *förs* hos regeringen.

Mot beslut *av länsskattemyndigheten* enligt *denna lag förs talan hos kammarrätt genom besvär. Mot kammarrätts* beslut får *talan* inte *föras.*

Statens industriverks beslut enligt denna lag *överklagas* hos regeringen.

Länsskattemyndighetens beslut enligt *14 § överklagas hos länsrätten. Länsrättens* beslut får inte *överklagas.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse 1986:1333.
[2]Senaste lydelse 1986:1333.

39 Förslag till Lag om ändring i lagen (1979:610) om allmän investeringsreserv

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1979:610) om allmän investeringsreserv att 3 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	
Avdrag medges inte med högre belopp än som har betalats in på särskilt konto i bank (allmänt investeringskonto). För att medföra rätt till avdrag skall inbetalning ha gjorts senast den dag, då den skattskyldige enligt *34 § 1 mom. eller 34 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623)* skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som avsättningen avser eller, om avsättningen görs av handelsbolag, senast den 31 mars det år då taxering i första instans sker för beskattningsåret i fråga.	Avdrag medges inte med högre belopp än som har betalats in på särskilt konto i bank (allmänt investeringskonto). För att medföra rätt till avdrag skall inbetalning ha gjorts senast den dag, då den skattskyldige enligt *2 kap. 28 eller 32 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som avsättningen avser eller, om avsättningen görs av handelsbolag, senast den 31 mars det år då taxering i första instans sker för beskattningsåret i fråga.

Med bank avses i denna lag riksbanken, affärsbank, sparbank och föreningsbank.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

40 Förslag till Lag om ändring i lagen (1979:611) om upphovsmannakonto

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1979:611) om upphovsmannakonto att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	
Uppskov medges endast för den del av upphovsmannaintäkten, dock lägst 10 000 kronor, som har inbetalats på särskilt konto i bank (upphovsmannakonto). För att medföra rätt till uppskov skall inbetalning ha gjorts senast den dag då den skattskyldige enligt *34 § 1 mom. eller 34 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623)* skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som inbetalningen avser.	Uppskov medges endast för den del av upphovsmannaintäkten, dock lägst 10 000 kronor, som har inbetalats på särskilt konto i bank (upphovsmannakonto). För att medföra rätt till uppskov skall inbetalning ha gjorts senast den dag då den skattskyldige enligt *2 kap. 28 eller 32 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som inbetalningen avser.

Med bank avses i denna lag riksbanken, affärsbank, sparbank och föreningsbank.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

41 Förslag till Lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs i fråga om fastighetstaxeringslagen (1979:1152) att 18 kap. 13 och 16 §§ samt 28 kap. 12 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
18 kap.	
13 §[1]	
Bestämmelserna i *46 §* taxeringslagen *(1956:623)* gäller i tillämpliga delar i fråga om taxeringskontroll enligt denna lag.	Bestämmelserna i *3 kap. 16 §* taxeringslagen *(1989:00)* gäller i tillämpliga delar i fråga om taxeringskontroll enligt denna lag.
16 §[2]	
Bestämmelserna i *50 § 1 mom.* taxeringslagen *(1956:623)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i fastighetsdeklarationer och andra handlingar, som enligt bestämmelserna i denna lag har avlämnats till ledning för fastighetstaxering eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid taxeringskontroll.	Bestämmelserna i *3 kap. 17 § första—tredje styckena* taxeringslagen *(1989:00)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i fastighetsdeklarationer och andra handlingar, som enligt bestämmelserna i denna lag har avlämnats till ledning för fastighetstaxering eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid taxeringskontroll.
Bestämmelserna i 50 § 2 mom. taxeringslagen tillämpas på handlingar som avses i första stycket.	
28 kap.	
12 §[3]	
Den lokala skattemyndigheten skall i anledning av förvaltningsdomstols beslut avseende visst taxeringsår, för efterföljande år under den löpande taxeringsperioden i fastighetslängden föra in de ändringar i eller tillägg till fastighetstaxering som följer av beslutet. Denna åtgärd skall dock inte vidtas för år då ny taxering har skett och inte heller för åren därefter.	
Åtgärden skall vidtas inom fem månader från den dag beslutet meddelades.	
Den lokala skattemyndigheten skall inom två veckor efter vidtagen åtgärd tillställa fastighetens ägare underrättelse i den ordning som avses i 20 kap. 19 §. Länsskattemyndigheten samt vederbörande fastighetstaxeringsnämnd, *tax-*	Den lokala skattemyndigheten skall inom två veckor efter vidtagen åtgärd tillställa fastighetens ägare underrättelse i den ordning som avses i 20 kap. 19 §. Länsskattemyndigheten samt vederbörande fastighetstaxeringsnämnd och

[1] Senaste lydelse 1980:1087.
[2] Senaste lydelse 1980:1087.
[3] Senaste lydelse 1986:1300.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
eringsnämnd och kommun skall underrättas om åtgärden.	kommun skall underrättas om åtgärden.

Underrättelsen skall innehålla upplysning om

1. den rätt att anföra besvär över den särskilda fastighetstaxeringen som följer av 31 kap. 1 §,

2. den rätt att anföra besvär över inkomst- och förmögenhetstaxeringen som skattskyldig har enligt 102 § taxeringslagen (1956:623) och vad han därvid har att iaktta,	
3. den lokala skattemyndighetens skyldighet att ändra inkomst- och förmögenhetstaxeringen enligt *72 b §* taxeringslagen, samt	*2.* skattemyndighetens skyldighet att ändra inkomst- och förmögenhetstaxeringen enligt *4 kap. 10 och 14 §§* taxeringslagen *(1989:00)*, samt
4. bestämmelserna i 16 kap. om ny taxering.	*3.* bestämmelserna i 16 kap. om ny taxering.

Det som sägs om förvaltningsdomstols beslut gäller även om den lokala skattemyndighetens beslut om rättelse enligt 10 § och 20 kap. 23 §.

Närmare föreskrifter om förfarandet enligt denna paragraf meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

42 Förslag till
Lag om ändring i skatteregisterlagen (1980:343)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteregisterlagen (1980:343)[1] att 7 § 1, 2, 12 och 14 skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §[2]	
1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag som avses i *25 § 8) taxeringslagen (1956:623).*	1. Sådana uppgifter om ägarförhållandena i fåmansföretag som avses i *2 kap. 13 § första stycket 7 lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter.*
2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt *31 § 2 mom. tredje stycket* taxeringslagen eller 26 a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.	2. Uppgifter angående avslutad revision, verkställt taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt *3 kap. 7 §* taxeringslagen *(1989:00)* eller 26 a § lagen (1968:430) om mervärdeskatt. För varje sådan åtgärd får anges tid, art, beskattningsperiod, skatteslag, myndighets beslut om beloppsmässiga ändringar av skatt eller underlag för skatt med anledning av åtgärden samt uppgift huruvida bokföringsskyldighet har fullgjorts.
12. Uppgift från kontrolluppgift enligt *37 § 1 mom. 1-3, 3 b-3 f, 4, 4 a, 8 och 10, 8 mom. samt 42 § 1 mom. och 3 mom. första stycket taxeringslagen* samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.	12. Uppgift från kontrolluppgift *som* enligt *3 kap. lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter skall lämnas utan föreläggande* samt från sådan särskild uppgift som avses i 3 § lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.
14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt uppgift om tid för planerat taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt	14. Uppgift om tid och art för planerad eller pågående revision samt beskattningsperiod och skatteslag som denna avser samt uppgift om tid för planerat taxerings- eller mervärdeskattebesök eller annat sammanträffande enligt *3*

[1] Lagen omtryckt 1983:143.
[2] Senaste lydelse 1986:1301.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
31 § 2 mom. tredje stycket taxeringslagen eller 26 a § lagen om mervärdeskatt.	*kap. 7 §* taxeringslagen eller 26 a § lagen om mervärdeskatt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

43 Förslag till Lag om ändring i lagen (1980:865) mot skatteflykt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1980:865) mot skatteflykt
dels att 3 § skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 4 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	3 §[1]
Om 2 § tillämpas skall *taxeringen bestämmas* som om rättshandlingen inte hade företagits. Framstår förfarandet med hänsyn till det ekonomiska resultatet — bortsett från skatteförmånen — som en omväg i förhållande till det närmast till hands liggande förfarandet, skall *taxeringen* i stället *ske* som om den skattskyldige hade valt det förfarandet. Om de nu angivna grunderna för *taxeringen* inte kan tillämpas eller skulle leda till oskäligt resultat, skall *taxeringen bestämmas till skäligt belopp.*	Om 2 § tillämpas skall *taxeringsbeslut fattas* som om rättshandlingen inte hade företagits. Framstår förfarandet med hänsyn till det ekonomiska resultatet — bortsett från skatteförmånen — som en omväg i förhållande till det närmast till hands liggande förfarandet, skall *taxeringsbeslutet* i stället *fattas* som om den skattskyldige hade valt det förfarandet. Om de nu angivna grunderna för *taxeringsbeslutet* inte kan tillämpas eller skulle leda till oskäligt resultat, skall *taxeringsbeslutet fattas med tillämpning av 4 kap. 3 § taxeringslagen (1989:00).*
	4 §
	Fråga om tillämpning av denna lag prövas av länsrätten efter framställning av länsskattemyndighet eller riksskatteverket. Om handläggning av framställning om tillämpning av lagen och om överklagande av beslut i anledning av sådan framställning gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1989:00). *Framställning enligt första stycket får göras inom de frister som enligt 4 kap. 16 och 17 §§ taxeringslagen gäller för beslut om eftertaxering.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1] Senaste lydelse 1985:1013.

44 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1981:296) om eldsvådefonder

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1981:296) om eldsvådefonder[1] att 12 § skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse av 12 § 1986:1336.

45 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1981:691) om socialavgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1981:691) om socialavgifter att 5 kap. 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	5 kap.
	1 §[1]
Om eftergift i vissa fall av skyldighet att betala arbetsgivaravgifter föreskrivs i 22 d § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare.	
Har den som är skyldig att betala annan egenavgift än tilläggspensionsavgift avlidit, skall 75 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928:370) tillämpas beträffande befrielse från skyldighet att betala avgiften.	
I fråga om befrielse i vissa fall från skyldighet att betala *egenavgift för tilläggspension gäller särskilda bestämmelser.*	Om befrielse i vissa fall från skyldighet att betala *egenavgifter föreskrivs i 30 § uppbördslagen (1953:272).*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[1]Senaste lydelse 1986:1139.

46 Förslag till Lag om ändring i lagen (1982:2) om uppfinnarkonto

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1982:2) om uppfinnarkonto att 2 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	2 §
Uppskov medges endast för den del av uppfinnarintäkten, dock lägst 10 000 kronor, som har inbetalats på särskilt konto i bank (uppfinnarkonto). För att medföra rätt till uppskov skall inbetalning ha gjorts senast den dag då den skattskyldige enligt *34 § 1* eller *2 mom. taxeringslagen (1956:623)* skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som inbetalningen avser.	Uppskov medges endast för den del av uppfinnarintäkten, dock lägst 10 000 kronor, som har inbetalats på särskilt konto i bank (uppfinnarkonto). För att medföra rätt till uppskov skall inbetalning ha gjorts senast den dag då den skattskyldige enligt *2 kap. 28, 32* eller *33 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall ha avlämnat allmän självdeklaration för det beskattningsår som inbetalningen avser.

Med bank avses i denna lag riksbanken, affärsbank, sparbank och föreningsbank.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

47 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1982:423) om allmän löneavgift

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1982:423) om allmän löneavgift att i 4 § orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot "taxeringslagen (1989:00)".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

48 Förslag till
Lag om ändring i lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar

dels att i 3 § orden "taxeringslagen (1956:623)" skall bytas ut mot "taxeringslagen (1989:00)",

dels att 7, 9, 11, 18, 27, 28, 30 och 31 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	
I fråga om inbetalning och redovisning av ett innehållet belopp skall bestämmelserna i 24 § 2 mom. samt 52-55 och 83 §§ uppbördslagen (1953:272) om arbetsgivares inbetalning och redovisning av preliminär A-skatt gälla i tillämpliga delar.	
Bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om den utbetalade ersättningen finns i *37 § 1 mom. taxeringslagen (1956:623).*	Bestämmelser om skyldighet att lämna kontrolluppgift om den utbetalade ersättningen finns i *3 kap. lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter (1989:00).*
På ett innehållet belopp som inte har betalats i rätt tid och ordning skall restavgift och tilläggsavgift utgå enligt 58 § 1 mom. uppbördslagen. Därvid skall bestämmelserna i 58 § 2 mom. samma lag tillämpas.	
9 §[1]	
Är uppgift som den uppgiftsskyldige lämnat ofullständig, får *taxeringsnämnden, länsskattemyndigheten eller den lokala* skattemyndigheten *anmana* den uppgiftsskyldige att avhjälpa bristen.	Är uppgift som den uppgiftsskyldige lämnat ofullständig, får skattemyndigheten *förelägga* den uppgiftsskyldige att avhjälpa bristen.
11 §[2]	
Om en uppgiftsskyldig inte hörsammar *en anmaning* enligt 9 §, får *taxeringsnämnden, länsskattemyndigheten eller den lokala* skattemyndigheten *förelägga vite.* Bestämmelserna i 83 § uppbördslagen (1953:272) om vite gäller i tillämpliga delar. *Anmaning vari vite har förelagts* skall delges den uppgiftsskyldige.	Om en uppgiftsskyldig inte hörsammar *ett föreläggande* enligt 9 §, får skattemyndigheten *meddela ett vitesföreläggande.* Bestämmelserna i 83 § uppbördslagen (1953:272) om vite gäller i tillämpliga delar. *Ett vitesföreläggande* skall delges den uppgiftsskyldige.
18 §[3]	
En uppdragsgivare som är bokföringsskyldig skall ha sin bokföring så ordnad att det av denna framgår uppdragstagarens namn och postadress,	

[1] Senaste lydelse 1986:1337.
[2] Senaste lydelse 1986:1337.
[3] Senaste lydelse 1986:1337.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
personnummer, organisationsnummer eller registreringsnummer till mervärdeskatt samt ersättning. Har avdrag gjorts på ersättningen enligt 5 §, skall också det avdragna beloppet framgå. Uppdragsgivare som inte är bokföringsskyldiga skall föra motsvarande anteckningar.	
En uppdragsgivare är skyldig att efter *anmaning* lämna uppgift om anlitade uppdragstagare, utbetalade ersättningar och beloppen av gjorda avdrag. Hörsammas inte *anmaningen* gäller bestämmelserna i 83 § uppbördslagen (1953:272) om vite.	En uppdragsgivare är skyldig att efter *föreläggande* lämna uppgift om anlitade uppdragstagare, utbetalade ersättningar och beloppen av gjorda avdrag. Hörsammas inte *föreläggandet* gäller bestämmelserna i 83 § uppbördslagen (1953:272) om vite.
Revision får verkställas hos en uppdragsgivare för kontroll av att bestämmelserna om avdrag eller uppgiftsskyldighet har följts. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i *56 och 58 §§* taxeringslagen *(1956:623)* om taxeringsrevision.	Revision får verkställas hos en uppdragsgivare för kontroll av att bestämmelserna om avdrag eller uppgiftsskyldighet har följts. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i *3 kap. 8-14 §§* taxeringslagen *(1989:00)* om taxeringsrevision.
Behörig att besluta om *anmaning*, föreläggande *av vite* eller revision är riksskatteverket *samt* den *länsskattemyndighet* och *lokala* skattemyndighet som får besluta om revision hos uppdragsgivaren enligt 78 § uppbördslagen.	Behörig att besluta om föreläggande eller revision är riksskatteverket och den skattemyndighet som får besluta om revision hos uppdragsgivaren enligt 78 § uppbördslagen.
27 §[4]	
Den lokala skattemyndighetens beslut får överklagas *genom besvär* hos länsrätten. *Beslut enligt 6 § överklagas dock genom besvär hos länsskattemyndigheten.*	Den lokala skattemyndighetens beslut får överklagas hos länsrätten.
Följande beslut av den lokala skattemyndigheten får inte överklagas: beslut om revision, beslut varigenom vite har förelagts.	
Taxeringsnämndens beslut varigenom vite har förelagts får inte heller överklagas.	*Länsskattemyndigheten får överklaga den lokala skattemyndighetens beslut. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in inom tre veckor från det beslutet meddelades. Länsskattemyndigheten får hos länsrätten yrka att betalnings-*

[4]Senaste lydelse 1986:1337.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	skyldighet enligt 12 eller 13 § åläggs uppdragsgivaren eller den uppgiftsskyldige.
	Överklagande får ske till uppdragstagarens, uppdragsgivarens eller den uppgiftsskyldiges förmån.

28 §[5]

Följande beslut av länsskattemyndigheten får inte överklagas:

beslut som meddelats med anledning av besvär över beslut enligt 6 §,

beslut som avser sättet för redovisning eller inbetalning av ett innehållet belopp,

beslut om revision,

beslut varigenom vite har förelagts.

Andra beslut av länsskattemyndigheten får överklagas hos *kammarrätten genom besvär.*	Andra beslut av länsskattemyndigheten får överklagas hos *länsrätten.*
	Beslut av länsrätten i anledning av överklagande enligt 6 § får inte överklagas.
	Riksskatteverket får överklaga länsskattemyndighetens beslut. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in till länsskattemyndigheten inom tre veckor från det att beslutet meddelades.
	Överklagande får ske till uppdragstagarens, uppdragsgivarens eller den uppgiftsskyldiges förmån.

30 §[6]

Hos länsskattemyndigheten förordnat allmänt ombud som avses i 72 a § uppbördslagen (1953:272) skall föra det allmännas talan i mål enligt denna lag och får hos den lokala skattemyndigheten yrka att betalningsskyldighet enligt 12 eller 13 § åläggs uppdragsgivaren eller den uppgiftsskyldige.	*Överklagas ett beslut av uppdragstagaren, uppdragsgivaren eller den uppgiftsskyldige är länsskattemyndigheten motpart i länsrätt och i kammarrätt.*
Allmänt ombud får överklaga till uppdragstagarens, uppdragsgivarens eller den uppgiftsskyldiges för-	*En länsskattemyndighet får uppdra åt viss tjänsteman vid lokal skattemyndighet inom länet eller en*

[5] Senaste lydelse 1986:1337.
[6] Senaste lydelse 1986:1337.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
mån. Den lokala skattemyndighetens beslut får allmänt ombud överklaga endast vad avser uppdragsgivarens eller den uppgiftsskyldiges betalningsskyldighet enligt 12 eller 13 §.	*annan länsskattemyndighet att föra det allmännas talan i visst ärende eller en viss grupp av ärenden.*
	Riksskatteverket får om det föreligger särskilda skäl ta över uppgiften att föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.
	Riksskatteverket för det allmännas talan i regeringsrätten. Verket får uppdra åt viss tjänsteman vid skattemyndighet att föra det allmännas talan.
31 §[7]	
Besvär över beslut enligt denna lag inverkar inte på skyldigheten att betala det belopp som *besvären* avser.	*Överklagas ett* beslut enligt denna lag inverkar *detta* inte på skyldigheten att betala det belopp som *överklagandet* avser.

Ändras eller upphävs ett beslut, på vilket utmätning eller annan verkställighet följt hos uppdragsgivaren eller den uppgiftsskyldige skall verkställigheten såvitt möjligt återgå.

Ett beslut varigenom uppdragsgivarens eller den uppgiftsskyldiges betalningsskyldighet har bestämts till ett lägre belopp än det allmänna ombudet har yrkat eller medgivit, får inte föranleda återbetalning innan det har vunnit laga kraft, om det allmänna ombudet har anmält hinder mot detta. Om sådant hinder har anmälts får dock länsskattemyndigheten på ansökan medge återbetalning. Därvid skall bestämmelserna i 49 § 2 mom. sista stycket uppbördslagen (1953:272) om ställande av säkerhet tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

[7]Senaste lydelse 1986:1337.

49 Förslag till Lag om ändring i lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt att 8 och 10 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	
Vinstdelningsunderlaget avrundas nedåt till helt tusental kronor.	
Vinstdelningsskatt utgår i helt antal kronor, varvid öretal bortfaller.	

Beteckningar som används i kommunalskattelagen (1928:370) och lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt har samma betydelse i denna lag om inte annat anges eller framgår av sammanhanget.

10 §[1]	
Bestämmelserna i taxeringslagen *(1956:623)* om taxering för inkomst och förmögenhet skall gälla i fråga om bestämmande av vinstdelningsunderlaget. Bestämmelserna om särskilda avgifter i nämnda lag skall dock inte tillämpas. *Ändras taxeringen till statlig inkomstskatt genom dom av länsrätt, kammarrätt eller regeringsrätten skall domstolen även besluta om den ändring av vinstdelningsunderlaget som föranleds härav.*	Bestämmelserna i taxeringslagen *(1989:00)* om taxering för inkomst och förmögenhet skall gälla i fråga om bestämmande av vinstdelningsunderlaget. Bestämmelserna om särskilda avgifter i nämnda lag skall dock inte tillämpas.

I fråga om debitering och uppbörd av skatten gäller bestämmelserna i uppbördslagen (1953:272). Vidare tillämpas 3 kap. 6 § lagen (1981:691) om socialavgifter på vinstdelningsskatten. Riksförsäkringsverket får dock som förskott tillgodoföra sig 70 procent av summan av den vinstdelningsskatt som kan beräknas bli debiterad under året. Riksskatteverket skall före utgången av juli månad lämna riksförsäkringsverket uppgift om den beräknade skatten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991 och tillämpas första gången vid 1991 års taxering.

[1] Senaste lydelse 1984:863.

50 Förslag till Lag om ändring i lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter[1]

dels att 4 kap. 14 och 15 §§, 7 kap. 3 §, 8 kap. 4, 5, 7-13 §§ och 9 kap. 2 § skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 8 kap. 1, 7 och 11 §§ skall utgå,

dels att nuvarande 4 kap. 4 § skall betecknas 15 § samt att nuvarande 8 kap. 2 och 3 §§ skall betecknas 5 respektive 4 §,

dels att 1 kap. 7 §, 2 kap. 10 §, 3 kap. 3, 6 och 14 §§, 4 kap. 1-14 §§ och nya 15 §, 5 kap. 5 §, 6 kap. 1-3 §§, 7 kap. 1, 7 och 8 §§, 8 kap. 1-3, nya 4 och 5 samt 6 §§, 9 kap. 3 § samt rubrikerna till 4 och 8 kap. och rubriken närmast före 4 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 4 kap. 4 och 4 a §§, 8 kap. 2 och 3 §§, samt närmast före 4 kap. 3 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap. 7 §	
Hos beskattningsmyndigheten skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag. Ombudet skall också yttra sig i *sådana* ärenden hos *beskattningsmyndigheten* som avser förhandsbesked enligt 6 kap.	Hos beskattningsmyndigheten skall det finnas ett allmänt ombud som för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol i mål och ärenden enligt denna lag. Ombudet skall också yttra sig i ärenden hos *rättsnämnden och statens jordbruksnämnd* som avser förhandsbesked enligt 6 kap.
Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.	
2 kap. 10 §	
Bestämmelserna i *47 § taxeringslagen (1956:623)* om vem som skall fullgöra deklarationsskyldigheten för omyndiga, dödsbon och andra gäller i tillämpliga delar.	Bestämmelserna i *4 kap. 2 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* om vem som skall fullgöra deklarationsskyldigheten för omyndiga, dödsbon och andra gäller i tillämpliga delar.
	Uppgift som lämnats för en skattskyldig som är juridisk person skall anses ha lämnats av den skattskyldige, om det inte var uppenbart att uppgiftslämnaren saknade behörighet att företräda den skattskyldige.

[1] Senaste lydelse av 8 kap. 5 § 1986:1302.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	3 kap.
	3 §
Beskattningsmyndigheten får om det behövs för skattekontrollen förelägga den deklarationsskyldige att lämna upplysningar utöver deklarationen samt prov och beskrivning på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten. *Ett sådant föreläggande får förenas med vite.*	Beskattningsmyndigheten får om det behövs för skattekontrollen förelägga den deklarationsskyldige att lämna upplysningar utöver deklarationen samt prov och beskrivning på varor som används, säljs eller tillhandahålls på annat sätt i verksamheten.

Beskattningsmyndigheten får vidare förelägga den deklarationsskyldige att förete de handlingar som behövs för kontroll av deklarationen, såsom kontrakt, kontoutdrag, räkningar och kvitton.

Om ett föreläggande enligt första eller andra stycket inte efterkommits får ett nytt föreläggande förenas med vite. Ett föreläggande får också förenas med vite om det finns skälig anledning att anta att den skattskyldige annars inte efterkommer föreläggandet.

Länsrätten får på framställning av skattskyldig som förelagts att lämna upplysning eller förete handling befria honom från denna skyldighet när det finns synnerliga skäl och

1. upplysningen eller handlingen avser förhållande som omfattas av den skattskyldiges tystnadsplikt eller

2. andra särskilda omständigheter gör att uppgiften eller handlingen inte bör komma till någon annans kännedom.

	6 §
Bestämmelserna i *50 § 1 och 3 mom.* taxeringslagen *(1956:623)* om utlämnande av uppgifter gäller i fråga om uppgifter i deklarationer och andra handlingar som har	Bestämmelserna i *3 kap. 17 §* taxeringslagen *(1989:00)* om utlämnande av uppgifter gäller i fråga om uppgifter i deklarationer och andra handlingar som har av-

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
avlämnats till ledning för beslut om skatt enligt denna lag eller har upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.	lämnats till ledning för beslut om skatt enligt denna lag eller har upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid skattekontroll.

Handlingar som avses i första stycket skall förvaras hos beskattningsmyndigheten under sju år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända, om inte regeringen föreskriver annat.

14 §[2]

Den som verkställer skatterevisionen får ta del av handlingar som är av betydelse för revisionen även om den hos vilken revisionen sker har att iaktta tystnad om deras innehåll. På framställning av denne får dock länsrätten, när det finns synnerliga skäl, besluta att sådana handlingar skall undantas från revisionen. Detsamma gäller om den, hos vilken revisionen sker, i annat fall begär att en handling skall undantas från revisionen med hänsyn till att dess innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom.	Den som verkställer skatterevisionen får ta del av handlingar som är av betydelse för revisionen även om den hos vilken revisionen sker har att iaktta tystnad om deras innehåll. På framställning av denne får dock länsrätten, när det finns synnerliga skäl, besluta att sådana handlingar skall undantas från revisionen. Detsamma gäller om den, hos vilken revisionen sker, i annat fall begär att en handling skall undantas från revisionen med hänsyn till att dess innehåll på grund av särskilda omständigheter inte bör komma till någon annans kännedom. *Görs en framställning om undantagande till den som verkställer taxeringsrevisionen skall denne genast lämna över framställningen till länsrätten.*

Om handlingen utgörs av sådan upptagning som avses i 11 § tredje meningen får rätten besluta om sådana begränsningar av rätten att använda den reviderades tekniska hjälpmedel som behövs för att handlingar som enligt första stycket bör undantas från granskning inte skall bli tillgängliga för den som verkställer revisionen.

Har den hos vilken revisionen sker gjort en framställning enligt första stycket skall handlingen som framställningen avser, om framställningen inte är uppenbart ogrundad, omedelbart förseglas och ställas till rättens förfogande.

[2] Senaste lydelse 1987:1229.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Framställning som avses i denna paragraf prövas av länsrätten i det län där den, hos vilken revisionen sker, är bosatt.	
4 kap. Fastställande av skatt, efterbeskattning, m.m.	*4 kap. Beskattningsbeslut*
Fastställande av skatt	*Fastställelsebeslut*
1 §	
Skatten skall *fastställas* för varje redovisningsperiod eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, för varje skattepliktig händelse.	*Fastställelsebeslut* skall *fattas* för varje redovisningsperiod eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, för varje skattepliktig händelse.
2 §	
Har den skattskyldiges deklaration kommit in till beskattningsmyndigheten inom den tid som anges i 2 kap. 8 § eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklarationen, anses *skatten fastställd till det deklarerade beloppet.*	Har den skattskyldiges deklaration kommit in till beskattningsmyndigheten inom den tid som anges i 2 kap. 8 § eller inom den tid som anges i ett beslut om anstånd med att lämna deklarationen, anses *fastställelsebeslut ha meddelats i enlighet med deklarationen.*
Om deklarationen inte har kommit in till beskattningsmyndigheten inom den tid som anges i första stycket, anses skatten *fastställd* till noll kronor. Kommer deklarationen in till beskattningsmyndigheten vid en senare tidpunkt anses *skatten i stället fastställd till det deklarerade beloppet,* om ett *beslut* inte dessförinnan har meddelats *enligt 3 eller 5 §.*	Om deklarationen inte har kommit in till beskattningsmyndigheten inom den tid som anges i första stycket, anses skatten *genom fastställelsebeslut ha bestämts* till noll kronor. Kommer deklarationen in till beskattningsmyndigheten vid en senare tidpunkt anses *fastställelsebeslut ha meddelats i enlighet med deklarationen,* om inte ett *omprövningsbeslut* dessförinnan har meddelats.
	Omprövningsbeslut
3 §	
Beskattningsmyndigheten skall *meddela beslut om fastställande av skatten, om deklarationsgranskning, skatterevision eller något annat förhållande ger anledning till det. Sådant beslut skall också med-*	Beskattningsmyndigheten skall *ompröva beskattningsbeslut, som myndigheten fattat, avseende fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller i annat ekonomiskt hänseende när* den skattskyldige

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
delas om den skattskyldige begär det.	begär det *eller skäl annars föreligger.*
Beslut som avses i första stycket får inte meddelas senare än tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända eller, om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. Inkommer från den skattskyldige en begäran om sådant beslut senare än två månader före utgången av den angivna tiden, skall framställningen anses som en begäran om slutligt beslut enligt 5 §.	*Beskattningsmyndigheten får avstå från att på eget initiativ ompröva ett beslut om det endast i ringa mån skulle ändra den fastställda skatten.*
Av beslut som avses i första stycket skall framgå att den skattskyldige kan få ett slutligt beslut enligt 5 §.	
	4 §
	Vill den skattskyldige begära omprövning skall han göra detta skriftligt. Begäran skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.
	4 a §
	Beskattningsmyndigheten skall genom omprövning göra de följdändringar i ett beskattningsbeslut avseende annan redovisningsperiod som föranleds av ett beslut som myndigheten fattat.
	5 §
Slutligt beslut om skatt skall meddelas om den skattskyldige eller allmänna ombudet begär det inom den tid som anges i 3 § andra stycket första meningen. Har denna tid	*Omprövar beskattningsmyndigheten självmant ett beslut skall omprövningsbeslutet meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskatt-*

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
gått ut skall slutligt beslut ändå meddelas, om begäran härom inkommer från den skattskyldige inom två månader från den dag då han fått del av beslut enligt 3 § eller från allmänna ombudet inom två månader från den dag då sådant beslut meddelades. Föreligger särskilda skäl får slutligt beslut meddelas inom den tid som anges i 3 § andra stycket första meningen även om den skattskyldige eller allmänna ombudet inte har begärt det.	*ningsåret har gått till ända. Beslut som är till nackdel för den skattskyldige skall, utom i fall som avses i 7 §, meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderåret under vilket beskattningsåret har gått till ända. Har den skattskyldige inte gett in deklaration i rätt tid får ett omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel fattas även efter utgången av det andra året, men senast inom två år från det att deklarationen kommit in till beskattningsmyndigheten eller inom sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända.*
Sedan slutligt beslut har meddelats för en viss redovisningsperiod eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, en viss skattepliktig händelse, får beslut enligt 3 § eller 5 § första stycket inte meddelas för samma period eller händelse.	*Omprövningsbeslut enligt 4 a § som är till fördel för den skattskyldige får meddelas även efter den tid som anges i första stycket men senast sex månader efter det beslut som föranleder följdändringen.*
	Om skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder skall tidsfristerna i första stycket räknas från utgången av det kalenderår under vilket den skattepliktiga händelsen har inträffat.
6 §	
Kan skatten inte bestämmas tillförlitligt med ledning av deklaration eller annan föreliggande utredning skall den beräknas efter skälig grund.	*Beskattningsmyndigheten får meddela ett omprövningsbeslut till nackdel för den skattskyldige efter utgången av tid som anges i 5 § (efterbeskattning) under de förutsättningar och på det sätt som anges i 7-12 §§.*
7 §	
Har den skattskyldige	*Efterbeskattning får ske om* den skattskyldige

1. i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för beskattningen,

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2. lämnat oriktig uppgift i mål om skatt,	
3. underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift eller	
4. underlåtit att tillhandahålla begärt varuprov, *skall beskattningsmyndigheten besluta om efterbeskattning om* den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att *skatt inte utgått eller utgått med för lågt belopp eller medfört att skatt återbetalats med för högt belopp.*	4. underlåtit att tillhandahålla begärt varuprov, *och* den oriktiga uppgiften eller underlåtenheten medfört att *beskattningsbeslutet blivit oriktigt.*
	Efterbeskattning får även ske om *1. beskattningsbeslutet blivit oriktigt på grund av felräkning, missskrivning eller annat uppenbart förbiseende och felaktigheten avser ett betydande belopp,* *2. följdändring föranleds av ett beskattningsbeslut för en annan redovisningsperiod avseende samma skattskyldig som beskattningsmyndigheten fattat.*
8 §	
Efterbeskattning får *inte ske om det skattebelopp som avses är att anse som ringa eller* om *det* med hänsyn till omständigheterna *framstår* som uppenbart oskäligt *att efterbeskattning sker. Avser prövningen flera redovisningsperioder under samma beskattningsår, skall frågan om skattebeloppet är att anse som ringa bedömas med hänsyn till det sammanlagda beloppet för perioderna.*	*Beskattningsmyndigheten* får *avstå från att besluta om* efterbeskattning om *beslutet* med hänsyn till omständigheterna *skulle framstå* som uppenbart oskäligt.
9 §	
Bestämmelserna i 4 § tillämpas även vid efterbeskattning.	*Har efterbeskattning skett i en fråga får beskattningsmyndigheten inte fatta ett nytt beslut om efterbeskattning i samma fråga.*
10 §	
Beskattningsmyndigheten får besluta om efterbeskattning *sedan*	*Beslut* om efterbeskattning *skall meddelas* senast under sjätte året

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
slutligt beslut om skatt har meddelats eller, om så inte har skett, när slutligt beslut inte längre kan meddelas. Efterbeskattning får ej ske om inte beskattningsmyndigheten meddelar beslut om detta senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.	efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat.
	Beslut enligt 7 § andra stycket 2 får meddelas även efter den tid som anges i första stycket men senast inom sex månader efter det beslut som föranleder följdändringen.
Efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i mål om skatt får *dock ske* inom ett år efter utgången av den månad då *avgörande* i målet har vunnit laga kraft.	*Beslut om* efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i mål om skatt får *meddelas efter den tid som anges i första stycket men senast* inom ett år efter utgången av den månad då *avgörandet* i målet har vunnit laga kraft.
11 §	
Har den skattskyldige avlidit, *skall efterbeskattningen påföras hans dödsbo.* Beslut om *sådan* efterbeskattning får inte meddelas av beskattningsmyndigheten efter utgången av det andra året efter det kalenderår under vilket boupptecknigen efter den skattskyldige har lämnats in för registrering.	Har den skattskyldige avlidit får beslut om efterbeskattning inte meddelas av beskattningsmyndigheten efter utgången av det andra året efter det kalenderår under vilket boupptecknigen efter den skattskyldige har lämnats in för registrering.
12 §[3]	
Har den skattskyldige, på sätt anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69), delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt de författningar som anges i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller enligt lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel eller har åtal väckts mot honom för sådant brott, får beskattningsmyndigheten meddela beslut om efterbeskattning för den redovisningsperiod eller den skattepliktiga händelse som brottet avser även efter utgången av i 10 § angiven tid.	

[3] Senaste lydelse 1985:115.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Detsamma gäller om tiden för att ådöma den skattskyldige påföljd för sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.	
Beskattningsmyndigheten får också meddela beslut om efterbeskattning efter utgången av i 10 § angiven tid, om efterbeskattningen medför att den skattskyldige enligt 12 § skattebrottslagen är fri från ansvar för brott.	
Beslutet om efterbeskattning enligt första stycket får inte meddelas senare än under kalenderåret efter det då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslutet om efterbeskattning enligt andra stycket får inte meddelas senare än under kalenderåret efter det då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit, får beskattningsmyndigheten dock inte meddela beslut om efterbeskattning *av dödsboet* senare än sex månader från dödsfallet.	Beslutet om efterbeskattning enligt första stycket får inte meddelas senare än under kalenderåret efter det då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslutet om efterbeskattning enligt andra stycket får inte meddelas senare än under kalenderåret efter det då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen vidtogs. Har den skattskyldige avlidit, får beskattningsmyndigheten dock inte meddela beslut om efterbeskattning senare än sex månader från dödsfallet.
Efterbeskattning som har *påförts* enligt första stycket skall undanröjas av beskattningsmyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet inte bifalls till någon del. Vad som har sagts nu gäller dock inte om den skattskyldige är fri från ansvar med stöd av 12 § skattebrottslagen.	*Beslut om* efterbeskattning som har *meddelats* enligt första stycket skall undanröjas av beskattningsmyndigheten, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet inte bifalls till någon del. Vad som har sagts nu gäller dock inte om den skattskyldige är fri från ansvar med stöd av 12 § skattebrottslagen.
Första—fjärde styckena skall också tillämpas om brottet avser en juridisk persons skatt och åtgärd som avses i första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren är fri från ansvar för sådant brott med stöd av 12 § skattebrottslagen.	
13 §	
Kan den skattskyldiges uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning eller saknas uppgifter från den skattskyldige, får *efterbeskattningen ske* efter skälig grund.	Kan den skattskyldiges uppgifter inte läggas till grund för en tillförlitlig beräkning *av skatten* eller saknas uppgifter från den skattskyldige, får *omprövningsbeslutet fattas* efter skälig grund.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
14 §	
Finner beskattningsmyndigheten att beslut enligt 3, 5 eller 7 § blivit uppenbart oriktiga på grund av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende skall myndigheten meddela beslut om rättelse, om inte beslut kan meddelas enligt 3 §.	*Beskattningsmyndigheten skall snarast efter ett beslut av domstol i ett överklagat beskattningsärende fatta det beslut om skatteberäkning som föranleds av domstolens beslut.*
4 §	15 §
Efter utgången av den tid inom vilken deklarationen för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret skall lämnas får sådan ändring av *skatten* som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret.	Efter utgången av den tid inom vilken deklarationen för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret skall lämnas får sådan ändring av *beskattningsbeslut* som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret.
Första stycket gäller inte om slutligt beslut har meddelats för någon redovisningsperiod under beskattningsåret.	
5 kap.	
5 §[4]	
Har besvär anförts över beslut om skatt kan *den skattskyldige av* beskattningsmyndigheten *få* anstånd med *betalning av skatten. Bestämmelserna i 49 § 1, 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering skall då tillämpas. Det som sägs om länsskattemyndighet i uppbördslagen gäller då det allmänna ombudet.*	Beskattningsmyndigheten *får medge skattskyldig* anstånd med *att betala* skatt *som* kan *antas komma att sättas ned.*
	Föreligger inte skäl för anstånd enligt första stycket får anstånd medges under de förutsättningar och på det sätt som anges i 49 § 2 och 3 mom. uppbördslagen (1953:272). Det som sägs om skattemyndighet i uppbördslagen gäller då det allmänna ombudet.

[4] Senaste lydelse 1986:1302.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 kap.	
1 §	
Beskattningsmyndigheten får, efter ansökan av den som är skattskyldig eller avser att bedriva verksamhet eller vidta åtgärd som kan medföra skyldighet att betala skatt, meddela förhandsbesked i frågor som rör beskattningen, om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.	*Rättsnämnden eller — vad gäller de avgifter enligt 1 kap. 1 § första stycket 2 där statens jordbruksnämnd är beskattningsmyndighet — statens jordbruksnämnd* får, efter ansökan av den som är skattskyldig eller avser att bedriva verksamhet eller vidta åtgärd som kan medföra skyldighet att betala skatt, meddela förhandsbesked i frågor som rör beskattningen, om det är av vikt för sökanden eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

I fråga om skatteplikt för trycksak enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam kan förhandsbesked också meddelas efter ansökan av den som avser att beställa en trycksak av en skattskyldig.

I frågor som rör beskattning enligt lagen (1957:262) om allmän energiskatt kan förhandsbesked meddelas även efter ansökan av den som i större omfattning förbrukar eller avser att förbruka elektrisk kraft eller bränslen.

Ärenden hos riksskatteverket om förhandsbesked enligt denna lag skall avgöras av den särskilda nämnd som anges i 19 § taxeringslagen (1956:623).

2 §	
Förhandsbesked skall sökas skriftligt hos *beskattningsmyndigheten*. Sökanden skall lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked skall kunna meddelas. Myndigheten får begära varuprov av sökanden. Görs undersökning eller anlitas sakkunnig för att utreda en varas beskaffenhet, skall sökanden betala kostnaden för detta om myndigheten inte medger undantag.	Förhandsbesked skall sökas skriftligt hos *myndighet som avses i 1 §*. Sökanden skall lämna de uppgifter som behövs för att förhandsbesked skall kunna meddelas. Myndigheten får begära varuprov av sökanden. Görs undersökning eller anlitas sakkunnig för att utreda en varas beskaffenhet, skall sökanden betala kostnaden för detta om myndigheten inte medger undantag.
3 §	
Finner *beskattningsmyndigheten* med hänsyn till ansökningens in-	Finner *myndigheten* med hänsyn till ansökningens innehåll, ut-

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
nehåll, utredningens beskaffenhet eller andra omständigheter att förhandsbesked inte bör meddelas, skall ansökningen avvisas. Beslut om avvisning får fattas utan att det allmänna ombudet har yttrat sig över ansökningen.	redningens beskaffenhet eller andra omständigheter att förhandsbesked inte bör meddelas, skall ansökningen avvisas. Beslut om avvisning får fattas utan att det allmänna ombudet har yttrat sig över ansökningen.
7 kap.	
1 §	
Har den skattskyldige i en deklaration eller ett annat skriftligt meddelande som avgetts till ledning för *fastställande av hans skatt,* lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, skall han påföras en särskild avgift (skattetillägg). Skattetillägget är tjugo procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften hade godtagits. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om skatt.	Har den skattskyldige i en deklaration eller ett annat skriftligt meddelande som avgetts till ledning för *beskattningsbeslut,* lämnat en uppgift som befinns vara oriktig, skall han påföras en särskild avgift (skattetillägg). Skattetillägget är tjugo procent av det skattebelopp som inte skulle ha påförts om den oriktiga uppgiften hade godtagits. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om skatt *och uppgiften inte godtagits efter prövning i sak eller inte prövats.*
Har avvikelse från deklaration skett med stöd av 4 kap. *6 eller* 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägg enligt första stycket.	Har avvikelse från deklaration skett med stöd av 4 kap. 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver vad som annars skulle ha påförts honom. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägg enligt första stycket.
Har den skattskyldige inte lämnat deklaration och har skatt beslutats genom uppskattning enligt 4 kap. *6 eller* 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver	Har den skattskyldige inte lämnat deklaration och har skatt beslutats genom uppskattning enligt 4 kap. 13 §, påförs den skattskyldige skattetillägg. Skattetillägget är tjugo procent av den skatt som till följd av uppskattningen påförs den skattskyldige utöver den skatt

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
den skatt som skulle ha påförts enligt de skriftliga uppgifter han lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägg enligt första stycket.	som skulle ha påförts enligt de skriftliga uppgifter han lämnat till ledning för beskattningen. Till den del uppskattningen innefattar rättelse av en oriktig uppgift från den skattskyldige påförs dock skattetillägg enligt första stycket.
7 §	
Beskattningsmyndigheten prövar fråga om särskild avgift. *Kammarrätten prövar dock, på talan av allmänna ombudet, fråga* om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt. *Sådan talan får föras om den oriktiga uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak eller inte har prövats i målet. Talan skall väckas* inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.	Beskattningsmyndigheten prövar fråga om särskild avgift. *Beslut* om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt *skall prövas* inom ett år från utgången av den månad då domen eller det slutliga beslutet i målet har vunnit laga kraft.
Den skattskyldiges yrkande i fråga om särskild avgift skall utan hinder av vad som annars gäller om besvär prövas, om beslutet om den skatt som avgiften avser inte har vunnit laga kraft. Detsamma gäller om det allmänna ombudet framställt ett sådant yrkande till förmån för den skattskyldige. Om yrkandet framställs först i domstol, kan domstolen förordna att målet om särskild avgift skall tas upp och vidare handläggas av beskattningsmyndigheten.	
8 §[5]	
Bestämmelserna om eftergift skall beaktas även om yrkande om detta inte har framställts, i den mån det föranleds av vad som har förekommit i ärendet eller målet om särskild avgift.	
Beslutas ändring av tidigare beslut om skatt, skall även därav föranledd nedsättning i beslut om skattetillägg vidtas.	
Vid handläggningen i kammarrätt av mål om särskild avgift skall	

[5] Senaste lydelse 1987:1219.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det inte finns anledning anta att avgift kommer att utgå.	
8 kap. Besvär	*8 kap. Överklagande*
1 §	
Beskattningsmyndighetens *slutliga* beslut om *skatt* samt *myndighetens beslut om efterbeskattning*, om anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om rättelse får överklagas av den skattskyldige och av det allmänna ombudet *genom besvär* hos kammarrätten.	Beskattningsmyndighetens *omprövningsbeslut* samt beslut om *skatteberäkning*, om anstånd med att lämna deklaration eller betala skatt, om uppdelning av skattebetalning, om återbetalning av skatt och om rättelse får överklagas hos kammarrätten av den skattskyldige och av det allmänna ombudet.
Den skattskyldiges besvär skall ha kommit in inom två månader från den dag då han fick del av beslutet. Allmänna ombudets besvär skall ha kommit in inom två månader från den dag då beslutet meddelades.	*Allmänna ombudet får även överklaga beslut enligt 4 kap. 2 §.*
	2 §
	Skrivelsen med den skattskyldiges överklagande enligt 1 § skall ha kommit in inom sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat. Är det fråga om ett beslut som fattats efter den 30 juni sjätte året efter det kalenderår under vilket det beskattningsår som beslutet avser gått till ända eller, när skatteredovisningen inte avser redovisningsperioder, den skattepliktiga händelsen har inträffat, får skrivelsen komma in efter denna tid men inom två månader

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	från det att den skattskyldige fick del av beslutet.
	3 §
	En skrivelse med överklagande av det allmänna ombudet skall ha kommit in inom tidsfrist som enligt 4 kap. 5 och 10-12 §§ gäller för beslut av beskattningsmyndigheten eller efter sådan tid men inom två månader från det att det överklagade beslutet meddelades.
	Överklagas ett beslut om efterbeskattning och yrkas ändring till den skattskyldiges nackdel skall skrivelsen med överklagandet ha kommit in inom två månader från det beslutet meddelades.
3 §	4 §
Ett beslut varigenom förhandsbesked har meddelats får överklagas av den skattskyldige, annan sökande och det allmänna ombudet *genom besvär* hos regeringsrätten.	Ett beslut varigenom förhandsbesked har meddelats får överklagas hos regeringsrätten av den skattskyldige, annan sökande och det allmänna ombudet.
Besvär av sökanden eller det allmänna ombudet skall ha kommit in inom en månad från den dag då den som klagar har fått del av förhandsbeskedet. *Besvär* av skattskyldig som inte är sökande skall ha kommit in inom en månad från den dag då förhandsbeskedet meddelades.	*En skrivelse med överklagande* av sökanden eller det allmänna ombudet skall ha kommit in inom en månad från den dag då den som klagar har fått del av förhandsbeskedet. *En skrivelse med överklagande* av skattskyldig som inte är sökande skall ha kommit in inom en månad från den dag då förhandsbeskedet meddelades.
	Ett beslut om avvisande av ansökan om förhandsbesked får inte överklagas.
2 §	5 §
Ett beslut av länsrätten om utdömande av vite får överklagas av den som har förpliktats utge vitet och av det allmänna ombudet *genom besvär* hos kammarrätten.	Ett beslut av länsrätten om utdömande av vite får överklagas hos kammarrätten av den som har förpliktats utge vitet och av det allmänna ombudet.
Besvären skall ha kommit in inom tre veckor från den dag då den som klagar har fått del av beslutet.	

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 §	
Har en part överklagat ett beslut om fastställande av skatt eller om efterbeskattning får också motparten överklaga beslutet, även om den för honom stadgade besvärstiden har gått ut. Motpartens besvär skall ha kommit in inom en månad från utgången av den tid inom vilken de först anförda besvären senast skulle ha anförts.	*Bestämmelserna i 6 kap. taxeringslagen (1989:00) gäller i tillämpliga delar för mål enligt denna lag. Vad som i taxeringslagen sägs om länsskattemyndighet och riksskatteverket skall gälla det allmänna ombudet. Vad som sägs i 6 kap. 19 § taxeringslagen gäller vid kammarrättens prövning av beslut enligt 4 kap. 14 §.*
Återkallas eller förfaller på annat sätt den första besvärstalan, är även den senare besvärstalan förfallen.	
9 kap.	
3 §	
Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen *(1956:623)* prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt *den lagen*. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och lagen (1968:430) om mervärdeskatt görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag. *Frågor om utdömande av vite prövas efter anmälan från beskattningsmyndigheten.*	Fråga om utdömande av vite prövas av länsrätten i det län där beskattningsmyndigheten är belägen. Har vite samtidigt förelagts med stöd av en bestämmelse i taxeringslagen *(1989:00) eller enligt lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* prövas frågan av den länsrätt som är behörig enligt *dessa lagar*. Har vite i annat fall samtidigt förelagts med stöd av denna lag och lagen (1968:430) om mervärdeskatt görs prövningen av den länsrätt som är behörig enligt sistnämnda lag.
Om ändamålet med vitet har förfallit, då fråga om att döma ut vitet uppkommer, får vitet inte dömas ut. Ändamålet med vitet skall inte anses ha förfallit om vitesföreläggandet iakttagits först efter det att anmälan enligt första stycket kommit in till länsrätten.	
Vid prövning av fråga om utdömande av vite får också fråga huruvida och med vilket belopp vitet hade bort föreläggas komma under bedömande.	

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

51 Förslag till Lag om ändring i lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:533) om arbetsställenummer m.m. att 4 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §	
Sådana arbetsgivare som är skyldiga att lämna kontrolluppgift enligt *37 § 1 mom. första punkten taxeringslagen (1956:623)* skall, om de har tilldelats särskilda arbetsställenummer, i kontrolluppgiften med ett sådant nummer utmärka arbetsstället för den arbetstagare kontrolluppgiften avser.	Sådana arbetsgivare som är skyldiga att lämna kontrolluppgift enligt *3 kap. 4-12 §§ lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall, om de har tilldelats särskilda arbetsställenummer, i kontrolluppgiften med ett sådant nummer utmärka arbetsstället för den arbetstagare kontrolluppgiften avser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

52 Förslag till Lag om ändring i lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare[1]

dels att 30 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 30 § skall utgå,

dels att 27, 29, 32, 44 och 50-53 §§ samt rubriken närmast före 50 § skall ha följande lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 53 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
27 §[2]	
För kontroll av att en arbetsgivare har fullgjort sin uppgiftsskyldighet får riksskatteverket, länsskattemyndigheten eller den lokala skattemyndigheten besluta om revision hos arbetsgivaren. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i *56 och 58 §§* taxeringslagen *(1956:623)* om taxeringsrevision.	För kontroll av att en arbetsgivare har fullgjort sin uppgiftsskyldighet får riksskatteverket, länsskattemyndigheten eller den lokala skattemyndigheten besluta om revision hos arbetsgivaren. Därvid gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i *3 kap. 8-14 §§* taxeringslagen *(1989:00)* om taxeringsrevision.
29 §	
Bestämmelserna i *50 § 1 mom.* taxeringslagen *(1956:623)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i uppbördsdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid avgiftskontroll.	Bestämmelserna i *3 kap. 17 § första—tredje styckena* taxeringslagen *(1989:00)* gäller i tillämpliga delar i fråga om uppgifter i uppbördsdeklarationer och andra handlingar, som har avlämnats eller tillhandahållits enligt bestämmelserna i denna lag eller upprättats eller för granskning omhändertagits av en myndighet vid avgiftskontroll.

Uppgifter som avses i första stycket får tillhandahållas myndigheter i främmande stater med vilka Sverige har träffat överenskommelse om handräckning i ärenden om avgift enligt system för social trygghet.

32 §[3]

Länsskattemyndighetens behörighet enligt 11, 15 och 54 §§ tillkommer länsskattemyndigheten i Göteborgs och Bohus län. I fråga om åtgärder som avses i 28 § andra stycket meddelas beslut av länsskattemyndigheten i det län där målet om indrivning av avgiftsfordringen är anhängigt.

[1] Senaste lydelse av 30 § 1986:1388.
[2] Senaste lydelse 1986:1388.
[3] Senaste lydelse 1987:1208.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Med allmänt ombud enligt 30 § avses det allmänna ombudet enligt 24 § lagen (1958:295) om sjömansskatt.	
44 §	
Frågor om avgiftstillägg som avser månadsavgift eller årsavgift som har fastställts av den lokala skattemyndigheten prövas av myndigheten.	
Det allmänna ombudet får i den ordning som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten eller, när fråga är om redaravgift, sjömansskattenämnden yrka att avgiftstillägg påförs.	*Riksskatteverket, länsskattemyndigheten och* det allmänna ombudet *för sjömansskatt* får i den ordning som gäller för överklagande enligt denna lag hos länsrätten eller, när fråga är om redaravgift, sjömansskattenämnden yrka att avgiftstillägg påförs.
Besvär m.m.	*Överklagande m.m.*
50 §[4]	
Den lokala skattemyndighetens beslut får överklagas *genom besvär* hos länsrätten. *Beslut enligt 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket överklagas dock genom besvär hos länsskattemyndigheten. Beslut enligt nämnda stycken eller 22 a § får inte överklagas av det allmänna ombudet.*	Den lokala skattemyndighetens beslut får överklagas hos länsrätten.
Sjömansskattekontorets beslut får överklagas *genom besvär* hos sjömansskattenämnden. *Besvärshandlingen* skall ha kommit in senast två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.	Sjömansskattekontorets beslut får överklagas hos sjömansskattenämnden. *Skrivelsen med överklagandet* skall ha kommit in senast två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.
Den lokala skattemyndighetens eller sjömansskattekontorets beslut om revision eller beslut varigenom vite har förelagts får inte överklagas. Detsamma gäller den lokala skattemyndighetens avvisningsbeslut enligt 22 a § andra stycket.	
	Länsskattemyndigheten får överklaga den lokala skattemyndighetens beslut. Skrivelsen med överklagandet skall ha kommit in inom tre veckor från det beslutet meddelades.
	Länsskattemyndigheten får hos länsrätten yrka att arbetsgivaravgifter påförs en arbetsgivare.

[4] Senaste lydelse 1986:1389.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
51 §[5]	
Beslut av den lokala skattemyndigheten eller sjömansskattekontoret, som får överklagas, skall på ansökan av arbetsgivaren eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena omprövas av den lokala skattemyndigheten respektive sjömansskattekontoret. Ansökningshandlingen skall ha kommit in före *besvärstidens* utgång. *Vad som har sagts nu gäller dock inte beslut enligt 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket.*	Beslut av den lokala skattemyndigheten eller sjömansskattekontoret, som får överklagas, skall på ansökan av arbetsgivaren eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena omprövas av den lokala skattemyndigheten respektive sjömansskattekontoret. Ansökningshandlingen skall ha kommit in före *överklagandetidens* utgång.
Ett beslut får inte omprövas, om arbetsgivaren *eller* det allmänna ombudet eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena har *anfört besvär över* beslutet.	Ett beslut får inte omprövas, om arbetsgivaren, *länsskattemyndigheten, riksskatteverket,* det allmänna ombudet *för sjömansskatt* eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena har *överklagat* beslutet.
52 §[6]	
Beslut av länsskattemyndighet får överklagas bara i den mån beslutet gäller förseningsavgift, restavgift, tilläggsavgift, restitution eller avkortning. Överklagandet skall göras hos *kammarrätten.*	Beslut av länsskattemyndighet får överklagas bara i den mån beslutet gäller förseningsavgift, restavgift, tilläggsavgift, restitution, avkortning eller *anstånd enligt 54 §.* Överklagandet skall göras hos *länsrätten.*
	Riksskatteverket får överklaga länsskattemyndighetens beslut i den omfattning som anges i första stycket. Skrivelsen med riksskatteverkets överklagande skall ha kommit in till länsskattemyndigheten inom tre veckor från det beslutet meddelades.

Sjömansskattenämndens beslut överklagas hos kammarrätten inom den tid som gäller vid överklagande hos kammarrätten av nämndens beslut enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Beslut enligt 6 § tredje stycket eller 19 § andra stycket får dock inte överklagas.

53 §

Beslut av riksskatteverket om revision eller föreläggande av vite får inte överklagas.

[5] Senaste lydelse 1986:1389.
[6] Senaste lydelse 1986:1388.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Länsrättens beslut i anledning av överklagande av beslut enligt 6 § tredje stycket, 19 § andra stycket eller 54 § får inte överklagas.
	53 a §
	Överklagas ett beslut av arbetsgivaren eller, när fråga är om beslut enligt 22 a §, någon av sökandena, är länsskattemyndigheten motpart i länsrätt och i kammarrätt.
	En länsskattemyndighet får uppdra åt viss tjänsteman vid lokal skattemyndighet inom länet eller en annan länsskattemyndighet att föra det allmännas talan i visst ärende eller viss grupp av ärenden.
	Riksskatteverket får om det föreligger särskilda skäl ta över uppgiften att föra det allmännas talan i ett visst ärende eller en viss grupp av ärenden.
	Riksskatteverket för det allmännas talan i regeringsrätten. Verket får uppdra åt viss tjänsteman vid skattemyndighet att föra det allmännas talan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

53 Förslag till Lag om ändring i lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:947) om beskattning av utländska forskare vid tillfälligt arbete i Sverige att 13 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
13 §	
I kontrolluppgift enligt *37 § 1 mom. taxeringslagen (1956:623)* skall arbetsgivaren lämna uppgift även om sådan lön, ersättning eller förmån som inte utgör skattepliktig intäkt på grund av bestämmelserna i denna lag.	I kontrolluppgift enligt *3 kap. 4 § lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter* skall arbetsgivaren lämna uppgift även om sådan lön, ersättning eller förmån som inte utgör skattepliktig intäkt på grund av bestämmelserna i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

54 Förslag till Lag om ändring i lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt

dels att 5 § skall upphöra att gälla,

dels att 6 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	6 §
Fastighetsskatt utgår i helt antal kronor. Skattebeloppet avrundas till närmast lägre hela krontal.	*I fråga om förfarandet för att bestämma underlaget för fastighetsskatt gäller taxeringslagens (1989:00) bestämmelser.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

55 Förslag till Lag om ändring i lagen (1987:560) om skatteutjämningsavgift

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1987:560) om skatteutjämningsavgift att i 2 § ordet "taxeringsnämndens" skall bytas ut mot "skattemyndighetens".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

56 Förslag till Lag om ändring i lagen (1987:561) om särskild skatteutjämningsavgift

Härigenom föreskrivs i lagen (1987:561) om särskild skatteutjämningsavgift att i 1 § ordet "taxeringsnämndens" skall bytas ut mot "skattemyndighetens".

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

II Författningskommentarer

I den mån vi återger eller åberopar nu gällande lag i förslag eller kommentarer utgår vi i regel från lydelsen per den 1 januari 1988.

För närvarande finns ett stort antal olika överklagandetider i skatteförfattningarna. Vi föreslår en ökad samordning härvidlag. Förslagets förenklingseffekt framgår av bilaga.

Taxeringslagen

Taxeringsförfarandet styrs sedan gammalt i vårt land av relativt detaljerade regler som beslutas av riksdagen. Nuvarande taxeringslag (GTL) daterar sig från 1956 och var resultatet av ett omfattande utredningsarbete (SOU 1954:24 och SOU 1955:51). Därefter har mer eller mindre väsentliga ändringar gjorts i lagen. Bland de mer betydelsefulla kan till en början nämnas den översyn som aktualiserades av 1971 års förvaltningsrättsreform. Därigenom gavs allmänna bestämmelser om förfarandet hos förvaltningsmyndigheterna och förvaltningsdomstolarna genom FL resp. FPL. Dessa gäller om inte särskilda föreskrifter med annat innehåll finns i speciallagar. I samband med reformen kunde en stor del av förfaranderegлerna i GTL tas bort.

Nästa stora översyn av GTL gjordes 1978 med anledning av den s.k. RS-reformen. En annan väsentlig omdaning av GTL skedde när bestämmelserna om fastighetstaxering 1979 bröts ut till en särskild fastighetstaxeringslag.

Trots de omfattande ändringarna av GTL har den inte ersatts med en helt ny lag även om frågan varit aktuell vid flera tillfällen. Så bör emellertid enligt vår mening ske nu när en stor del av de kvarvarande paragraferna måste ersättas med nya eller formuleras om.

Bestämmelserna om deklarations- och uppgiftsplikt har vi, sakligt oförändrade, brutit ut ur GTL till en särskild lag, lagen (1989:00) om självdeklaration och kontrolluppgifter (LSK). Av de kvarvarande delarna har vi utarbetat ett förslag till ny taxeringslag (NTL).

Av ålder har GTL haft en allmän föreskrift som kan sägas lägga fast målsättningen för taxeringsarbetet. Den finns i 1 § och säger att det skall iakttas att "taxeringarna bliva överensstämmande med skatteförfattningarna samt i möjligaste måtto likformiga och rättvisa". Man kan också se bestämmelsen som ett allmänt uttryck för att materiell rättvisa skall eftersträvas.

Vad bestämmelsen innebär mera konkret är något oklart. Det kan göras gällande att den i sitt första led uttrycker en självklarhet, nämligen att taxeringarna skall vara i enlighet med gällande bestämmelser. Det andra ledet om likformighet och rättvisa är knappast mer klargörande. Det får emellertid ses som främst riktat till TN och vara en anvisning för hur granskningsarbetet bör bedrivas. Det bör framhållas att motsvarande bestämmelse i 1928 års taxeringsförordning uttryckligen vände sig till "beskattningsnämnderna", varmed torde ha avsetts TN, den då existerande prövningsnämnden och fastighetstaxeringsnämnden (109 §).

Enligt vår mening behövs inte paragrafen i NTL med hänsyn till det förändrade läge som inträder när såväl deklarationsgranskningen som beslutsfattandet sker hos skattemyndigheterna. För myndigheterna gäller enligt 1 kap. 9 § RF den grundläggande principen att de skall iaktta saklighet och opartiskhet vid sin ämbetsutövning och beakta allas likhet inför lagen. Förhållandet behöver inte särskilt betonas för skatteförvaltningen. Det görs för övrigt inte heller för andra myndigheter i liknande lagstiftning.

Det har gjorts gällande att 1 § GTL haft viss betydelse även för domstolarna vid avgörande av skattemål. I så fall bör beaktas att 1 kap. 9 § RF gäller även för domstolarna och vidare att det synes bli svårt att förena de allmänna normer som 1 § GTL ställer upp med sakprocessens krav på att domstolen endast skall avgöra den sak som talan avser. Den fråga som förelagts domstolen till avgörande skall givetvis bedömas mot bakgrund av yrkandet och utredningen i målet samt gällande lagstiftning.

Vårt förslag till NTL saknar således motsvarighet till det nu diskuterade stadgandet i 1 § GTL.

1 kap. Inledande bestämmelser

1 §

I första stycket bestäms begreppet taxering. Taxering är fastställelse av underlaget för att ta ut de skatter och avgifter som räknas upp. Med fastställelse av underlaget menas skattemyndighetens ställningstagande i sak genom ett grundbeslut eller ett omprövningsbeslut och de taxeringsåtgärder som ställningstagandet i sak för med sig (jfr 4 kap. 18 §).

Vad gäller de skatter som räknas upp i första stycket kan sägas att de redan i dag i allt väsentligt omfattas av GTL:s regler. Underlagen för skogsvårdsavgift, vinstdelningsskatt och fastighetsskatt skall enligt 68 § GTL antecknas i skattelängden och ingår därmed i den årliga taxeringen (2 § 1 mom. tredje stycket GTL). I lagen om vinstdelningsskatt finns en uttrycklig hänvisning till förfaranderegleria i GTL men någon sådan finns inte i de båda andra lagarna. Även i dessa fall torde prövningen av underlagen ske som i vilken annan taxeringsfråga som helst (se beträffande fastighetsskatten prop. 1984/85:18 s. 63).

Två direkta skatter omfattas inte av förfaranderegleria i NTL, nämligen sjömansskatten och kupongskatten. RSV är beskattningsmyndighet

för båda dessa skatter och förfarandena avviker väsentligt från NTL:s regler. Lagen (1958:295) om sjömansskatt och lagen (1970:624) om kupongskatt innehåller visserligen hänvisningar till GTL, men bara i begränsad omfattning som t.ex. beträffande revision och viten.

Regler om hur underlaget för att ta ut skatt enligt de lagar som räknas upp i första stycket finns — förutom i de uppräknade lagarna — även i en mängd speciallagar. Möjligheterna att göra avsättning till fonder regleras i bl.a. lagen (1979:609) om allmän investeringsfond och lagen (1981:296) om eldsvådefonder. I ett flertal lagar, t.ex. lagen (1978:970) om uppskov med beskattning av realisationsvinst och lagen (1979:611) om upphovsmannakonto, finns bestämmelser om rätten att få uppskov med beskattningen av viss intäkt. Genom beslut enligt lagen (1951:763) om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst, beslut enligt lagen (1960:63) om förlustavdrag samt beslut om avräkning av utländsk skatt och om förutsättning för skattereduktion enligt 2 § 4 mom. UBL bestäms också underlaget för att ta ut de skatter som anges i första stycket. Alla sådana beslut är således taxeringsbeslut.

Enligt nuvarande regler är begreppet taxering kopplat till skattelängden. Till årlig taxering hänförs enligt 2 § 1 mom. GTL inkomsttaxering, förmögenhetstaxering och särskild fastighetstaxering samt vad som enligt 68 § GTL skall antecknas i skattelängden. Begreppet är i dag dubbeltydigt och avser såväl själva förfarandet som dess slutresultat. I NTL får begreppet taxering en något annan innebörd. Dels innefattar den föreslagna bestämningen inte särskild fastighetstaxering och begreppet är helt frikopplat från vad som antecknas i skattelängden. Dels är tanken att med taxering skall i NTL i princip avses fastställelse av ett beskattningsunderlag, inte själva beskattningsunderlaget.

Enligt andra stycket tar de speciella förfaranderegler som finns över NTL:s regler.

2 §

NTL:s regler om beslut, omprövning och överklagande till domstol bör vara tillämpliga även på de särskilda avgifterna. Enligt 116 t § GTL skall bl.a. 114 § GTL om eftertaxering inte tillämpas på skattetilläggen. Motivet till detta är att oriktig uppgift i mål om särskild avgift, till skillnad från oriktig uppgift i mål om taxering, inte bör föranleda skattetillägg (prop. 1977/78:136 s. 174). Detta bör gälla även fortsättningsvis. Bestämmelserna om eftertaxering på grund av oriktig uppgift i 4 kap. 13 § föreslås därför inte gälla för skattetillägg. Däremot bör eftertaxeringsreglerna i 4 kap. 14 § första stycket 1 inte undantas. Möjlighet till rättelse av uppenbart felaktiga skattetilläggsbeslut finns ju redan i dag genom LSKM:s extraordinära besvärsrätt enligt 116 o § andra stycket GTL. Vidare föreslås att 4 kap. 10 § och 14 § första stycket 3 angående följdändring inte skall tillämpas på skattetilläggen, vilket avses motsvara det nuvarande undantaget i 116 t § GTL för vissa delar av 105 § GTL.

3 §

I NTL talas endast om skatt och skattskyldig. Vad som sägs om skatt och skattskyldig gäller även för skogsvårdsavgift och den som är skyldig att betala sådan avgift.

4 §

I stället för den uppräkning av begrepp med samma innebörd som i KL, som görs i 2 § 2 mom. GTL, hänvisas generellt till bestämningarna i KL.

Skattemyndighet används i lagtexten när såväl LSM som LSKM avses. I de fall även RSV innefattas används begreppet skatteförvaltning.

5 §

Paragrafen innehåller en hänvisning till den lag, LSK, som bildats genom att bestämmelserna om deklarations- och uppgiftsskyldighet brutits ut från GTL. Vidare hänvisas till UBL i fråga om debitering och uppbörd av skatt.

2 kap. Taxeringsorganisationen

1 §

Bestämmelserna i första och andra styckena motsvarar 18 § första stycket GTL. Vad gäller tredje stycket bygger våra förslag på att de nuvarande principerna för fördelning av deklarationsmaterialet mellan lokal och regional nivå behålls (se prop. 1976/77:100 bil. 18 s. 26). Fördelningsgrunderna finns numera också angivna i 6 § TF. Vi föreslår inte någon möjlighet att flytta beslutsfattandet mellan LSM och LSKM (se avsnitt 5.3.1). Den skattemyndighet som granskat deklarationen skall fatta såväl grundbeslut som omprövningsbeslut. Det enda undantaget från denna regel är att skattemyndighet har möjlighet att besluta om följdändring även i taxeringsbeslut som fattats av annan skattemyndighet.

I fjärde stycket anges de fall där RSV har samma befogenhet som skattemyndighet, nämligen att förelägga den skattskyldige att lämna de ytterligare upplysningar eller förete de kontrakt, kontoutdrag m.m. som behövs för utredningen, att göra s.k. taxeringsbesök hos den skattskyldige, att besluta om taxeringsrevision samt att ta del av uppgifter enligt 3 kap. 15 och 16 §§ (jfr 18 § andra stycket GTL).

2 §

Begreppet taxeringsbeslut omfattar förutom grundbesluten även omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärder (4 kap. 1 §). Att skattemyndigheten, såväl LSM som LSKM, även skall fatta beslut om särskilda avgifter framgår av denna bestämmelse jämförd med 1 kap. 2 §. Skattemyndigheten har i princip befogenhet att fatta beslut i alla uppkommande taxeringsfrågor (se avsnitt 6). Det finns dock ett undantag,

nämligen beslut om tillämpning av lagen mot skatteflykt. Se vidare kommentaren till förslaget till lag om ändring i lagen mot skatteflykt.

Taxeringsbeslut skall fattas av den skattemyndighet inom vars verksamhetsområde den skattskyldiges hemortskommun är belägen. Med verksamhetsområde avses för LSM fögderiet och beträffande LSKM länet. Innebörden av begreppet hemortskommun anges i 66 § KL.

Någon indelning av skattemyndigheternas verksamhetsområden i olika distrikt föreslår vi inte (se vidare avsnitt 5.3.2).

3 §

I varje LSM och LSKM skall finnas en skattenämnd. Vid de större myndigheterna blir det nödvändigt att dela in nämnden i avdelningar. Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, skall besluta om sådan avdelningsindelning.

4 §

Regeln har kommenterats i avsnitt 5.3.2.

5 §

Vid varje skattemyndighet skall finnas åtminstone en ordförande och en vice ordförande i skattenämnden. Är nämnden avdelningsindelad skall en ordförande finnas för varje avdelning. De vice ordförande som förordnas bör, i de fall nämnden är avdelningsindelad, inte vara knutna till någon viss avdelning utan bör kunna tjänstgöra vid samtliga avdelningar.

6 §

I prop. 1986/87:47 anförs att fem ledamöter skall kallas till varje sammanträde. Hur många förtroendevalda som förutom ordföranden skall vara närvarande för att nämnden skall vara beslutför tas däremot inte ställning till.

Vi menar att det bör krävas fem ledamöter, förutom ordföranden, för beslutförhet i skattenämnd. Om en förtroendevald får förfall efter det att sammanträdet påbörjats genom jäv, sjukdom eller annat bör dock nämnden under resten av sammanträdet vara beslutför med fyra lekmän. Självfallet skall en ledamot som är jävig i ett ärende återinträda vid behandlingen av övriga ärenden.

Vi har inte föreslagit någon speciell regel för det fall ordföranden är jävig. Vid varje skattemyndighet finns fler än en ordförande/vice ordförande och det får förutsättas att arbetet inom myndigheten planeras så, att en ordförande som inte är jävig behandlar ärendet.

7 §

De nuvarande bestämmelserna i 8 § GTL att ordförande i TN skall vara en myndig svensk medborgare som inte fyllt sjuttio år eller är i konkurs-

tillstånd har utmönstrats. Det bör ankomma på den som förordnar ordförande och vice ordförande att utse personer som är lämpliga för uppdraget. Normalt bör som ordförande och vice ordförande förordnas någon lämplig tjänsteman, t.ex. enhets- eller gruppchef, vid den egna myndigheten. Därigenom underlättas bl.a. kontakterna mellan nämnden och myndigheten i övrigt. Även en tjänsteman utanför den egna myndigheten bör dock kunna komma i fråga för uppdraget.

Antalet förtroendevalda ledamöter får anpassas till antalet ärenden i nämnden så att ledamöterna får en rimlig arbetsbörda.

De förtroendevalda ledamöterna skall liksom i dag väljas för högst tre år. Vi har inte funnit det motiverat att ändra på mandatperioden. Det kan anmärkas att riksdagen nyligen beslutat att mandatperioden för nämndemän, som för närvarande är sex år, skall förkortas till tre år (se prop. 1987/88:138).

3 kap. Utredning i taxeringsärenden

1 §

I 65 § GTL stadgas att TN skall se till att utredning görs. Normalt fattas beslut på grundval av deklaration och andra uppgifter från uppgiftsskyldiga utan någon särskild utredning från skattemyndighetens sida. Bara om handlingarna ger upphov till det och frågan avser ett tillräckligt stort belopp företas utredning. Den föreslagna regeln innebär inte att den nuvarande utredningsskyldigheten utökas utan avses endast lagfästa vad som gäller i dag.

Det säger sig självt att de förtroendevalda i skattenämnden kan kräva att ytterligare utredning skall göras innan beslut fattas. Någon särskild regel om detta är inte nödvändig.

Enligt 7 § TF får LSKM förordna erforderligt antal lämpliga personer att lämna sakkunnigt biträde vid taxeringsarbetet. I förordnandet skall erinras om tystnadsplikten. Förordnandet får inte avse längre tid än ett år i sänder och kan när som helst återkallas. Några speciella regler i NTL, motsvarande dem i 14 och 15 §§ GTL om att LSKM och TN får anlita sakkunnig för utredning av taxeringsfråga som kräver särskild sakkunskap, har vi inte ansett nödvändiga.

2 §

Regeln avser inte att ändra på den nuvarande kommunikationsskyldigheten i 65 § GTL. Enligt 17 § FL skall part normalt underrättas om uppgift som tillförts ärendet genom någon annan än honom själv och få tillfälle att yttra sig över den. Denna grundläggande regel gäller även på taxeringsområdet. Därutöver — utan att ärendet har tillförts något nytt — skall den skattskyldige få tillfälle att yttra sig om det inte är onödigt. Kommunicering kan aldrig anses onödig när den behövs för att frågan skall bli tillräckligt utredd eller för att den skattskyldige skall kunna ta tillvara sin rätt. Har den skattskyldige t.ex. i sin självdeklaration angett

att han haft en viss inkomst som han bedömt inte vara skattepliktig, skall skattemyndigheten, om den inte delar den skattskyldiges uppfattning, innan den fattar beslut först låta den skattskyldige yttra sig i frågan. Här kan också anmärkas att den särskilda regeln om kommunikation i skattetilläggsärenden föreslås utgå (se avsnitt 9.5). Regeln i 3 kap. 2 § skall således även tillämpas i skattetilläggsärenden.

3 §

Bestämmelsen motsvarar 66 b § första stycket GTL.

4 §

Den skattskyldige har i dag en ovillkorlig rätt att personligen eller genom ombud företräda inför TN och lämna upplysningar till ledning för sin taxering. Den skattskyldige bör även i framtiden ha möjlighet att lämna muntliga upplysningar. Som vi utvecklat i avsnitt 5.4 menar vi att en ovillkorlig rätt till personlig inställelse inte är motiverad. Den skattskyldige bör dock alltid få tillfälle att lämna muntliga upplysningar om inte särskilda skäl talar emot det (jfr 18 kap. 22 § tredje stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring).

Det är viktigt att vad som kommer fram vid en personlig inställelse dokumenteras. Dokumentationsskyldigheten framgår av 15 § FL och någon speciell regel i NTL är inte nödvändig.

5 §

Paragrafen motsvarar 31 § 2 mom. första och andra styckena GTL. I den mån det redan när deklarationen lämnas framstår som klart att kompletterande uppgifter utöver de obligatoriska behövs bör den skattskyldige lämna dem självmant enligt 2 kap. 4 § LSK.

Möjligheten att anmana skattskyldig att förete handlingar som behövs för kontroll av deklarationen infördes 1961 på förslag av taxeringskontrollutredningen. Vid taxeringsrevision har den skattskyldige editionsplikt. Enligt taxeringskontrollutredningen fick det anses uppenbart, att en effektiv och samtidigt i förhållande till de skattskyldiga smidigt arbetande taxeringskontroll krävde att taxeringsmyndigheten gavs formella möjligheter att få ta del av underlaget för den skattskyldiges deklaration utan att en tidskrävande och för den skattskyldige besvärande taxeringsrevision skulle behöva göras. Möjligheten borde endast innebära en kontroll av om de i deklarationen upptagna beloppen stämde överens med underlaget. Däremot borde bestämmelsen inte få utnyttjas så att själva underlagets riktighet också kontrollerades. Möjligheten skulle få sin främsta betydelse när det gäller icke-rörelseidkare.

Departementschefen anförde i prop. 1961:100 om förbättrad taxeringskontroll (s. 255) att det inte kunde komma i fråga att vid sidan av taxeringsrevisionsbestämmelserna införa nya bestämmelser om allmän editionsplikt. Anmaningsrätten borde endast omfatta ett fåtal uppräkna-

de handlingar som kontrakt, kontoutdrag, räkningar, kvitton eller andra därmed jämförliga handlingar. Anmaningsrätten borde självfallet inte omfatta handelsböcker o.d. För att ytterligare förebygga att befogenheten användes till en med taxeringsrevision jämförlig granskning ansåg departementschefen att tvångsmedel inte borde få användas för att ge eftertryck åt anmaningen. Enligt reglerna i 53 § GTL får endast föreläggande enligt 31 § 2 mom. första stycket GTL förenas med vite.

Vårt förslag innebär att även föreläggande enligt andra stycket får förenas med vite. Motivet till förändringen är främst de ändrade taxeringsrevisionsreglerna. Taxeringsrevision får numera ske hos annan än bokföringsskyldig eller juridisk person som inte är dödsbo endast om särskilda skäl föranleder det. Skattemyndigheten kan därför inte i alla fall tillgripa taxeringsrevisionsreglerna som ett alternativ till förelägganде enligt andra stycket. Det finns därför skäl att införa en möjlighet att även förena ett sådant föreläggande med vite. Någon förändring av vilka typer av handlingar som föreläggandet får avse föreslås inte. Även fortsättningsvis skall gälla att skyldigheten att förete handlingar begränsas till dem som behövs för att styrka riktigheten av de poster som tagits upp i den skattskyldiges självdeklaration.

Förslaget innebär vidare att det krävs särskilda skäl för att sätta ut vite i ett föreläggande, något som redan nu torde tillämpas även om det inte framgår av GTL. (Jfr uttalanden av departementschefen angående föreläggande att lämna självdeklaration i prop. 1978/79:161 s. 102.) Om den skattskyldige inte hörsammat ett tidigare föreläggande eller det finns grundad anledning att anta att den skattskyldige inte utan vitesföreläggande fullgör sina skyldigheter får ett föreläggande förenas med vite. Angående den skattskyldiges möjligheter att befrias från sina skyldigheter enligt denna paragraf, se 6 §. Ett vitesföreläggande är inte överklagbart (jfr 6 kap. 1 §). Vitets lämplighet får bedömas i mål om utdömande av vite (6 kap. 21 §).

6 §

Den som anmanats att lämna kontrolluppgift kan enligt 39 § 5 mom. GTL efter beslut av länsrätt befrias från skyldigheten att lämna uppgift. Enligt 56 § 4 mom. GTL kan länsrätt besluta att handlingar skall undantas från taxeringsrevision. Någon motsvarande rätt för skattskyldig att befrias från skyldigheten att lämna upplysningar eller förete handlingar enligt 31 § 1 mom. första och andra styckena GTL finns emellertid inte för närvarande. Vi föreslår av rättssäkerhetsskäl att en sådan rätt införs. Länsrättens beslut i fråga om befrielse får inte överklagas (6 kap. 8 §).

7 §

Reglerna om s.k. taxeringsbesök infördes i 31 § 2 mom. tredje stycket GTL i samband med RS-reformen. Motsvarande bestämmelser föreslås införda i NTL.

8 §

Regeln motsvarar 56 § 1 mom. första och andra styckena samt 57 § GTL. Det är skattemyndigheten som skall besluta om taxeringsrevision. Vem inom myndigheten som har befogenhet att fatta sådana beslut bör regleras genom arbetsordning. Att även RSV har befogenhet att besluta om taxeringsrevision framgår av 2 kap. 1 § fjärde stycket.

I 57 § femte stycket GTL finns ett undantag från jävsbestämmelserna i FL. Där stadgas att tjänsteman vid LSKM eller LSM, som i TN deltagit i slutlig handläggning av taxering, får utan hinder av 11 § första stycket 3 FL utföra taxeringsrevision rörande taxeringen om särskilda skäl föreligger. Detsamma gäller kommunal taxeringsrevisor. I motiven till regeln (prop. 1972:145 s. 28) anfördes bl.a. att taxeringsrevisorer ofta förordnades till ordförande i TN. Särskilt i mindre län kunde därigenom en taxeringsrevisor komma att taxera en betydande del av t.ex. aktiebolagen i länet. När dessa personer i sitt ordinarie arbete förordnas att utföra taxeringsrevision kommer förordnandet många gånger att gälla skattskyldig som de tidigare taxerat. Om inte arbetssituationen inom revisionsavdelningen lämpligen medgav att annan person förordnades att verkställa revisionen borde den som tidigare taxerat kunna utföra revisionen. En motsvarighet till regeln torde inte behövas i det framtida taxeringsförfarandet.

9 §

Paragrafen motsvarar 57 § fjärde stycket GTL. Enligt bestämmelsen i GTL får taxeringsrevision även uppdras åt annan i bokföring och taxering sakkunnig person, som har godkänts av LSKM. Godkännande kan t.ex. lämnas åt ordförande i TN. Någon motsvarande regel är inte befogad i NTL.

10 §

Regeln motsvarar 56 § 3 mom. första—tredje styckena GTL.

11 §

Regeln motsvarar 56 § 1 mom. tredje—sjätte styckena GTL.

12 §

Första och andra styckena motsvarar 56 § 2 mom. andra och tredje styckena GTL. Tredje stycket motsvarar 58 § GTL.

13 §

Regeln motsvarar i stort 56 § 4 mom. GTL. Vi föreslår emellertid några förändringar. I bevissäkringslagen (1975:1027) för skatte- och avgiftsprocessen förstärktes nyligen (prop. 1987/88:65, SFS 1987:1230) skyddet för känsliga uppgifter som bör tas undan från granskning. Det har nämli-

gen införts en möjlighet att direkt till den som utför förrättningen framställa en begäran att visst bevismedel skall undantas från granskning. När en sådan framställning gjorts, och framställningen inte är uppenbart ogrundad, skall bevismedlet omedelbart förseglas och överlämnas till länsrätten. Det är i praktiken liten skillnad mellan taxeringsrevision och tvångsmedel i detta hänseende. Rättsskyddet bör inte vara sämre i NTL än i bevissäkringslagen. Vi föreslår därför att det i NTL införs bestämmelser som motsvarar dem i bevissäkringslagen.

Att länsrättens beslut i fråga om undantagande inte får överklagas framgår av 6 kap. 8 §.

14 §

Regeln motsvarar 56 § 3 mom. sista stycket GTL.

15 §

Regeln motsvarar 43 § 5 mom. GTL.

16 §

Regeln motsvarar 46 § GTL.

17 §

Regeln motsvarar 50 § 1 och 3 mom. GTL. I förhållande till 50 § 1 mom. andra stycket GTL föreslås den förändringen att RSV skall ha rätt att utan särskilt tillstånd av regeringen ta del av uppgifter som avses i första stycket för statistisk bearbetning. En sådan rätt är motiverad med hänsyn till RSV:s övergripande ansvar för taxeringsarbetet.

4 kap. Taxeringsbeslut

1 §

Vad som innefattas i begreppet taxering bestäms i 1 kap. 1 § första stycket. Det finns tre olika typer av taxeringsbeslut, nämligen grundbeslut (4-7 §§), omprövningsbeslut (8-17 §§) och beslut om taxeringsåtgärder (18-19 §§). Eftertaxeringsbeslut och de beslut om följdändring som skattemyndigheten kan fatta är, som framgår av lagtexten (10 och 12 §§), omprövningsbeslut.

2 §

Bestämmelsen saknar motsvarighet i GTL.

3 §

Regeln motsvarar 21 § och 114 § andra stycket GTL men den har formulerats om och knutits ihop med 2 §. Genom att beslut om eftertaxering

föreslås vara ett omprövningsbeslut, dvs. en ändring av det tidigare beslutet och inte en tilläggstaxering, behövs inte en särskild regel för eftertaxeringsbesluten. Beslut om skönstaxering skall normalt fattas av myndigheten med nämnd (se avsnitt 5.3.2).

4 §

Regeln kan sägas motsvara 66 § GTL. Grundbeslut fattas så snart skattemyndigheten tagit ställning till den skattskyldiges deklaration och senast under november taxeringsåret (8 § första stycket andra meningen). Någon reglering av inom vilken tidsperiod skattemyndighetens arbete med ett visst års taxering skall vara avslutat finns inte i NTL (jfr 71 § GTL). Slutskattesedel skall ha sänts till de skattskyldiga senast den 15 december taxeringsåret (35 § UBL). Därav följer att arbetet med den årliga taxeringen i princip måste ha slutförts dessförinnan. För en liten grupp skattskyldiga kan emellertid granskningen komma att fortgå under året efter taxeringsåret eller, om det är fråga om en för sent lämnad deklaration, även därefter. Även för dessa skattskyldiga skall emellertid skattsedel utfärdas i december. Se vidare avsnitt 7.2.

5 §

Regeln har sin motsvarighet i 66 b § andra stycket GTL.

6 §

Regeln motsvarar 65 a § GTL. Bestämmelsen tillkom 1985 i samband med de nya reglerna om beskattning av lön vid utlandstjänstgöring. Enligt 54 § första stycket f KL och punkt 3 av anvisningarna till paragrafen undantas en person som uppbär inkomst från utlandstjänstgöring från beskattning i Sverige för denna inkomst om tjänstgöringen pågått minst sex månader och avsett anställning hos arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet från fast driftställe i det land där arbetet utförts. Den som inte är anställd hos sådan arbetsgivare skall ändå befrias från skatt i Sverige på inkomst från utlandstjänstgöring om vistelsen och anställningen varat minst ett år i ett och samma land.

Om det finns förutsättningar att tillämpa sexmånadersregeln bör i allmänhet stå klart före utgången av november taxeringsåret. Är det fråga om tillämpning av ettårsregeln och utlandsvistelsen påbörjats i slutet av beskattningsåret vet man emellertid inte innan grundbeslut måste fattas om förutsättningarna för skattebefrielse kommer att föreligga.

Departementschefen ansåg i prop. 1984/85:175, bl.a. i anledning av att RSV i remissyttrande menat att en lagreglering var onödig, att frågan måste lagregleras om man i normalfallet vill att den skattskyldige skall medges skattebefrielse innan förutsättningarna för detta är helt uppfyllda. En regel är nödvändig även om det i det framtida förfarandet blir enklare att rätta felaktiga taxeringsbeslut.

7 §

Bestämmelsen motsvarar 65 § andra stycket GTL.

8 §

Skattemyndigheten kan ompröva ett taxeringsbeslut efter begäran av den skattskyldige eller på eget initiativ. Omprövning kan ske så snart skattemyndigheten fattat ett grundbeslut. Efter utgången av november månad taxeringsåret kan omprövningsbeslut meddelas även om inte något grundbeslut beträffande den skattskyldige fattats för beskattningsåret.

Genom uttrycket att omprövningen skall avse fråga som har betydelse för beskattningen eller i annat ekonomiskt hänseende markeras att skattemyndigheten genom omprövningen tar ställning till en taxeringsfråga i sak. Det beslut om taxeringsåtgärder som skattemyndigheten fattar i samband med ett omprövningsbeslut, som innebär ändring av ett tidigare ställningstagande, ger besked om omprövningsbeslutets konsekvenser bl.a. för taxerad och beskattningsbar inkomst.

En fråga kan omprövas även om den inte har någon betydelse för den taxerade och beskattningsbara inkomsten. Så kan t.ex. en fråga i en förlustdeklaration omprövas för förlustårets taxering liksom kostnad för reparation av fastighet under beskattningsåret även om inte något avdrag yrkas under taxeringsåret (jfr avsnitt 6.2.6—6.2.8). En förutsättning för prövning är emellertid att frågan har ekonomisk betydelse för den skattskyldige (jfr RÅ 1986 ref. 83).

Skattemyndigheten är i princip skyldig att fatta omprövningsbeslut om förutsättningarna föreligger. Skulle ett omprövningsbeslut påverka den påförda skatten i endast ringa mån får dock myndigheten underlåta att fatta beslut på eget initiativ.

9 §

Den skattskyldiges begäran om omprövning skall framställas skriftligt. Den skall tas upp till prövning om den har kommit in till skattemyndigheten inom fem år efter taxeringsåret under förutsättning att saken inte prövas eller har prövats av domstol. Skattemyndighetens omprövningsbeslut kan således fattas efter utgången av femårsperioden. Vi föreslår inte någon tidsgräns inom vilken beslut i anledning av den skattskyldiges yrkande skall fattas. Att omprövningsärendena bör behandlas skyndsamt ligger i sakens natur även om detta inte kommit till direkt uttryck i lagtexten.

Besluten skall normalt sändas till den skattskyldige i vanligt brev. Beslut som fattats efter den 30 juni det femte året efter taxeringsåret bör dock delges den skattskyldige. Regler om detta bör tas in i TF.

Har den skattskyldige inom omprövningsperioden gett in begäran om omprövning till fel skattemyndighet eller till en förvaltningsdomstol skall detta inte hindra att omprövning görs även om begäran överläm-

nats till beslutsmyndigheten först efter omprövningsperiodens utgång. Motsvarande regel finns för överklaganden (6 kap. 6 §).

10 §

Förslaget har kommenterats i avsnitt 7.5.1. Bestämmelsen reglerar skattemyndighetens möjlighet och skyldighet att företa de följdändringar i taxeringsbeslut som kan följa av andra beslut som skattemyndigheten själv fattat (punkt 1) eller som annan myndighet har fattat (punkterna 2-5).

Enligt punkt 1 skall skattemyndigheten besluta om de följdändringar i ett taxeringsbeslut för annat taxeringsår eller för annan skattskyldig som kan följa av egna taxeringsbeslut. Regeln kan sägas vara en motsvarighet till 105 § första stycket tredje och fjärde meningarna och andra stycket GTL nedflyttad på skattemyndighetsnivå. Den är emellertid mer heltäckande än nämnda bestämmelser. Även sådana fall som enligt rättspraxis inte anses kunna korrigeras med hjälp av 105 § GTL omfattas, t.ex. överflyttning av avdrag mellan skattskyldiga (RÅ81 1:15). Det bör dock betonas att — liksom hittills gällt vid tillämpningen av 105 § GTL — följdändringen måste vara en klar konsekvens av bedömningen i det första ärendet.

Ett beslut om följdändring enligt punkt 1 kan även avse taxeringsbeslut som fattats av annan skattemyndighet. Skattemyndighets befogenhet att fatta följdändringsbeslut avseende skattskyldig som taxerats av annan skattemyndighet får anses följa av bestämmelsen i punkt 1. Någon särskild regel torde inte vara nödvändig (jfr 105 § GTL). Beslut om taxeringsåtgärder skall dock alltid fattas av "rätt" myndighet. Om skattemyndigheten t.ex. beslutar att en skattskyldig, som taxerats av annan skattemyndighet, skall beskattas för ett visst belopp ankommer det på den senare skattemyndigheten att fatta det beslut om taxeringsåtgärder som följdändringsbeslutet medför.

Bestämmelsen i punkt 1 ger skattemyndigheten befogenhet att fatta följdändringsbeslut till nackdel för den skattskyldige inom ett år efter taxeringsåret. Följdändringsbeslut till den skattskyldiges nackdel efter ettårsperioden fattas i form av eftertaxeringsbeslut (se 14 § första stycket 3 och 16 § andra stycket). För följdändring i domstol krävs att yrkande framställts (se avsnitt 20).

Punkterna 2 och 3 motsvarar bestämmelserna i 72 b och 102 §§ GTL. Skattemyndigheten ges således befogenhet att göra de ändringar som föranleds av ändrad fastighetstaxering även beträffande konventionellt beskattade fastigheter.

Punkt 4 motsvarar den extraordinära besvärsrätt LSKM har enligt 101 § 2 mom. GTL när RSV, kammarrätt eller regeringsrätten fattat beslut angående sjömansskatt. Regeln förutsätter att skattemyndigheten underrättas om RSV:s eller domstols beslut angående sjömansskatten.

Punkt 5 motsvarar 101 § 3 mom. GTL.

11 §

Omprövningar som görs på myndighetens initiativ skall, om det är ett beslut till den skattskyldiges fördel, meddelas inom femårsperioden. Ett beslut anses meddelat när det har lämnats för expediering.

Det är bara vid ändring på eget initiativ efter utgången av året efter taxeringsåret som skattemyndigheten behöver bedöma om den ifrågasatta ändringen är till den skattskyldiges fördel eller inte. Ett beslut är i princip till den skattskyldiges fördel när det medför lägre skatt för honom. Undantagsvis kan dock en skattskyldig föredra högre skatt för ett beskattningsår för att det i ett vidare perspektiv medför fördelar för honom. Motsätter sig den skattskyldige en ändring på skattemyndighetens initiativ efter utgången av året efter taxeringsåret skall den inte genomföras om eftertaxeringsrekvisit saknas.

För att skattskyldiga som lämnar in sin deklaration mycket sent inte skall komma i ett bättre läge än andra skattskyldiga har i första stycket sista meningen införts en särregel för dessa fall. Omprövningsbeslut till nackdel för den skattskyldige — utan krav på att eftertaxeringskriterierna är uppfyllda — skall alltid kunna fattas under minst två år efter det att deklarationen kommit in till skattemyndigheten men inte senare än inom fem år efter taxeringsåret.

Av andra stycket framgår att följdändringsbeslut som är till fördel för den skattskyldige får fattas även efter utgången av femårsperioden, men inte senare än inom sex månader från det att det beslut meddelades som föranleder ändringen.

12 §

Alla beslut till den skattskyldiges nackdel, som kan fattas efter utgången av det första året efter taxeringsåret, har samlats under beteckningen eftertaxering och delats upp på två paragrafer. I det nya eftertaxeringsinstitutet inbegrips, förutom den nuvarande eftertaxeringsregeln i 114 § GTL, även de möjligheter att ändra lagakraftvunna taxeringar till den skattskyldiges nackdel som för närvarande regleras i 72 b §, 101 § 1-3 mom., 102 och 105 §§ GTL. Motsvarigheten till 114 a § GTL har placerats i lagen mot skatteflykt. Ett beslut om eftertaxering är i det nya förfarandet inte en tilläggstaxering utan ett omprövningsbeslut.

13 §

Regeln motsvarar 114 § GTL, men bestämmelsen har strukturerats om för att bli mer lättläst. Någon ändring i sak i förhållande till vad som gäller i dag beträffande förutsättningarna för eftertaxering enligt denna paragraf föreslås inte. Vi förordar emellertid vissa justeringar. Eftertaxering kan enligt nuvarande regler endast ske om den oriktiga uppgiften medfört att skatt utgått med för lågt belopp. Av 12 § framgår att eftertaxeringsbesluten är till den skattskyldiges nackdel. Man kan därför frångå den nuvarande förutsättningen att den debiterade skatten skall vara för

låg. Detta gör det t.ex. möjligt att fatta beslut om eftertaxering när en förlust eller ett avskrivningsunderlag bestämts till för högt belopp på grund av att den skattskyldige lämnat oriktig uppgift utan att det påverkat debiteringen. Att slopa kravet att skatten skall ha bestämts till för lågt belopp stämmer också bättre överens med sakprocessen.

Det nuvarande beloppskriteriet har utmönstrats. Av 8 § andra stycket framgår att skattemyndigheten får underlåta att ompröva ett beslut om det endast i ringa mån skulle ändra den påförda skatten. RSV bör utfärda riktlinjer för skattemyndigheternas handlande.

Till skillnad mot vad som gäller beträffande skattetillägg kan beslut om eftertaxering fattas även när en oriktig uppgift lämnats muntligen i ärende eller mål om taxering.

14 §

Första stycket reglerar de fall där beslut om eftertaxering kan fattas utan att den skattskyldige lämnat oriktig uppgift. Som förutsättning gäller i stället att ett taxeringsbeslut blivit oriktigt på grund av någon av de omständigheter som nämns i första stycket. Punkterna 1 och 2 motsvarar 101 § 1 mom. GTL. Punkt 3 ger möjlighet att företa följdändringar till den skattskyldiges nackdel efter ettårsperiodens utgång (jfr kommentaren till 10 §). Följdändring i taxeringsbeslut som avser annan skattskyldig får inte vidtas efter utgången av sjätte året efter taxeringsåret (16 § andra stycket). Som ett ytterligare skydd för skattskyldiga i dessa situationer föreskrivs i andra stycket att skattemyndigheten får avstå från att besluta om följdändring om det skulle framstå som uppenbart oskäligt.

15 §

Skattemyndigheten är normalt oförhindrad att fatta flera beslut i samma fråga. Beträffande beslut om eftertaxering gäller dock ett undantag: skattemyndigheten får inte efter att eftertaxering skett fatta ännu ett beslut om eftertaxering i samma fråga och därigenom höja skatteunderlaget ytterligare. Däremot är skattemyndigheten oförhindrad att fatta ett omprövningsbeslut till den skattskyldiges fördel. Avsikten med bestämmelsen är att de skattskyldiga i det nya förfarandet inte skall komma i ett sämre läge än i dagens skatteprocess. Länsrätten kan inte fatta flera eftertaxeringsbeslut i samma fråga. Bestämmelsen hindrar naturligtvis inte att skattemyndigheten fattar ett nytt eftertaxeringsbeslut när sådana väsentligt nya omständigheter kommit till att det får anses vara en ny fråga.

16 §

Paragrafen motsvarar i stort 115 § andra stycket GTL. Tredje t.o.m. sjunde styckena har brutits ut till en särskild paragraf, 17 §.

Beslut om eftertaxering skall i princip fattas av den skattemyndighet som meddelat det grundläggande taxeringsbeslutet. Att beslut om eftertaxering efter överklagande kan fattas av länsrätt som första instans föl-

jer av reglerna för överklagande (6 kap. 2 § andra stycket). Beträffande när ett beslut anses meddelat, se kommentaren till 11 §.

Beslut om sådana följdändringar som avses i 14 § första stycket 3 får fattas även efter femårsperiodens utgång, men inte senare än inom sex månader från det att det beslut som föranleder följdändringen meddelades (jfr 11 § andra stycket). Beslut om följdändring till nackdel i taxeringsbeslut för annan skattskyldig får aldrig meddelas efter utgången av det sjätte året efter taxeringsåret. Vad gäller tidsfristen för följdändring till nackdel i taxeringsbeslut för annan skattskyldig kan bestämmelsen sägas anknyta till och lagfästa regeringsrättens praxis vid tillämpningen av 105 § GTL (se RÅ85 1:20).

Enligt nuvarande bestämmelser (115 § andra stycket GTL) får ansökan om eftertaxering på grund av oriktigt meddelande i taxeringsmål tas upp till prövning om ansökan kommit in till länsrätt inom ett år från utgången av den månad då dom eller slutligt beslut i målet vann laga kraft. Tiden inom vilken beslut skall fattas stämmer överens med tiden för att påföra skattetillägg vid oriktig uppgift i mål om taxering. Det framgår inte av förarbetena om domstolens beslut måste ha vunnit laga kraft innan fråga om eftertaxering kan aktualiseras. Vi menar, i likhet med vad vi anfört beträffande möjligheterna att påföra skattetillägg på grund av oriktig uppgift i taxeringsmål, att skattemyndigheten får besluta om eftertaxering på grund av oriktig uppgift i ett taxeringsmål även om beslutet inte vunnit laga kraft. Skattemyndighetens beslut skall — om femårsperioden gått ut — meddelas senast inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut vann laga kraft.

17 §

Paragrafen motsvarar 115 § tredje t.o.m. sjunde styckena GTL. Skattemyndigheten skall meddela beslut om eftertaxering inom de tidsfrister som enligt nuvarande regler gäller för LSKM:s ansökan om eftertaxering.

18 §

Genom omprövningsbeslutet tar skattemyndigheten ställning till taxeringsfrågorna i sak, men inte till t.ex. de taxerade och beskattningsbara beloppen. För att räkna ut dessa när omprövningsbeslutet innebär en ändring krävs normalt flera taxeringsåtgärder, dvs. åtgärder som på grund av det ändrade ställningstagandet i sak följer av lag eller RSV:s anvisningar eller föreskrifter (se avsnitt 7.6). Åtgärderna avser taxeringsbeslutet för det aktuella taxeringsåret.

Skattemyndigheten skall i direkt anslutning till omprövningsbeslutet göra de taxeringsåtgärder som beslutet kan medföra. Det finns emellertid ett undantag från denna regel. Har skattemyndigheten genom omprövning gjort en följdändring i ett taxeringsbeslut som fattats av en annan skattemyndighet skall den skattemyndighet som meddelat grundbeslutet ändå besluta om taxeringsåtgärder. Taxeringsåtgärdsbeslutet kommer i

sådana fall att fattas en tid efter följdändringsbeslutet (se 19 § andra meningen).

19 §

Enligt våra förslag i avsnitt 21 skall domstolarna i framtiden inte räkna ut taxerade och beskattningsbara inkomster. De taxeringsåtgärder som föranleds av domstolens beslut i taxeringsfrågan skall utföras av skattemyndigheten.

20 §

I GTL finns omfattande regler om hur underrättelse av ett taxeringsbeslut skall gå till (69 § 1, 2 och 4 mom. samt 70 §). Vi anser att de detaljerade reglerna bör överföras till TF.

5 kap. Särskilda avgifter

1 §

Regeln motsvarar 116 a § GTL. Skattetillägg kan utgå även när den oriktiga uppgiften lämnats i en begäran om omprövning eller i ett yttrande i ett sådant ärende. Även dessa meddelanden är lämnade till ledning för taxeringsbeslut.

I första stycket har gjorts ett tillägg som flyttats från 116 n § tredje stycket GTL. Vi föreslår nämligen att skattemyndigheten skall som första instans fatta beslut om skattetillägg även i de fall där den oriktiga uppgiften har lämnats i ett taxeringsmål.

Tredje stycket har också förändrats i förhållande till vad som gäller i dag. Exemplifieringen av vad som är normalt tillgängligt kontrollmaterial har mönstrats ut. Vidare har kravet på att materialet faktiskt varit tillgängligt under taxeringsperioden utgått (se avsnitt 9.3).

2 §

Paragrafen motsvarar bestämmelserna i 116 b och 116 c §§ GTL och reglerar skattetillägget vid skönstaxering. Innehållet i de två paragraferna är till stor del gemensamt. De bör därför lämpligen föras samman i en paragraf.

3 §

Regeln motsvarar 116 d § GTL. Enligt 2 § andra stycket skall skattetillägg påföras skattskyldig som har skönstaxerats på grund av att han inte har lämnat självdeklaration. Skattetillägget har i dessa fall en vitesfunktion. Det är avsett att få den skattskyldige att deklarera. Som vi närmare redogjort för i avsnitt 9.7 menar vi att skattetillägget bör undanröjas om deklaration har kommit in till skattemyndighet eller förvaltningsdomstol före utgången av året efter det då skattetilläggsbeslutet fattades. Den

nuvarande avtrappningsregeln i 116 d § andra stycket GTL föreslås upphävd.

4 §

Taxeringsreglerna är i princip tillämpliga på skattetillägg (1 kap. 2 §). Därav följer att beslut om skattetillägg kan fattas och omprövas till den skattskyldiges nackdel inom ett år efter taxeringsåret eller, om den skattskyldige inte lämnat deklaration i rätt tid, inom två år från det att deklarationen kommit in till skattemyndigheten. Kommer det efter denna tid upp fråga om eftertaxering enligt 4 kap. 13 § skall det beslut om skattetillägg som kan föranledas av eftertaxeringsbeslutet fattas samtidigt. De tidsfrister som gäller enligt 4 kap. 16 och 17 §§ gäller då även för avgiftsbeslutet. Ändring av ett skattetilläggsbeslut till den skattskyldiges fördel kan beslutas inom femårsperioden. Lämnar den skattskyldige oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett taxeringsmål gäller särskilda tidsfrister, se 5 §.

5 §

Andra stycket motsvaras av 116 n § tredje stycket GTL. Regeln har kommenterats i avsnitt 9.10. I likhet med vad som gäller när oriktig uppgift lämnas i ett taxeringsmål i domstol kan skattetillägg utgå när den skattskyldige lämnat en oriktig uppgift i ett omprövningsärende. I sådana fall kan den ettåriga omprövningsperioden ha gått ut. Beslut om skattetillägg skall då fattas i samband med taxeringsbeslutet.

Det bör även i framtiden — till skillnad mot vad som gäller för beslut om eftertaxering — krävas att den oriktiga uppgiften lämnas skriftligen. Det finns anledning att understryka vad departementschefen uttalade i samband med att möjligheten att påföra skattetillägg på grund av oriktig uppgift i taxeringsmål infördes (prop. 1977/78:136 s. 160), nämligen att försiktighet måste iakttas vid bedömningen av om uppgift, som lämnats i mål, utgör sådan oriktig uppgift som kan föranleda skattetillägg. Detta gäller särskilt material som presenteras argumentationsvis. Meddelanden som därvid innehåller vissa överdrifter eller förskjutningar av verkliga förhållanden bör inte föranleda att skattetillägg påförs. Visserligen saknas ofta någon klar gräns mellan sakupplysningar och argumentation. Å andra sidan utgör just detta förhållande ett starkt skäl att iaktta återhållsamhet vid bedömningen av om en uppgift sakligt sett är oriktig. Samma syn på vad som är oriktig uppgift bör gälla de uppgifter som lämnas i ett omprövningsärende hos skattemyndighet.

6 §

Regeln motsvarar 116 f § GTL.

7 §

Regeln motsvarar 116 p § andra stycket GTL.

8 §

Regeln motsvarar 116 g § GTL.

9 §

Regeln motsvarar 116 h § GTL.

10 §

Regeln motsvarar 116 p § första stycket GTL.

11 §

Regeln motsvarar 116 i § första och tredje styckena GTL. Hänvisningen i andra stycket denna paragraf till bestämmelserna i KL om dödsbobefrielse har utgått eftersom bestämmelserna i KL föreslås upphävda. Reglerna om dödsbobefrielse har i stället lagts in i 30 § andra stycket UBL. Begreppet skatt enligt UBL omfattar skattetillägg (1 § första stycket UBL). Det följer därför av den föreslagna bestämmelsen i UBL att skattetillägg kan omfattas av dödsbobefrielse.

12 §

Regeln motsvarar 116 r § GTL. Första stycket har justerats med hänsyn till att förseningsavgiften inte längre skall vara relaterad till inkomsten och till den generella avrundningsregel som föreslås i 27 § 1 mom. UBL.

6 kap. Överklagande

1 §

LSM:s och LSKM:s beslut får överklagas till länsrätten. I denna paragraf regleras vilka som har rätt att överklaga och vilka beslut som är överklagbara. Överordnad myndighet får överklaga underordnad myndighets taxeringsbeslut. Överklagande får ske även till den skattskyldiges förmån (15 §). I motsats till de skattskyldiga får LSKM och RSV även överklaga grundbeslut.

Beslut om att förelägga vite och om taxeringsrevision får, liksom enligt dagens regler, inte överklagas. Frågan om och med vilket belopp vite hade bort föreläggas kan emellertid prövas i samband med frågan om utdömande av vite (se 21 §).

Den skattskyldige har rätt att överklaga skattemyndighetens omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärder under förutsättning att beslutet har gått emot honom (22 § FL). Även beslut som meddelas efter utgången av november månad taxeringsåret utan att något grundbeslut fattats för den skattskyldige är definitionsmässigt ett omprövningsbeslut och är således direkt överklagbart av den skattskyldige. Detta är visserligen ett undantag från regeln att endast omprövade beslut skall vara överklagbara. Det torde emellertid röra sig om mycket få fall.

Överordnad myndighet får enligt andra stycket, om underordnad myndighet inte fattat något grundbeslut, i överklagande framställa yrkande om att länsrätten fattar ett beslut som underordnad myndighet inte fattat.

2 §

Ett taxeringsbeslut innehåller ställningstaganden i en mängd olika delfrågor. Bestämmelsens första stycke avser att markera att överklagande får avse varje enskild taxeringsfråga. Vidare är avsikten att göra överklaganderätten oberoende av om det framställda yrkandet påverkar den skattskyldiges taxerade och beskattningsbara inkomst eller den uträknade skatten. Taxeringsbeslut som t.ex. innebär att ett avskrivningsunderlag eller en förlust bestäms kan således överklagas även när beslutet inte har någon effekt på den taxerade inkomsten. Även domskäl bör kunna överklagas och bli prövade i högre instans om bedömningen har ekonomisk betydelse för klaganden i ett eller annat avseende. Se även kommentaren till 4 kap. 8 §.

3 §

Den skattskyldiges skrivelse med överklagande skall normalt ha kommit in till den skattemyndighet som fattat det överklagade beslutet — LSM eller LSKM — före utgången av femte året efter taxeringsåret. Beslut som fattas efter den 30 juni femte året efter taxeringsåret skall delges den skattskyldige för att garantera honom en tid för överklagande på två månader från delgivningen. Skattemyndigheten skall pröva om skrivelsen kommit in i rätt tid. Har den kommit in för sent skall myndigheten avvisa överklagandet (24 § FL). Att skrivelsen med överklagandet getts in till fel skattemyndighet eller till förvaltningsdomstol hindrar inte att målet prövas efter överlämnande till rätt myndighet (6 §).

4 §

Överordnad myndighet har rätt att överklaga underordnad myndighets taxeringsbeslut, såväl grundbeslut som omprövningsbeslut. Även om något taxeringsbeslut beträffande den skattskyldige inte fattats kan den överordnade myndigheten yrka att länsrätten skall fatta ett visst taxeringsbeslut.

Fristerna för överordnad myndighet att överklaga beslut motsvarar i princip skattemyndighetens frister när den självmant omprövar ett taxeringsbeslut. Klaganden är dock alltid tillförsäkrad en tid för överklagande på två månader. Samtliga överklaganden föreslås — i enlighet med den princip som numera allmänt gäller på förvaltningsrättens område — ges in till den myndighet som fattat det överklagade beslutet (23 § FL).

5 §

Fristerna för överordnad myndighet att överklaga underordnad myndighets beslut om skattetillägg eller att själv yrka att skattetillägg påförs är desamma som för taxeringbeslut (1 kap. 2 §). Har LSKM eller RSV överklagat ett taxeringsbeslut skall därav föranledd talan om särskild avgift föras samtidigt.

6 §

Regeln motsvarar i stort 75 § GTL. Att skrivelsen med överklagandet getts in till en annan skattemyndighet än den som har fattat det överklagade beslutet eller till en förvaltningsdomstol hindrar inte att målet prövas även om tiden för överklagande hinner gå ut innan skrivelsen kommer in till rätt myndighet.

7 §

Som vi redogör för i avsnitt 20 anser vi att domstolen först efter yrkande av part skall fatta beslut om sådana följdändringar som kan föranledas av domstolens ställningstagande i saken. Sådan följdändring får yrkas i den process där följdändringen aktualiseras även sedan tiden för överklagande gått ut. Är det fråga om följdändringar beträffande en och samma skattskyldig gäller inte någon tidsgräns. Ett yrkande som innebär att en tredje man dras in i processen får däremot inte framställas efter utgången av det sjätte året efter taxeringsåret om det är till nackdel för den skattskyldige. (Jfr fristerna vid följdändring på skattemyndighetsnivå i 4 kap. 16 § andra stycket.)

8 §

Alla beslut av länsrätt är överklagbara utom beslut enligt 3 kap. 6 § angående befrielse från skyldighet att lämna uppgift eller förete handling och beslut enligt 3 kap. 13 § om att undanta handling från taxeringsrevision.

9 §

Regeln motsvarar 96 § GTL. Överklagandetiden på två månader gäller taxeringsbeslut. För beslut i mål om utdömande av vite gäller FPL:s regler och tiden för överklagande är då tre veckor från det klaganden fick del av beslutet.

10 §

Regeln motsvarar 98 § GTL.

11 §

Regeln motsvarar 108 § GTL.

12 §

LSKM är den skattskyldiges motpart i länsrätt och kammarrätt om den skattskyldige överklagat en skattemyndighets beslut. RSV är däremot motpart i regeringsrätten, se 14 §.

13 §

LSKM får uppdra åt en viss tjänsteman vid en LSM inom länet, normalt en tjänsteman som deltagit i det överklagade beslutet, att föra det allmännas talan.

RSV har, med hänsyn till verkets övergripande ansvar för skatteförvaltningen i landet, rätt att ta över uppgiften att föra det allmännas talan om det föreligger särskilda skäl. Detta gäller oavsett om målet ligger i länsrätt eller i kammarrätt och om LSKM tidigare fört processen. Särskilda skäl föreligger t.ex. om mål som rör skattskyldiga inom olika län innehåller någon gemensam fråga av central betydelse för prejudikatbildningen. Härigenom skapas förutsättningar att utveckla en gemensam linje i de för rättstillämpningen viktiga frågorna.

14 §

Endast RSV får föra det allmännas talan i regeringsrätten. Verket har dock möjlighet att uppdra åt en viss tjänsteman vid skattemyndighet att föra det allmännas talan. Se vidare avsnitt 12.2.

15 §

Regeln motsvarar 106 § GTL.

16 och 17 §§

Bestämmelsen i 16 § motsvarar 13 kap. 3 § första stycket första meningen och tredje stycket RB. Huvudregeln är att en talan inte får ändras. Från denna regel görs vissa undantag i 17 §.

I 16 § andra stycket har tagits in två legaldefinitioner om vad som inte skall anses utgöra en ändring av talan. Som ändring av talan anses inte när klaganden inskränker sin talan eller åberopar nya omständigheter utan att den fråga som är föremål för prövning ändras.

Klaganden kan inskränka sin talan eller åberopa nya omständigheter enligt 16 § andra stycket i den domstol där talan är föremål för prövning så länge domstolen inte har dömt i målet. Några tidsfrister av det slag som enligt 17 § gäller för taleändring finns således inte.

I detta sammanhang kan erinras om att nya omständigheter, som åberopas först i regeringsrätten i mål som kräver prövningstillstånd och som avser den fråga som överklagats, prövas endast om regeringsrätten finner särskilda skäl föreligga (37 § FPL).

I 17 § första stycket regleras i vilka fall taleändring är tillåten i länsrätt. Som grundläggande förutsättning för prövning i länsrätt beträffande

överklagande av skattskyldig gäller att det överklagade taxeringsbeslutet är omprövat av skattemyndighet. Regeln i 17 § gör det möjligt att under vissa förutsättningar ta in en ny fråga som inte är omprövad i en pågående process i länsrätt. Klaganden får framställa ett nytt yrkande eller en ny omständighet som har samband med den fråga som skall prövas. Sådan ändring av talan får göras inom den tid som gäller för överklagande, dvs. inom fem år efter taxeringsåret vid överklagande av den skattskyldige och inom ett år efter taxeringsåret när det allmänna överklagar till den skattskyldiges nackdel. Som förutsättning gäller vidare att länsrätten finner att prövning kan ske utan olägenhet. Vid bedömningen av om olägenhet föreligger skall hänsyn tas till t.ex. processekonomi, möjligheterna att införskaffa utredning i frågan o.d. Regeln innebär bl.a. att beloppsmässiga höjningar i princip är tillåtna i länsrättsprocessen.

I paragrafens andra stycke behandlas taleändring i kammarrätt och regeringsrätten. Regeln har sin förebild i 13 kap. 3 § första stycket tredje punkten andra ledet RB. Ett nytt yrkande får framställas om det stöder sig på väsentligen samma grund som det ursprungliga yrkandet. Enligt ett uttryckligt förbud får beloppsmässiga utvidgningar av yrkandet inte göras i överinstans. Med beloppsmässiga utvidgningar avses höjningar av det beloppsmässiga yrkande som framställts i föregående instans. Vid taleändring enligt 17 § andra stycket gäller samma tidsfrist som vid taleändring i länsrätt enligt paragrafens första stycke. Detta innebär att ett nytt yrkande måste framställas inom den tid som gäller för överklagande i länsrätt. Nya omständigheter som avser den fråga som är föremål för prövning kan i princip åberopas så länge domstolen inte dömt i målet (jfr 37 § FPL).

18 §

Regeln motsvarar 116 § första stycket GTL. Den blir i det nya förfarandet tillämplig endast när länsrätten efter överklagande beslutar om eftertaxering som första instans.

19 §

Regeln behandlar när länsrätten får pröva en talan mot skattemyndighets beslut om taxeringsåtgärder till följd av domstols beslut. För sådan prövning krävs att domstolens beslut i den aktuella frågan har vunnit laga kraft. I annat fall kan länsrätten inte garanteras ett aktuellt underlag.

20 §

Domstolen har, liksom skattemyndigheten enligt 4 kap. 14 § andra stycket, möjlighet att avstå från att fatta ett beslut om följdändring beträffande annan skattskyldig om ett beslut skulle framstå som uppenbart oskäligt.

21 §

Beträffande motiven till att ta in en särskild bestämmelse i NTL om att vitets lämplighet får prövas i mål om utdömande av vite, hänvisas till kommentaren till 7 kap. 1 § NTL.

22 §

Beträffande skälen för att införa ett deldomsinstitut i skatteprocessen, se avsnitt 19.5. Bestämmelsen har utformats efter mönster från 17 kap. 4 § RB. Begreppet deldom har tagits in i lagtexten eftersom det är ett vedertaget begrepp.

23 §

Bestämmelsen har kommenterats i avsnitt 19.5. Som mönster har 17 kap. 5 § andra stycket RB använts. Det allmänt vedertagna begreppet mellandom har tagits in i lagtexten.

24 §

Bestämmelsen motsvarar 116 p § tredje stycket GTL.

7 kap. Övriga bestämmelser

1 §

Regeln motsvarar 123-125 §§ GTL. Skattemyndigheten får sätta ut vite i samtliga förelägganden enligt NTL.

1985 infördes en generell lagstiftning om viten genom lagen (1985:206) om viten. Den är tillämplig på bl.a. sådana förfarandeviten som kan föreläggas enligt GTL. De bestämmelser om viten i GTL som är gemensamma med viteslagens regler bör därför mönstras ut för att undvika en dubbelreglering.

Regeln i 123 § första stycket GTL, att vite skall bestämmas till belopp, som med hänsyn till den skattskyldiges eller uppgiftsskyldiges ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att iaktta föreläggandet, har sin motsvarighet i 3 § viteslagen. Någon beloppsgräns finns dock inte i viteslagen.

De minimi- och maximibelopp för viten vid domstol som tidigare föreskrevs i 9 kap. 8 § RB har nyligen upphävts. Även 40 § första stycket FPL har upphävts. Som motiv (prop. 1986/87:89 s. 126) angavs att det i viteslagen inte gjorts några beloppsmässiga begränsningar i fråga om vitets storlek, utan det har ansetts kunna anförtros åt de tillämpande myndigheterna att själva bestämma lämpliga belopp utifrån de allmänna riktlinjer som lagstiftaren meddelat. Det fanns ingen anledning att ha ett annat synsätt på viten enligt RB.

I motiveringen till 3 § lagen om viten framhölls (prop. 1984/85:96 s. 49) att myndigheten vid bestämmandet av vitets storlek kunde ta hänsyn

till tidigare ådagalagd tredska och till vad som är känt om adressatens förmögenhetsförhållanden men även till värdet av det föremål som avses med föreläggandet och till samhällsintresset av att föreläggandet vinner efterrättelse. På vissa områden torde man få räkna med en schabloniserad tillämpning. Vidare sades (s. 27) att det låg i sakens natur och fick anses följa av den princip som uttryckts i 3 § att ett vite bör bestämmas så högt att det inte blir ekonomiskt fördelaktigt att underlåta att iaktta det.

Någon beloppsgräns bör inte införas i NTL. Vi menar att det i stället bör ankomma på skattemyndigheterna och RSV att bestämma lämpliga vitesbelopp.

I 123 § andra stycket GTL förskrivs att vite inte får föreläggas staten, kommun eller annan menighet eller tjänsteman i tjänsten. Någon motsvarighet finns inte i viteslagen. Frågan diskuterades i förarbetena bl.a. av lagrådet (prop. 1984/85:96 s. 86) och departementschefen som ansåg att någon generell regel inte borde införas utan att frågan borde överlämnas till rättstillämpningen (s. 100). Någon förändring i förhållande till vad som gäller i dag är inte avsedd. Vi föreslår därför att en motsvarighet till 123 § andra stycket GTL förs in i NTL.

Regeln i 124 § första stycket GTL om att länsrätten förordnar om uttagande av vite efter anmälan av LSKM eller LSM motsvarar 6 § viteslagen. Bestämmelsen behövs således inte i NTL.

Enligt 124 § andra stycket GTL får, om ändamålet med vitet har förfallit, vitet inte dömas ut. Har vitesföreläggandet iakttagits först efter det att anmälan om utdömande av vite kommit in till länsrätten anses inte ändamålet med vitet ha förfallit därigenom. Det förtydligandet gjordes 1960 sedan regeringsrätten, till skillnad mot högsta domstolen, intagit den ståndpunkten att vitet inte skulle dömas ut om den begärda prestationen fullgjorts innan beslut om utdömande av vite meddelats (prop. 1960:100 s. 298 och 307). Liknande regler gäller enligt LPP, ML och UBL.

I 9 § första stycket viteslagen stadgas att vitet inte skall dömas ut om ändamålet med vitet förlorat sin betydelse. I motiveringen till bestämmelsen sägs (prop. 1984/85:96 s. 55) bl.a. följande.

Det är att märka att ändamålet med vitet enligt vedertagen praxis normalt inte anses ha förfallit, om det är adressaten själv som, efter den tidsfrist som har satts ut för honom, genom sina egna åtgärder har framkallat en situation där vitesföreläggandet inte längre fyller sitt ursprungliga ändamål. Ett typfall är att adressaten utfört den prestation som förelagts honom men gjort detta först efter det att den för honom utsatta tidsfristen har löpt ut. I det fallet skall ju vitet i princip dömas ut, även om det — som strax skall beröras närmare — stundom kan föreligga skäl att jämka vitet. I det fallet att föreläggandet avser en prestation vid en bestämd tidpunkt har naturligtvis inte ändamålet med vitet förfallit enbart av det skälet att denna tidpunkt har passerats.

Lagrådet ansåg (s. 88) att även fallet att föreläggandet väl har iakttagits men att det skett för sent rymdes inom uttrycket att ändamålet med vitet har förfallit. Departementschefen anförde (s. 107) att detta stred mot vedertagen tolkning av uttrycket. Att det i UBL och vissa andra skatteför-

fattningar tagits in särskilda bestämmelser om detta synes inte behöva föranleda någon motsvarande reglering i en allmän lag, något som skulle kunna ge upphov till obefogade motsatsslut i tillämpningen.

I NTL bör endast tas in sådana bestämmelser om vite som avviker från viteslagen. Vad som sägs i 124 § andra stycket andra meningen GTL följer av de generella reglerna i viteslagen. Vi föreslår därför inte någon särskild reglering i NTL.

Till skillnad mot vad som normalt gäller får vitesföreläggande inom skatteområdet inte överklagas (jfr 6 kap. 1 §). Denna brist kompenseras av att föreläggandet i hela dess vidd i stället prövas i mål om utdömande av vitet. Prövningen är då inte begränsad till kontroll av föreläggandets laglighet i sak och form utan den skall även omfatta dess lämplighet. En motsvarighet till 124 § tredje stycket GTL är alltså nödvändig även i framtiden. Vi föreslår att den tas in i 6 kap. 21 § NTL.

Enligt 55 § GTL skall anmaning vari vite förelagts delges den som avses med föreläggandet. Vitesföreläggande skall delges även i framtiden men detta kan, i likhet med vad som gäller för punktskatter och prisregleringsavgifter, regleras i förordning. Någon regel är inte nödvändig i NTL.

2 §

Den regel som för närvarande finns i 116 e § GTL och endast avser tillämpningen av bestämmelserna om särskilda avgifter har generaliserats till att avse tillämpningen av NTL.

3 §

Regeln motsvarar 126 § GTL.

4 §

Regeln motsvarar 127 § första stycket GTL.

5 §

Valet skall förrättas av landstinget. Så är redan i dag fallet beträffande val av TN i särskilt taxeringsdistrikt där mer än en kommun ingår (6 § tredje stycket GTL). Andra stycket har en direkt motsvarighet i 6 § fjärde stycket GTL. Förslaget överensstämmer även med bestämmelserna om val av nämndeman till kammarrätt och länsrätt i 19 § första och andra styckena lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar (LAF).

6 §

I paragrafen anges villkoren för valbarhet till ledamot i skattenämnd. Ledamot skall ha rösträtt vid val av kommunfullmäktige. Vidare skall han vara kyrkobokförd i en kommun som ingår i skattemyndighetens verksamhetsområde. Vid en jämförelse med de nuvarande bestämmel-

serna i 8 § andra stycket GTL framgår att kravet på svenskt medborgarskap har tagits bort och ersatts med ett krav att ledamoten skall ha rösträtt vid val av kommunfullmäktige (jfr betänkandet Förenklad taxering s. 71). Diskrimineringsutredningen föreslog i sitt delbetänkande (Ds A 1984:6) Om utlänningars rättsliga ställning, att kravet på svenskt medborgarskap för bl.a. ordförande, annan ledamot och suppleant i TN skulle avskaffas och föreslog att den skulle vara behörig som har rösträtt vid val till kommunfullmäktige, dvs. har varit bosatt tre år i landet. Utländska medborgare är samtidigt valbara till kommunala beslutande organ.

Kravet på att ledamot skall vara mantalsskriven i kommun som helt eller delvis ingår i taxeringsdistriktet har, i enlighet med vad som gäller enligt 20 § LAF, ändrats till att ledamoten skall vara kyrkobokförd inom skattemyndighetens verksamhetsområde.

En åldersgräns på sjuttio år finns för närvarande i GTL vid val till TN. Riksdagen har nyligen beslutat att den nuvarande åldersgränsen i LAF och RB tas bort (prop. 1987/88:138). Vi föreslår därför inte någon åldersgräns för lekmännen i skattenämnd.

I 8 § tredje stycket GTL stadgas att till ledamöter i TN bör utses personer som har insikt i de beskattningsfrågor som ankommer på TN. Det är skattemyndigheten som skall svara för sakkunskapen i de ärenden som behandlas i skattenämnden. Någon särskild regel om att de förtroendevalda ledamöterna bör ha särskilda kunskaper om skattefrågor är därför inte nödvändig i NTL.

I nämnden bör finnas kännedom om olika delar av skattemyndighetens verksamhetsområde och om olika grupper av skattskyldiga. Till ledamöter bör därför väljas personer med erfarenhet från olika områden inom samhällslivet. Någon speciell lagreglering om detta har vi inte ansett nödvändig. Det kan förutsättas att valmyndigheterna beaktar förhållandet utan uttryckliga föreskrifter.

I GTL finns inte några bestämmelser om yrkeskategorier som diskvalificeras som ledamöter i TN. I 20 § LAF finns en uppräkning av dem som inte får vara nämndemän i allmän förvaltningsdomstol, nämligen tjänsteman vid allmän förvaltningsdomstol, länsstyrelse, LSKM eller under länsstyrelse eller LSKM lydande myndighet, lagfaren domare, åklagare, polisman, advokat eller annan som har till yrke att föra andras talan inför rätta. Nämndeman i länsrätt får inte samtidigt vara nämndeman i kammarrätt.

Naturligtvis bör så få grupper som möjligt uteslutas från möjligheten att vara ledamöter i skattenämnden. Nämnden bör ju vara så allsidigt sammansatt som möjligt. Det är därför knappast motiverat att utesluta alla de kategorier som räknas upp i LAF. Endast fyra grupper, nämligen tjänstemän inom skatteförvaltningen eller vid allmän förvaltningsdomstol samt lagfaren domare eller nämndeman vid allmän förvaltningsdomstol bör enligt vår mening diskvalificeras, eftersom dessa grupper typiskt sett kommer i kontakt med ärendena på sådant sätt att de lämpligen inte bör vara lekmannaledamöter i skattenämnden. Att generellt utesluta andra kategorier anser vi inte motiverat. I andra fall träder jävs-

reglerna i 11 § FL in så att t.ex. en revisor som upprättat deklaration för en skattskyldig är jävig vid behandlingen av deklarationen i skattenämnden.

Bestämmelsen i 6 § tredje stycket motsvarar 8 § fjärde stycket GTL.

Skattemyndigheten skall självmant pröva den valdes behörighet. Prövningen bör främst avse de nyvalda ledamöterna och gå ut på en kontroll av att varje nyvald ledamot uppfyller behörighetskraven i första och andra styckena. Däremot kan man knappast kräva att myndigheten skall löpande kontrollera att samtliga behörighetsvillkor för varje ledamot är uppfyllda. Regeln ger dock skattemyndigheten möjlighet att på förekommen anledning ingripa om behörighetsvillkoren brister. Enligt 7 § förfaller uppdraget om ledamoten upphör att vara valbar.

Enligt 10 § första stycket GTL skall överklagande av val av förtroendevalda ske genom kommunalbesvär. Fr.o.m. 1977 gäller generellt att val av förtroendevalda överklagas genom kommunalbesvär enligt 7 kap. 1 § kommunallagen (SFS 1977:179, prop. 1975/76:64 s. 42). Någon uttrycklig bestämmelse om detta anser vi därför inte vara nödvändig i NTL. Inte heller i RB eller LAF finns någon speciell regel om överklagande.

7 §

Första stycket motsvarar 9 § första och andra styckena GTL. Till skillnad mot GTL skall LSKM, inte den som utsett ledamoten, fatta beslut om entledigande av ledamot.

Andra stycket kan sägas motsvara bestämmelserna i 9 § fjärde stycket GTL. Om antalet valda ledamöter behöver ökas under mandatperioden kan det finnas behov av en regel motsvarande den i 21 § tredje stycket LAF, nämligen om antalet valda ledamöter ändras så får nytillträdande ledamot utses för kortare tid än tre år. Vi föreslår en sådan regel.

Lagen om självdeklaration och kontrolluppgifter

De bestämmelser i GTL som behandlar uppgiftsskyldighet (20-50 §§) har brutits ut till en särskild lag. I samband därmed har en redaktionell översyn gjorts som bl.a. inneburit att de tabeller som för närvarande finns i 37 § 1 och 8 mom. samt i 39 § 1 mom. GTL har arbetats om till lagregler med sedvanlig utformning.

I det följande anges vilka bestämmelser i GTL som de nya reglerna motsvaras av ("Nyckel" LSK-GTL).

Bestämmelse i LSK	*Bestämmelse i GTL*
1 kap.	Bestämmelserna är nya
2 kap.	
1 §	22 § 1 mom. första stycket första meningen
2 § första stycket	22 § 1 mom. första stycket första meningen
andra stycket	22 § 2 mom.
3 § första stycket	23 § första meningen samt 24 § 1 mom. första stycket
4 §	31 § 1 mom.
5 §	22 § 1 mom. första stycket 4-6 och andra—fjärde styckena
6 §	22 § 1 mom. femte stycket
7 §	22 § 3 mom.
8 §	22 § 1 mom. sista stycket
9 §	22 § 1 mom. första stycket 1-3 och 5-6 samt andra stycket
10 §	24 § 2 mom.
11 §	24 § 3 mom.
12 §	28 §
13 §	25 §
14 § 1 och 2	25 d §
14 § 3	25 § första stycket 3, undantaget, 28 § första stycket 4, undantaget
15 §	25 c §
16 §	25 a §
17 §	25 b §
18 §	25 e §
19 §	26 §
20 §	26 a §
21 §	27 §
22 §	30 § 1 mom.
23 §	30 § 2 mom.
24 §	30 § 3 mom.

Bestämmelse i LSK	*Bestämmelse i GTL*
25 §	38 § 1-3 mom.
26 §	33 §
27 §	31 § 3 mom.
28 §	34 § 1 mom.
29 §	35 §
30 §	34 § 3 mom.
31 §	34 § 4 mom.
32 §	34 § 2 mom. första och andra styckena
33 §	34 § 2 mom. tredje och fjärde styckena
34 §	36 §
3 kap.	
1 §	37 § 1 mom. första stycket
2 §	37 § 1 mom. första stycket
3 §	39 § 5 mom.
4 §	37 § 1 mom. punkterna 1, 2 och 8
5 §	37 § 1 mom. punkt 1, undantagen
6 § första stycket	37 § 1 mom. punkt 1, första meningen i högerspalten
andra stycket	37 § 1 mom. punkt 1, fjärde meningen i högerspalten
tredje stycket	37 § 2 mom. andra stycket
7 §	37 § 1 mom. punkt 1, andra och tredje meningarna i högerspalten
8 § första stycket	37 § 2 mom. femte stycket
andra stycket	37 § 1 mom. punkt 1, sista meningen före undantagen i högerspalten
9 § första och andra styckena	37 § 2 mom. sjätte stycket
tredje stycket	37 § 2 mom. sjunde stycket
10 §	37 § 2 mom. tionde stycket
11 §	37 § 2 mom. tredje stycket
12 §	37 § 2 mom. fjärde stycket
13 §	37 § 1 mom. punkterna 3 b-3 h
14 §	37 § 1 mom. punkt 3 (första delen)
15 §	37 § 1 mom. punkt 3 (andra delen)
16 §	37 § 2 mom. nionde stycket
17 §	37 § 6 mom.
18 §	39 § 1 mom. punkt 6
19 §	37 § 1 mom. punkt 4
20 §	37 § 1 mom. punkt 9
21 §	37 § 1 mom. punkt 10
22 §	37 § 8 mom. uppställningen (exkl. undantagen) samt tredje och fjärde styckena

Bestämmelse i LSK	*Bestämmelse i GTL*
23 §	37 § 8 mom. uppställningen, undantagen
24 §	39 § 1 mom. 3 och 4 mom.
25 §	39 § 1 mom. punkt 4
26 §	39 § 1 mom. punkt 5
27 §	37 § 1 mom. punkt 4 a
28 §	43 § 1 mom. första—andra styckena
29 §	43 § 1 mom. tredje stycket
30 §	43 § 2 mom.
31 §	43 § 3 mom.
32 §	43 § 4 mom.
33 § första stycket	39 § 1 mom. punkt 9
andra stycket	39 § 3 mom. och 51 § tredje stycket
34 §	39 § 1 mom. punkt 2
35 §	39 § 1 mom. punkt 10
36 §	37 § 1 mom. punkt 3 a
37 §	37 § 1 mom. punkt 5
38 §	37 § 1 mom. punkt 5 a
39 §	37 § 1 mom. punkt 6
40 §	37 § 1 mom. punkt 7
41 §	Delvis ny (jfr vänsterspalten i 37 § 1 mom. punkterna 5, 6 och 7)
42 §	39 § 1 mom. punkt 7, 39 § 2 mom. och 51 § andra stycket
43 § första—andra styckena	42 § 1 mom.
tredje stycket	42 § 2 mom.
44 §	42 § 3 mom. första, andra och sjätte styckena
45 §	42 § 3 mom. tredje, fjärde och femte styckena
46 §	42 § 4 mom.
47 §	42 a § 1 mom.
48 §	42 a § 2 mom.
49 §	41 §
50 §	38 § 4 mom.
51 §	42 § 5 mom.
52 §	30 § 4 mom.
53 §	Ny
54 § första stycket	37 § 2 mom. elfte stycket m.fl. lagrum
andra stycket	37 § 2 mom. tolfte stycket
55 §	37 § 2 mom. åttonde stycket, 37 § 8 mom. andra stycket
56 § första—andra styckena	37 § 4 mom. första stycket m.fl. lagrum

Bestämmelse i LSK	*Bestämmelse i GTL*
56 § tredje stycket	37 § 4 mom. andra stycket
57 §	37 § 5 mom. m.fl. lagrum
58 §	37 § 7 mom. och 8 mom. femte stycket
59 §	37 § 4 mom. tredje stycket
60 §	Delvis ny
61 §	44 §
62 §	45 §
4 kap.	
1 §	20 §
2 §	47 §
3 § första stycket	49 §
andra stycket	Nytt
4 §	2 § 3 mom. andra stycket
5 § första meningen	53 §
andra meningen	123 § andra stycket
6 §	Ny
7 §	119 §
8 §	120 § första, tredje och fjärde styckena
9 §	120 § andra—fjärde styckena
10 §	121 §
11 § första stycket	128 §
andra stycket	48 §

1 kap.

1 §

I bl.a. lagen om utskiftningsskatt och lagen om vinstdelningsskatt, som omfattas av NTL:s regler (1 kap. 1 § NTL), finns särskilda regler om uppgiftsskyldighet. Sådana regler finns också i t.ex. de lagar som reglerar avsättningar till olika fonder. Bestämmelserna i LSK är alltså inte uttömmande. Vi har emellertid inte ansett att det är nödvändigt eller lämpligt att föra över alla regler om uppgiftsskyldighet till LSK. Den skulle då bli alltför omfångsrik och svåröverskådlig. Enligt andra stycket tar de särskilda regler som finns i vissa lagar över LSK:s regler.

3 §

RSV innefattas inte i begreppet skattemyndighet. Verket har redan i dag befogenhet att meddela förelägganden (18 § andra stycket och 51 § GTL).

2 kap.

Reglerna om deklarationsskyldighet (22-36 §§ GTL) har strukturerats om. Deklarationsskyldigheten för fysiska resp. juridiska personer har

brutits ned i en reglering för vardera kategorin. Reglerna om förenklad självdeklaration har samlats i 10-12 §§. Bestämmelsen i 13 § avser allmän självdeklaration, medan 14-16 §§ gäller för båda deklarationstyperna.

RSV har i rapporten (RSV Rapport 1987:7) Ett reformerat uppgiftslämnande föreslagit en särskild lag om räkenskapsutdrag. Mycket talar för att dessa regler i stället bör tas in i ett nytt kapitel i LSK. Bestämmelserna i 20-24 §§ bör då mönstras ut helt eller delvis.

3 §

Enligt 23 § GTL har den, som inte är obligatoriskt deklarationsskyldig men likväl anmanats att deklarera, rätt att muntligen lämna erforderliga upplysningar. Vi föreslår inte någon motsvarighet till denna bestämmelse. Reglerna i FL om myndigheternas serviceskyldighet och om muntlig handläggning (4 och 14 §§ FL) torde vara tillräckliga.

Vi har genomgående bytt ut ordet anmaning till det modernare uttrycket föreläggande.

3 kap.

Reglerna om kontrolluppgiftsskyldighet har grupperats efter vad som kontrolluppgift skall lämnas för. Inom varje grupp regleras först när kontrolluppgift skall lämnas utan föreläggande, därefter uppgiftsskyldighet efter föreläggande.

14 §

I 37 § GTL finns olika beloppsgränser för när uppgiftsskyldighet inträder. Vi föreslår inte någon ändring av dessa. Det kan dock vara lämpligt att se över reglerna för att få enhetligare beloppsgränser.

22 §

Vi föreslår inte någon motsvarighet till 40 § GTL. Efter införandet av generell kontrolluppgiftsskyldighet för räntor är regeln överflödig.

36-41 §§

Dessa bestämmelser motsvarar 37 § 1 mom. 5-7 GTL. Skyldigheten inträder — utom vad gäller 5 a — i den mån regeringen förordnar enligt kungörelsen (1955:671) om skyldighet i vissa fall att avlämna kontrolluppgifter för inkomsttaxeringen. I (RSV Rapport 1986:7) Ett reformerat uppgiftslämnande har föreslagits att uppgift skall lämnas först efter anmaning. Som skäl anges att dessa kontrolluppgifter för närvarande har ett begränsat värde och med tiden ytterligare skulle förlora i betydelse. RSV har i en skrivelse hemställt att en ändring görs i samband med behandlingen av rapporten. Vi föreslår, i anslutning till nuvarande regler, att uppgiftsskyldigheten behöver fullgöras endast om och i den mån regeringen förordnar om det. Efter föreläggande av skattemyndighet skall dock kontrolluppgift lämnas för namngiven person.

46 §

Vi föreslår inte någon ändring av tidpunkterna när kontrolluppgift enligt 43 § första stycket och 44 § första stycket skall lämnas. Det kan dock ifrågasättas om inte även dessa uppgifter bör kunna lämnas den 31 januari.

47 §

Reglerna motsvarar 42 a § 1 och 2 mom. GTL. Kontrolluppgift skall enligt dagens regler lämnas senast den 31 januari under taxeringsåret i den ordning som gäller för att lämna självdeklaration. Eftersom det är fråga om en uppgift till ledning för annans taxering föreslår vi att avlämnande skall ske enligt de regler som gäller för kontrolluppgifter.

57 §

Vi föreslår en generell skyldighet för uppgiftslämnare att underrätta den som uppgiften avser.

4 kap.

5 §

Se kommentaren till 7 kap. 1 § NTL.

Lagen om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter

4 §

15 mom. Hänvisningen till 56 § GTL motsvarar 3 kap. 8-14 §§ NTL. Genom den något ändrade dispositionen av bestämmelserna om taxeringsrevision i NTL kommer emellertid även regeln i 58 § GTL om att skattemyndigheten kan förelägga den hos vilken revisionen sker att vid vite fullgöra sina skyldigheter (3 kap. 12 § tredje stycket NTL) att kunna tillämpas på bevillningsavgifter. Vi har inte funnit någon anledning att göra undantag för denna bestämmelse.

16 mom. Momentet har ändrats i anledning av bestämmelserna i viteslagen. Motsvarande ändringar har gjorts i andra lagar. Se kommentaren till 7 kap. 1 § NTL. Den nuvarande hänvisningen i tredje stycket till reglerna om vite i 83 § UBL tar inte upp det sjätte stycket i denna paragraf, som stadgar att domstolen vid prövning av anmälan om uttagande av vite även får bedöma om och med vilket belopp vitet hade bort föreläggas. Att ett vitesföreläggande enligt lagen om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter inte får överklagas framgår av hänvisningen till nuvarande 86 § UBL (85 § 1 mom. UBL i vårt förslag). I likhet med vad som gäller på skatteområdet i övrigt bör i samband med att vitet

döms ut också vitets lämplighet kunna bedömas. Den nuvarande hänvisningen till 83 § UBL justeras.

6 §

LSKM:s beslut överklagas för närvarande enligt många författningar till kammarrätten. Vi har genomgående föreslagit att såväl LSM:s som LSKM:s beslut skall överklagas till länsrätten (se bl.a. UBL, AUL och USAL). En ändring är motiverad även här.

Lagen om utskiftningsskatt

7 §

Omprövningsförfarandet i NTL är tillämpligt på ärenden om utskiftningsskatt (1 kap. 1 § NTL, 9 § femte stycket lagen om utskiftningsskatt). Någon särskild hänvisning till eftertaxeringsreglerna behövs inte. Första meningen i 7 § bör utmönstras.

9 §

Någon direkt motsvarighet till 51 § första stycket GTL finns inte i LSK. Det är skattemyndigheten som skall meddela förelägganden. Den allmänna hänvisningen till LSK:s regler i femte stycket är tillräcklig. Andra meningen i andra stycket kan utgå.

Kommunalskattelagen

3 §

Bestämningen av begreppet beskattningsår har justerats så att det aldrig kan gå in på taxeringsåret. Därmed kommer omprövningsperioderna enligt NTL, ML och LPP att överensstämma även för skattskyldiga som har ett räkenskapsår som slutar under januari eller februari. Förslaget utvecklas i avsnitt 10.3.3.

49 §

Beslut om grundavdrag för dödsbo skall fattas av skattemyndigheten som första instans. Den nuvarande särskilda tiden för framställning om grundavdrag har ersatts med den generella omprövningsperioden.

50 §

Beslut om avdrag för nedsatt skatteförmåga skall i första hand fattas av skattemyndigheten. För yrkande om avdrag gäller den vanliga femåriga omprövningsfristen.

62 §

I det nya förfarandet är ett beslut om eftertaxering inte en tilläggstaxering, utan ett omprövningsbeslut som innebär ändring i det tidigare taxeringsbeslutet. Den särskilda regeln i 62 § är därför inte längre nödvändig utan bör utmönstras.

75 § 1 och 2 mom.

Bestämmelserna upphävs. 75 § 1 mom. ersätts med en ny förenklad regel i 30 § andra stycket UBL gemensam för de skatter och avgifter som tas ut enligt UBL. Se vidare avsnitt 6.2.3.

Regeln i 75 § 2 mom. ersätts med en ny paragraf i UBL, 62 a §, som också är gemensam för de skatter och avgifter som tas ut enligt UBL.

Anvisningarna till 35 §

De tre sista meningarna i tredje stycket kan utgå eftersom den femåriga omprövningsperioden möjliggör ändring utan särskilda regler.

Lagen om ersättningsskatt

4 §

Skattemyndighet, inte länsrätt, skall som första instans besluta om ersättningsskatt. Taxeringsbeslut skall meddelas av skattemyndigheten inom den period som enligt nuvarande regler gäller för framställning om taxering hos länsrätten.

5 och 6 §§

För ersättningsskatt är förfaranderegelerna i NTL tillämpliga. Skattemyndigheten skall enligt 4 kap. 18 och 19 §§ NTL vidta de taxeringsåtgärder som föranleds av ett omprövningsbeslut eller ett beslut av domstol. De särskilda reglerna i 5 och 6 §§ kan därmed utgå.

7 §

Beslut om återbetalning av ersättningsskatt skall fattas av den skattemyndighet som fattat taxeringsbeslutet.

8 §

Hänvisningen till NTL medför bl.a. att omprövningsförfarandet och skattetilläggsreglerna blir tillämpliga på ersättningsskatten.

Lagen om arvsskatt och gåvoskatt

67 §

Se kommentaren till 7 kap. 1 § NTL.

Lagen om skogsvårdsavgift

2 §

Andra stycket upphävs och ersätts med en ändrad lydelse av 27 § 1 mom. UBL.

3 §

15 § 2 mom. SIL föreslås upphävd och ersatt med en ny bestämmelse i UBL, 62 a §, gemensam för de skatter som tas ut enligt UBL. Skogsvårdsavgift omfattas av UBL:s regler (1 § första stycket UBL).

I lagen om skogsvårdsavgift finns för närvarande inte några förfaranderegler eller någon hänvisning till GTL. Lagen finns med i uppräkningen i 1 kap. 1 § NTL. Det är motiverat med en hänvisning till förfarandet i NTL.

Lagen om statlig inkomstskatt

2 § 4 mom.

Beslut enligt fjärde stycket skall alltid fattas av skattemyndigheten som första instans.

9 §

Beslut om nedsatt skatteförmåga skall fattas av skattemyndigheten som första instans (jfr 50 § KL).

10 b §

Paragrafen föreslås upphöra att gälla eftersom den ersätts av en reglering i 27 § 1 mom. UBL som är gemensam för alla de skatter och avgifter som avses i 1 § UBL.

13 §

Beslut om eftertaxering är i det nya förfarandet inte en tilläggstaxering utan ett omprövningsbeslut. Bestämmelsen kan därför utgå (jfr 62 § KL och 13 § SFL).

15 § 1 och 2 mom.

1 mom. föreslås upphävt eftersom reglerna om dödsbobefrielse flyttas till 30 § andra stycket UBL.

Bestämmelsen i 15 § 2 mom. har ersatts av en ny regel i UBL. Se vidare kommentaren till 62 a § UBL.

Lagen om statlig förmögenhetsskatt

11 § 3 mom.

Bestämmelsen ersätts av 27 § 1 mom. UBL.

13 §

Se kommentaren till 13 § SFL.

15 § 1 och 2 mom.

1 mom. föreslås upphävt eftersom reglerna om dödsbobefrielse flyttas till 30 § andra stycket UBL.

Regeln i 15 § 2 mom. ersätts med en ny paragraf i UBL, 62 a §, gemensam för de skatter och avgifter som tas ut enligt UBL.

Lagen om förhandsbesked i taxeringsfrågor

2 §

Ändringarna föranleds främst av att nämnden för rättsärenden vid RSV förutsätts bli funktionellt fristående i förhållande till verket och kallas rättsnämnden (se avsnitt 12.2.3).

3 §

RSV föreslås vara den skattskyldiges motpart vid ansökan om förhandsbesked (se avsnitt 12.2.3).

6 §

Paragrafen överensstämmer i sak med nuvarande regel med undantag för att RSV — som en följd av att verket enligt 3 § skall vara den skattskyldiges motpart — får rätt att överklaga beslut om förhandsbesked.

11 §

Paragrafen föreslås upphävd med hänsyn till att AO enligt ML avskaffas (se avsnitt 13.3). Den skattskyldiges motpart i förhandsbeskedsärenden blir även för mervärdeskattefrågor RSV.

Lagen om beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst

4 §

Handläggning av ärende enligt LSB innefattas i begreppet taxering. Hänvisningen till såväl NTL som LSK innebär inte någon förändring i sak utan följer av att reglerna om uppgiftsskyldighet brutits ut till en särskild lag.

6 §

Paragrafen, som behandlar vilandeförklaring av ansökan på grund av att tidigare taxering som inverkar på skatteberäkningen inte har vunnit laga kraft, föreslås upphävd. Beslut om särskild skatteberäkning skall kunna fattas även om taxeringarna inte har vunnit laga kraft (se avsnitt 6.2.10).

7 §

Enligt vårt förslag skall skattemyndigheterna i framtiden besluta om de taxeringsåtgärder som föranleds av beslut av domstol och av skattemyndighet (avsnitt 7.6 och 21.2.4). Skattemyndigheten skall därvid göra de ändringar av skatteberäkningen för ackumulerad inkomst som kan komma i fråga efter en ändring av den beskattningsbara inkomsten eller underlaget för tilläggsbelopp. Detta följer redan av 4 kap. 18 och 19 §§ NTL. Den särskilda regeln i LSB kan därför utgå.

8 §

Paragrafen har anpassats till omprövningsförfarandet i NTL. Enligt första stycket garanteras den skattskyldige alltid en ettårsfrist för ansökan om särskild skatteberäkning från det att förutsättningar för skatteberäkningen föreligger. Det nuvarande andra stycket konsumeras av den femåriga omprövningstiden. Andra stycket i förslaget ger skattemyndigheten möjlighet att besluta om ny skatteberäkning till den skattskyldiges nackdel inom fem år om det visar sig att den tidigare skatteberäkningen grundats på oriktiga förutsättningar.

9 §

Bestämmelsen konsumeras av den femåriga omprövningsperioden och föreslås upphävd.

Anvisningarna till 4 §

Skattemyndigheten skall besluta om särskild skatteberäkning i första instans. Ansökan måste, enligt de vanliga reglerna i NTL, komma in inom fem år efter taxeringsåret för att prövas om inte 8 § är tillämplig. Att ansökan skall prövas även om den ges in till fel skattemyndighet eller till

en förvaltningsdomstol framgår av reglerna i 4 kap. NTL. Den särskilda regeln i LSB kan därför utgå.

Uppbördslagen

Våra huvudförslag vad gäller UBL är att AO i uppbördsmål avskaffas, att förenklade regler om anstånd med att betala skatt införs, att institutet bindande förklaring avskaffas och att de olika besvärsgångarna ersätts av en gemensam — beslut av såväl LSM som LSKM överklagas till länsrätten. Därutöver kommer vi med tre förslag som vi anser motiverade av förenklingsskäl, nämligen om avrundning av öretal vid debitering av skatt, om ansvarighet för skatt som påförts avliden person eller dödsbo och om dödsbobefrielse. Reglerna flyttas från de olika skattelagarna till en gemensam och enhetlig reglering i UBL.

3 §

Vad gäller avrundning vid debitering av slutlig skatt, se kommentaren under 27 § 1 mom.

För preliminär skatt gäller att B-skatt avrundas nedåt till helt krontal (26 § första stycket). Skattetabellerna för A-skatt anger skattebeloppet i helt krontal. För de mindre vanliga fall då preliminär A-skatt tas ut med viss procent av inkomsten gäller enligt 3 § 2 mom. 1 sjätte stycket att öretal avrundas uppåt. Denna regel med avrundning uppåt har väckt kritik. Den har mycket liten betydelse för staten och bör ändras så att avrundningen sker nedåt.

22 §

Ändringarna innebär att även LSKM får behörighet att fastställa avgiftsunderlag för egenavgifter (se avsnitt 6.2.5). Med begreppet skattemyndighet avser vi, liksom i NTL, såväl LSKM som LSM. Enligt 2 § 1 mom. har begrepp som används i NTL samma betydelse i UBL om inte annat anges.

27 § 1 mom.

Vid debitering av skatt avrundas de ingående skatteposterna till helt krontal. Detta sker dock inte på ett enhetligt sätt. Inkomstskatter och förmögenhetsskatt avrundas uppåt eller nedåt till närmaste hela krontal. Underlaget för utskiftningsskatt och ersättningsskatt anges i helt hundratal kronor. Skattesatsen är helt procenttal — 40 resp. 25 % — och till följd härav kan öretal inte uppkomma vid debitering av dessa skatter. För övriga skatter och för avgifter gäller att öretal alltid avrundas nedåt till helt krontal. Detta framgår av denna uppställning.

Avrundning av öretal vid debitering av skatt

	50-öres-avrundning	Öretal bort-faller	Öretal avrundas uppåt	Öretal förekom-mer inte	Lagrum
Statlig inkomstskatt	X				10 b § SIL
Kommunal inkomstskatt	X				27 § 1 mom. UBL
Statlig förmögenhets-skatt	X				11 § 3 mom. SFL
Utskiftnings-skatt				X	1 § 1 mom. lagen om utskift-ningsskatt
Ersättnings-skatt				X	2 § lagen om ersättningsskatt
Skogsvårds-avgift		X			2 § lagen om skogsvårdsavgift
Vinstdelnings-skatt		X			8 § lagen om vinstdelnings-skatt
Egenavgift		X			27 § 1 mom. UBL
Statlig fastighets-skatt		X			6 § lagen om statlig fastig-hetsskatt
Skattetillägg		X			116 r § GTL
Försenings-avgift		X			116 r § GTL
Annuitet		X			27 § 1 mom. UBL
Preliminär B-skatt		X			26 § UBL
Preliminär A-skatt					
- enligt skattetabell		X			
- enligt %-sats			X		3 § 2 mom. UBL

Det oregelbundna avrundningssystemet försvårar skattedebiteringen. Det är till fördel för de skattskyldiga och för skattemyndigheterna om reglerna är enhetliga. I förenklingssyfte föreslår vi därför att öretal alltid avrundas nedåt för alla skatter och avgifter. De särskilda avrundningsreglerna i de lagar som omfattas av UBL kan därmed slopas.

Vad gäller avrundning i de fall då preliminär A-skatt tas ut med viss procent av inkomsten, se kommentaren till 3 § 2 mom. 1.

De statsfinansiella kostnaderna för denna reform kan beräknas enligt följande. Underlaget för statlig inkomstskatt — såväl beskattningsbar inkomst som underlag för tilläggsbelopp — beräknas i helt hundratal

kronor. Skattesatsen i inkomstskikten är helt procenttal. Öretal uppkommer därför inte vid debitering av statlig inkomstskatt så länge skattesatsen utgör helt procenttal. Underlaget för statlig förmögenhetsskatt anges i helt tusental kronor. Skattesatsen i förmögenhetsskikten är 1,5, 2, 2,5 och 3 %. Öretal uppkommer därför inte heller vid debitering av statlig förmögenhetsskatt. Den föreslagna avrundningsregeln innebär därför inte något inkomstbortfall för staten i fråga om statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt.

Skattesatsen för kommunal inkomstskatt beslutas av kommun, landstingskommun och kyrklig församling eller samfällighet och är regelmässigt fastställd med öretal, vilket medför att öretal uppkommer vid debiteringen. Antalet debiterade poster uppgår till ca 6 miljoner. Om man antar att hälften av dessa poster avrundas uppåt blir inkomstbortfallet till följd av förslaget ca 3 milj. kr. Statens utbetalning av kommunalskattemedel sker inte med ledning av den debiterade skatten utan på grundval av det totala skatteunderlaget i kommunen multiplicerat med den kommunala skattesatsen (4 och 4 a §§ lagen med särskilda bestämmelser om kommuns och annan menighets utdebitering av skatt, m.m., SFS 1965:269). Staten svarar således för det beräknade inkomstbortfallet på ca 3 milj. kr.

30 §

Skattemyndigheten föreslås få behörighet att som första instans fatta beslut om befrielse från tilläggspensionsavgift enligt första stycket.

Förslaget till det nya andra stycket har kommenterats i avsnitt 6.2.3. Överflyttningen av reglerna till UBL innebär att ärenden om dödsbobefrielse fortsättningsvis är att anse som uppbördsärenden.

49 § 1 mom.

Reglerna om anstånd med att betala in skatt har utformats enligt det förslag som lades fram i betänkandet Förenklad taxering (s. 151).

Såväl LSKM som LSM föreslås få fatta beslut om anstånd. Bestämmelsen har utformats som en generell regel att anstånd kan medges med att betala in skatt, kvarskatteavgift eller ränta som kan antas komma att avkortas. Anstånd kan meddelas ex officio eller på ansökan av skattskyldig.

49 § 2 mom.

Villkoren för anstånd enligt 2 mom. har mildrats. Anstånd kan — utöver de s.k. obillighetsfallen — medges i ärenden eller mål som är svårbedömda, antingen på grund av att sakläget är komplicerat eller för att rättsfrågan är oviss. Enligt nuvarande bestämmelser (49 § 2 mom. 4) skall anstånd ges om kvarstående eller tillkommande skatt har påförts på grund av att 3 § lagen (1980:865) mot skatteflykt har tillämpats. Har denna lag tillämpats torde regelmässigt rättsfrågan kunna bedömas som oviss och anstånd kan medges även med den föreslagna utformningen av bestämmelsen.

49 § 4 mom.

Anståndsränta utgår oavsett enligt vilket moment i 49 § UBL anstånd har medgetts.

Ett taxeringsbeslut som inte överklagas vinner laga kraft vid utgången av femte året efter taxeringsåret. Att taxeringsbeslutet skall ha vunnit laga kraft kan därför inte behållas som krav för att erlagd ränta skall återbetalas. Det kan inte heller anses motiverat att avvakta ett lagakraftvunnet beslut eftersom överordnad myndighet i det nya systemet endast undantagsvis torde ha anledning att överklaga beslutet. Bifalls den skattskyldiges begäran i omprövningsärendet av skattemyndigheten skall räntan återbetalas. För det fall den skattskyldiges yrkanden bifalls först av domstol är det däremot lämpligt att ha kvar den nuvarande ordningen att erlagd ränta betalas tillbaka först sedan domen vunnit laga kraft.

49 § 5 mom.

Momentet föreslås upphävt. Skattetillägg och förseningsavgift inkluderas i begreppet skatt enligt 1 § UBL. Att anstånd kan medges med att betala in skattetillägg följer därför redan av 1 mom.

50 §

Beslut om anstånd enligt 48 § skall även fortsättningsvis fattas av LSM. Anståndsbeslut enligt 49 § föreslås däremot fattas av den skattemyndighet som fattat taxeringsbeslutet.

62 a §

Bestämmelser om ansvarighet för skatt som påförts avliden person eller, såvitt gäller det beskattningsår under vilket dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom finns i ett flertal lagar, nämligen 75 § 2 mom. KL, 15 § 2 mom. SIL, 15 § 2 mom. SFL, 3 § lagen om skogsvårdsavgift och 5 § lagen om statlig fastighetsskatt. För skattetillägg och förseningsavgift, egenavgifter samt annuiteter på avdikningslån, som också innefattas i begreppet skatt enligt UBL, finns inte någon motsvarande reglering. Vi föreslår att de ovannämnda lagrummen upphävs och att det i UBL införs en gemensam reglering som omfattar skatt enligt UBL. Av 27 § 3 mom. sista stycket och 32 § sista stycket framgår att reglerna om dödsbobefrielse även kommer att bli tillämpliga på kvarskatteavgift och respiträntа.

72 §

RSV kan genom nämnden för rättsärenden enligt nuvarande regler meddela bindande förklaringar i vissa uppbördsfrågor. Institutet utnyttjas ytterst sparsamt. Bindande förklaringar har en så generell karaktär att de bör betraktas som författningar (prop. 1975/76:112 s. 63). Möjligheten att meddela bindande förklaringar infördes under den tid då 1809 års regeringsform gällde. Enligt nya RF kan riksdagen inte delegera sin be-

fogenhet att stifta skattelag. De bindande förklaringarna strider således mot nya RF. Förklaringar kan dock meddelas enligt punkt 6 i övergångsbestämmelserna till RF. Enligt den punkten får bemyndigande som beslutats av Konungen och riksdagen gemensamt eller av riksdagen ensam utnyttjas även fortsättningsvis tills riksdagen bestämmer annorlunda. Några nya bemyndiganden torde däremot inte kunna ges.

Vi förutsätter i avsnitt 12.2 att rättsnämnden skall bli funktionellt fristående från RSV och fatta beslut i eget namn. Det är tveksamt om en förändring av 72 § som innebär att beslutsbehörigheten förs över från RSV till rättsnämnden är möjlig med hänsyn till RF:s bestämmelser. Institutet har dessutom spelat ut sin roll. Vi föreslår därför att andra — fjärde styckena upphävs.

72 a §

Paragrafen föreslås upphävd med hänsyn till att AO i uppbördsfrågor föreslås avskaffad (se avsnitt 13.4). Att det allmänna även fortsättningsvis skall kunna överklaga till den enskildes förmån framgår av förslaget till 86 § 1 mom.

73 §

Den nuvarande regeln i 50 § 2 mom. GTL om förvaring av självdeklarationer saknar motsvarighet i LSK, eftersom vi ansett det vara en fråga som inte bör regleras i lag. I konsekvens härmed föreslår vi att andra stycket skall utgå och att regleringen i stället sker genom förordning.

78 §

Med begreppet skattemyndighet avser vi, liksom i NTL, såväl LSKM som LSM (2 § 1 mom. UBL och 1 kap. 4 § NTL).

83 §

Bestämmelsen har justerats på motsvarande sätt som vitesbestämmelserna i NTL (se kommentaren till 7 kap. 1 § NTL). Någon ändring i sak är inte avsedd.

85 § 1 mom.

Enligt nuvarande ordning överklagas LSM-beslut till LSKM eller länsrätt, medan de LSKM-beslut som är överklagbara överklagas till kammarrätt. Förslaget innebär att beslut av skattemyndighet — oavsett om det har fattats av LSM eller LSKM — överklagas till länsrätt. Andra stycket reglerar vilka skattemyndighetsbeslut som inte får överklagas. Undantagen överensstämmer med dagens regler (85 § 1 mom. fjärde stycket, 86 § 1 mom. första stycket UBL). De beslut av LSM, som kan överklagas till LSKM men inte längre, föreslås i stället få överklagas till länsrätt. Länsrättens beslut är däremot inte överklagbart, se 86 b §.

86 § 1 mom.

AO-funktionen föreslås avskaffad (se avsnitt 13.4). Överordnad myndighet skall få överklaga underordnad myndighets beslut.

Någon begränsning i överklaganderätten motsvarande den som för närvarande finns för AO i fråga om LSM-beslut, kan inte anses motiverad.

I UBL finns för närvarande inga bestämmelser om tid för överklagande. FL:s regler gäller därför och överklagandet skall ha kommit in till beslutsmyndigheten inom tre veckor från det klaganden fick del av beslutet. I dag delges AO i uppbördsmål i princip alla beslut som kan överklagas av ombudet (61 § uppbördsförordningen). Ordningen med delgivning av beslut är inte praktisk, vilket påtalats av RSV i en skrivelse till regeringen. Regeringen har överlämnat skrivelsen till oss för att övervägas inom ramen för vårt arbete.

AO delges beslut i en mängd ärenden som avser bagatellbelopp och som AO i praktiken inte har någon möjlighet att sätta sig in i. Tiden för överklagande för det allmänna bör därför inte knytas till delgivningen av beslutet utan till beslutsdagen. Den överordnade myndigheten bör själv avgöra vilka beslut den vill ta del av, t.ex. beslut som avser mycket stora belopp, svåra rättsfrågor eller tillämpningen av ny lagstiftning. Regler, som möjliggör för överordnad myndighet att föreskriva vilka typer av beslut den skall tillsändas, bör tas in i uppbördsförordningen. Tiden för överklagande bör även fortsättningsvis vara tre veckor.

86 b §

Denna nya paragraf reglerar vilka beslut som kan överklagas till länsrätt men inte längre. Dessa beslut motsvaras av de LSM-beslut som enligt nuvarande regler kan överklagas till LSKM men inte längre (85 § 1 mom. andra stycket, 86 § 1 mom. första stycket).

86 c §

LSKM föreslås — liksom i taxeringsmål — vara den skattskyldiges eller arbetsgivarens motpart vid överklagande. RSV för det allmännas talan i regeringsrätten. Bestämmelsen motsvaras av 6 kap. 12-14 §§ NTL beträffande taxeringsmål. Se vidare avsnitt 13.4.

Skogskontolagen

1 §

Den skattskyldige är enligt förslaget garanterad en sexmånadersfrist från meddelandet av beslutet om att rätt till skogsskadeuppskov inte föreligger för att framställa yrkande om uppskov för insättning på skogskonto.

5 §

Ändringen föranleds bl.a. av att bestämmelserna om deklarations- och uppgiftsskyldighet brutits ut från NTL och bildat en egen lag, LSK.

Lagen om sjömansskatt

30 §

Ändringarna i första och andra styckena utgör anpassningar till vad som föreslås beträffande vitesreglerna i UBL och NTL. Se kommentarerna till 7 kap. 1 § NTL. Den nuvarande hänvisningen i tredje stycket till 83 § UBL har justerats.

Lagen om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkring

1 §

Enligt riksdagens principbeslut skall även LSKM fatta beslut om PGI.

2 §

Ändringen innebär inte någon förändring i sak, utan föranleds av det nya taxeringsförfarandet och att TN avskaffas. Beslut om eftertaxering innebär i den nya ordningen en ändring i taxeringsbeslut, inte en tilläggstaxering, och behöver därför inte anmärkas särskilt i lagtexten.

6 §

Bestämmelsen har utformats efter mönster från 3 kap. 2 § NTL. Se kommentaren till denna paragraf.

8 a §

Bestämmelsen motsvarar 4 kap. 8 § första stycket, 9 § första stycket och 11 § första stycket NTL. Reglerna om omprövning lappar delvis över bestämmelsen om ändring enligt 7 §.

11 §

Den nuvarande 11 § struktureras om och innehållet fördelas på flera paragrafer. Vi föreslår att — i samstämmighet med taxeringsförfarandet — den försäkrade skall kunna överklaga omprövningsbeslut hos länsrätten. Tiden för överklagande föreslås överensstämma med den enligt NTL. RFV kan överklaga även ej omprövade beslut (jfr 6 kap. 1 § NTL).

12 §

Den nuvarande 12 § har flyttats till 15 §. Innehållet i förslaget till ny 12 § motsvarar nuvarande 11 § andra stycket fjärde—sjätte meningarna och tredje stycket.

13 §

Förslaget att även RSV skall kunna överklaga beslut om beräkning av PGI har kommenterats i avsnitt 13.5.

14 §

Denna nya paragraf motsvarar nuvarande 11 § sista stycket.

15 §

Bestämmelsen motsvarar nuvarande 12 §.

Lagen om förlustavdrag

1 §

Som vi utvecklat i avsnitt 6.2.6 anser vi att en förlustdeklaration skall behandlas som en vanlig deklaration och att förlusten skall bestämmas för förluståret genom taxeringsbeslut. Ett sådant taxeringsbeslut skall följa de vanliga förfaranderegelna t.ex. vad gäller omprövning och överklagande.

2 §

Vi föreslår en uppjustering av beloppsgränsen för när rätten till förlustavdrag bortfaller (se avsnitt 6.2.6).

5 §

Yrkande om förlustavdrag bör framställas i deklarationen. Genom den femåriga omprövningsperioden är det dock möjligt att under fem år efter taxeringsåret begära omprövning och yrka förlustavdrag.

11 §

Reglerna om följdändring i NTL ger skattemyndigheten möjlighet att ändra i taxeringsbeslut för andra taxeringsår, t.ex. när en tidigare bestämd förlust minskas genom ett omprövningsbeslut och förlustavdrag vid senare års taxeringar behöver justeras.

Ett ändrat taxeringsbeslut kan också t.ex. innebära att den tidigare bestämda förlusten fastställs till ett högre belopp. Genom bestämmelsen i denna paragraf kan den skattskyldige även efter femårsperiodens utgång

begära att taxeringsbeslut för andra taxeringsår ändras i motsvarande mån.

12 §

Bestämmelsen kommenteras i avsnitt 6.2.6. Den ger möjlighet att vägra avdrag för förlust, trots att avdraget håller sig inom ramen för den tidigare bestämda förlusten och tiden för omprövning av förlustårets taxering till den skattskyldiges nackdel har gått ut. Förutsättningarna är att den skattskyldige lämnat oriktig uppgift som medfört att förlusten bestämts till för högt belopp och att skattemyndigheten fått kännedom om detta först sedan omprövningsperioden gått ut. Avdrag kan då vägras men endast till den del det omfattas av den oriktiga uppgiften. Regeln ger däremot ingen rätt att riva upp och ändra taxeringsbeslutet för förluståret.

Anvisningarna till 2 §

Första stycket utgår till följd av att förlusten skall bestämmas vid förlustårets taxering, se avsnitt 6.2.6.

Lagen om inkomstbeskattning av fideikommissbo, m.m.

3 och 4 §§

Beslut föreslås fattas av skattemyndighet i stället för av länsrätt. Fråga om tillämpning av lagen bör följa reglerna om beslut, omprövning och överklagande i NTL. De särskilda reglerna i 3 § om beslutsbehörighet m.m. är därför inte längre nödvändiga och 3 § kan utmönstras.

5 §

Skattemyndigheten, inte länsrätt, skall göra den ändring i taxeringsbeslut som föranleds av beslut enligt 2 §. Detta följer av reglerna om taxeringsåtgärder i 4 kap. 18 och 19 §§ NTL. Vi föreslår därför att 5 § utgår.

Folkbokföringslagen

De föreslagna ändringarna har kommenterats i avsnitt 13.9.

Lagen om mervärdeskatt

22 a §

Reglerna om anstånd med att lämna deklaration finns för närvarande i en särskild förordning, förordningen (1982:24) om anstånd med att lämna deklaration för mervärdeskatt. På taxerings- och punktskatteområde-

na är däremot anståndsreglerna intagna i förfarandelagarna i direkt anslutning till bestämmelserna om deklaration och deklarationstider. Av förenklingsskäl är det fördelaktigt med en likartad reglering på de tre områdena och att reglerna om deklarationsinlämnande samlas. Även våra förslag i avsnitt 10.4.2 om att beslut om anstånd skall överklagas till länsrätt i stället för till RSV motiverar denna överflyttning av reglerna till en ny paragraf i ML. Den särskilda förordningen om anstånd föreslås upphävd.

26 §

De tre första styckena har utformats efter mönster från 3 kap. 5 § NTL. Se kommentaren till denna paragraf. I ett nytt fjärde stycke hänvisas till NTL:s regel om befrielse från skyldighet att förete handling eller lämna uppgift. Angående motiven till denna bestämmelse, se kommentaren till 3 kap. 6 § NTL.

30 §

Vi föreslår att beskattningsförfarandet för mervärdeskatt utformas i enlighet med taxeringsförfarandet. Som framgår av kommentaren till 32 § föreslås att fastställelsebeslut skall anses vara fattat i de fall skatten för närvarande anses vara fastställd utan att beslut fattats. LSKM föreslås kunna fatta tre typer av beskattningsbeslut: fastställelsebeslut (motsvarande grundbeslut i NTL), omprövningsbeslut och beslut om skatteberäkning (beslut om taxeringsåtgärder i NTL). Ett fastställelsebeslut skall meddelas för varje redovisningsperiod. Det meddelas i enlighet med deklarationen, om deklaration har lämnats, eller till noll kronor (32 §).

Andra stycket föreslås upphävt, eftersom det av 32 § framgår att fastställelsebeslut skall fattas enligt deklarationen. Tredje stycket upphävs, eftersom det aldrig i ett fastställelsebeslut kan bli fråga om skönsbeskattning.

32 §

Förslaget har kommenterats i avsnitt 10.3.2. Andra meningen i andra stycket har utformats efter mönster från 4 kap. 2 § andra stycket LPP. Kommer en mervärdeskattedeklaration in för sent måste LSKM för närvarande i princip fatta ett särskilt beslut om fastställelse och underrätta den skattskyldige om detta. I prop. 1983/84:71 (s. 96) föreslog departementschefen att skatten vid en för sen punktskattedeklaration skall anses beslutad till noll kronor till dess deklaration kommit in eller nytt beslut har meddelats. Inkommer deklarationen med några dagars försening får skatten anses beslutad enligt deklarationen utan att något särskilt beslut meddelas och utan att den skattskyldige behöver underrättas. Vi föreslår motsvarande ordning även för mervärdeskattens del.

33 §

Bestämmelserna i 33-40 b §§ har utformats efter mönster från reglerna om taxeringsbeslut i 4 kap. NTL. Denna paragraf har sin motsvarighet i 4 kap. 8 § NTL. Första stycket avser bl.a. att understryka att omprövningen gäller en fråga i beslutet och inte, som hittills varit fallet, storleken av den fastställda skatten. Den skattskyldiges begäran om omprövning kan även innebära att ytterligare skatt skall betalas in till statsverket.

Andra stycket ger LSKM rätt att underlåta att fatta ett omprövningsbeslut på eget initiativ om beslutet skulle ändra den fastställda skatten i endast ringa mån. RSV bör utfärda föreskrifter i frågan. Begär en skattskyldig omprövning är LSKM däremot skyldig att fatta ett omprövningsbeslut även om den fastställda skatten ändras helt obetydligt. LSKM är skyldig att på begäran ompröva varje fråga som kan ha betydelse för beskattningen eller i annat ekonomiskt hänseende, även om det inte påverkar den för redovisningsperioden fastställda skatten. Som framgår av 38 § föreslås att det nuvarande beloppskriteriet för efterbeskattning slopas.

34 §

Paragrafen motsvarar 4 kap. 9 § NTL. Nuvarande 34 § första stycket har flyttats till en ny paragraf, 40 c §. Andra stycket föreslås upphävt (se kommentaren till 40 c §).

Omprövningsfristen är för den skattskyldige sex år efter utgången av det kalenderår beskattningsåret gått till ända. Den skattskyldiges begäran måste komma in inom sexårsperioden. LSKM kan dock meddela beslutet efter fristens utgång. Flera omprövningsbeslut kan fattas under fristen, även avseende samma fråga och redovisningsperiod. Har en sak beträffande viss redovisningsperiod prövats av domstol kan samma sak för samma redovisningsperiod däremot inte prövas av LSKM.

35 §

Bestämmelsen avser följdändringar och motsvaras av 4 kap. 10 § 1 NTL. Den har kommenterats i avsnitt 10.3.3.

36 §

Tar LSKM själv upp en fråga om ändring skall beslut till den skattskyldiges fördel meddelas senast under sjätte året och beslut till den skattskyldiges nackdel senast under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända. Har den skattskyldige inte lämnat någon deklaration gäller en speciell tidsfrist. I dag räcker det att LSKM väcker fråga om beslut inom sex år. Det fordrar att ifrågasatta beslut i slutet av perioden delges den skattskyldige. I likhet med vad vi föreslår i 4 kap. 11 § första stycket NTL menar vi att beslut på LSKM:s initiativ också måste meddelas inom perioden. För att ett beslut skall anses meddelat måste det ha lämnats för expediering.

För de fall den skattskyldige lämnar in sin deklaration för sent, eller inte alls ger in någon deklaration, finns en särskild regel i första stycket sista meningen. Omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel kan då fattas inom två år från det deklarationen kom in till LSKM utan att förutsättningarna för efterbeskattning föreligger, men inte senare än sex år efter beskattningsåret.

Följdändringsbeslut till den skattskyldiges fördel får enligt andra stycket fattas även efter den tidsfrist som anges i första stycket. Att även följdändringsbeslut till den skattskyldiges nackdel får fattas efter tvåårsperioden framgår av 39 § andra stycket.

37 §

Den nuvarande bestämmelsen i 37 § omfattas av 41 § i vårt förslag. Omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel efter tvåårsperiodens utgång är efterbeskattningsbeslut. Sådana beslut får fattas om vissa förutsättningar är uppfyllda. Begreppet efterbeskattning får en annan och vidare innebörd än hittills genom att LSKM:s möjligheter att på eget initiativ ändra ett beslut till den skattskyldiges nackdel efter tvåårsperioden innefattas i begreppet efterbeskattning. Eftersom efterbeskattningsbesluten är en typ av omprövningsbeslut krävs inte längre den "dubbelreglering" som hittills varit nödvändig på grund av att efterbeskattningsbesluten har varit en tilläggsbeskattning.

38 §

Paragrafen reglerar under vilka förutsättningar beslut om efterbeskattning får fattas. Första stycket motsvarar den nuvarande 38 §. En förutsättning enligt nuvarande regler är att skatten fastställts till för lågt belopp eller återbetalats till för högt belopp till följd av den oriktiga uppgiften. Att efterbeskattningsbesluten är till den skattskyldiges nackdel framgår av 37 §. Regeln har därför formulerats så att uppgiften skall ha föranlett att beslutet blivit oriktigt. Det nya andra stycket motsvarar 4 kap. 14 § första stycket 1 NTL. Bestämmelserna om besvär i särskild ordning föreslås upphävda. Det innebär att även det allmännas möjlighet till extraordinära besvär till den skattskyldiges nackdel när beskattningen blivit oriktig på grund av uppenbart förbiseende (56 § fjärde stycket) utmönstras. I likhet med förslaget till 4 kap. 14 § första stycket 1 NTL föreslår vi att sådana felaktigheter i stället skall kunna rättas genom ett beslut om efterbeskattning. Efterbeskattningsmöjligheten avses även ersätta det allmännas kvittningsrätt (se avsnitt 7.4.3). Felaktigheten måste avse ett betydande belopp. Ett belopp bör för att vara betydande uppgå till ungefär ett basbelopp. Är det en felaktighet som avser flera redovisningsperioder bör beslut om efterbeskattning kunna fattas även om beloppet per period understiger ett basbelopp.

Som framgår av tredje stycket jämfört med 37 § är följdändringar till den skattskyldiges nackdel efter tvåårsperioden efterbeskattningsbeslut.

Förslaget har kommenterats i avsnitt 10.3.3. Följdändring får göras även efter sexårsfristens utgång (39 § andra stycket).

I fjärde stycket slopas det nuvarande kravet på att skatten som skulle ha erlagts skall avse ett mer än ringa belopp för efterbeskattning. Det har ersatts av en generell rätt i 33 § andra stycket för LSKM att avstå från att fatta omprövningsbeslut på eget initiativ när det rör sig om små belopp. Föreskrifter bör utfärdas i administrativ ordning. Även bestämmelserna i de nuvarande tredje och fjärde styckena föreslås slopade och ersatta av regler som gäller alla omprövningsbeslut (40 b och 40 c §§). Detta är möjligt eftersom efterbeskattningsbesluten inte längre skall ha karaktär av tilläggsbeskattning.

38 a §

Bestämmelsen motsvarar 4 kap. 15 § NTL. Som framgår av kommentaren till den paragrafen är avsikten att de skattskyldiga inte skall komma i ett sämre läge i det nya förfarandet jämfört med dagens skatteprocess.

39 §

Enligt den nuvarande regeln i 39 § får LSKM, utan hinder av bestämmelserna om besvär i särskild ordning, från skatt som skall betalas enligt beslut om efterbeskattning för viss redovisningsperiod avräkna skatt som den skattskyldige kan återfå för annan redovisningsperiod under samma beskattningsår. Har slutligt beslut fattats för den redovisningsperioden kan ju ett nytt fastställelsebeslut till den skattskyldiges fördel inte fattas. I och med att de slutliga besluten avskaffas kan bestämmelsen utgå.

Nuvarande 40 §, som behandlar inom vilken tid efterbeskattning får ske, har i likhet med vad som föreslås för motsvarande bestämmelser i NTL, delats upp i två paragrafer. De "vanliga" tidsperioderna har förts till 39 §. Beslut skall enligt första stycket meddelas inom sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret har gått till ända.

I andra stycket ges tidsgränser för följdändringsbeslut till nackdel. Även på mervärdeskatteområdet föreslås en yttersta tidsgräns för följdändring i beskattningsbeslut till nackdel för annan skattskyldig. Tredje stycket motsvarar nuvarande 40 § första stycket tredje meningen. Fjärde stycket motsvarar 40 § andra stycket.

40 §

De två första styckena i nuvarande 40 § har flyttats till 39 §. I den nya 40 § behandlas tidsperioderna för efterbeskattning vid skattebrott. I övrigt har endast redaktionella ändringar av paragrafen gjorts.

40 a §

Bestämmelsen har kommenterats i avsnitt 10.3.4. Beslut om skatteberäkning motsvarar beslut om taxeringsåtgärder i NTL.

40 b §

Bestämmelsen motsvarar nuvarande 30 § tredje stycket och 38 § tredje stycket.

40 c §

Regeln motsvarar nuvarande 34 § första stycket och 38 § fjärde stycket. Eftersom efterbeskattningsbesluten föreslås vara omprövningsbeslut, inte tillägg till tidigare beskattningsbeslut, behövs endast en regel.

Enligt nuvarande regler får en ändring av fastställd skatt som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret om inte slutligt beslut har meddelats för någon redovisningsperiod under beskattningsåret. I så fall skall skatten hänföras till de rätta perioderna. För den period där slutligt beslut har meddelats kan inte ett nytt beslut om fastställelse fattas. Ordningen med slutliga beslut föreslås avskaffad. Nuvarande 34 § andra stycket kan därmed utgå. Någon begränsning av möjligheterna att hänföra rättelserna till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret, t.ex. i det fall beslutet för en redovisningsperiod överklagats till någon del, är knappast motiverad.

41 §

Ändringen medför att bestämmelsen är tillämplig på alla beskattningsbeslut. Den nuvarande regeln i 37 § föreslås därför slopad.

46 §

Anståndsreglerna i UBL har utformats enligt det förslag vi lade fram i betänkandet Förenklad taxering (s. 151). Vi föreslår att motsvarande ordning skall gälla för mervärdeskatt.

51 §

Första stycket reglerar de beslut som överklagas till länsrätt. Beslut om anstånd med att betala skatt föreslås få överklagas till länsrätt i stället för som för närvarande till RSV. Motiven till förslaget framgår av avsnitt 10.4.2. För att den skattskyldige skall ha rätt att överklaga gäller den allmänna principen att beslutet skall ha gått emot honom (22 § FL). Att RSV kan överklaga även till den skattskyldiges förmån framgår av 55 § jämförd med 6 kap. 15 § NTL.

52 §

För beslut som anges i 51 § första stycket gäller en överklagandetid på sex år efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända. Motsvarande tid för överklagande gäller också enligt NTL och LPP. Även för beslut om anstånd med att betala skatt kommer den femåriga överklagandetiden att gälla (jfr 8 kap. 1 och 2 §§ LPP). För de beslut

som överklagas till RSV gäller FL:s tid för överklagande på tre veckor från det att klaganden fått del av beslutet. De beslut som kan överklagas till RSV måste även fortsättningsvis delges de skattskyldiga. Delgivning av beslut blir i övrigt överflödigt i det nya förfarandet, utom när beslut fattas i anslutning till utgången av sexårsperioden. Vi föreslår därför att det i förordningen (1968:431) om mervärdeskatt tas in en bestämmelse om att delgivning skall ske av beslut som fattas efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända.

54 §

Den allmänna ombudsfunktionen föreslås avskaffad (se avsnitt 13.3). I stället får RSV överklaga LSKM:s beslut. Om den skattskyldige överklagar skall LSKM vara motpart i målet (55 § jämförd med 6 kap. 12 § NTL).

Tiderna för överklagande överensstämmer i princip med de frister som gäller för LSKM:s beslut på eget initiativ. RSV är alltid garanterad en minsta överklagandetid på två månader från det att beslutet meddelades. RSV skall således i det nya systemet aldrig behöva delges beslut. Som framgår av avsnitt 10.4.1 föreslår vi att RSV skall lämna föreskrifter om vilka beslut verket skall underrättas om. På en punkt föreligger det en skillnad i förhållande till LSKM:s möjlighet att fatta beslut på eget initiativ. Ett beslut om efterbeskattning måste överklagas inom två månader från det att LSKM meddelade beslutet.

RSV får till skillnad mot skattskyldiga även överklaga fastställelsebeslut.

55 §

Bestämmelserna i 6 kap. NTL gäller i tillämpliga delar vid överklagande och handläggning vid domstol av mål enligt ML. Detta innebär att alla regler utom 6 kap. 1, 3 och 4 §§ NTL gäller även för mervärdeskatt. Beträffande innebörden av reglerna, se kommentaren under resp. paragraf.

Enligt en uttrycklig hänvisning skall vad som sägs i 6 kap. 19 § NTL gälla vid beslut enligt 40 a § ML. Detta innebär att länsrätt får pröva en talan mot LSKM:s beslut enligt nämnda bestämmelse i ML till följd av domstols beslut först sedan domstolens beslut vunnit laga kraft. Skälet är att annars kan det inte garanteras att länsrätten har ett aktuellt underlag.

63 §

Vi förutsätter att RSV:s nämnd för rättsärenden skall bli i vart fall funktionellt fristående från RSV och fatta beslut i eget namn. Detta innebär förändringar i ML.

RSV kan för närvarande genom nämnden för rättsärenden meddela beslut om s.k. bindande förklaringar, en möjlighet som utnyttjas ytterligt sällan. Vi föreslår att RSV:s rätt att meddela bindande förklaringar enligt

UBL skall upphöra. Även rätten att meddela bindande förklaringar enligt ML bör slopas. Beträffande motiven till förslaget hänvisas till kommentaren under 72 § UBL.

64 a §

Ändringen i första stycket föranleds av att LSKM föreslås kunna påföra skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt (jfr 64 g §).

64 g §

LSKM föreslås få fatta beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt. Beslutet skall fattas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut vunnit laga kraft. LSKM skall inte behöva avvakta att beslutet vinner laga kraft för att fatta beslut om skattetillägg. Tredje stycket föreslås upphävt. I fråga om motiven till förslaget hänvisas till vad som sägs beträffande 116 m § tredje stycket GTL i avsnitt 9.8.

64 h §

Andra stycket föreslås utgå. Regeln i 6 kap. 24 § NTL skall genom hänvisningen i 55 § ML tillämpas även på skattetillägg enligt ML.

69 §

Förslaget motsvarar bestämmelserna i 7 kap. 1 § NTL. Vi hänvisar till kommentaren under denna bestämmelse.

74 §

Den nuvarande bestämmelsen i 74 § föreslås upphävd. Vilka beslut som skall delges bör regleras i förordningen om mervärdeskatt. Till 74 § har i stället flyttats den nuvarande 64 c §, som har gjorts generellt tillämplig på meddelanden från juridiska personer (jfr 7 kap. 2 § andra stycket NTL).

Lagen om allmänna förvaltningsdomstolar

18 §

Ändringen föranleds av att den skattskyldige enligt 3 kap. 6 § NTL, 26 § fjärde stycket ML och 3 kap. 3 § fjärde stycket LPP föreslås ha möjlighet att hos länsrätten begära att han befrias från skyldighet att lämna uppgift eller förete handling som han förelagts att lämna eller förete. Se vidare kommentaren till 3 kap. 5 § NTL. Reglerna om kontrolluppgiftsskyldighet har brutits ut från GTL till en särskild lag, LSK.

Förvaltningsprocesslagen

8 §

Förslaget har kommenterats i avsnitt 19.3.

35 §

Motiven till förslaget har utvecklats i avsnitt 13.

Vägtrafikskattelagen

Förslagen har kommenterats i avsnitt 13.7.

Lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter

Förslagen har kommenterats i avsnitt 13.6.

Lagen om uppskov med beskattning av realisationsvinst

9 och 12 §§

Riksdagens principbeslut innebär bl.a. att skattemyndigheten som första instans skall fatta beslut om uppskov med beskattning av realisationsvinst. Skattemyndigheten föreslås även få behörighet att fatta beslut om efterbeskattning.

14 §

Även i det framtida förfarandet bör den skattskyldige ha möjlighet att efter de ordinarie fristerna kunna framställa yrkande om uppskov eller ändring i ett tidigare uppskovsbeslut om förutsättningar för uppskov eller ändring föreligger först efter det att taxeringsbeslut har ändrats. Har tiden för omprövning gått ut skall den skattskyldiges framställning ha kommit in till skattemyndigheten inom sex månader från det taxeringsbeslutet meddelades. I det nya taxeringsförfarandet vinner taxeringsbesluten inte laga kraft gentemot den skattskyldige förrän vid utgången av det femte året efter taxeringsåret. Man kan därför inte längre kräva att taxeringsbeslutet skall ha vunnit laga kraft för att pröva en fråga om uppskov eller ändring i ett tidigare uppskovsbeslut. Skattemyndigheten får genom ett beslut om taxeringsåtgärder (4 kap. 18 och 19 §§ NTL) göra den ändring i uppskovsbeslutet som ett ändrat taxeringsbeslut kan medföra.

Lagen om allmän investeringsfond

17 §

I likhet med vad vi föreslagit på andra områden anser vi att även LSKM:s beslut enligt lagens 14 § skall överklagas till länsrätt i stället för kammarrätt. Länsrättens beslut i sådan fråga bör inte vara överklagbart.

Lagen mot skatteflykt

4 §

Skattemyndigheten bör i princip ha befogenhet att fatta beslut i alla uppkommande taxeringsfrågor. Det finns dock ett undantag, nämligen beslut om tillämpning av lagen mot skatteflykt.

Sådana beslut skall fattas av länsrätt som första instans efter framställning av LSKM eller RSV. Även om det i en framtid kan finnas skäl att innefatta beslut om tillämpning av skatteflyktslagen i skattemyndighetens beslutskompetens anser vi att det inte finns anledning till en sådan förändring nu. Lagen är tidsbegränsad och har nyligen förlängts att tillämpas på rättshandlingar som företagits fram till utgången av 1989. En översyn av lagens tillämpningsområde kommer att äga rum. Frågan om beslutskompetensen bör prövas i samband med den (prop. 1987/88:150 bil. 3 s. 30). Undantaget påverkar inte systemet i övrigt eftersom skatteflyktslagen tillämpas mycket sällan.

Beträffande framställning om tillämpning av skatteflyktslagen skall, liksom hittills, de vanliga reglerna för överklagande gälla. Enligt 114 a § GTL skall, utöver vad som följer av 114 § GTL, eftertaxering ske, när rättelse påkallas av att lagen mot skatteflykt är tillämplig. Bestämmelsen infördes i GTL på ett förslag av lagrådet (prop. 1980/81:17 s. 192). Det fanns enligt lagrådet anledning att, även om oriktigt meddelande i den mening som avses i GTL inte förelåg, medge rättelse genom eftertaxering när skatteflyktsklausulen är tillämplig. Skatteflyktsklausulens praktiska betydelse skulle i annat fall bli avsevärt försvagad. Motsvarande regel bör gälla även i den nya ordningen så att en framställning om tillämpning av lagen mot skatteflykt kan göras inom fem år efter utgången av taxeringsåret.

Lagen om socialavgifter

5 kap.

1 §

Vi har i avsnitt 6.2.3 föreslagit att reglerna om dödsbobefrielse skall sammanföras till en regel i UBL. Se kommentaren till 30 § UBL.

Lagen om avdrags- och uppgiftsskyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar

9 §

Uttryck som används i AUL och som förekommer i NTL har samma innebörd som i NTL (3 § AUL). I 1 kap. 4 § NTL definieras begreppet skattemyndighet som LSM och LSKM. Med skattemyndighet avses således även i AUL såväl LSM som LSKM.

27 §

AO i uppbördsmål föreslås avskaffat (se avsnitt 13.4). I stället skall överordnad myndighet ha rätt att överklaga underordnad myndighets beslut. Om ett beslut överklagas av enskild är LSKM motpart. Besluten skall inte delges överordnad myndighet. Tiden för överklagande föreslås räknas från det beslutet meddelades. Den överordnade myndigheten bör själv avgöra vilka beslut den vill ta del av, se kommentaren under 86 § 1 mom. UBL.

28 §

Förslagen har kommenterats i avsnitt 13.4.

30 §

RSV föreslås få föra talan i regeringsrätten utan prövningstillstånd (jfr förslaget till 35 § FPL).

31 §

I 87 § GTL fanns tidigare en motsvarighet till 31 § tredje stycket. Den upphävdes i samband med att processföringen lades på LSKM som en myndighetsuppgift. Motivet var att det inte borde tillkomma LSKM — som också skulle ha hand om processföringen — att få bestämma att verkställigheten av en domstols beslut i taxeringsfrågan skall anstå (prop. 1986/87:47 s. 177). Samma skäl talar för att bestämmelserna i 31 § tredje stycket bör slopas.

Lagen om vinstdelningsskatt

8 §

Andra stycket kan utgå på grund av förslaget i UBL om generella avrundningsregler för skatter som omfattas av uppbördsförfarandet. Se kommentaren till 27 § 1 mom. UBL.

10 §

Skattemyndigheten skall besluta om de ändringar i vinstdelningsunderlaget som kan föranledas av ett taxeringsbeslut av skattemyndigheten eller av domstol. Detta följer redan av bestämmelserna om taxeringsåtgärder i 4 kap. 18 och 19 §§ NTL. Den särskilda regeln i lagen om vinstdelningsskatt kan därför utgå.

Lagen om punktskatter och prisregleringsavgifter

1 kap.

7 §

Ändringen föranleds av att RSV:s nämnd för rättsärenden, som nu meddelar förhandsbesked enligt de författningar som anges i 1 § första stycket 1, förutsätts bli i vart fall funktionellt fristående från RSV och fatta beslut i eget namn.

2 kap.

10 §

Det nya andra stycket motsvarar nuvarande 7 kap. 3 §. Den bestämmelsen gäller endast vid tillämpning av reglerna om särskilda avgifter. I likhet med vårt förslag i NTL och ML (se 7 kap. 2 § andra stycket NTL och 74 § ML) har regeln gjorts generell och föreslås gälla för alla uppgifter som lämnas för juridiska personer.

3 kap.

3 §

Bestämmelsen motsvaras av 3 kap. 5 § NTL och 26 § ML. Första och andra styckena har emellertid inte ändrats för att bli helt likalydande med reglerna i NTL och ML.

Enligt tredje stycket föreslås att även föreläggande enligt andra stycket får förenas med vite. Angående skälen för detta förslag, se kommentaren till 3 kap. 5 § NTL. En sådan möjlighet fanns tidigare i lagen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning, som upphörde att gälla när LPP trädde i kraft. Motivet till att möjligheten inte infördes i LPP var bl.a. att större enhetlighet skulle skapas mellan de olika skatterna (SOU 1981:83 s. 208). Nu talar samma skäl för att återinföra bestämmelsen i punktskatteförfarandet.

I fjärde stycket föreslås att länsrätten på framställning av den skattskyldige skall kunna befria honom från skyldigheten att lämna upplysning eller förete handling. Motsvarande regel föreslås gälla på mervärde-

skatte- och taxeringsområdet (26 § fjärde stycket ML och 3 kap. 6 § NTL). Förslaget kommenteras under 3 kap. 6 § NTL.

14 §

Regeln motsvaras av 3 kap. 13 §. Se kommentaren till denna paragraf.

4 kap.

1 och 2 §§

Vi föreslår att punktskatteförfarandet utformas i enlighet med vad vi föreslagit på taxerings- och mervärdeskatteområdena. Skatten anses för närvarande fastställd utan att särskilt beslut meddelas. Vi föreslår att skatten skall fastställas genom fastställelsebeslut för varje redovisningsperiod. Utöver fastställelsebeslut föreslås beskattningsmyndigheten kunna fatta två typer av beskattningsbeslut, nämligen omprövningsbeslut och beslut om skatteberäkning. Motsvarande beslut på taxeringsområdet är grundbeslut, omprövningsbeslut och beslut om taxeringsåtgärder.

3 §

Regeln har motsvarigheter i 4 kap. 8 § NTL och 33 § ML. Reglerna om omprövning på den indirekta skattens område föreslås som framgår av avsnitt 10.3.3 utformas som på taxeringsområdet. Genom första stycket stryks under att varje fråga som har betydelse för beskattningen eller i annat ekonomiskt hänseende är omprövningsbar. Frågan behöver inte ha omedelbar betydelse för den fastställda skatten för perioden. Den skattskyldiges yrkande behöver inte heller gå ut på att få lägre fastställd skatt.

Bestämmelsen i andra stycket ger beskattningsmyndigheten rätt att avstå från att fatta ett omprövningsbeslut på eget initiativ när beslutet skulle påverka den fastställda skatten i endast ringa mån. Regeln är tillämplig på alla omprövningsbeslut som myndigheten fattar på eget initiativ, även efterbeskattningsbesluten. Beloppskriteriet i nuvarande 8 § har mönstrats ut. Begär en skattskyldig omprövning är myndigheten skyldig att fatta ett beslut även om den fastställda skatten ändras helt obetydligt.

4 §

Nuvarande 4 § första stycket har flyttats till 15 §. Andra stycket föreslås upphävt, se kommentaren till 15 §. Förslaget motsvarar 4 kap. 9 § första stycket NTL och 34 § första stycket ML.

Omprövningsperioden för den skattskyldige är sex år efter utgången av det kalenderår beskattningsåret gått till ända. Det räcker att den skattskyldiges begäran om omprövning kommer in till myndigheten under perioden. Myndighetens beslut kan då fattas efter periodens utgång. Tar

myndigheten upp en fråga på eget initiativ gäller dock att beslut också måste meddelas inom fristen. Myndigheten kan fatta flera omprövningsbeslut avseende samma redovisningsperiod. Även samma fråga kan omprövas flera gånger. En fråga i ett beskattningsbeslut som prövas eller har prövats av domstol kan emellertid inte omprövas av beskattningsmyndigheten.

4 a §

Bestämmelsen motsvaras av 4 kap. 10 § 1 NTL och 35 § ML och reglerar myndighetens möjlighet — och skyldighet — att göra de följdändringar i beskattningsbeslut för andra redovisningsperioder som kan följa av ett beslut. Till skillnad mot vad som föreslås för mervärdeskatt och taxering finns ingen regel om följdändring i beskattningsbeslut för annan skattskyldig. Skälet till denna skillnad är att i LPP har en möjlighet att göra följdändringar i andra redovisningsperioder ansetts vara tillräcklig (8 kap. 12 §). Möjligheten bör vara tillräcklig även i det framtida systemet. Se vidare avsnitt 10.3.3.

5 §

Tar beskattningsmyndigheten själv upp en fråga om ändring skall beslut till den skattskyldiges fördel meddelas senast under sjätte året och beslut till den skattskyldiges nackdel senast under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningsåret gått till ända. Ett beslut anses normalt vara till den skattskyldiges fördel om det innebär att den fastställda skatten sänks.

Har den skattskyldige inte lämnat någon deklaration gäller en speciell tidsfrist. Omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel kan då fattas inom två år från det deklarationen kom in till beskattningsmyndigheten utan att förutsättningar för efterbeskattning föreligger.

Som framgår av paragrafens andra stycke får följdändringsbeslut till den skattskyldiges fördel även fattas efter sexårsperioden. Att även följdändringsbeslut till den skattskyldiges nackdel får fattas efter tvåårsperioden framgår av 7 § tredje stycket.

6 §

Omprövningsbeslut till den skattskyldiges nackdel efter tvåårsperiodens utgång, efterbeskattningsbeslut, får fattas om vissa förutsättningar är uppfyllda. Begreppet efterbeskattning får en annan och vidare innebörd än hittills genom att beskattningsmyndighetens möjligheter att på eget initiativ ändra ett beslut till den skattskyldiges nackdel efter tvåårsperiodens utgång hänförs till efterbeskattningsinstitutet.

7 §

Paragrafen reglerar under vilka förutsättningar efterbeskattningsbeslut kan fattas. I första stycket föreslås den förändringen att den oriktiga

uppgiften eller underlåtenheten skall ha medfört att beskattningsbeslutet blivit oriktigt. Ändringen är motiverad av att det redan av 6 § framgår att det är fråga om beslut till den skattskyldiges nackdel. Det nya andra stycket motsvaras av 4 kap. 14 § första stycket NTL och 38 § andra stycket ML. Bestämmelsen om rättelse av uppenbara felaktigheter i 4 kap. 14 § föreslås upphävd. Rättelse skall i stället ske inom omprövningsförfarandet. I likhet med vad vi föreslagit i NTL och ML anser vi att rättelser till den skattskyldiges nackdel av uppenbara felaktigheter efter tvåårsperiodens utgång skall göras i form av efterbeskattningsbeslut om felaktigheten avser ett betydande belopp. Vi menar att ett belopp för att vara betydande på taxerings- och mervärdeskatteområdena bör uppgå till ungefär ett basbelopp. Motsvarande bör gälla även för punktskatterna.

Som framgår av tredje stycket är följdändringar till den skattskyldiges nackdel efter tvåårsperioden efterbeskattningsbeslut. Följdändring får göras även efter sexårsfristens utgång (10 § andra stycket). Se avsnitt 10.3.3.

8 §

Liksom hittills bör på den indirekta skattens område gälla att beslut om efterbeskattning inte skall få meddelas om det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt. Beloppskravet för efterbeskattning har slopats. Det är ersatt av en allmän rätt för beskattningsmyndigheten att avstå från att fatta omprövningsbeslut på eget initiativ om det endast i ringa mån skulle ändra den fastställda skatten (3 § andra stycket).

9 §

Se kommentaren under 4 kap. 15 § NTL.

10 §

Det nya andra stycket reglerar tidsgränserna för följdändringsbeslut till den skattskyldiges nackdel. Det är för punktskatternas del endast fråga om följdändringar i andra redovisningsperioder för samma skattskyldig.

11 §

Ändringen föranleds av att efterbeskattningsbesluten i framtiden inte skall anses vara ett tillägg till det tidigare beskattningsbeslutet utan en ändring av det tidigare beslutet. Omprövningsbeslutet kommer att avse den skattskyldige, inte hans dödsbo.

14 §

Bestämmelsen har kommenterats i avsnitt 10.3.4. Beslut om skatteberäkning motsvaras av beslut om taxeringsåtgärder i NTL.

15 §

Den nuvarande bestämmelsen om att AO skall underrättas om vissa beslut föreslås utgå. Som framgår av avsnitt 10.4.1 anser vi att AO själv skall bestämma vilka typer av beslut han vill få del av som underlag för sin rätt att överklaga. Detta bör regleras i förordningen (1984:247) om punktskatter och prisregleringsavgifter.

Den föreslagna lydelsen av 15 § motsvarar 4 § första stycket och 9 §. Eftersom efterbeskattningsbesluten föreslås vara omprövningsbeslut, inte tillägg till tidigare beslut, behövs endast en regel.

Enligt nuvarande regler får en ändring av fastställd skatt som berör mer än en redovisningsperiod under beskattningsåret hänföras till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret om inte slutligt beslut har meddelats för någon redovisningsperiod under beskattningsåret. I så fall skall skatten hänföras till de rätta perioderna. För den period slutligt beslut har meddelats kan inte ett nytt beslut om fastställelse fattas. Ordningen med slutliga beslut föreslås avskaffad. Andra stycket i 15 § kan därmed utgå. Någon begränsning av möjligheterna att hänföra rättelserna till den sista redovisningsperioden under beskattningsåret, t.ex. för det fall beslutet för en redovisningsperiod överklagats till någon del, är knappast motiverad.

5 kap.

5 §

Vi föreslår en förenkling och uppmjukning av anståndsreglerna i UBL i enlighet med vårt förslag i betänkandet Förenklad taxering (SOU 1985:42 s. 151). Motsvarande regler bör gälla på punktskatteområdet. Ett anståndsbeslut kan även avse ränta, restavgift, skattetillägg och förseningsavgift (1 kap. 4 § andra stycket).

6 kap.

1 §

Ändringen föranleds av att RSV:s nämnd för rättsärenden förutsätts bli i vart fall funktionellt fristående från RSV (se avsnitt 12.2).

7 kap.

1 §

Ändringen föranleds av att beskattningsmyndigheten föreslås kunna fatta beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt (jfr 7 §).

7 §

Beskattningsmyndigheten föreslås få fatta beslut om skattetillägg på grund av oriktig uppgift i mål om skatt. Beslutet skall fattas inom ett år från utgången av den månad då domstolens beslut vunnit laga kraft. Myndigheten skall inte behöva avvakta att besluten vinner laga kraft för att få besluta om skattetillägg.

8 §

Tredje stycket föreslås utgå eftersom 6 kap. 24 § NTL, som reglerar muntlig förhandling i mål om särskild avgift, enligt 8 kap. 6 § LPP skall tillämpas på särskild avgift enligt LPP.

8 kap.

1 §

Fastställelsebesluten är inte överklagbara för de skattskyldiga. Däremot kan AO överklaga även sådana beslut (jfr 51 och 54 §§ ML). Beslut om skatterevision och föreläggande av vite är inte överklagbara.

2 §

Den nuvarande 2 § första stycket har flyttats till 5 §.

För beslut enligt 1 § gäller en överklagandetid på sex år. Motsvarande tid för överklagande gäller enligt NTL och ML. Även för t.ex. beslut om anstånd med att betala skatt kommer den sexåriga överklagandetiden att gälla. Delgivning av beslut enligt 1 § blir inte nödvändigt i det nya förfarandet, utom när beslut fattas i anslutning till utgången av sexårsperioden. En bestämmelse om att delgivning skall ske av beslut, som fattas efter den 30 juni det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket beskattningåret gått ut, bör tas in i förordningen om punktskatter och prisregleringsavgifter.

3 §

Den nuvarande 3 § har flyttats till 4 §.

Tiderna för överklagande överensstämmer i princip med de frister som gäller för beskattningsmyndighetens beslut på eget initiativ. En skillnad är dock att ett beslut om efterbeskattning måste överklagas inom två månader från det beslutet meddelades. AO är alltid garanterad en minsta överklagandetid på två månader. AO skall således i det nya systemet aldrig behöva delges beslut. Som framgår av avsnitt 10.4.1 föreslår vi att AO skall bestämma vilka typer av beslut som han skall underrättas om.

4 §

Nuvarande 3 § föreslås flyttad hit med endast redaktionella ändringar.

Huvuddelen av bestämmelserna i nuvarande 4 § har utmönstrats. Att

beslut enligt 3 kap. 14 § inte får överklagas framgår av 6 kap. 8 § NTL, som enligt 6 § gäller för punktskatterna. Fastställelsebeslut kan inte överklagas av de skattskyldiga men av AO, vilket framgår av 1 §. Av 1 § framgår också indirekt att beslut om skatterevision och föreläggande av vite inte är överklagbara. En regel om att beslut om avvisande av ansökan om förhandsbesked inte får överklagas behövs emellertid även fortsättningsvis i LPP.

5 §

Första stycket i nuvarande 5 § ersätts av 6 kap. 10 § NTL jämförd med 8 kap. 6 § LPP. Andra stycket följer FPL:s regler. Den nuvarande 5 § kan därför utmönstras. Förslaget till ny 5 § motsvaras av 2 § första stycket. Någon motsvarighet till nuvarande 2 § andra stycket föreslås däremot inte eftersom bestämmelsen överensstämmer med FPL:s regler.

6 §

Nuvarande 6 § omfattas av bestämmelserna i 6 kap. 11 § NTL och kan därför utgå. I stället föreslås en regel att 6 kap. NTL skall gälla i tillämpliga delar vid handläggningen av mål enligt LPP. Detta innebär att 6 kap. 2, 5, 7, 8, 10, 11, 15-17 och 19-24 §§ NTL skall tillämpas för punktskatterna. Beträffande innebörden av bestämmelserna i NTL hänvisas till kommentaren under resp. paragraf.

Part måste framställa ett yrkande om följdändring i ett annat beskattningsbeslut för att domstolen skall kunna besluta om sådan ändring (jfr 6 kap. 7 § NTL). Bestämmelsen blir närmast aktuell i de fall som i dag regleras i 8 kap. 12 § LPP och avser en möjlighet för domstol att rätta periodiseringsfel (jfr 105 § första stycket tredje punkten GTL).

Huvudregeln i 6 kap. 16 § NTL om att en talan inte får ändras gäller i punktskatteprocessen. Som ändring av talan anses inte att talan inskränks eller att klaganden, utan att frågan som är föremål för prövning ändras, åberopar en ny omständighet. Ett nytt yrkande får framställas i kammarrätt och regeringsrätten inom den tid som gäller för att överklaga beskattningsmyndighetens beslut enligt 8 kap. 2 och 3 §§ LPP, om det stöder sig på väsentligen samma grund som den fråga som är föremål för prövning. En beloppsmässig utvidgning kan inte ske av överklagandet. I övrigt hänvisas till kommentaren till 6 kap. 16 och 17 §§ NTL.

Genom en direkt hänvisning skall vad som sägs i 6 kap. 19 § NTL gälla vid kammarrättens prövning av talan mot beskattningsmyndighetens beslut om skatteberäkning. Detta innebär att kammarrätten får pröva en talan mot RSV:s beslut först sedan domstolens beslut vunnit laga kraft. I annat fall kan inte kammarrätten garanteras ett aktuellt underlag.

8-10 §§

Bestämmelserna avser besvär i särskild ordning och kan utmönstras.

11 §

Regeln ersätts av 6 kap. 15 § NTL jämförd med 8 kap. 6 § LPP och föreslås därför upphöra att gälla.

12 §

Bestämmelsen ersätts av de regler om följdändring som föreslås i 6 kap. 7 § NTL jämförd med 8 kap. 6 § LPP samt 4 kap. 4 a § och 7 § andra stycket 2 LPP.

13 §

Att mål får visas åter till lägre instans följer av allmänna regler. Paragrafen kan därför slopas.

Lagen om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare

30 och 32 §§

AO enligt UBL föreslås avskaffad. Överordnad myndighet föreslås i stället få rätt att överklaga underordnad myndighets beslut, medan LSKM är motpart när den enskilde överklagar. Motsvarande ordning föreslås gälla enligt USAL (avsnitt 13.4).

44 §

I de fall RSV fattar beskattningsbesluten har vi inte föreslagit någon ändring i de nuvarande AO-funktionerna. AO för sjömansskatt, kupongskatt och punktskatter påverkas således inte av våra förslag.

50 §

Samtliga beslut föreslås överklagas hos länsrätten. LSKM får överklaga LSM:s beslut. Beträffande det allmännas processföring på arbetsgivaravgiftsområdet, se avsnitt 13.4. Beslut skall inte delges LSKM, utan överklagandetiden för det allmänna föreslås vara tre veckor från det beslutet meddelades, se kommentaren under 86 § 1 mom. UBL. För de enskilda föreslås inga förändringar. Tiden för överklagande skall för dem alltjämt räknas från delgivningsdagen.

52 §

Beslut om anstånd enligt UBL och ML föreslås få överklagas till länsrätten men inte längre. Motsvarande ordning bör gälla arbetsgivaravgifter.

53 §

Beslut enligt 6 § tredje stycket och 19 § andra stycket får för närvarande överklagas till LSKM men inte längre (50 § första stycket, 52 § första

stycket). Vi föreslår att LSM:s beslut skall överklagas hos länsrätt. Någon rätt att överklaga länsrättens beslut är inte motiverad för den typ av beslut det här är fråga om. Samma sak bör gälla anståndsbeslut enligt 54 §.

53 a §

Se avsnitt 13.4.

Lagen om statlig fastighetsskatt

5 §

Bestämmelsen i 15 § 2 mom. SIL föreslås upphävd och ersatt med en ny regel i UBL, 62 a §, gemensam för de skatter och avgifter som tas ut enligt UBL. Fastighetsskatt omfattas av UBL:s regler (1 § första stycket UBL). Den nuvarande 5 § kan därför utgå. (Se kommentaren under 62 a § UBL.)

6 §

Den nuvarande 6 § föreslås ersatt av en ändrad lydelse av 27 § 1 mom. UBL. (Se kommentaren till denna paragraf.)

Lagen om statlig fastighetsskatt omfattas av reglerna i NTL (1 kap. 1 § NTL). Det är därför motiverat med en hänvisning till NTL:s regler.

Bilaga
Översikt över överklagandetider

	Nuvarande ordning							Vårt förslag
	Året efter taxeringsåret				31 dec 5:e året efter taxeringsåret	2 mån från delfående eller beslut	Lagrum	
	28 feb	31 maj	30 juni	31 dec				
I. Taxering								*Skattskyldiga/ försäkrade:* 5 år efter taxeringsåret eller, för beslut som fattas efter 30 juni 5:e året efter taxeringsåret, 2 mån från delfåendet av beslutet. *Det allmänna:* 1 år efter taxeringsåret. 5 år efter taxeringsåret vid överklagande till den skattskyldiges/ försäkrades förmån och vid yrkande att LR som första instans skall besluta om eftertaxering. Minsta överklagandetid 2 mån från det beslutet meddelades.
A. Skattskyldiga:								
taxeringsrättelse		X					72 a § TL	
ordinarie besvär	X		X[1]				76 § TL	
eo-besvär				X[2]	X		99, 100 §§ TL	
avdrag för nedsatt skatteförm.			X				50 § 2 mom. KL m.fl.	
dödsbobefrielse[8]							75 § 1 mom. KL m.fl.	
grundavdrag för dödsbo			X				49 § KL	
ansökan om särskild skatteber.				X[3]			Anv. till 4 § LSB	
eo-besvär p.g.a. att livsvarig livränta upphör					X		Anv.punkt 3 till 35 § KL	
B. LSKM:								
ordinarie besvär			X				76 § TL	
eo-besvär					X		101 § TL	
eftertaxering					X[4]		115 § TL	
eo-besvär p.g.a. att livsvarig livränta upphör					X		Anv.punkt 3 till 35 § KL	
C. Kommun:								
ordinarie besvär		X					76 § TL	
eftertaxering					X[4]		115 § TL	
II. Skattetillägg								
A. Skattskyldiga:								
ordinarie besvär	X			X[2]		X[5]	116 m § TL	
eo-besvär					X		116 o § TL	
B. LSKM:								
ordinarie besvär			X[6]				116 n, 116 m §§ TL	
eo-besvär					X		116 o § TL	
vid eftertaxering					X[4]		116 n § TL	
III. PGI								
A. Försäkrade:	X		X[1]	X[2]		X	11 § LBP[7]	
B. RFV:			X			X	11 § LBP	

	Nuvarande ordning			Vårt förslag
	31 dec 6:e året efter utgången av det kalenderår besk.året gått till ända	2 mån från delfående eller beslut	Lagrum	
IV. Mervärdeskatt/ Punktskatter				
A. Skattskyldiga:				
ordinarie besvär		X	52 § ML, 8 kap. 1 § LPP	Tiderna för överklagande överensstämmer med dem som gäller för taxering, alltså 6 resp. 2 år från utgången av det kalenderår under vilket besk.år gått ut.
eo-besvär	X		55 § ML, 8 kap. 8 § LPP	
B. AO:				
ordinarie besvär		X	52 § ML, 8 kap. 1 § LPP	
eo-besvär	X		55 § ML, 8 kap. 8 § LPP	
efterbeskattning	X		40 § ML, 4 kap. 10 § LPP	

[1] Om motparten tillstyrker i sak.
[2] Eller inom ett år från delfåendet av skattsedeln.
[3] I 8 och 9 §§ LSB finns ytterligare frister för ansökan i speciella fall.
[4] I 115 § TL finns ytterligare frister för eftertaxering i särskilda fall.
[5] Om LSM:s beslut meddelats efter taxeringsåret. Den skattskyldige kan föra talan om skattetillägg så länge den taxering som avgiften avser inte har vunnit laga kraft.
[6] LSKM kan föra talan om särskild avgift i samband med kvittningsinvändning och till den skattskyldiges förmån så länge taxeringen inte har vunnit laga kraft.
[7] Lagen (1959:551) om beräkning av pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.
[8] Framställning om befrielse skall lämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Statens offentliga utredningar 1988

Kronologisk förteckning

1. Översyn av utlänningslagstiftningen. A.
2. Kortare väntan. A.
3. Arbetsolycka — "olycka" eller arbetsmiljöbrott? A.
4. Kunskapsöverföring genom företagsutveckling. UD.
5. Samerätt och sameting. Ju.
6. Provning och kontroll i internationell samverkan. I.
7. Frihet från ansvar. Ju.
8. En ny skyddslag. Fö.
9. Sverigeinformation och kultursamarbete. UD.
10. Rätt adress. Fi.
11. Öppenhet och minne. U.
12. Civil personal i försvaret. Fö.
13. Handel med optioner och terminer. Fi.
14. Översyn av bostadsrättslagen. Bo.
15. Medborgarkommissionens rapport om svensk vapenexport. SB.
16. SÄPO — Säkerhetspolisens inriktning och organisation. Ju.
17. Reklamskatten. Fi.
18. Rapport av den parlamentariska kommissionen med anledning av mordet på Olof Palme. Ju.
19. U-lands- och biståndsinformation. UD.
20. En förändrad ansvarsfördelning och styrning på skolområdet. U.
21. Ny taxeringslag — Reformerad skatteprocess. Del 1. Fi.
22. Ny taxeringslag — Reformerad skatteprocess. Del 2. Fi.

Statens offentliga utredningar 1988

Systematisk förteckning

Statsrådsberedningen

Medborgarkommissionens rapport om svensk vapenexport. [15]

Justitiedepartementet

Samerätt och sameting. [5]
Frihet från ansvar. [7]
SÄPO – Säkerhetspolisens inriktning och organisation. [16]
Rapport av den parlamentariska kommissionen med anledning av mordet på Olof Palme. [18]

Utrikesdepartementet

Kunskapsöverföring genom företagsutveckling. [4]
Sverigeinformation och kultursamarbete. [9]
U-lands- och biståndsinformation. [19]

Försvarsdepartementet

En ny skyddslag. [8]
Civil personal i försvaret. [12]

Finansdepartementet

Rätt adress. [10]
Handel med optioner och terminer. [13]
Reklamskatten. [17]
Ny taxeringslag – Reformerad skatteprocess. Del 1. [21]
Ny taxeringslag – Reformerad skatteprocess. Del 2. [22]

Utbildningsdepartementet

Öppenhet och minne. [11]
En förändrad ansvarsfördelning och styrning på skolområdet. [20]

Arbetsmarknadsdepartementet

Översyn av utlänningslagstiftningen. [1]
Kortare väntan. [2]
Arbetsolycka – "olycka" eller arbetsmiljöbrott? [3]

Bostadsdepartementet

Översyn av bostadsrättslagen. [14]

Industridepartementet

Provning och kontroll i internationell samverkan. [6]

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

ALLMÄNNA FÖRLAGET

BESTÄLLNINGAR: ALLMÄNNA FÖRLAGET, KUNDTJÄNST, 106 47 STOCKHOLM,
TEL: 08-739 96 30, FAX: 08-739 95 48.
INFORMATIONSBOKHANDELN, MALMTORGSGATAN 5 (VID BRUNKEBERGSTORG), STOCKHOLM.